

კვირის პალიტრა

№ 12 (257) ◆ 20-26 მარტი, 2000 წ. ◆ ფასი 50 თეთრი ◆ დაარსებულია 1995 წ.

„აი-თი-ეს“-ი — გაცხადებული იქნა
 „აი-თი-ეს“-მა ვერ განახორციელა მისი საქართველოში ყოფნის უმთავრესი მიზანი — შემოსავლების ზრდა... მოხდა პირიქით...
 საკმოდ ხეირობენ ქართველი მეზვერები და არც „აი-თი-ეს“-ი უნდა იყოს მაინცდამაინც წაგებაში. მართლაც მხოლოდ და მხოლოდ ბიუჯეტი და რიგითი მოქალაქე.
 გვ. 5-7

ორმბრიევი ბუმერანგი
 შევარდნაძესა და პატიაშვილს შორის „ჯენტლმენური გარიგება“ 9 აპრილის ტრაგედიას ჩვენს სასარგებლოდ არ გამოვიყენებთ, არ შედეგა... 9 აპრილის თემა ახლა ორივეს ბუმერანგით შემოუტრიალდა...
 „კვირის პალიტრა“ კომენტარს სთხოვს ბატონ ნუგზარ ფოფხაძეს.
 გვ. 3

პრეზიდენტს ნაგებობანი ხელშეკრულება შეაჩერეს...
 21 მარტს პარლამენტს სარაგიფიკაციოდ გადაეცემა კიდევ ერთი, ჩვენთვის არახელსაყრელი ხელშეკრულება...
 შეიძლება სერგიფიკაციის მომლოდინე 3 მილიონი ვლუხი იმედგაცრუებული და მოგყვებული დარჩეს...
 გვ. 5

ყველაზე კორუმპირებული უწყება — საბაჟო გვ. 27
საპრიზო გამოკითხვა-რეიტინგი

ფრანგული პანტალონები ქართულ სინაფილში

ბატონმა ასლანმა (სმი-რბამ) თავის მართლებას არ ისურვა...
 — ვიდევნები, რადგან აფხაზი ვარ — განაცხადა სმირბამ...
 ...ირაკლი ჩუბინიშვილმა ჩვენთან საუბარში გაავრცელა ექსკლუზიური ინფორმაცია, რომელმაც შესაძლოა „აღორძინებაში“ სკანდალი გამოიწვიოს.
 გვ. 7

საქართველოს უგარმაგარი სიმღიღრე დასაბრუნებელია
 ...საქართველოს ხელისუფლების დოკლამიობის და რუსეთის მორიგი მუხანათობის ფაქტები...
 ...თუ პარლამენტმა თავი არ შეიკავა, საქართველო თავის დიდძალ ქონებას დაუთმობს რუსეთს.
 ...ჩვენ ერთხელ უკვე „დაგვაგვიანდა“, ახლა ამის უფლება აღარ გვაქვს...
 გვ. 17

ვის ირჩევს ქრემლი? პუტინი — პუტინა?

 — დაზვერვაში მუშაობის სურვილი ბავშვობიდანვე გამოჩნდა...
 — საფრთხის შეგრძნება შესუსტებული მატეს.
 — უამრავი მასალა დაუწვით გერმანიიდან გამოსვლისას... გავანადგურეთ კავშირები, კონტაქტები, აგენტთა ქსელი... არ უნდა გამოვსულიყავით აღმოსავლეთ ვეროიდან...
 გვ. 18

სამხალრო თემაზე: რატომ გარბიან ქართველი ჯარისკაცები?
 ...რატომ არ ეწვრდით აქამდე კოჯრის სასწავლო-საწვრთნელ ცენტრზე და მის რეინჯერებზე... (რამ აიძულა ჯარისკაცები ნაწილი დაეგოვებინათ).
 — შეპყრობილი რადუევი არის რადუევი? ანუ — „გიგანისკ“ გიგანი ვერ აღმოუჩინეს.
 გვ. 9

საპუტარი რეპრისენტის ვერ მიგბეძია და მე პაპანსენდები?
 — ესაო, გვირბის ბოლოს შუქი ჩანსო... რა ჩანს, შვილოსა, ვის ატყუებ... ჰგონათ, ვტყუვდებით, არ ვტყუვდებით...
 — გამოვა გულუა და ამდენი მიწა მოვხანით, ამდენი — დავთესეთო...! და დათესეს? ჩემს მოხნულ-დათესილს რომ ითვლი, სირცხვილი არ არის?
 — ხუთშაბათს ექვსი მკვდარი გავასვენეთ... მაშინ, როცა ერთი ბავშვიც არ დაბადებულა.
 გვ. 20

საკვირალ ტელეკინოაფიშ

 20-26 მარტი
 გვ. 14-15

სილუეტები ათასწლეულისა
 მთავალი — ქართლის შაჰის ნაცვალი, ქართლის მეფედ წოდებული სვიმონ-ხანი.
 მკვლელობა — ზურაბ არაგვის ერისთავი...
 მკვლელობა — პოლიტიკური... ვინ იღვა მკვლელის ბურგს უკან?
 გვ. 25

„თიკრა“ „გერმენა“
 გრძელნი სანუკაპების, სპიკრკვლების და აუზების პილარსანიოლოგიური სპეციალური აღმოჩენები და უხეშოური მასალებით, რესპუბლიკის მერიტორიაზე. გარანტია 10 წელი.
 წერეთლის გამზ. №55, ბინა №53
 ☎ 96-06-00; 35-15-05; 899-50-06-50

9 აპრილს აოლიგარქიკი თავს მოიქალაქენ?
 — როგორ არ ვთხოვე, ვებვენე, ვევედრე... არ დამიჯერეს... ჩვენ უკან დასახევი გზა არ გვაქვს და თუ ჩვენს მოთხოვნებს არ დააკმაყოფილებენ, 9 აპრილს თავს მოვიკლავთო...
 გვ. 6 ვახტანგ პოჭორიშვილი

„სიკვდილს“ ცოცხლად დარჩენას ნანობს...
 1993 წელი. ტაშიში...
 ...ოგი ნაღმის ნამსხვრევით ჯერ მუცლის არემი დაიჭრა... ბრძოლით გართულმა ტკივილი ვერ იგრძნო... პოზიციის გამოცვლისას ნაღმს დაადგა ფეხი... დარტყმის ძალამ პერში აისროლა და გონება დაკარგა...
 ახლა ცოცხალია, მაგრამ ნანობს, რომ გადარჩა, რადგან აღარავინ მოინდომა...
 გვ. 8

პროხენი ნელს განასლდება
 სკოლის მასწავლებელი საკუთარი შეილის მკვლელობაში დამნაშავედ ცნეს. მას სასჯელის უმაღლესი ზომა მიუსაჯეს. სასამართლო პროცესს მთელი ქვეყანა აღევნებდა თვალიყურს...
 დღეს ათიათასობით მის თანამემამულეს მიანია, რომ განაჩენი უსაფუძვლო და ნაკლებდამაჯერებელია.
 გვ. 10

ამერიკის მეთექვსმეტე პრეზიდენტმა პაგარა ამერიკელი გოგონასაგან ასეთი შინაარსის წერილი მიიღო...
 გვ. 19

EURO-AMERICAN
 ევროპული მოსმარების განსაშვლი 25კგ. ფუთვაში, საგაზაფხულო ფანდაკაში.
 ჩვენი საქონელი გამოირჩევა ფართო ასორტიმენტით, მაღალი ხარისხით და დაბალი ფასებით.
 მის: თბილისი, შირაქის 23; ტ: 94-28-33
 ნაგომალაშვილი: შოთაბის: ქაპაშვილი 13; ტ: 2-21-16
 პოლი: ქოქაშის 11, პ. 13; ტ: 899-50-56-71
 ვარკაშის: ვარკაშის 13; ტ: 2-06-30

- Неделя
- КОМАНДОС
- ЧАСТИЦА
- ЖИЗНЬ
- ТЕЛОПРАВИТЕЛЬ
- За РУБЕЖОМ
- МОСКОВСКИЕ НОВОСТИ
- Newsweek
- FOCUS
- облака
- DER SPIEGEL
- КОМСОМОЛЬСКАЯ ПРАВДА
- АИР
- stern
- СЕГОДНЯ
- ЗНАЮКВА
- ИЗВЕСТИЯ
- ТРУД
- СОВЕРШЕННО СЕКРЕТНО
- АРГУМЕНТЫ И ФАКТЫ
- иностранец
- EPICARO
- adzone
- MATCH
- ТВ ПАРК
- АИЦА
- ОТОНЕК
- daily
- Observateur
- ИТОГИ

თქვენ გავიწყდებით გავიწყდებით გავიწყდებით!

კვლავ პრეზიდენტის ქვეშევრდები

საპრეზიდენტო არჩევნების მოახლოებასთან ერთად, აქტიურდება უცხოეთის ქვეყნების ლიდერ-თა და დელეგაციათა ვიზიტების პროცესი საქართველოში. უკრაინის პრეზიდენტმა ლეონიდ კუჩმა იმის გარდა, რომ ედუარდ შევარდნაძე იაროსლავ ბრძენის ორდენით დააჯილდოვა, თბილისში ვიზიტისას მნიშვნელოვანი პოლიტიკური განცხადებებიც გააკეთა, რაც ნამდვილად არ მოეწონათ მოსკოვში. კერძოდ, უკრაინის პრეზიდენტმა ლეონიდ კუჩმა დაადასტურა, რომ უკრაინის თავისი გეოპოლიტიკური და ენერგოინტერესები აქვს სამხრეთ კავკასიაში და რომ უკრაინის სამშვიდობო ძალები მზად არიან, მონაწილეობა მიიღონ აფხაზეთის კონფლიქტის მოწესრიგებაში. კუჩმა ყენევის ფორმით მოქმედი ქართულ-აფხაზეთის მოლაპარაკებების საკოორდინაციო საბჭოში მორიგი სხდომისათვის ყირიმში მიიწვია... რა თქმა უნდა, კუჩმას ინიციატივას ხიშტი შეხვდა ვლადისლავ არძინა, თუმცა უნდა გავიხსენოთ, რომ არძინა ასევე სასტიკი წინააღმდეგი იყო საქართველოს მეგობარი ქვეყნების ჯგუფის ჩართვისა აფხაზეთის კონფლიქტის მოგვარების პროცესში, მაგრამ ამით მას არაფერი გამოუვიდა. ყველაზე საგულისხმი კუჩმას ვიზიტისას მაინც ის იყო, რომ ორივე ქვეყნის პრეზიდენტებმა საჯაროდ, ოფიციალურად დაადასტურეს: საქართველო და უკრაინა არ გადაუხვევენ პროდასავლურ კურსს და 2004-2005 წლებისათვის ვერ უკრაინა, შემდეგ საქართველო განუვრდებიან ნატოში! რა თქმა უნდა, კუჩმას არც 9 აპრილის საპრეზიდენტო არჩევნები და ვიზიტი და მოუწონდა ჩვენს ისტებლიშ-მენტსა და ხალხს — აირჩიონ ედუარდ შევარდნაძე!

სხვათა შორის, მიმდინარე კვირაში მსგავსი ვიზიტით შევარდნაძეს ენევა პეიდარ ალიევი, რომელიც საქართველოს პრეზიდენტს ახერხებდა უმალეს ჯილდოს — დამოუკიდებლობის ორდენს გადასცემს! ალიევი-შევარდნაძის მოლაპარაკებისას, ბოლოს და ბოლოს, გაირკვა ბაქო-ჯეიჰანის ტარიფების საქმე: „კვირის პალიტრიკისთვის“ კონფიდენციალური წყაროებით ცნობილი შეიქნა, რომ ქართული მხარე მზადაა კომპრომისისათვის და საქართველოს ტერიტორიულ გამაჯვარეობაში ძირითადი ნავთობიდან თანხადაა, მიიღოს 18 ცენტის ბარელზე, ნაცვლად — 20 ცენტისა, რასაც ბოლო დრომდე კატეგორიულად მოითხოვდა! თუმცა არ გამოირიცხება, რომ შევარდნაძე-ალიევა დამატებითი კორექტივები შეიტანონ ამ ციფრებში.

ხელისუფლებამო პეპროლები უნდა მოვიდნენ!

ერთობ უცნაური ინიციატივით გამოვიდნენ სამაჩაბლოსა და აფხაზეთში მებრძოლი შეიარაღებული ფორმირებების, მათ შორის, „მხედრონის“ წარმომადგენლები, რომლებიც არჩევნების ჩატარების აქტიური მომხრეები არიან და მხარს უჭერენ შევარდნაძეს! ამ ყოფილი ფორმირებების შექმნა აქვთ საკოორდინაციო საბჭო, რომელშიც გაერთიანებული არიან ბოლო ანაღვლეში საქართველოში მომხდარი ყველა შეიარაღებული კონფლიქტის მონაწილენი, მათ შორის, თბილისის ომის... მათი განცხადებით, ხელისუფლებაში ისეთი ადამიანები უნდა მოვიდნენ, რომლებმაც იციან ქვეყნის მართვა და არიან... მებრძოლები!

22 მარტს ვეტერანების ყრილობა საბოლოოდ დაავიწყდა თავის პოზიციას, კერძოდ, ვის მისცემენ ხმას საპრეზიდენტო არჩევნებში, თუმცა, როგორც ვთქვით, ისინი უკვე ემხრობიან შევარდნაძეს!

კავშირები ამ სეპსს ასე არ დამოვხვდებით!

აი, ვუმბერ პატიაშვილის საარჩევნო შტაბი კი სულ სხვა პრობლემებითა დაკავებული... ბოლისში ჩასულ პატიაშვილსა და მის მომხრეებს, ადგილობრივი შევარდნაძისტაბი კვერცხების სროლით შეხვდნენ. როცა საარტილერიო თავდასხმა გაუსაძლისი შეიქნა და პატიაშვილის დაცვა „დიდი მანქანების“ ჩატარება მოუხდა „ჭურჭების“ თავიდან ასაცილებლად, შეძახილით „თქვენნი პატრონის დედა...“ იერიშზე გადავიდნენ და შუა ქუჩაში ცემა-ტყეპაც გაჩაღდა! ყველაზე საინტერესო ის იყო, რომ ადგილობრივი შევარდნაძისტაბი „პატრონი“, ბოლისში გამგებელი იქვე იდგა და მის ცხვირში ნადგურდებოდა რაიონის „მეფრინველების მონაგარი“. როცა მოუწოდეს მას, შეეჩერებინა „კვერცხებით თამაში“, მან ეს ხალხის „ნების“ გამოხატულებად ჩათვალა და ხელეობა გაასახავა — მე ვერაფერს ვაგანყობი!

ამ ფაქტთან დაკავშირებით, პატიაშვილის საარჩევნო შტაბის ხელმძღვანელმა მამუკა გიორგაძემ პრესკონფერენცია გამართა და ჟურნალისტებს ნივთმტკიცებაც წარუდგინა — ბოლისელ შევარდნაძისტაბი მიერ წასროლი მთელი კვერცხი, რომელიც პატიაშვილის ერთ-ერთ მხარდამჭერს დაუჭერა ნატოში(!). მომხდარის გამო პატიაშვილის შტაბი შევარდნაძის წინააღმდეგ საარჩევნო შტაბის აპირებს სასამართლოში!

„იბრაჰიმ“ თბილისის „გადაკლავა“ სერს?

საქართველოს ხელისუფლებას კვლავ „დაეცა“ ულტიმატუმით რუსეთის კომპანია „იტერა“, რომლის წარმომადგენლებმა მოითხოვეს ქართული მხარისაგან 69 მლნ დოლარის დაუყოვნებლივ მიღება, რაც საქართველოს დაელო ვალად რუსული ბუნებრივი გაზის მოხმარებისათვის! საბოლოო შედეგების სამინისტროში გამართული კონფიდენციალური შეხვედრის შემდეგ ცნობილი შეიქნა, რომ მხარეები მხოლოდ მოლაპარაკების გაგრძელების ვადაზე შეთანხმდნენ. „იტერას“ 10 კაციან დელეგაციას ქართულმა მხარემ ვერაფრით აუხსნა, სად და როგორ „იკარგება“ რუსეთიდან მოწოდებული გაზის... 60%! საქაზსა და თბილგაზს შორის, აგრეთვე, როგორ გადაიხდებინა 69 მლნ დოლარის თბილგაზი და სამრეწველო ობიექტები! ბოროტი ენები ამბობენ, რომ შექმნილი ვითარებაში „იტერას“ თბილგაზის „დადასტავის“ ანუ შესყიდვის შესაძლებლობა შენსი ეძლევა... ისიც საინტერესოა, რომ „იტერა“ მსგავსი საკითხებით, როგორც ნესი, არჩევნების წინა პერიოდში ინტერესდება ხოლმე, რაც პოლიტიკური ზეწოლის მცდელობის ელფერის აძლევს პრობლემას და ეს მაშინ, როცა საქართველოს დღემდე არ მიუღია ყოფილი საბჭოთა კავშირის კუთვნილი უზარმაზარი სიმდიდრეები და ქონებები თავისი კანონიერი და საკმაოდ სოლიდური წილი. ამ წილის ჩაჯიბვას კი რუსეთი ცდილობს დიდი ხანია.

იპაონია კვლავ ჩვენზე ზრუნავს

იპაონელებმა, რომლებიც დიდი ხანია, სხვადასხვა სახის დახმარებას უწევენ ჩვენს ქვეყანას, ქართული ხელოვნების დაფინანსებას და ფილარმონიის დიდი საკონცერტო დარბაზის ტექნიკური გადაიარაღებისათვის გამოყვეს გრანტი 49,7 მლნ იენის ოდენობით. საქართველოს სურსათისა და სოფლის მეურნეობის სამინისტროსაც გაუმართლა და იპაონელებმა ბაკურ გულუას უწყალობეს გრანტი... 360 მლნ იენის ოდენობით! იპაონელების აზრით, ეს გრანტი უნდა მოხმარდეს საქართველოს სასურსათო პროდუქციის წარმოების ზრდას, თუმცა რა „აზრი“ შეიძლება ჰქონდეს ამ იდეის შესახებ ქართულ მხარეს, ესეც ცნობილია, კერძოდ, „უკანასკნელ იენამდე ეს თანხა მოხმარდება სამაშალო წარმოების სურსათის ხარისხისა და რაოდენობის ზრდას.“

ყოფილი პენსიები გვემოკვრავს!

წინასაარჩევნო კამპანიის ფონზე ამოტივტივებულ 9 აპრილის ტრაგედიის მიზეზებს მოსკოვიდან მიხეილ გორბაჩოვიც „გამოეხმარა“, თუმცა მას იმაზე მეტი არაფერი უთქვამს, რასაც ამ 11 წლის წინ ამბობდნენ, ან დღეს ამბობენ შევარდნაძე და პატიაშვილი. მოსკოვში გამართულ პრესკონფერენციაზე, სახელწოდებით „ათი წელი, რომელმაც შეძრა მსოფლიო“, სადაც რუსი პოლიტიკოსები და პოლიტოლოგები აანალიზებდნენ საბჭოთა კავშირის ნგრევის შემდგომ მოვლენებს, 9 აპრილის ტრაგედიის თემაზე გახილრა და გორბაჩოვმა ისიც კი ბრძანა, რომ „აზრი აღარ აქვს 9 აპრილის მოვლენების განხილვას“(!). მაგრამ თუ მისთვის აზრი არ აქვს (როგორც ჩანს, არც მაშინ ჰქონდა „აზრი“, როცა მიტინგის დარბევის ბრძანებას იძლეოდა), დიხავე, რომ აქვს აზრი საქართველოსთვის, სწორედ საქართველოსა და ქართველი ხალხისთვის...

სომხაკის დოკუმენტაციისა და მოგახსენოთ, მაგრამ გავა წლები და რუსეთის გასაიდუმლოებული არქივები, ალბათ, უფრო იტყვიან სიმართლეს 9 აპრილის ტრაგედიის შესახებ, ვიდრე საქართველოს გენერალური პროკურატურა... გორბაჩოვმა, სხვათა შორის, ისიც „გვიჩინა“, დაანებეთ თავი კომპრომატების ძებნას და საქართველოს მომავალზე იფიქრეთო. ამაში კი ნამდვილად მართალია ყოფილი გენსეკი!

გაგვეკლავსა და შევავსებთ პიირჩევთ?

ედუარდ შევარდნაძემ თავისი წინასაარჩევნო პროგრამის, ვეფრობთ, ყველაზე მნიშვნელოვანი მიმართულება გამოიტანა საჯაროდ, კერძოდ, საქართველოში დაკანონდება გამგებლებისა და ქალაქის მერების არჩევნები, რა თქმა უნდა, შევარდნაძის მეორე საპრეზიდენტო ვადით არჩევის შემთხვევაში... შეგახსენებთ, რომ ვერ კიდევ 3 წლის წინ, საპარლამენტო ოპოზიციის მოთხოვნაზე ამ კანონის მიღებას, მაგრამ უმრავლესობისგან სასტიკი უარი მიიღო. შედეგად, დანიშნული გამგებლებისა და მერების ინსტიტუტმა კიდევ უფრო გამოხრა და დაასუსტა ქვეყანა, მაგრამ, სამაგიეროდ, გადაამწყვეტი როლი შეასრულა 31 ოქტომბრის საპარლამენტო არჩევნების შედეგების უზრუნველსაყოფად... რა თქმა უნდა, მმართველი ძალის სასარგებლოდ...

ვერჯერობით, პრეზიდენტს არ დაუსახელებია დრო, როდის შევა აღნიშნული კანონი ძალაში, თუმცა არსებობს ევროსაბჭოში ნაკისრი ვალდებულება, რომლის საფუძველზეც საქართველომ კანონმდებლობა აღნიშნულ საკითხზე 2001 წლამდე უნდა შეცვალოს.

გათიარვილი მისამართის არ ასახელებს!

ნეოკონსერვატორული პარტიის ლიდერები ირავლი ბათიაშვილი და ფიქრია ჩიხრაძე აფიქსირებენ ფაქტებს, რომ ენგურის ხიდიდან დიდი რაოდენობის კონტრაბანდ შემოდის, რაშიც დამნაშავენი ხელისუფლების წარმომადგენლები არიან. მაგრამ ამისგან არაფერი გამოდის, რადგან ბათიაშვილი კვლავ არ უთითებს კონკრეტულ მისამართებს და ზოგადად ლაპარაკობს აფხაზეთის ლეგიტიმური ხელისუფლების, უმისრობებისა და პოლიციის მონაწილეობაზე ამ საქმეში. ეს უკანასკნელებიც, როგორც სხვები და როგორც ნესი, კატეგორიულად უარყოფენ ბრალდებებს. შედეგად, განცხადებები კვლავ პაერის კუთვნილება ხდება!

უზენაეს სასამართლოში დიდი ხმაურით და განევ-გამონევიტ დასრულდა პროცესი, რომელზეც ცსკ-ის წინააღმდეგ გურამ აბსანძის მიერ შეტანილი სარჩელი განიხილეს. აბსანძის რწმუნებული ძალის გამოყენებით გააგდეს დარბაზიდან, ხოლო მოსამართლე მაია ვაჩანაძემ ძალაში დატოვა ცსკ-ის გადაწყვეტილება და გამსახურდას ხელისუფლების ყოფილი წევრის საპრეზიდენტო არჩევნების პრეზიდენტობის კანდიდატად რეგისტრაციაში გატარებაზე უარი განუცხადა. განაჩენს საფუძვლად დაედო ცსკ-ის მიერ გურამ აბსანძის მხარდამჭერთაგან შეგროვილი ხელმოწერების სიებში აღმოჩენილი დარღვევები, თუმცა თავად აბსანძე ცსკ-ს ადანაშაულებდა ხელმოწერების გაყალბებაში, მაგრამ ამაოდ. აბსანძემ და მისმა მომხრეებმა ბევრი იყვირეს, იჩხუბეს, წარმოადგინეს სათანადო მტკიცებულებებიც, მაგრამ ვერაფრით შეარყიეს „რეფორმაგამოვილი“ სასამართლო სისტემის ნება... თუმცა თავად სასამართლომ გამოიჩინა კეთილი ნება და აბსანძეს 900 მხარდამჭერის ხელმოწერები აღუდგინა. სამწუხაროდ, ეს არ აღმოჩნდა საკმარისი, რათა აბსანძეს უფლება მისცემოდა, ჩაბმულიყო წინასაარჩევნო კამპანიაში.

საქართველოს გენოციდი აღიარებულა!

აფხაზეთის ომის პერიოდის შემდეგ, როცა მოსკოვში საქართველოს საელჩოს ტალღისებურად აწყდებოდნენ ხოლმე საპროტესტო ღონისძიებებითა და ტრანსპარანტებით მოსკოველი აფხაუბი და რუსი ნაციონალ-შოვინისტები — ჟორინოვსკის, ტულეევის, მაკაშოვისა და სხვათა თავკაცობით, ამჟამად მოსკოველი ჩქენი და ე.წ. რუსი დემოკრატები მიანყდნენ და საქართველო რუსეთთან ერთად დაადანაშაულეს ჩქენი და მისი ხალხის განოციდში(!). გავრცელდა ინფორმაცია, რომ მსგავსი აქციები უნდა გამართულიყო დასავლეთის ქვეყნებში არსებულ საქართველოს საელჩოებთანაც, თუმცა იქ მხოლოდ ფაქსით მიიღეს საპროტესტო განცხადებები...

რა შეიძლება იქცეს მომხდართან დაკავშირებით! ქადაგებია, რომ საქართველოს ხელისუფლება თავს იკავებს მკვთრი განცხადებითა და ქმედებითსაგან, მაგრამ ის ფაქტი, რომ სწორედ საქართველომ მიიღო ათასობით ლტოლვილი ჩქენი, რომ ქართული საზოგადოებრივი აზრი და მასმედია ცალსახად თანაუგრძობს და მხარს უჭერს ჩქენ ხალხს ამ ბრძოლაში, ამის დაუნახავია, რბილად რომ ვთქვათ, უმადურობა და მეტი არაფერი. თუმცა მოსკოვში გამართულ აქციას ერთი პლუსი მაინც აქვს: ახლა მაინც დარწმუნდება რუსი ობიექტორი, რომ ჩქენ ბოვეიკებს არც ბაზები აქვთ საქართველოში და არც აქედან შედიან ჩქენთში მოხალისეები!

„რაგა“ ფალსიფიცირებული რაგა ყოფილა!

თბილისში ფალსიფიცირებული გერმანული კარაქის „რაგას“ წარმოების საქმე გასკდა, მაგრამ ვაი, რომ ძალზე დაგვიანებით. გაირკვა, რომ ფალსიფიცირებული ერთი წლის მანძილზე თბილისის ნაგავსაყრელზე „მოიხეული“ აღნიშნული კარაქის ცარიელ ყუთებს აგროვებდნენ, შიგ ასხამდნენ გამდნარ მარგარინს შესაბამისი საკარაქე კონცენტრატებით და მეტრო „ახმეტელის“ მიდამოებში ყიდდნენ. ფალსიფიცირებული აღმოჩნდა რუსთაველი ჯაჭარიძის მიერ ოჯახი, რომლის განცხადებითაც, ამას იმტომ სწადიდდნენ, რომ „მთა ბაგუშებს შოდათ“. აი, რამდენ მშიერ თუ ჯანმრთელ ბავშვს მოუწამლეს ორგანიზმი საკუთარი პროდუქციით ზაქარი-აქებმა, ამას სასამართლო განაჩენი განსაზღვრავს — მათ 5-დან 12 წლამდე პატიმრობა ელით!

სკოულს შოქარ თარაპიას პიირკვიანს!

დიდად სასუგეშო ცნობა გავრცელდა დედაქალაქის მერიიდან: „გიხაროდნენ“, 20 მარტიდან მშობლიური მერია და არამშობლიური „აი-ეს-თელასი“ გაუმჯობესებული გრაფიკით გვირდებოდა ელექტრონერგის მონოდებას. ერთ რჩევას მივცემთ „კვირის პალიტრის“ მკითხველებს: თუ დღის არაგრაფიკულ მონაკვეთში მოულოდნელად გენივითა შუქი, ფრთხილად იყავით, ეს სკოულს ოინია, რადგან ამ დროს შუქს იმიტომ უშვებენ, რომ იმავდროულად ინკასატორ-გადაამქრელების ლაშქარიც შეესიოს მოსახლეობას და „ლევი“ ხაზის აღმოჩენის თუ საფასურის გადახდების შემთხვევაში, აჯარიმოს და ჭრას მრიცხველთა სადენები. ამ ნიადაგზე კონფლიქტები დღით დღე ხშირდება და დროა, „აი-ეს-თელასის“ ეგვიტორებმა ჭკუას მოუხმონ, სანამ ვინმე ჯიბეგაფხევილი მოქალაქე არ ჩაუტარებს მათივე ხელით გადაჭრილი სადენით ელექტროგამაჯანსაღებელ მოკურ თერაპიას!

გენილივა პასარაპიას ენსეკალიბიის საკითხი

(კაპაბა-პრისი) აშშ-ის იუსტიციის დეპარტამენტი ამ ეტაპზე სწავლობს ვაშინგტონში საქართველოს საელჩოს ყოფილი თანამშრომლის, გიორგი მახარაძის სამშობლოში ექსტრადიციის შესაძლებლობას. ამის შესახებ 17 მარტს გამართულ ბრიფინგზე საგარეო საქმეთა სამინისტროს საზოგადოებასთან ურთიერთობის დეპარტამენტის ხელმძღვანელმა ავთანდილ ნაფეტ-ვარიძემ განაცხადა.

შეგახსენებთ, რომ 1996 წელს გიორგი მახარაძეს ავტოავარიის გამო, რომელშიც 16 წლის ამერიკელი გოგონა დაიღუპა, აშშ-ის სასამართლომ 7 წლით თავისუფლების აღკვეთა მიუსაჯა.

„არსებული ფონი საშუალებას გვაძლევს, ვიფიქროთ, რომ მახარაძის ექსტრადიციის საკითხი დადებითად გადაწყდება. იმედი გვაქვს, ამერიკული მხარე მხედველობაში მიიღებს იმ ფაქტს, რომ ქართულმა მხარემ მახარაძეს დიპლომატიური იმუნიტეტი მოუხსნა,“ — აღნიშნა ავთანდილ ნაფეტვარიძემ.

გასკოლა გარბვილში

(კაპაბა-პრისი) ურთიერთშელაპარაკების ნიადაგზე, მარტივლში, „საქართველოს აღორძინების“ რაიონული ორგანიზაციის თავმჯდომარემ, 1962 წელს დაბადებულმა ჯამბულ გაბისონამ ავტობიტიანდ გასროლით მხარში დაჭრა 1966 წელს დაბადებული გელა ჩიხლაძე. გელა ჩიხლაძე თავისი ძმის, გოჩა ჩიხლაძის ავტომანქანაში იმყოფებოდა, რომელზეც მერაბ კოსტავას საზოგადოების რაიონული ორგანიზაციის თავმჯდომარეა. ჯამბულ გაბისონა შემთხვევის ადგილიდან მიიშალა. მოკვლევას აწარმოებს შინაგან საქმეთა რაიონული განყოფილება.

პრეზიდენტს მოკრივის ხელთათმანი პრეზიდენტი

(კაპაბა-პრისი) საქართველოს პრეზიდენტს, ედუარდ შევარდნაძეს, რომელიც წინასაარჩევნო კამპანიის ფარგლებში გორის რაიონის ენვია, სოფელ ვარიანის სპორტკლუბში მოულოდნელი საჩუქარი მიართვეს.

ცნობილმა ქართველმა მოკრივემ გიორგი კანდელაკმა პრეზიდენტს აჩუქა მოკრივის ხელთათმანი, რომლითაც ლონდონში რამდენიმე პროფესიონალთან გამარჯვება მოიპოვა. პრეზიდენტმა საჩუქარი დიდი მადლიერებით მიიღო და რჩევასათვის თავად მოკრივესა და ჟურნალისტებს მიმართა, თუ მომავალში როგორ გამოიყენოს. საქართველოს სოფლის მეურნეობისა და სურსათის მინისტრმა ბაკურ გულუამ პრეზიდენტს შესთავაზა, რომ ხელთათმანი მთავრობის წევრების წინააღმდეგ გამოიყენოს. პრეზიდენტმა დამსწრეთ აღუთქვა, რომ ამ წინადადებაზე იფიქრებს და ზუსტობით დასძინა, რომ კატეგორიულ უარს ამბობს ოპოზიციის წარმომადგენლებთან მუშტი-კრივის გამართვაზე.

კლინგონა პიირაი პოიპი ნაოიონო

თავისი პრეზიდენტობის უკანასკნელ წელს ბილ კლინტონმა მნიშვნელოვანი კვიაიე დაიწყო აზიაში. იგი ეწვია ინდონეზიას და პაკისტანს ერთადერთი მიზნით, რათა ამ ქვეყნების ხელისუფლებები აიძულოს, შეწყვიტონ ბირთვული იარაღის გამოცდა და წარმოება. ინდონეზიის სეპარატისტული ქაშშირის შტატის გამო, სამკვდრო-სასიცოცხლო გადაადგებულნი ეს ორი მეზობელი და უკვე ატომური ბომბებით შეიარაღებული სახელმწიფო უდიდეს საფრთხეს უქმნის მშვიდობას მთელ აზიაში. კლინტონის მიერ შემუშავებული გეგმა, მისივე თქმით, ორივე ქვეყნის ეროვნულ ინტერესებს ითვალისწინებს, თუმცა იქვე იმასაც ამბობს, რომ შერიგების პროცესი ძალიან რთული იქნება...

პოიპარს „ოსკარში“!

აშშ-ის კინოაკადემიის უმალესი ჯილდოს „ოსკარის“ გადაცემამდე რამდენიმე დღით ადრე, ლოს-ანჯელესში სპეციალურ საცემში დაცული „ოსკარების“ მთელი პარტია აორთქლდა. ამ ფაქტმა პანიკა გამოიწვია პოლიცეში, რომლის პოლიციაც და ასობით აგენტი დღედამ ეძებს „ოსკარების“ ქურდებს! კინოაკადემიის ხელმძღვანელებმა, ყოველი შემთხვევისათვის, ახალი „ოსკარების“ ჩამოსხმა შეუწყვეტეს.

№1 შერიგისში პეპე გემსდარა!

მსოფლიოს №1 ტერორისტი, რომლის „თავი“ ამერიკელებს 5 მლნ დოლარად აქვთ შეფასებული, თირკმლების უკმარისობის დიაგნოზით საწოლაზე მიჯაჭვული. გავრცელდა ეფილი ინფორმაციის თანახმად, ბენ ლადენს ამერიკელების მიერ დაქირავებულმა მასურმა ყავაში შერიგისა სანამლავი, რამაც გამოიწვია დაავადების პროგრესირება. ბენ ლადენს მკურნალობენ საუდის არაბეთიდან ჩასული საუკეთესო ექიმები...

პაპა პაიპა ითხროვა

(რუსული პრისი მისავიით) რომის პაპმა საჯაროდ სთხოვა პატიება ებრაელებს, ქალებსა და ერეტიკოსებს, რომლებსაც საუკუნეების მანძილზე კათოლიკური ეკლესია კოცონზე წვავდა, ძალით ნათლავდა და დევნიდა.

გაიბიპი სტრასბურგში იწვევენ

(რუსული პრისი მისავიით) ევროპის საბჭოს საპარლამენტო ასამბლეის დელეგაციის მეთაურმა, ლორდმა ჯადმა გამოთქვა სურვილი, რომ ანდრე ბაბიცი სტრასბურგში გამოვიდეს სესიაზე. თუ ეს ასე არ მოხდება, სიტუაცია რუსეთის წინააღმდეგ შეტრიალდება, — განაცხადა ლორდმა.

„პატიარფილისთვის ნასროლი კვარსხაი შეგარდნაქესას მოხვდება...“

ბოლო დროს კვირა არ გავა, რომ ვაშინტრონად არ მივიდეს ახალი მნიშვნელოვანი ინფორმაცია, რომელიც პირდაპირ კავშირშია კავკასიაში მიმდინარე პროცესებთან. ამ დღეებში აშშ-ის კონგრესის რესპუბლიკურმა უმრავლესობამ მთელი კატეგორიულობით დააყენა საკითხი რუსეთისადმი ამერიკის პოლიტიკის გადასინჯვის შესახებ და კიდევ ერთხელ გააკრიტიკა კლინტონის ადმინისტრაცია მოსკოვის მიმართ შეწყვეტილი დამოკიდებულების გამო. ეს გარემოება გვაძლევს იმის ვარაუდს, რომ რუსეთის მიმართ გააქვრდება; ხოლო ის ფაქტი, რომ ამ კვირის ბოლოს საქართველოში ოფიციალური სამუშაო ვიზიტით ჩამოვა აშშ-ის ცენტრალური სადაზვერვო სამმართველოს შედეგად, რაც თავისთავად უპრეცედენტო მოვლენაა პოსტსაბჭოური ეპოქისთვის, მიგვანშნებს იმაზე, რომ ვაშინტრონი აშკარად დემარშს მიმართავს რუსეთისადმი და საჯაროდ აფიქსირებს — სამხრეთ კავკასიის რეგიონში აშშ-ის ეროვნული ინტერესების სფეროა და ის აქედან წასვლას არ აპირებს! ზემოთ თქმულიდან გამომდინარე, უნდა ვიფიქროთ, რომ საპრეზიდენტო არჩევნებში ალ გორისა და ჯორჯ ბუშის წარმატების ერთ-ერთი განმარტველი ფაქტორი ისიც იქნება, თუ თავიანთ წინასაარჩევნო პროგრამებში რა პოზიციას ჩამოაყალიბებენ რუსეთის მიმართ. მანამდე კი ამერიკას ჯერ პრეზიდენტი ჰყავს ასარჩევი. ყოველი საპრეზიდენტო წინასაარჩევნო კამპანია და არჩევნები აშშ-ში არის გრანდიოზული შოუ, ერთგვარი დღესასწაული, აზრთა და იდეათა ჭიდილი და არა ერთმანეთის წარსულში ქეჭვისა და მამოლებელი საბუთების ძიების პროცესი, როგორც ეს, სამწუხაროდ, ჩვენში ხდება...

ვესაუბრებით რესპუბლიკური პარტიის ერთ-ერთ ლიდერს **ნიკოლაი სანდროს**ს: — რა თქმა უნდა, ტიპოლოგიური და არსებითი განსხვავება არსებობს ჩვენს სინამდვილესა და ამერიკულ, გნებავთ, განვითარებულ დემოკრატიულ საზოგადოებებს შორის, რადგან იმავე ამერიკაში ოპოზიცია წარმოადგენს სახელმწიფოსთვის სასიცოცხლოდ აუცილებელ ნაწილს. ამიტომ ოპოზიციისგან მტრის ხატის შექმნა დაუსაბუთებელია; ვთქვათ, გორმა რომ გაიმარტვინა — რესპუბლიკური პარტია საფრთხეს უქმნის აშშ-ის სახელმწიფოებრიობასო, — მორჩა, იმ წუთშივე დამთავრდება მისთვის არჩევნებიც და პოლიტიკური კარიერაც! იქ პერიოდულად ხდება ლოგიკური მონაცვლეობა ხელისუფლებისა, რაც გამოიწვევს ავტორიტარობის გაჩენას. არჩევნებში დამარტებული პარტია კი, იძულებულია იფიქროს, რაღაც ახალი იდეები შეიმუშაოს და აზრებს შორის შედეგად,

ლი იდეების გენერირება მოახდინოს, ემზადოს და ნებისმიერ მომენტშიც მზად იყოს ხელისუფლებაში მოსასვლელად. სწორედ ხელისუფლების მონაცვლეობა განსაზღვრავს ქვეყნის განვითარებას... გახსოვთ, 1945 წლის პოტსდამის კონფერენცია დაიწყო ჩერჩილმა და დაამთავრა ეტლიმ. ე.ი. ფაშინზე გამარჯვების ერთ-ერთი მთავარი შემოქმედი ომის დამთავრებისთანავე ინგლისელებმა ჩამოაშორეს ხელისუფლებას და ეს იმიტომ, რომ ჭეშმარიტად დემოკრატიული საზოგადოება ყოველთვის ფრთხილობს, ავტორიტარული ხასიათი არ მიეცეს ვინმეს მმართველობას... ჩვენთან კი, ერთი და იგივე პარტია, ფაქტობრივად, 1994 წლიდანაა ხელისუფლებაში, რაც საკუთრივ მათთვის არ არის სასარგებლო, რადგან ჭაობში ამყოფებს მათ. ამასთან, როცა ქვეყნის საშინაო პოლიტიკაში სრული წარუმატებლობის ფონზე აკეთებ იმას, რომ კიდევ უფრო ზრდი შენს წარმომადგენლობას პარლამენტში, ჯერ ერთი, გიქვეითდება პასუხისმგებლობის გრძობა; მეორეც — პატივისცემა საკუთარი ამომრჩევლის მიმართ, თუკი გაქვს საერთოდ პატივისცემა მათადმი და მესამეც: ამ ჩამყვებულ ვითარებაში სტიმულიც კი აღარ რჩება საიმისოდ, რომ ვიცავდამ ახალი იდეები მოიფიქროს, ახალი პროექტები შეიმუშაოს და ა.შ.

— და მიზნის მიღწევის ერთადერთ საშუალებად რჩება კომპრომატების ამოქვეყნება, ლანდრა, კვარცხის და ატურის სროლა, არჩევნების წინ კორუფციაში „მშობობა“, წინაღობის ქნევა...

— თავიდათვი ამჟამინდელი წინასაარჩევნო უბედურებისა მიანიც არის ის, რომ ოპოზიცია არაფრით სჯობს უმრავლესობას. ჯერ კიდევ 31 ოქტომბრის არჩევნებს ჩვენ მივეცი თუ შეფასება და ვთქვი, რომ მან საპრეზიდენტო არჩევნების წინაშე ჩაიარა, ანუ როცა არჩევანს აკეთებდნენ შევარდნაქესა და აბაშიძეს შორის, ჩვენ ვაძლევდით, რომ ეს იყო არჩევანი ცუდსა და უარესს შორის. შედეგად,

საქართველოს ამომრჩეველმა აირჩია ორივე, ცუდიც და უარესიც! მოქვეყნებმა გაზარდა თავისი დეპუტატის რიცხვი, ბათუმში კოალიციამ კი, თავი პარლამენტის ერთადერთ ოპოზიციურ ძალად დააფიქსირა. მივიღეთ აბსურდული მდგომარეობა — საქართველოს მოსახლეობის დიდ ნაწილს არ მოსწონს არც უმრავლესობა, არც ოპოზიცია. გასაგებია, თუ რატომ არ მოსწონთ უმრავლესობა, მაგრამ ოპოზიცია იმიტომაც არ მოსწონთ, რომ უკვე აშკარაა — ოპოზიციის მიერ უმრავლესობის მიმართ გამოქმნილი ნებისმიერი კრიტიკა თვალთმაქცობაა! ამიტომ არის, რომ ჟვანიანი იქვე უბრუნებს უკან ამ კრიტიკას და თან უცხადებს: „კი მაგრამ, ჩვენ რომ გვაკრიტიკებთ, აი იქ, სადაც თქვენ ხართ ხელისუფლებაში (ანუ აჭარაში), როგორ გაქვთ საქმე?“ აღმოჩნდება ხოლმე, რომ „იქ“ ხშირად მართლაც უარესად და საუკეთესოდ მრავალი თვალსაზრისით... ამიტომ ის არჩევანი, რომელიც 31 ოქტომბერს გაკეთდა, არის უგუნური! დღეს, საღი პოზიციებიდან ხელისუფლების კრიტიკა პრაქტიკულად არ იმის, მხოლოდ ერთი-ორი ადამიანი ახერხებს სიმართლის თქმას. აი, ამ ვითარებიდან გამომდინარეობს კვერცხებისა და კიდევ სხვა „რამების“ ურთიერთსროლა...

— შევარდნაქესა და პატიარფილის ხალხი გამაღებელი ექვსი ურთიერთმამოხილებელი და ურთიერთგამანადგურებელი დოკუმენტაციის შესაბამისი პროპაგანდისტული კამპანიის ფონზე... რა არის ეს, რა კვალიტატივია შეიძლება მიეცეს ერთსაც და მეორე მხარესაც?

— დიხს, იმთავითვე ჩანდა, რომ ასეთი საზიზღარი ფონი შეიქმნებოდა. დღეს პრეზიდენტობის ორი მთავარი კანდიდატი ცდილობს, დაარწმუნოს ქვეყანა, თუ ვინ უფრო დამნაშავე იყო 9 აპრილის ტრაგედიაში. ჩემი აზრით, უწინარესად დამნაშავე არის პატიარფილი და მის მიმართ უფრო მეტია გამჭვირვალობა, ანუ მისი როლის შესახებ ამ ტრაგედიაში ყველაფერი თუ არა, თითქმის ყველაფერია ცნობილი. იმ „მანდორას ყუთიდან“ კი, ანუ სობჩაკის არქივიდან, მაინცდამაინც ახალს არაფერს ვეღარ... შევარდნაქეს როლთან დაკავშირებით თითქოს არსებობს რაღაც ეჭვები, მაგრამ ჩემთვის ამას გადამწყვეტი მნიშვნელობა არა

„მსგავსი ზღაპრები მის გეგმი მომხმენია...“

მართალია, შევარდნაქესა და პატიარფილის შორის „ჯენერალური გარიგება“ მოხდა, რომ 1989 წლის 9 აპრილის ტრაგედიაზე არც ერთი კანდიდატი არ გამოიყენებდა თავის სასარგებლოდ, მაგრამ შეთანხმება ვერ შედგა და ახლა ორივე კანდიდატი წინასაარჩევნო კამპანიას, ძირითადად 1989 წლის 9 აპრილს დაღვრილ სისხლზე აგებს; 11 წლის წინანდელი ტრაგედია დღეს სპეკულაციების საგანი ხდება.

ორი კვირის წინ, ვაკის პარკში ჯუმბერ პატიარფილის მიერ გამართულ მიტინგზე, პატიარფილის საარჩევნო შტაბის ხელმძღვანელმა მამუკა გიორგაძემ 9 აპრილის ტრაგედიაზე მთელი პასუხისმგებლობა ედგარდ შევარდნაქეს დააკისრა. არც საპასუხო სვლას დაუყოვნებია — იმავე დღეს გენერალური პროკურატურა საგარეო საქმეთა სამინისტროდან სობჩაკის „ამანათს“ იღებს, რომელიც 9 აპრილის მოვლენების მოკვლევას ეხება.

სანამ სობჩაკის დასკვნა ფართო საზოგადოებისთვის გახდება ცნობილი, ჩვენ შემოგთავაზებთ მოსაზრებებს 9 აპრილის მოვლენებთან დაკავშირებით.

თინათინ სიხუა: ჩვენ, ხელისუფლებაში მოსვლისას, 9 აპრილის თემითაც დავინტერესდით. პირადად ვესაუბრე ანატოლი სობჩაკს, რომელიც იმ პერიოდში მოკვლევას აწარმოებდა. მან მითხრა, — 9 აპრილის ტრაგედია მოსკოვში, პოლიტიკურის მიერ დაიგეგმა და აქ საქართველოს მამოხმენილი ხელისუფლება არაფერ შუაშია. სობჩაკის თქმით, ჯერ კიდევ 7 აპრილს, ლონდონიდან ჩამოსულ დღეგაცვას (გორბაჩოვი, შევარდნაქე...) შეერმეტივოს აეროპორტში მთელი პოლიტიკური დახვდა. სობჩაკის აზრით, ყველაფერი იქვე და მამოხმენივე გადამწყდა. აქედან გამომდინარე, მექვება, რომ პროკურატურამ ობიექტური დასკვნა გამოაქვეყნოს.

ირაკლი გოცირიძე (ყურნალისტური გამოძიებით მოპოვებული მასალების მოხედვით): ყველაზე დიდი დამნაშავე 9 აპრილის ტრაგედიაში საბჭოთა სისტემა და აქედან გამომდინარე, ყველა ის პიროვნება, რომელიც ამ სისტემას ემსახურებდა. რაც უფრო დიდია თანამდებობა, მით უფრო იზრდება პასუხისმგებლობაც. ახლა დაობენ, ვის მიუძღვის ბრალი — პატიარფილს თუ შევარდნაქეს. მე გაგაცნობთ რამდენიმე ფაქტს, დასკვნის გამოტანა კი თქვენთვის მომინდია.

7 აპრილს დიდი ბრიტანეთიდან დაბრუნდა საბჭოთა კავშირის დელეგაცია გორბაჩოვისა და შევარდნაქის თავაკცობით. აეროპორტში პოლიტიკურის მთელი წარმომადგენლობა დახ-

ვდათ. ეს ლამის 11 სთ-ზე ხდება. იქვე, დარბაზში ჩაბარდა სხდომა, სადაც სხვა საკითხებთან ერთად გორბაჩოვს საქართველოში შექმნილი სიტუაციაც მოახსენეს. — მდგომარეობა დაძაბულია, ხალხი დამოუკიდებლობას მოითხოვს. გენსევი დაინტერესდა, — რა გააკეთა პოლიტიკურის, რაზეც ამგვარი პასუხი მიიღო — იქ შეიარაღებული შენაერთები გავგზავნეთო.

გორბაჩოვმა შევარდნაქეს მიმართა, — ალბათ, საჭიროა თქვენი წასვლა თბილისში. მეორე დღით შევარდნაქე ტელეფონით ესაუბრა

პ ა ტ ი ა შ - ვ ი ლ ს. იმავე დღეს, ჩემბრიკოვის კაბანეტში კვლავ შეიკრიბნენ პოლიტიკურის ნევრები და ძალოვანი უწყებების წარმომადგენლები. ჩემბრიკოვმა შევარდნაქეს საქართველოში მიმდინარე მოვლენების შესახებ შეეკითხა, რაზედაც სსრკ საგარეო საქმეთა მინისტრმა უპასუხა, — ამხანაგ პატიარფილს ვესაუბრე და მან საჭიროდ არ მიჩინა ჩემი თბილისში ჩასვლაო.

ამრიგად, შევარდნაქემ თავიდან აიცილა პასუხისმგებლობა. პატიარფილი ვერ შეძლებდა სიტუაციის განეიტრალებას. უფრო მეტიც, მიტინგზე გამოვიდა საზოგადოებისთვის უფრო დიდი ავტორიტეტი — პატრიარქი, მაგრამ ხალხმა არ დაუჯერა. თუ შევარდნაქეს შემოლო მომიტინგეთა დაშლა, რატომ არ ჩამოვიდა? მით უმეტეს, რომ ამის ნებადართვა გორბაჩოვისგან მიიღო. როგორც თავად შევარდნაქე ამბობს, — საქართველოში პატიარფილის უარის გამო არ ჩამოვიდა. საინტერესოა, ვინ უფრო დიდი ავტორიტეტი იყო შევარდნაქისთვის — გორბაჩოვი თუ პატიარფილი?

ელდარ შინგალიანი: პატიარფილს შეეძლო მომიტინგეებისთვის სისხლის ღვრა

აუცილებლად თავიდან.

— პატრიარქი ელდარ, ამბობენ, პატიარფილს სურდა მთავრობის სახლთან გასვლა, მაგრამ ერთ-ერთმა თანამდებობის პირმა, გვარად ხატიაშვილმა, არ გაუშვა — პატრიარქი უბურ, როგორც კი შენობიდან გახვალთ, გესვრიან. გასროლა ოპოზიციის მხრიდან აღიქმება, რაც ჯარებს მომიტინგეთა დარბაზის საბაზს მისცემსო, — უთქვამს მას.

— მსგავსი ზღაპრები მეც ბევრი მსმენია. იმასაც ამბობდნენ, 9 აპრილს 2000 კაცი დაიღუპა, რომლებიც მტკვარში გადაყარესო...

შევარდნაქე ვერ ჩამოვიდა და თბილისში. გორბაჩოვის სიტყვიერი ნებართვა არაფერს ნიშნავდა საბჭოურ სისტემაში. მინდა გითხრათ, რომ იყო სამი კატეგორია, საქართველოს ხელისუფლების (იგულისხმება ცკ), მომიტინგეთა ლიდერებისა და პატრიარქის სახით. სწორედ პირველი ორის გამო მოხდა ის ტრაგედია. მეტსაც გეტყვი, 9 აპრილის შემდეგ მომიტინგეთა ლიდერთა მხრიდან ასეთი რეპლიცებიც მსმენია — ცოტა იყო მსხვერპლიო. დიხს, ისინი მსხვერპლს მოელოდნენ. მამ, რატომ არ გაუშვეს შინ ქალები და ბავშვები? მათ განიერეს ხალხი.

რამდენიმე დღის წინ ტელევიზიით ნაჩვენები იყო 11 წლის წინანდელი (1989 წლის 4 აპრილის) საქართველოს ცკ-ის აქტივის ვიდეოჩანაწერი, სადაც მამინდელი ცკ-ის მდივანი იდეოლოგიის დარბაზში ნუგზარ ფოფხაძე საქართველოში ჯარების შემოყვანას და „არაფორმალთა წინამძღოლების“ მიმართ ძალისმიერი მეთოდების გამოყენებას მოითხოვდა. ფოფხაძის აზრით, „საბჭოთა წყობის მტრებს მხოლოდ სიტყვებით არ უნდა ებრძოდნენ.“ აღნიშნულის გამო „კვირის პალიტრა“

აქეს... ზნეობრივი პასუხისმგებლობა შევარდნაქეს, რაღაც თქმა უნდა, აკისრია. როცა მან დაურეკა მოსკოვიდან პატიარფილს და ამ უკანასკნელმაც უთხრა — ყველაფერი რიგზეა, არ არის თქვენი ჩამოსვლა საჭიროო, ეს საკმარისი არგუმენტი არ უნდა ყოფილიყო მოქმედებისთვის, როცა საქმე მისი ერის უმეტესობაზეა. არ შეიძლება, როცა თბილისში ხარ, მამინ შენს ვრად მიიჩნიო ხალხი, ხოლო მოსკოვში მყოფმა უარი თქვა მასზე... არა მგონია, შევარდნაქის ინფორმაციის ერთადერთი წყარო პატიარფილი ყოფილიყო, რადგან იგი საბჭოთა კავშირის ლიდერთა პირველ სამუელში შედიოდა. ამიტომ ყველაფერი უნდა გავკეთებინა, რათა ზუსტი ინფორმაცია მიეღო რაც ხდებოდა თბილისში და გადაეგრა შესაბამისი ნაბიჯი! არ ვიცი, რამდენად კონტროლირებოდა დღევანდელი პროცესები, ეს ურთიერთკომპრომატები, მაგრამ ზნეობრივი თვალსაზრისით პასუხისმგებლობა შევარდნაქეს არ ასცდებია, სუფთად ვერ გამოვა იგი ამ საქმიდან და პატიარფილისთვის ნასროლი კვერცხები მასაც მოხვდება! თუმცა, რაც არ უნდა მოხდეს, ვერაფერი შეცვლის არჩევნების შედეგს, რადგან პატიარფილი ამთავითვე ნაგებულ თამაშს თამაშობს... მისთვის ძვირფასი იქნება ყოველი მიღებული ხმა სწორედ 9 აპრილს, რადგან პატიარფილი ამ ხმებს განიხილავს, როგორც ერთგვარ ინდულგენციას იმ 9 აპრილის ტრაგედიაში თავისი ნამოქმედარის თუ უმოქმედობის გამო... ვინაიდან ამერიკასთან ვავლებთ ერთგვარ ანალოგიას, უნდა ვთქვათ, რომ იქ ნებისმიერ დიდ თუ მცირე სავადას ისეთი პასუხი გავცემთ ხოლმე, რომ მოსახლეობის უმრავლესობაში ეჭვის საფუძველს აღარ ტოვებს, ანუ ამერიკის უზენაესი სასამართლოს მიერ გაცემული პასუხის შემდეგ საკითხი ამოწურულად ითვლება, იმდენად დიდა ნდობა მისდამი... კლინტონის ბრალეულობა ლევიანის საქმეში დამტკიცდა, კლინტონმაც აღიარა, ერს ბოდიშიც მოუხადა, იმპრინტსაც გადარჩა და საკითხიც ამოიწურა... ჩვენთან კი, ნებისმიერი საქმე რომ ავიღოთ, გააჩნდებიან მკვლელობიდან დაწყებული ყველაფერი, რომელიც იმდენად დასაბუთებულია, რომ იოსებ ბრალდებულებიც ისროლო და, საუბედუროდ, ამომრჩეველს საიმისოდ განწყობილია, რომ მზადაა, სინიჭაურეს დაუჯეროს ჯერ კიდევ მანამდე, ვიდრე ეს სინიჭაურე დამტკიცდება... არც ეს არის გასაკვირი, რადგან იმდენი სინიჭაურე ხდება ჩვენ გარშემო, რომ ადამიანი შეეჩვიე ყველაფერს. ამერიკაში კი, დაუსაბუთებელი ბრალდება ისე ძვირად დაგიჯდება, რომ ყველაფერი დაგავინწყეს!

— გამაღებელი შურაბ მჭედლიშვილი

წმუხარ ფოფხაძის დაუკავშირდა და კომენტარი სთხოვა.

— ამ ფირს ძალიან ხშირად ატრიალებდნენ ზვიად გამსახურდიას დროსაც, ოღონდ დღევანდელისგან იმით განსხვავდებოდა, რომ მამინ ეს „ტრიანი“ პატიარფილსა და ხდებოდა. სატელევიზიო პრაქტიკაში არსებობს მორტაყი, რომელსაც თავისუფური ჭკუა სჭირდება. რა იყო იმ კადრებში „სენსაციური“ აღნიშნული კადრები, არანაირი „ფარული კამერით“ არ ყოფილა გადაღებული. სხდომას საქართველოს ტელევიზია ესწრებოდა და გააშუქა კიდევ.

— **თქვენ ფიქრობთ, რომ ტელევიზიით გადაცემული კადრები მონტაჟია?** — როგორ ფიქრობთ, ეს კადრები მე არ მაქვს? ეს ფორიც მაქვს და ბევრი სხვა.

— **მამინ თქვენ გვითხარით, დაუჭირეთ თუ არა მამინ საქართველოში ჯარების შემოყვანას, როგორ იყო თქვენი პოზიცია?**

— მსგავსი არაფერი ყოფილა. ჩემი პოზიცია კი ყველა დოკუმენტშია დაფიქსირებული, რაც 9 აპრილს ეხება. ჯარების შემოყვანის გადაწყვეტილება ცკ-ის ბიუროს არ მიუღია. ეს სამხედრო საბჭომ გადაწყვიტა, მცირერიცხოვანი ნევრებით.

— **დღევანდელი ხელისუფლება 9 აპრილის ტრაგედიაზე პასუხისმგებლობას ჯუმბერ პატიარფილს აკისრებს. თქვენ როგორ ფიქრობთ?**

— ყველა დოკუმენტში, რომელიც ამ საკითხის ირგვლივ შექმნილი, პოლიტიკური პასუხისმგებლობა ეკისრება ცკ-ის პირველ მდივანს პატიარფილს და მეორე მდივანს ნიკოლსკის. ეს თავიდანვე ცნობილი იყო და გაუგებარია, რად უნდათ ხელახლა „ველოსიპედის გამოგონება“?

— **მინც როგორ ფიქრობთ, ვინ უნდა აგოს პასუხი 1989 წლის 9 აპრილს დაღვრილი სისხლის გამო?** — როგორ? არ აგო პატიარფილმა პასუხი?

— **კონკრეტულად რით გამოიხატება პატიარფილის პასუხისგება?** — რით და დაატოვებინეს პოსტი, გადააყენეს.

— **გადააყენეს თუ თავისი ნებით დატოვა ცკ-ის მდივანობა?** — სხვა საკითხია, როგორ გაფორმდა. ფაქტია, რომ პატიარფილი ამ მოვლენებს შეეწირა.

— **მონდებია კი საბოლოოდ მტყუანმართლის გარჩევა?** — გამოიციტულია მანამ, სანამ 9 აპრილის ირგვლივ ემოციური საუბრები არ შეწყდება. პირიქით, ეს ერის გახლეჩას უწყობს ხელს.

შურაბ ქაჩლიშვილი

ერნო-თიანეთის სოფელ ნადოკრას ახლოს, ტყეში, ნახევრად დაქცეულ ეკლესიაში განისვენებს ქართველი მეფე,

წმ. არჩილის განსასვენებელი სოფელ ნადოკრაში

მონამე არჩილ სტეფანოზის ძე.

V ს-ის შუა ხანებში საქართველოს პოლიტიკური და კულტურული-ეკონომიკური განვითარება ძლიერ შეაფერხა არაბთა ბატონობამ. მათ მტკიცედ მოიკიდეს ფეხი ქართლში და ქვეყნის სათავეში დასვეს ამირა.

ქართლის ერისმთავარმა სტეფანოზ -მ სამეფო განძი გაუყო შვილებს — მიპრს და არჩილს; თავად უფროს ვაჟთან ერთად ერისში გადავიდა, ხოლო აღმოსავლეთ საქართველო საპატრიონოდ არჩილს ჩააბარა. გადმოცემით, არჩილმა სამეფო ქონება ჩაფლა ტონითოს მთაზე.

არაბთა შემოსევებმა გაანადგურა ქვეყანა. განსაკუთრებული სისასტიკით დაარბია საქართველო მურვან ყრუმ. არჩილი ერისში შეეხიზნა მძას. მურვან ყრუ დიდძალი ლაშქრით დაედევნა მას, შემოადგა ანაკოფიის ციხეს, სადაც მძები იყვნენ გამაგრებულნი. იმ დროს აფხაზეთზე ბიზანტიის უფლებები ვრცელდებოდა. არჩილმა ბრძანა, — არ მიწა, ქართველთა და ბერძენთა ამონყვეტის მიზეზი შევიქნეთო, ღვთისმშობელს შეპყვედრა სამშობლო, მძასთან ერთად მცირედი მხედრობით გამოუსტა მტერს და სამარცხვინოდ დამარცხება აგემა. გახარებულმა ბიზანტიის კეისარმა მიპრს და არჩილს სამეფო გვირგვინები გამოუგზავნა.

მძებმა ხელი მიჰყვეს დაქცეული ქვეყნის აღდგენას. ჭრილობებით დაუძღურებულმა მომაკვდავმა მიპრმა მძას უანდერძა ქვეყანა და თავის შვიდ ასულზე ზრუნვა. არჩილმა მძისწულეები შესაფერის დიდებულებს მიათხოვა და მზითვეიც მისცა. მამის, სტეფანოზის ცხედარი ციხეგოჯიდან ქუთაისში გადმოსას-

ვენა, ხოლო მიპრი დაკრძალა მცხეთას, ზემო ეკლესიაში. გააერთიანა თითქმის მთელი საქართველო. 12 წლიანი მეფობისას აღაშენა ციხენი და ქალაქნი, ეკლესიები, ცოლად შეირთო ვახტანგ მეფის შვილიშვილი, გუარამ კუროპალატის ასული. შეეძინა ორი ვაჟი — ჯუანშერი და იოანე, ოთხი ასული — გურანდუხტი, მარიამი, მირანდუხტი და შუშანი, გააქრისტიანა ჩრდილოკავკასიელი ტომები, განამტკიცა ერისმთავრობა, ხარკი შეუწყვიტა არაბებს.

არაბებმა, ცხადია, ვერ აპატიეს ეს ამპარტყენება არჩილს და მარბიელი ჯარი, ჭიჭანუშ-ასამის მეთაურობით, შემოუსიეს კახეთს. ქვეყანას ჯერ არ შეეძლო გამკლავებოდა მტერს; ამიტომ არჩილმა განიზრახა, ხლებოდა ასამს და დაზავებოდა. ჭიჭანუში სიხარულით შეეგება ახოვან, პირმშვენიერ მეფეს. რამდენიმე დღის შემდეგ შესთავაზა, — ქრისტე განაგდე და დიდ წყალობას მიიღებო. არჩილმა ახლოს არ გაიკარა ასამის ნათქვამი, — არ უარყოფო ქრისტეს სახელს, არც სანუთო ცხოვრებაზე გავცვილი მარადიულს, არც ჟამიერ მეფობას — უუაჟო თანაყოფაზე ქრისტესთანო. განრისხებულმა ასამმა საპყრობილეში ჩააგდო მეფე. ამასობაში, გარდაბნელმა გამაჰმადიანებულმა სომეხმა, რომლის ბიძის მკვლელი არჩილის პაპას, ადარნასეს გაუთავისუფლებია, განიზრახა, ჯავრი შვილიშვილზე ეყარა და ასამს გაანდო, — არჩილი მირიანის და ვახტანგის შთამომავალია, მან იცის, სად არის დაფლული სამეფო განძიო. ასამმა ახლა განძი მოსთხოვა არჩილს. თან ჰკითხა, — სად იყავი მაშინ, როდესაც სარკინოზები დამარცხდნენ აფხაზეთშიო. არჩილმა მიუგო, — მეც იქ გახლდით, როცა ღმერთმა დასცა ისინიო. განრისხებულმა ასამმა ბრძანა, თავი მოეკვეთათ ქართველთა მეფისთვის.

იღვა 761 წლის 20 მარტი. მეფემ ილოცა, ქვეყანა და ოჯახი შეავედრა ქრისტეს და მშვიდად წარუჟყრა ქედი ჯალათებს...

ერთგულმა აზნაურებმა ღამით მოიპარეს ნამებულის ცხედარი და დაკრძალეს მის მიერვე აგებულ მონასტერში სოფელ ნოტკორას (ამჟამინდელი ნადოკრა).

ქართული ეკლესია წმიდა არჩილს მოიხსენიებს მონამე ლუარსაბ მეფესთან ერთად, 2 ივნისს.

მეფე არჩილის განსასვენებელი წმიდა ადგილად არის შერაცხული. მანდ პირველად იფოთლება ტყე, რაც გაზაფხულის მაუწყებელიაო, — სწამს ხალხს.

გ. ზარიძე

(ერთი თვალთ დანახული თბილისი)

გაზაფხულის მოახლოება გულს გიხალისებს და ძალაუვნებურად გარეთ გიბიძგებს, მაგრამ პირადად მე, ის სიხალისე, დიდიდანვე ჩახჩახა მზის დანახვით რომ დამეფულა, მალევე გამიხუნდა, საღამო ჟამს კი ერთობ დამიმძიმდა გუნება.

მეტროსადგურ „რუსთაველის“ წინ ხალხი ვილაცას შემოხვეოდა. ისმოდა ხორხოცი. ახლოს მისულმა დავინახე „ცნობილი“ ირმა, რომელსაც „პლენაროველი“ მარინას მემკვიდრეს ეძახიან. იგი უშუერი სიტყვებით ამკობდა ყველა გამველეს. მოსეირნე ბიჭები ჭკუასუსტ გოგოს უფრო აქეზებდნენ. ირმასაც მეტი რა უნდოდა, თავისთვის „უბერავდა“. უცებ ადგილს მოსწყდა, შევლივით გოგოს დაედევნა: ჯერ გინებით აიკლო, მერე პანლურიც უთავაზა,

თავიდან ქუდი მოგლიჯა, თვითონ დაიხურა და გამარჯვებულის იერიით დაუბრუნდა მოხარხარე ბიჭების ჯგუფს. დაფეთებული გოგონა ამაოდ ეძებდა მშველელს... ატირდა და ჩქარი ნაბიჯით გაეცალა იქაურობას.

ვარაზისხეც და ვუყევი. შორიდანვე დავინახე მოჩუბარი ბიჭები. სამი ერთს ისე უბათქუნებდა, ვითომ მათ წინ ადამიანი კი არა, ტიკინა ყოფილიყო. ამ სცენით შეძრწუნებულმა ცირკთან მდგარ საგზაო პოლიციელს ვთხოვე, ბიჭს მიშველებოდა. თითქოს მომისმინა, მერე სასტვენს ჩაბერა და ისე სწრაფად გავირდა, თვალის ძლივს შევასწარი. ჰმ! სულ სხვა დარდი ჰქონია დიდიდან საღამომდე ქუჩაში მდგარს. რა მისი საქმეა, ვინ ვის უბაგუნებდა ან ვის ჰკლავდა? მისი „მონადემა“ ხომ მხოლოდ ავტომანქანის მძღოლთა „სათანადო დასჯაა“, მათგან ანაზინილი „ჯარიმით“ კი, სხვა თუ არაფერი, პურის ფული მაინც შეაქვს ოჯახში.

„დინამოს“ სტადიონთანაც ამაზრზენი სურათი გადაამეშალა. სადღაა პირველ სართულზე განლაგებული სავარჯიშო სექციები ან საცურაო აუზი? ყველა ადგილი მისხალ-მისხალ იყიდება და ოდესღაც გამაჯანსაღებელი კომპლექსისა და დარბაზების სანაცვლოდ ჩნდება ახალ-ახალი სავაჭრო ობიექტები, რომელთა უმთავრესი ბიზნესი ავეჯის ყიდვა-გაყიდვაა.

უცნაურია, „დინამოს“ ადმინისტრაციას რუთუ

არაფრისა ერიდება? თბილისში ჩამოსული სტუმარი ხომ გაცემული იკითხავს: ეს საფეხბურთო მოედანია თუ ავეჯის სალონი? ალბათ, აღარც სტუმარი აღარდებთ და აღარც ქართველ სპორტსმენთა ტრადიციები ახსოვთ.

ბაზრობას ჩაუფარე. ერთი ჯიბესქელი ვაჭარი ახალგაზრდა ქალს (ისიც მოვაჭრეა, მაგრამ შედარებით გამოუცდელი) საღამოს შეხვედრავს ურიგდება, სანაცვლოდ კი 10 ლარს ჰპირდება. უცებ ატყეილმა ჩოჩქოლმა მათი ყურადღება (და ჩემიც) სხვა „ობიექტზე“ გადაიტანა. პოლიციელმა რამდენიმე თათრის ქალს მწვანელი სავეყუთები ატალახებულ მინაზე გადმოუცალა, მერე ქართველებსაც დაერია...

— რა ხდება? — დასვი ყბადაღებული კითხვა, — ერთისთვის შეიძლება აქ დგომა და სხვისთვის — არა?

მშრალად მიპასუხეს, — ვისაც ფული არ გადაუხდია, იმას აწიოვებსო.

თურმე გარესაგაჭრო ადგილი სანტიმეტრობითაც კი იყიდება. გამყიდველმა თავის ერთ „დასაჯდომ“ ადგილთან ერთად პროდუქტით სავეყუთების დასაწვავა დასთხოვა.

ეჰ, ჩემო თბილისქალაქო! როგორ გყიდიან ნაწილ-ნაწილ, გოჯობით და სანტიმეტრობით... ღმერთმა არ წნას, გაიყიდო მთლიანად და სამუდამოდ! იქნებ, შენმა გულშემატკივარმა — დიდმა და პატარამ, ყველამ ერთად ამოვილოთ ხმა და ვთქვათ, — თბილისს ეს არ ეკადრება, თბილისი ამის ღირსი არ არის, თბილისი დღევანდელ მზესავით ნათელი და ჩახჩახა უნდა იყოს!

ილია ჭაჭავაძე წერდა: „ტიფლისი ჩვენი მშობლიური ქალაქია. ყველანი, ვინც კი აქა ვშობილვართ, აქა ვცხოვრობთ, აქა ვტრიალებთ, — რა მილეთისაც გინდა იყოს კაცი, — მისი შვილები ვართ და სამსახური უნდა გავუწიოთ ერთნაირს გულისცემითა, ერთნაირს ნატვრითა... თუ რამ ცუდია აქ და ბევრი რამაც არის ცუდი, სულ იმის ბრალია, რომ დედაქალაქს შვილობას არ ვუწევთ“.

ისე კი, დროა, ჩვენს დედაქალაქს შვილობა გავუწიოთ!

მარინა ბაბუნაშვილი

გელეკოპანია „გეოსტუდ არსი“
 ახალი სერვა ახალ სამყაროში

- ✓ ხაუხეთხო გამოსახულება
- ✓ ყოველდღიური ხაინდორმაგიო პროგრამები: „დილას“, „ხალამოს 6 ხაათმე“, „გხრის ნახევარზე“ და „შეალამიხას“: ოპერატიული ინდორმაგია ყველა მნიშვნელოვანი მოვლენის შესახებ დედაქალაქში, საქართველოში, მსოფლიოში:
- ✓ „მოძრავი ხტრიქონი“ - 98-86-33
- ✓ ხარეულამო ყამპანიების დაგეგმარება
- ✓ რეულამის განთავსება როგორც „მეგხრე არხის“, ისე სხვა ნებისმიერი ტელეკომპანიის ეთერში
- ✓ ხარეულამო ულიპების დამზადება უახლესი ტექნიკის გამოყენებით

გასწოზიდან თანამშრომლოგაგადა

E-mail: gitvstud@geo.net.ge
 ტელ/ფაქსი: 231021

საქართველოში უკვე არაერთი მაგალითი არსებობს იმისა, თუ როგორ შეუძლია პარლამენტში მოუზღვევებელი ხელშეკრულებები სარატიფიკაციოდ. ხშირ შემთხვევაში, პრეზიდენტი შეცდომაში შეჰყავთ და ისეთ დოკუმენტებზე აწერინებენ ხელს, რომელიც ქვეყნისთვის ნამდვირად კი შეიძლება აღმოჩნდეს.

ხვალ პარლამენტში სარატიფიკაციოდ შემოდის გერმანიასა და საქართველოს მთავრობას შორის დადებული ხელშეკრულება, რომელიც ითვალისწინებს საქართველოში მინის სარეგისტრაციო სისტემის დანერგვას. პროექტის ღირებულება 52,2 მლნ გერმანული მარკაა. აქედან 30 მლნ მარკა ჩვენს ქვეყანას სესხის სახით ეძლევა. ზოგიერთი სპეციალისტი ამ პროექტს საქართველოსთვის არახელსაყრელად მიიჩნევს, მით უმეტეს, რომ ამ ყველაფრის გარდა საქართველომ 18 მლნ გერმანული მარკა ბიუჯეტიდან უნდა გაიღოს პროექტის განსახორციელებლად. ამას ისიც ემატება, რომ კრედიტის 73% საქართველოს ფარგლებს გარეთ უნდა დაიხარჯოს.

გერმანული პროექტი ითვალისწინებს საქართველოში არსებული მინის ნაკვეთების სრულ აღწერას, უმინის სიზუსტის მქონე რუკების შედგენასა და ერთიანი სარეგისტრაციო სისტემის ჩამოყალიბებას. პროექტის თანახმად, საქართველოს ყველა რეგიონში შეიქმნება მაღალი დონის კომპიუტერიზებული ოფისები. თუმცა, გერმანულ პროექტში ბევრი რამ აღმოჩნდა ქართული მხარისათვის მიუღებელი. ოპონენტთა ერთ ნაწილს მიაჩნია, რომ პროექტი ძალიან ძვირია (52 მლნ მარკა), თანაც ამ თანხის 73% საქართველოს გარეთ დაიხარჯება (იგულისხმება ტექნოლოგიების შემოტანა). როგორც შევიტყვეთ, პროექტის უცხოელი ხელმძღვანელი ანაზღაურების სახით მიიღებს 2 მლნ 16 ათას მარკას, ანუ გერმანული კრედიტის 7,2%-ს, უცხოელი მინათომწოდებელი — 1,8 მლნ-ს ანუ კრედიტის 6%-ს, გარდა ამისა, უცხოელი მოკლევადიანი სპეციალისტი — 640 ათასს ანუ კრედიტის 2,13%-ს, საერთაშორისო კონსულტანტები 480 ათასს, ანუ კრედიტის 1,6%-ს. გამოდის, რომ უცხოელი ექსპერტები კრედიტთან დაახლოებით 17%-ს მიიღებენ. ამ ციფრების ფონზე კრედიტის შეღავათიანობა აზრს კარგავს.

საქართველოსთვის ძვირადღირებული ფუფუნებაა. გარდა ამისა, გერმანული პროექტი ნინალმდეგობაში მოდის ამერიკის საერთაშორისო განვითარების სააგენტოს USAID მიერ განხორციელებულ პროექტთან, რომელიც გლეხებისათვის მინის კერძო საკუთრებაში გადაცემას ითვალისწინებს. ამ პროექტის ფარგლებში უკვე 300 ათასი სერტიფიკატი გაიცა. მინის საკუთრების დამადასტურებელი მოწმობები გლეხებს პირადად არ უზიარდება და

დის, რომ შესწავლელი პროექტი პრეზიდენტს გასული წლის ნოემბერში შეაჩვენეს. ახლა კი, საქართველოს მთავრობა დაინტერესებულია პარლამენტმა დოკუმენტის რატიფიცირება 30 მარტამდე მოახსროს, ვიდრე საქართველოში გერმანიის კანცლერი გერჰარდ შროდერი ჩამოვა. „კარგია, რომ ასეთ ვიზიტებს ვამთხვევთ ამგვარი ხელშეკრულებების რატიფიცირებას, მაგრამ მხოლოდ ამ მიზნის გამო ამ ხელშეკრულებას მხარდაჭერა შეუძლებელია. მე ამ

დება კითხვა, რატომ უნდა დააფინანსოს უშიშროების, ნავთობსადენის და ტრასების ინტერესები მინის მოსაკრებლად. მაშინ უნდა შედგეს გლობალური პროექტი, რომელსაც სხვადასხვა საერთაშორისო ორგანიზაცია დააფინანსებს, რაც შეეხება გერმანული პროექტის გამართლებას იმით, რომ ის ყველა სახის მინის ნაკვეთების აღწერას ითვალისწინებს, გამორიცხული არც ის გახლავთ, რომ USAID-მა ასეთი სახის სამუშაოებიც დააფინანსოს.

კაპო შაჰრეზ ნაგაზიანი ხელშეკრულება აკაზილანს გეგანიანი ვიზიის წინა?

პროექტის კატეგორიული წინააღმდეგი ვარ იმ მარტივი მიზეზის გამო, რომ ჩვენ შეგვიძლია ავირჩიოთ უფრო მარტივი და იაფი სისტემა, თანაც საჩუქრად USAID-ი ფაქტობრივად საჩუქრად გვიკეთებს მინის კადასტრს. ჩვენი მთავარი მიზანია მინის ბაზრის ჩამოყალიბება. ის, რომ გლეხს ჰქონდეს მინაზე საკუთრების უფლება, რის შედეგადაც იგი შეძლებს ყიდვა-გაყიდვას, გირავნობას და ა.შ. ეს გახლავთ ამ პროექტის ამოცანა. თუკი ჩვენი ამოცანა შესრულებულია, მაშინ რაღა საჭიროა ალტერნატიული პროექტი, რომელიც სესხის სახით გვეძლევა“, — აცხადებს პარლამენტის საფინანსო-საბიუჯეტო კომიტეტის თავმჯდომარის მოადგილე კობა დარეშაშვილი.

პარლამენტის თავმჯდომარე გადასცეს აგარული კომიტეტის წევრის ვანო პერაბიშვილის აზრით, შესაძლოა, ახალი პროექტის ამოქმედების შემთხვევაში ამ სერტიფიკატებმა ძალა დაკარგოს. „მესაკუთრეს, ნებისმიერი გარიგების განსახორციელებლად, მოუწევს ახალი სერტიფიკატის აღება განახლებული მოწმობებით“.

ხელშეკრულების რატიფიცირებას ეწინააღმდეგება პარლამენტის ეკონომიკური პოლიტიკის კომიტეტის თავმჯდომარე ლევან განჯილაძეც. მას მიაჩნია, რომ ამ ეტაპზე საქართველოს არ შეუძლია ასეთი ძვირადღირებული პროექტის მიღება, მით უმეტეს, რომ ალტერნატიული პროექტებიც არსებობს. „ჩემი აზრით, ხელშეკრულების ეს პროექტი ჩვენ საფუძვლიანად შესწავლილი არ გვაქვს. უნდა დავფიქრდეთ, თუ რა შედეგი მოჰყვება ჩვენ მიერ მიღებული გადაწყვეტილებას“.

ზოგიერთი პარლამენტარის აზრით, ამ პროექტს საგარეო ვაჭრობისა და ეკონომიკის სამინისტრო მინის მართვის დეპარტამენტთან ერთად უნებს ლობირებას. ფაქტობრივად გამო-

ქართული მხარე გერმანელთა მიერ შემოთავაზებულ პროექტში შენიშვნების შეტანას მოითხოვს. ამჟამად მიმდინარეობს მოლაპარაკებები იმის თაობაზე, რომ კონტროლი დანესდეს კრედიტის ხარჯვაზე. შედეგად გლეხების ფუნქცია უნდა დაეკისროს სპეციალურ საბჭოს, რომელსაც ქართველი და გერმანელი სპეციალისტები ერთობლივად დააკომპლექტებენ.

თუკი პარლამენტი სამშაბათის სხდომაზე გერმანულ პროექტს გაუკეთებს რატიფიცირებას, მაშინ USAID-ი ოქტომბრიდან შეწყვეტს საქართველოში თავის მოღვაწეობას, რაც იმას ნიშნავს, რომ ის 300 ათასი სერტიფიკატი ძალადაკარგული, ხოლო სერტიფიკატის მომლოდინე 3 მილიონი გლეხი მიეღვაცრუებული და მოტყუებული დარჩება.

თუ არა მაშინთა კერძო ინტერესი, გაურკვეველია, რატომ უნდა ამჯობინოს საქართველომ (რომელსაც უკვე უამრავი გრძელვადიანი კრედიტი აქვს აღებული) გერმანული სესხი, ამერიკულ საჩუქრად მიუხედავად იმისა, რომ კრედიტი 10 წლის შემდეგ უნდა დაიფაროს, პროცენტის გადახდა ხვალ-ზეგ უკვე მოგვიწევს, რაც ჩვენი სათანადო მცირე ბიუჯეტის ქვეყნისათვის მძიმე ტვირთი იქნება.

კულტურული ინფორმაციით, ცნობილი გახდა, რომ ეს პროექტი პარლამენტის სესიაზე დამტკიცდება. ამის საფუძველს გერმანიის კანცლერის პრეზიდენტ შევარდნაძის წინასაარჩევნო კამპანიის მხარდაჭერის ვიზიტით გვაძლევს. ასეთ სიტუაციაში კი იმითმ აღმოვჩნდით, რომ ხშირად საფუძვლიანი პროექტების შესწავლა და ანალიზი თვით სამთავრობო დონეზეც კი არ გვახდებდა. არადა, კვალი ისევ კორუპციულ რეჟიმს უნდა მივძღვათ.

ნათია გოგსაძე

„აი-თი-ეს“-ი — განგრეობული იმედი? ანუ ვინ იკავებს და ვინ იკავებს გეგანიანი საქართველოში მოღვაწეობის გეგმ

ბრიტანული კომპანია „აი-თი-ეს“-ის საქართველოში მოღვაწეობის განვლილი პერიოდი, საკმაოდ იმდენი იმის საშუალებას, რომ გავაანალიზოთ და შევადგასოთ არსებული შედეგი. რამდენად გამართულა ამ კომპანიამ ის იმედი, რაც ბიუჯეტში საბაჟო შემოსავლების ზრდის ეფექტურობას გულისხმობდა?

ამ კითხვაზე პასუხის გასაცემად აუცილებელია განვიხილოთ თუ რა ევალებოდა „აი-თი-ეს“-ს და რას გაართვა მან თავი ამ პერიოდში ნაკისრი ვალდებულებებიდან. პარალელურად კი თვალს გაავადგინოთ ამ კომპანიის გამოჩენას საქართველოში და მის მიერ ტენდერში გამარჯვებას.

საქართველოს საბაჟო სისტემის მოწესრიგება რომ ვერაფრით მოახერხა ხელისუფლებამ, რის გამოც სახელმწიფო ბიუჯეტი მუდმივად იჩაგრებოდა საბაჟო შემოსავლების მობილიზების არაეფექტურობის გამო, გადანაწილება, რომ ამ პრობლემას უცხოური კომპანიის მეშვეობით მოაგვარებდა. ხელისუფლება გამოვიდა ინიციატივით, ჩაეხარებინა ტენდერი და გამარჯვებული კომპანიისთვის მიენდო ტვირთების ინსპექტირება, ანუ უნდა განხორციელებულიყო ისეთი კონტროლი, რომელიც უზრუნველყოფდა ადრინციანობის ისეთ ფორმას, რომელიც კონტრაბანდის მაქსიმალურად შეამცირებდა და ბიუჯეტიც მის კუთვნილ თანხას უზრუნველყოფდა მიიღებდა.

ტენდერის პირველ ტურში შევიცარიულმა კომპანია „ეს-ჯი-ეს“-მა გამარჯვდა, მან 136 ქულით მოუგო „აი-თი-ეს“-ს. სხვათა შორის, პირველად ეს შევიცარიული კომპანია შემოვიდა საქართველოში ტვირთების ინსპექტირებისთვის და 1997 წელს თავისი ოფისიც დააფუძნა.

მეორე ტურში კი სიტუაცია რადიკალურად შეიცვალა და უკვე „აი-თი-ეს“-ი იმარჯვდა. მან 36 ქულით აჯობა „ეს-ჯი-ეს“-ს, რასაც მოჰყვა ის გახმაურებული მოთქმა-მოთქმა, რომელიც ბრიტანული კომპანიისგან სატენდერო კომიტეტისთვის 2 მლნ დოლარის ქრთამის გადახდას უხებოდა. თუკიდან ეს ბრალდება ტენდერში დამარცხებულმა შევიცარიულმა კომპანიამ წამოაყენა, სულ ახლახან კი იგი ბრიტანულ პრესაშიც გახმაურდა. დადასტურდება თუ არა ეს ბრალდება, ამის თქმა ძალიან ძნელია, თუმცა ჩატარებული ტენდერის პერიოდში გარკვეული ეჭვით საბაჟო უდავოდ იძლევა 3 დღით ადრე მოულოდნელად შეიცვალა ტენდერის პირობები; ამ ახალ პირობებს განსაკუთრებით კარგად ერგებოდა „აი-თი-ეს“-ის წინადადებები, სატენდერო კომისიიდან გამოყვანილი იქნენ ირაკლი მანაგაძე, მიხეილ უკლება და ზურაბ ცქიტიშვილი. ისინი შეცვალა რევან ადამიამ, თამარ ბერუჩაშვილი და ივანე ჩხარტიშვილი. ამას ერთვოდა სხვა საეჭვო მომენტებიც.

რამაზ საყვარელიძის კომენტარი

(ეროვნულ-დემოკრატიული ინსტიტუტი):

— თავიდანვე ეჭვის ქვეშ დავაყენებ ტენდერის შედეგს. იმითმ, რომ კომპანია (იგულისხმება „აი-თი-ეს“-ი — მ.გ.), რომელიც ყველა მანქანაში ავტომატურად სხვა კომპანიისათვის ოფისების რაოდენობის და კომპანიის მიხედვით (ოფისების რაოდენობის სიდიდე პირდაპირ-პროპორციულ დამოკიდებულებაში ტვირთების ეფექტურ და დროულ ინსპექტირებასთან, როდესაც ლაპარაკია „აი-თი-ეს“-ის ოფისების ნაკლებობაზე და აქედან გამომდინარე ტვირთების ინსპექტირების დაბალეფექტიანობაზე, იგულისხმება შემდეგი: მაგალითად, ისეთ ქვეყანაში, როგორც რუსეთშია და სიადანაც ტვირთების მნიშვნელოვანი ნაწილის იმპორტირება ხდება საქართველოში, „აი-თი-ეს“-ს ოფისი არ გააჩნია. კომპანიის წარმომადგენელი ჰამბურგიდან უნდა ჩავიდეს, ვთქვათ, ირკუტსკში, ტვირთის ინსპექტირებისთვის. მინიმალური ანაზღაურების შემთხვევაში (350 დოლარი, ან თუნდაც უფრო მეტი), წარმომადგენლის მგზავრობის ხარჯები გაცილებით მეტი იქნება. ასეთ შემთხვევაში კომპანია ზარალობს და ლოგიკურია თუ წარმომადგენელი ჰამბურგიდან ირკუტსკში არ ჩავა. ამის გამო ინსპექტირება ხდება უკვე ტვირთის ჩამოსვლის ადგილზე, რასაც თან სდევს ტვირთის მოცდენა, რაც იმპორტიორის ჯიბეს აწვება სრულიად გაუმართლებლად. — მ.გ.) ამევე დროს, კომპანია, რომელსაც ჰქონდა დავადასრულება და მის დასაფარავად ყოველ წელს იღებდა კრედიტებს, რადგან სხვანაირად მუშაობა არ შეუძლია, მაინც იმარჯვებს ტენდერში, რომელშიც სხვა ძლიერი კომპანიებიც მონაწილეობდნენ. ეს, რა თქმა უნდა, ეჭვს ბადებს, — განაცხადა პატრონი რეზო.

აქ კიდევ ერთ საკითხსაც უნდა მიექცეს ალბათ ყურადღება:

უცხოური კომპანიები, რომლებიც ამდგვარ საქმიანობას წარმართავენ საქართველოში, მაინც სპეციფიკური ხასიათის ორგანიზაციებია, ამიტომ საქართველოს უშიშროების სამსახურიდან მათი ქვეყანაში მოღვაწეობის ვიზირება აუცილებელი იყო. აქედან გამომდინარე, სატენდერო კომიტეტში შეყვანილი იყო ბატონი ვახტანგ ქუთათელაძეც. იმ არაოფიციალური ინფორმაციით, რომელსაც ჩვენ ვფლობთ, საქართველოს უშიშროების სამსახური დაარწმუნეს, რომ „აი-თი-ეს“-ის მოღვაწეობას საქართველოში პოლიტიკური მნიშვნელობაც ექნებოდა, რაც კიდევ უფრო ზრდიდა ბრიტანული კომპანიის შანსს ტენდერ-

ში გასამარჯვებლად. ოფიციალურად სატენდერო კომიტეტის სხდომის ოქმით „აი-თი-ეს“-ს უპირატესობა მიენიჭა შემდეგი პოზიციების მიხედვით:

1. კომპანია თავის თავზე იღებდა იმ პრობლემების მოგვარებას, რაც უკავშირდება დღეისათვის რთულად კონტროლირებად რუსეთის, თურქეთისა და ცხინვალის რეგიონის საზღვრებს;
2. მისი მომსახურება იქნებოდა იაფი — საქონლის ღირებულების 0,94%;
3. მუშაობის დაწყებისთანავე მიაღწევდა

ნენ საბაჟო გადასახადების 50%-იან ზრდას;

4. საბაჟო რეფორმის დააფინანსებდნენ საკუთარი ხარჯებით;
5. კომპანია გამოიყენებდა ინგლისის სამეფო საბაჟოს დახმარებას (ამ პუნქტთან დაკავშირებით ბატონმა რეზო საყვარელიძემ წარმოგვიდგინა ინფორმაცია მიღებული დოკუმენტი, სადაც ნათქვამი იყო, რომ ამ საკითხთან დაკავშირებით ინგლისის სამეფო საბაჟოს თანხმობა არ განუცხადებია).

ეროვნულ-დემოკრატიული ინსტიტუტის კომენტარი:

— გაუგებარია, როგორ უნდა მოხდინა „აი-თი-ეს“-ს იმ პრობლემების გადაწყვეტა, რაც უკონტროლო ან რთულად კონტროლირებად რეგიონებს უკავშირდება. პრეზენტაციებზე ყოველგვარი პროექტის გარეშე იყო სიტყვიერი დაპირება, რომ თავის თანამშრომლებს დააყენებენ საქართველოს საზღვრის იქითა მხარეს, რაც არარეალურია. ამან იჩინა კიდევ თავი საქართველოს მხარეს და ტენდერში გამარჯვებულ „აი-თი-ეს“-ს შორის საკმაოდ დაგვიანებულად დადებულ ხელშეკრულებაში, რომელშიც სატენდერო კომიტეტის მოთხოვნები და ბრიტანული კომპანიის დანაშაულები გათვალისწინებული არ არის. ხელშეკრულებაში აღარ ჩანს, როგორ აპირებს კომპანია აჭარის, ცხინვალისა და სხვა რეგიონების პრობლემების გადაწყვეტას, არ ჩანს საქართველოს ერთიანი

საბაჟო სივრცის ჩამოყალიბება და მისი გაკონტროლება. ხელშეკრულებაში უკვე ნახსენებია აღარ არის ინგლისის სამეფო საბაჟო. ასევე დარღვეულია დაპირება იაფ მომსახურებაზე; 0,94%-ის ნაცვლად ხელშეკრულებაში ჩაინერა 1,19%, ეს მნიშვნელოვანი გამკვირებაა. მინიმალური ანაზღაურება კომპანიისთვის ტენდერის დროს 250 დოლარი იყო, კონტრაქტში — 350 დოლარია. ასეთი მაღალი ფასები მსოფლიოში არ არსებობს. მაგალითად: თუ იმპორტი არის 5001 დოლარი (5000 დოლარამდე ღირებულების იმპორტირებული ტვირთის ინსპექტირება ხელშეკრულების თანახმად, „აი-თი-ეს“-ის კომპეტენციაში არ შედის, ეს კი კონტრაბანდის წყაროა და მსუყე ლუკმას წარმოადგენს ქართველი მუშაუებისთვის) 350 მ.გ.), მაშინ იმპორტიორი იხდის 350 აშშ დოლარს. ე.ი. ემატება 7%, რაც ჩვენ მენარმეს დაანება და მოსახლეობის ჯიბესაც დაეტყობა (აქ მინდა ჩავერთო ბატონ რეზოს კომენტარს და აღვნიშნო, რომ ამ და „აი-თი-ეს“-ის მოღვაწეობიდან გამომდინარე კიდევ რამდენიმე მიზეზის გამო, კომპანიის ოფისი იმპორტიორთა აშკარა სიხალავათე იგრძნობა, განსხვავებით წინა პერიოდისაგან. როგორც გაირკვა, თავგაბეზრებულმა იმპორტიორებმა სხვა გზები მოძებნეს. თუ რამ გამოიწვია მათი გულაცრუება, რაშიც საკმაოდ წვლილი „აი-თი-ეს“-ში არსებულ ბიუროკრატიულ მანქანას მიუძღვის და რა გზა მოძებნეს მათ, ამაზე შემდგომში გვექნება საუბარი — მ.გ.). ფაქტობრივად კომპანიის მომსახურების საფასურის გადახდას ახორციელებს ბიზნესმენი. ასეთ ფორმას არ ეთანხმება ბრიუსელის ევროკომისია და მსოფლიო სავაჭრო ორგანიზაცია, რომლის წევრიც ჩვენ ვართ. საქმე ის არის, რომ მსოფლიოში ასეთი პრაქტიკა არ არის. კომპანია, რომელიც აკეთებს ინსპექტირებას, უნდა გახარდოს შემოსავლები ბიუჯეტში, კონკრეტულად, მის მიერ მობილიზებული თანხებიდან მიიღოს პროცენტი და არა პირდაპირ ინსპექტირებული საბაჟო ღირებულებიდან. ეს არის მეტად მნიშვნელოვანი განსხვავება. აქედან გამომდინარე, „აი-თი-ეს“-ი ყველა ვარიანტში მოგებული რჩება, მისი პასუხისმგებლობა თითქმის არ არსებობს, ყოველ კვარტალურად კი 5-6 მილიონამდე დოლარს წაიღებს.

ალსანიშნავია, რომ ხელშეკრულებაზე არ არსებობს მსოფლიო ბანკის ოფიციალური დასკვნა. ხელშეკრულება ძალზე ნამდვირია საქართველოსთვის. გარდა ამისა, დარღვეული ყველა ვადა, რომელიც ჩადებული იყო ტენდერის პირობებში.

ყოველივე ეს გვაფიქრებინებს, რომ სატენდერო კომიტეტის მიერ მიღებული გადაწყვეტილებები შეიძლება აისხნას ან დაბალი პროფესიონალიზმით, ან გარკვეული დაინტერესებით.

(გაგრძელება იხ. გვ 7)

უკვე თვე მეტია, ციხის რესპუბლიკურ საავადმყოფოში მიმშეღობას განაგრძობენ ზვი- დისტები — ბიჭაშვილი, გუგუბიძე, ჯალა- ლონია და ჯიჭონია, რომლებიც ითხოვენ პოლიტი- კტიმარია მიმართ აღმართული სისხლის სამართ- ლის საქმეების დაუყოვნებლივ შეწყვეტას და მათ უპირობო განთავისუფლებას. ხელისუფლება თანახ- მად, შეინაწილონ ისინი, მაგრამ პოლიტიკტიმარები ამაზე ცივ უარს აცხადებენ, — ჩვენ უკანონოდ ვართ დაპატიმრებული და, შესაბამისად, შესაწყ- ალებელიც არავერი გვჭირსო. მოშიშვლებები მოითხოვენ საყოველთაო პოლიტიკურ ამნისტიას, რაზეც, თავის მხრივ, ხელისუფლება არ თანხმდე- ბა. მთავრობამ მოშიშვლებითან მოსალაპარაკე- ბლად მიაღწია პარლამენტარები — ელიზბარ ჯაფ- ელიძე და ვახტანგ ბოჭორიშვილი, მაგრამ არც თანამართლებს სხენამაჷდარამ გაჭრა. აქციის შეწყ- ყვეტის მაგიერ მოშიშვლებებმა რამდენიმე დღის წინ სკანდალური განცხადება გააკეთეს, სადაც ნათქ- ვამია, რომ მათი მოთხოვნების უგულვლყოფის შემთხვევაში 9 აპრილს თავს მოიკლავენ!!! მოშიშ- ვილებების ბედთან დაკავშირებით, თავდაპირველად ინტერვიუ ვითხოვეთ ერთ-ერთ „დესპანს“, დეპუტატ პახტაზნ ჰოჭორიშვილს.

ბატონო ვახტანგ, ციხის საავადმყოფოში თქვენმა ვიზიტმა სასურველი შედეგი ვერ გამოიღო. მაინც რა გითხრეს მოშიშვლებებზე?

— ჩემი მიზანი იყო, დამერწმუნებინა პატიმ- რები, ერთი კვირით მაინც შეეწყვიტათ შიშში- ლობა, რათა დამშვიდებული მუშაობის და მოციქრების საშუალება მოგვეცოდა. როგორ არ ვთხოვე, ვეხვეწე, ვევერე, მაგრამ არ დამ- იჯერეს. მითხრეს, — ჩვენ უკანდასახვევი გზა არა გვაქვს და რაც ვთქვით (გაულისხმება თავის მოკვლა, — ხ.მ.), კიდევ ავასრულებთო.

ხელისუფლების პოზიცია როგორია ამასთან დაკავშირებით?

— ყურს არავინ იბერტყავს. როგორ შეიძლე- ბა კიტოვანი გარეთ დაიღვრეს და მაგალითად, ზვიად ძიძიგური ციხეში იჯდეს? გამოდის, რომ ვინც ქვეყანას ანგრევდა, ის თავისუფლად დასერიწობს და ვინც ამ დანგრევას ეწინააღმ- დეგებოდა, სამშობლოს მოღალატედაა გამოცხადე- ბული. მმართველმა პარტიამ კიტოვანი მხოლოდ იმისთვის გაასამართლა, სადაც წასვლას აპირებ- დიო და არც კი უსწავნებია მის (და კიდევ სხვების) მიერ ქვეყნის დანგრევას და ლეგიტიმური ხელისუ- ფლების ზარბაზნით დახვრეტის ფაქტები. ეს ხომ უსამართლობაა. ამის მოთმენა როგორ შეიძლება?

როგორც ვიცო, ლოთი ქობალიც შიშშიღობდა, მაგრამ მან შეწყვიტა შიშშიღობა.

— დიას, ბატონმა ლოთიმ და კიდევ ერთმა პატი- მარმა შიშშიღობა შეწყვიტეს, მაგრამ ქობალიამ თქვა, — ღმერთმა ნუ ქნას და, ასეთი უბედურება თუ მართლა მოხდება, თავს აღარც მე ვიციცხლებ-

რამდენი კაცის განთავისუფლება-ზეა ლაპარაკი?

— 100-160 პოლიტიკტიმარზე. ზოგი ამბობს, 190- იაო. მაგრამ ამას რა მნიშვნელობა აქვს? საუბარია არა ერთ და ორ ადამიანზე, არამედ ბევრზე.

მაგრამ მათ კონკრეტულ დანაშაუ- ლოებში ედებათ პრაღა.

— არ არის მართალი, როცა ამბობენ, მათ უკან ტერორისტული აქტები დგასო. ეს ტერორისტული აქტები კი არა, სამხედრო ოპერაციებია, რომლებიც სამოქალაქო ომს ყოველთვის თან სდევს ხოლმე. ელდარ შენგელაია აცხადებს, — ჯერ უნდა გავარ- კვიოთ, გადატრიალებაში ვინ იყო დამნაშავეო. მისი აზრით, ყოველთვის ხელისუფლება ყოფილა დამნა-

9 აპრილს პოლიტიკტიმარები თავს მოიკლავნენ?

შავე, რადგანაც თურმე მან არ უნდა შექმნას ისეთი პირობები, რომ ხალხმა იარაღს მო- ჰკიდოს ხელი. თუ ასეა, მაშინ მე მაქვს ნ ი ნ ა დ ა დ ე ბ ა , აღვირთა სისხლის სა- მართლის საქმე მო- ქალაქე დედად შე- ვკანონო ხელისუფლებ- დეგ. 9 თებერვალს ხომ დაესხნენ თავს? ე.ი. მას მიუყვანია

ტერორისტები იმ ზომამდე, რომ ტერაქტი მოეწყ- იოთ! ეს ხომ სისულელე და აბსურდია! ამბობენ, გინდა თუ არა ტერორიზმიო. არა, ბატონო. სამო- ქალაქო ომის პირობებში ტერორიზმი არ არსე- ბობს. არსებობს სამხედრო ოპერაციები, რომლებიც არ დასრულდება მანამ, სანამ არ დასრულდება სამოქალაქო ომი.

ეი. სამოქალაქო ომი არ დამთავრე- ბულია?

— რა თქმა უნდა, თქვენთვის არ დამთავრებულა, თორემ მე კიდევ რა მიჭირს. სანამ უკანასკნელი პატიმარი არ დაბრუნდება შინ, ომი დამთავრებუ- ლად ვერ ჩაითვლება.

იმედი გაცეთ, რომ 9 აპრილამდე

ეს საკითხი მოგვარდება?

— ნინასწარ თქმა ძნელია, მაგრამ თუ შიზოფ- რენიკები არ არიან და ნორმალურად აზროვნებენ, უნდა მოგვარონ. საქირთა მხოლოდ კეთილი ნება და, ჩვენში რომ დარჩეს, ცოტაოდენი ჭკუა, რად- გან ამ ეტაპზე, საპრეზიდენტო არჩევნების წინ, მმართველი პარტიისთვის ამ ნაბიჯის გადადგმა ძალზე მომგებიანია და ამასთან შესაძლებელიც.

ელენი თიხაძე რამდენი ადამიანის უფლებათა დაცვის კომიტე- ტის თავმჯდომარე?

— შიშშიღობა, რა თქმა უნდა, მათი უფლებაა, მაგრამ არა მგონია, მართლა თავის მოკვლაზე იყოს ლაპარაკი. ისინი ალბათ გულისხმობენ იმ დახ- მარებაზე უარის თქმას, რაც შესაძლოა, დასჭირდე- თო შიშშიღობის გამო კომპანი ჩავარდნის შემთხ- ვევაში. ექიმები მათ არ მისცემენ თავის მოკვლის საშუალებას.

კი მაგრამ, რა მნიშვნელობა აქვს შიშშიღობის მოკვდებიან თუ სხვა რამით?

— ჩემთვის, მაგალითად, მიუღებელია მათი მოთხ- ოვნები და ულტიმატუმები, რომლებიც არანაირ

სამართლებრივ ჭრილში არ თავსდება. ამიტომ ვე- ძებთ იურიდიულ გამოსავალს. მათ სურთ, რომ ციხის კარები გაიღოს და ყველა პატიმარი უპირო- ბოდ განთავისუფლდეს, რადგან ჩვენ უკანონო ხე- ლისუფლება მიგვიჩნევენ და თვლიან, რომ შესა- ბამისად უკანონოდ იხდიან სასჯელს.

ყველა პატიმარში, პოლიტიკტიმარე- ბის გარდა, სხვებზე იგულისხმებიან?

— პირველ რიგში, რა თქმა უნდა, პოლიტიკტიმ- რები, მაგრამ იმ ათი ათასი პატიმრის განთავისუ- ფლებასაც მოითხოვენ, რომლებიც, მათი თქმით, უკანონო ხელისუფლებამ უკანონოდ დაათვა. ეს კი არის აბსოლუტური ნონსენსი იმიტომ, რომ იქაც კი, სადაც წამდვილად უკანონო, ძალით მოსულ ხე- ლისუფლებაა, ასეთი რამ არ ხდება. ჩვენ კი, ბოლოს და ბოლოს, ავერ უკვე ვეძებთ ვაჭარებთ არჩევნებს 1991-92 წლების გადატრიალების შემდეგ.

მოშიშვლებითან უახლოეს ნათე- სებებსაც კი არ უშვებენ თქვენ თუ მოახსრებთ მათი ნახვა?

— მე ისინი შეგებულა არ ვნახე იმიტომ, რომ სხვა დროსაც არაერთხელ მივხვედარი (მათი მხრი- დან ეს შიშშიღობის პირველი შემთხვევა არ გახ- ლავთ) და ამისხნია, თუ რისი გაცეხება შეიძლება და რისი — არ. არ მიკვდება. ამიტომ ვიფიქრე, მხოლოდ იქ მივიღე, სადაც შედეგს ვნახე. ბა- ტონებმა — ელიზბარ ჯაფელიძემ და ვახტანგ ბო- ჭორიშვილმაც კი ვერაფერი გაანწყვეს და მით უმეტეს მე რას გავგებდი, როცა მათთვის უკანონო ხე-

შპრნალისტებს ცობათი დაგვიბაკმლს საგელი

ქართული ჟურნალისტიკის დღე...

ამ დღეს, თუნდაც ასეთი სახელდების გამო, ალბათ თითოეული ჟურნალისტი ჩაუფიქრდება, რას აკეთებს, როგორ გამოხდის თავისი ნაფიქრალ- ნაზრების საზოგადოების სამსახურზე წარმოჩენა და, საერთოდ, რას ემსახურება, როგორ... ზოგჯერ ევყვიც გაპკრავს — „რომის კი?“ ეს განსაკუთრებით მაშინ, როცა ხედავს, ღირს მისი მცდელობის, ბრძო- ლის, თავის გამოდების, რისკის მიუხედავად ირ- გელივ არაფერი იცვლება, კორუმპირებული და გაზუფუქებული მადლიჩინოსნები წარბსაც არ შეიხრიან და თავის საკეთებულს, ცოტა შეფარუ- ლად, მაგრამ მაინც გააკეთებენ: კვლავ აიშენებენ სასახლებს, აგარაკებს, 100 ლარიანი ხელფასით, კვლავ აიღებენ ქრთამს, გამოიტანენ კრედიტებს, რომლებსაც არასოდეს დაფარავენ, მითვისებენ გრანტებს თუ საერთაშორისო დახმარებებს და სრიალა მანქანების მუქი მიწებიდან შეფარვით გახე- დავენ გაძვალტყავებულ მოსახლეობას, ხელგანვიდლ მათხოვრებს, განანაგებულ და გაჩერებულ წარ- მოებებს, მათ ნაცვლად მრავლად წამოქმედულ ნაირ- ფერად მოკაშკაშე სამორინებს... ლატაკების ქვეყა- ნაში! სამწუხაროა, მაგრამ ფაქტია, რომ ასეთი ადამიანებით მოიაზრება ხელისუფლება, პოლი- ტიკური „ელიტა“... და ასეთები ინტეგრირაციის წინააღმდეგ ბრძოლას. მასმედიის კი, თუ მათ ნისქეილზე დაასამს წყალს, შეაქებენ, დემოკრატიის მოწაპოვრად წარმოაჩენენ, მაგრამ თუ რომელიმე გაზეთი, ტელეკომპანია და კონკრეტული ჟურნალ- ისტი მათი ინტერესების ჩარჩოებში არ ჩაჯდა, მაშინ უკვე აღარავის სჭირდება არც დემოკრატია და არც სიტყვის თავისუფლება — ხან კორუმ- პირებულუნებად და ხან მოსყიდულუნებად შეგვრაცხ- ავენ, გვეშუქრებინან, ზოგჯერ ფიზიკურადაც გვის- ნორებენ „ინგარიშს“. იმასაც ვეღარ აცნობიერ- ებენ, რომ ჩვენ, ამდენი უსამართლობის და გაჭირვე- ბის გამო ხალხში დაუბუდებული ბოლმის, ტკივი- ლის გამანეიტრალუნებად ვეღლინებით და ნებსით თუ უნებლიეთ, მათ მიმართ საზოგადოებაში ასა- ვეთქებულ აგრესიას ნელ-ნელა ვანულებთ. თუ არ მივცემთ ამ აგრესიას განმუხტვის საშუალებას, იგი თავისი დამანგრეველი ძალით პირდაპირ დაატყ- დება თავს განკრიალებულ კაბინეტებსა და თბილ სავარძლებს და არ არსებობს ძალა, ხალხის ნებსა რომ აღუდგეს წინ. როცა დღევანდელ ხელისუ- ფლებას დასავლეთის წინაშე თავის მოწონება სურს „დემოკრატიული პროცესებით“, პირველ რიგ- ში ქართულ მასმედიას ასახელებს. მაგრამ მას მოს- წონს ორმაგი სტანდარტი ჩვენთან ურთიერთობა- ში: უნდა ვემსახუროთ, დემოკრატიულობის იმი- ჯი შევექმნათ, პოპულარობა მოვუტანოთ, შევქმი- ნათ საზოგადოებრივი აზრი, გამოვლენოთ სახელმ- ნიფობრივი ინტერესებიდან და არჩვენებშიც მათი მხარდამჭერი პოზიცია დავიკავოთ; მაგრამ, მე- ორე მხრივ — ფრთხილად! არ დაივიწყო, რომ მაინც დაბოშული ხარ, უბრალოდ ცოტათი დააგრ- ძელეს საბედი (თოვის ნაცვლად რეზინისა), რომ

დაგვიბაკმლს საგელი

ადვილად და ცოტა შორს იმოძრაო. როგორც კი ხელისუფალთა პირადი ინტერე- სების სფეროს მსუბუქად ფრთას გავკრავთ, მაშ- ინვე ახსენდებათ, რომ მისაღებია პრესის კანონი. ასეთი მონოდება გაისმა თვით პრეზიდენტისაგა- ნაც, რომ უნდა დაქარაღდეს პრესის კანონი მიღე- ბა. კი, ბატონო, მივიღოთ ეს კანონი, რათა დარ- ეგულრიდდეს ჟურნალისტიკის ურთიერთობები თან- დამდებობის პირობებში, განისაზღვროს ჩვენი უფლე- ბები და გადნაწილდეს პასუხისმგე- ბლობა, რადგან ხშირად სრულიად დაუცველები და უძლური ვართ.

ბოლო პერიოდში მასმედიის წინააღმდეგ უფრო და უფრო ხშირად ილაშქრებენ ხელისუფლების თუ პარ- ლამენტის წევრები; აღარაფერს ვამ- ბობთ იმ მუქარასა და ცემა-ტყეპაზე, რომელთა ნაწილს ქვემოთ წარმოგიდ- გენთ. როგორც ადამიანთა უფლებებ- ის დაცვის კომიტეტის თავმჯდომარე ელენე თიხაძეორამ აღნიშნავს: „წინა მონვევის პარლამენტში ასეთი აგრესი- ბული არ ყოფილა ჟურნალისტების მი- მართ და ასე ხშირად არ იმსობა თავის- უფალი მასმედიის მოთხოვნის მოწოდებები. ეს უკვე სამიში ტენდენციაა... ჟურნალისტებს მხოლოდ კოლეგიალობა და ერთიანობა გვისხნის აგრესიუ- ლი შემოტევისაგან. ახლა კონკრეტულად რამდენ- იმე აგრესიის მაგალითს მოგახსენებთ.

ზურა ძანაიშვილი, გაზეთ „კვირის პალიტიკის“ კორესპონდენტი.

მისი ჟურნალისტიკური მოღვაწეობის პერიოდ- ში ხშირად იყო სატელეფონო თუ წერილობითი მუქარა, რამდენიმე შემთხვევაში კი ფიზიკური ან- გარიმსწორებაც ცხადვდა. 1998 წელს, წინანდალში, ღვინის ქარხანასთან, თელავის რაიონის გამგებულმა, მოქალაქეთა კავ- შირის კახეთის რეგიონალური ორგანიზაციის თავმჯდომარემ მედეა მეზერიშვილმა საჯაროდ, 500-მდე ადამიანის თანდასწრებით ფიზიკური შეუ- რაცხყოფა მიაყენა: სცემა და ეშუქრებოდა კამერ- ის დამტყვევით. ადგილობრივ სამართალდამცავებს კი მისი დაკავებისკენ (დაპატიმრებისაკენ) მოუ- წოდებდა.

ერთი წლის შემდეგ, ვაზაფხულზე, თელავში, საგანგებო მისაღის მოსაპოვებლად ჩასული, დაუდ- გენელმა პირებმა ძალით ჩასვეს მანქანაში ღამის საათებში და წაიყვანეს „ზუზუმბოს“ ტყეში. ეშუ- ქრებოდნენ და კატეგორიულად აფრთხილებდნენ, თელავზე და პირადად მედეა მეზერიშვილზე არაფერი დავნერა.

ამას მოჰყვა სატელეფონო ზარი „პოლიციიდან“. რედაქციას შეატყობინეს, რომ ქაჩილშვილის გვამი ნაპოვნია კუკიის სასაფლაოზე და მორგებია მოთ- ავსებული, რომ ამ ფაქტზე ინფორმირებულია ჩუ- დურეთის რაიონის გამგებელი სტურუა და პოლი- ცია. შემდეგ კვლავ სატელეფონო ზარი რედაქცია-

ში, აფრთხილებენ... თვე-ნახევრის შემდეგ ესხმი- ან თავს (იგორ გიორგაძესთან ინტერვიუს გამო), იტაცებენ ქუჩიდან და მიჰყავთ კუს ტბაზე, სადაც ფიზიკურ შეურაცხყოფას აყენებენ და იარაღის მუქარით მოითხოვენ იგორ გიორგაძის კოორდი- ნატებს. მას იქვე ტოვებენ...

ლაშა ნადარეიშვილი, გაზეთ „ასავალ-დასავალის“ მთავარი რედაქ- ტორი.

1998 წლის 12 სექტემბერს, საღამოს 8-9 საათზე ჭოველიძის (ბელინსკის) ქუჩის კუთხეში მანქანის

გასაყვანად შედიოდა. მას სახელით მიმართეს — ბატონო ლაშა! — სამი მხრიდან წამოვიდნენ (მას- თან ერთად მყოფ თანამშრომლებს დათო ოქროპი- რიტეს პისტოლეტი ჩაარტყეს თავში), ფეხი დაუდეს, წააქციეს და წინილეს ურტყაყდნენ.

პრეზიდენტმა პირადად სთხოვა შს სამინის- ტროს, კონტროლზე აეყვანათ ამ საქმის მსვლელე- ბა, მაგრამ გაურკვეველი დარჩა მეზერიშვილი. თვით ლაშა ნადარეიშვილი პირადად ანგარიშსწორე- ბას გამოიკვამს.

მანა კახიძე, გზუთი „ასავალ-დასავა- ლის“ კორესპონდენტი.

უცნობი პირები შეიჭრნენ მის ბინაში და დაარ- ბიეს (აუდიოჩანაწერების მოპოვების მიზნით). **აბნა ბაბაიშვილი, ტელეკომპანია „იბერიის“ გენერალური დირექტორი.** მის წინააღმდეგ, ჯერ კიდევ ავგისტროში, უშიშ- როების სამსახურმა სისხლის სამართლის საქმე აღძრა. სამი თვის შემდეგ კი, მორიგ დაკითხვაზე მისული მოულოდნელად დააკავეს და გადასცეს ვაკის სასამართლოს, რომელმაც სამი თვით პატიმ- რობა შეუფარდა. რომ ამ მასმედიის თანადგო- მა, პარლამენტარ ელენე თიხაძის შუამდგომ- ლობა და არასამთავრობო ორგანიზაციების აქ- ტიურობა, იგი დაღესაც თავისუფლებადაცვეთილი იქნებოდა. საოლქო სასამართლომ გაითვალისწი- ნა ზემოაღნიშნული შუამდგომლობა და თავდებ- ით გაათავისუფლა. ამ მოტივების მიღმა, რომლის გამოც უშიშროებამ ასეთი მკვეთრი „მანევრი“ გა- ნახორციელა (განუბუდებული აპარატურა), კახა ბაგლოშვილი ტელეკომპანია „იბერიის“ მიმართ მა- ვანთა კრძო ინტერესებს ასახელებს.

ალექსი ციციშვილი, გაზეთ „რე- ზონანსის“ ჟურნალისტი.

1998 წლის 10 ნოემბერს (პოლიციის დღეს!) „ომონის“ სექციაზე მუშაობისას სცემეს და მთანმინდ- ის პოლიციაში ძალის გამოყენებით მიიყვანეს. იგი, როგორც ურნალისტი, ჯაბა იოსელიანის და სხ- ვათა სასამართლო პროცესზე დასწრებას ცდი- ლობდა. უზენაეს სასამართლოში შესვლის მცდე- ლობისათვის მას სიტყვიერი და ფიზიკური შეუ- რაცხყოფა მიაყენა პირადად „ომონის“ უფროსმა თემურ მღებრიშვილმა. ამ ინციდენტთან დაკავშირებით სისხლის სა- მართლის საქმე აღიძრა მთანმინდის პროკურატურა- ში (გამომძიებელი ირაკლი ბალიაური), რომლის დადგენილებამაც თავად დაზარალებული აღმოჩნ- და დამნაშავე. ადამიანის უფლებათა დაცვის საერთაშორისო ორგანიზაცია „უმისტი ინტერნეიშნალი“ ამ და სხვა ფაქტებზე პასუხი მოსთხოვა პარლამენტის ადამი- ანის უფლებათა დაცვის კომიტეტის თავმჯდომარ- ეს ელენე თიხაძისათვის. **მამა ცანაფიშვილი, ტელეკო- მპანია „რუსთავი-2“-ის ჟურნალისტი.** თელავში იმყოფებოდა და ოპერატორთან ერ- თად ცდილობდა ინტერვიუს აღებას თელავის რაიონის გამგებლის მედეა მეზერიშვილის დის — ლამარა მეზერიშვილისაგან. ეზოს ჭიშკართან კეტიით და გინებით გაუმასპინძლდნენ, დაუშვრეს მიკ- როფონი და ფიზიკური შეურაცხყოფაც მიაყენეს. **დავით ბაშბარაძე, ტელეკომპანია „კავკასიის“ პრეზიდენტი.** გასული წლის 3 დეკემბერს, ენფერის ქუჩაზე, მის საცხოვრებელ ბინაში აფეთქების ხმა გაისმა. გაავრცელეს ვერსია, რომ შესაძლოა ეს გაზის ბა- ლონს გამოეწვია, რაც შემდგომში გამოირიცხა, ვინაიდან ბალონი ცარიელი იყო. მომხდარი წარ- მოაჩინეს, როგორც სამხედრო პროკურორის ბადრი ბინაძის მიმართ (ამავე ბინაში ცხოვრობს) განხორციელებული აფეთქება. თვით დავით აქუბარდიას განმარტებით, ვილაცას სურდა, გამო- ერიცხა ტელეკომპანიის პრეზიდენტზე თავდასხმა. თვითონ კი სწორედ ასე აფასებს მომხდარს. **ალბან აბრამიძე, გაზეთ „თუთარ ჩელას“ რედაქტორი.** რამდენიმე წინს წინ მან გაავრცელა ინფორ- მაცია, რომ ტოვებს საქართველოს, ითხოვს პოლი- ტიკურ თავშესაფარს და „ვიდრე კახა თარგამაძე შინაგან საქმეთა მინისტრია“, სამშობლოში არ დაბ- რუნდება, რადგან მას დევნიან და ეშუქრებინან. შემოთ მოყვანილი მაგალითებით და დასახ- ელებული ჟურნალისტებით არ ამოიწურება ალ- ბათ ქართული მასმედიის განვითარების აშკარა თუ ფარული დევნა-შევიწროება. ჟურნალისტი, უფრო სწორად, მისი ნათქვამი მართალი სიტყვა მსოფლიოს სხვა ქვეყნის ჩინო- წნებსა და საქონის-ფულისმწიფებს უმღერებს ცხ- ოვრებას და სადაც ხელი მიუწვდებათ, არც ტერ- აქტიდან იხვევენ უკან... გაისხენთ ვლად ლისტევი! და იქნებ ამის დასტურად არტიომ ბოროვიკის სიცოცხლის ტრაგიკული დასასრულიც გამოდგეს.

ურანგული პანტალონების გედი ქართულ სინაგოგელებში...

გასული კვირის საპარლამენტო მუშაობა მასშტაბის და საზოგადოებას კიდევ ერთხელ დაუმტკიცა, რომ დემუტატობა (უფრო ზუსტად, სადემუტატო იმუნიტეტი) მართლაც ძვირადღირებული ფუფუნებაა. რომ არა ეს იმუნიტეტი, კანონმდებელი ასლან სმირბა კარგა ხანია, იქ იქნებოდა, სადაც ვერ არს... სანაოსნოს მილიონების დატაცებასთან დაკავშირებით დღეს ორი საქმეა აღძრული — ერთი ბათუმში, მეორე თბილისში, გენერალურ პროკურატურაში. ერთ-მანეთის გამოძიების შედეგებს ორივე მხარე უნდობლობას უცხადებს. და რაც ნიშნდობლივია, პოლიტიკური ფუნქციონირება არც ამ ეკონომიკურ სკანდალს მოკლებია. კონტროლის პალატამ სანაოსნოს 120 მლნ-ზე მეტი „შექმული“ დოლარი აღმოაჩინა. პალატის ობიექტურობაში ეჭვი არ შეაქვს არც თბილისსა და არც ბათუმში. აზრთა სხვადასხვაობა მხოლოდ „მქამელთა“ ვინაობაშია: ფინანსურ მაქინათორებს კი პოლიტიკურ ელიტაში ეძებენ და მიუთითებენ კიდევ. ჯამში, სანაოსნოს სკანდალს უბრალო სკანდალი არ შეიძლება ეწოდოს. როგორც ამბობენ, არც დამოუკიდებელ და არც საბჭოთა საქართველოს ასეთი დონისა და მასშტაბის საფინანსო ტრიუკი არ ახსოვს. პროკურატურას ამ 120 მლნ-დან მხოლოდ 120 ათასის ალი-კვალის გაგებისთვის რამდენიმე თვის მუშაობა, რამდენიმე ქვეყანაში გამგზავრება და სულ ცოტა, 10 ათასი დოლარის დახარჯვა მოუხდა.

ასლან სმირბა

ზემოსხნებული 120 ათასის „განმეგებელ“ სმირბას თაობაზე პროკურატურამ მოძიებული მასალა დღეს სააპელაციო განხილვაშია. მათი აზრით სულ მალე პარლამენტში, ფრაქცია „აღორძინებაში“, შეიძლება ორი საკანონმდებლო ინიციატივა წამოვიდეს: ერთი — სმირბასი, მეორე კი სავარაუდოდ, შეიძლება მისი ლიდერის, ასლან აბაშიძისა. ამ უკანასკნელის თაობაზე მოგვიანებით მოგახსენებთ, მანამდე კი ორი-ორი სიტყვა ასლან სმირბაზე.

პროკურატურის მასალებში ვკითხულობთ, რომ 1999 წლის 5 აპრილს ასლან სმირბა ქალაქ ლონდონში, საქართველოს საზღვაო წარმომადგენლობის, „ჯესკო იუკის“ ოფისში შეხვდა უცხოელ ბიზნესმენს გრიგოლ კონტრასს. ამ უკანასკნელს საქმიანი ურთიერთობა ჰქონდა სანაოსნოსთან. სმირბამ კონტრასსაგან შეიტყო, რომ მას თბილისში საბანკო ანგარიში ჰქონდა. ამით ისარგებლა სმირბამ და კონტრასი მოატყუა, რომ ისრაელში მცხოვრები მისგან ეროდ და დიდ თანხას, საკუთარი ანგარიში კი თბილისში არ ჰქონდა. ამიტომ, სმირბამ კონტრასის სახეობა, რომელსაც მის ანგარიშზე გადარიცხავდა, კონტრასი სმირბას თანხმობა განუცხადა და საბანკო ანგარიშის ნომერიც უთხრა. ამის შემდეგ, სმირბამ „ჯესკო იუკის“ პასუხისმგებელ პირს კიკვიძეს აცხადებდა, რომ ზემოსხნებულ ანგარიშზე ამ კომპანიიდან გადავირცხა 170 ათასი აშშ დოლარი. კიკვიძემ დავალება შეასრულა. მოგვიანებით სმირბა (უკვე პარიზში მყოფი) დაუკავშირდა კონტრასს და სთხოვა, ანგარიშიდან მარტინსა ფული და ჩაეტანა მისთვის პარიზში. კონტრასმა ასეც მოიქცა, ჩავიდა პარიზში და სასტუმრო „მარიონს“ სმირბას 20 ათასი დოლარი გადასცა. აგრეთვე, გადაიხადა სმირბას მიერ ნაყიდვად ნივთების ღირებულება — 28 ათასი ამერიკული დოლარი. პროკურატურის ინფორმაციაში ვკითხულობთ ჩამონათვალს, თუ რა ნივთები შეიძინა სმირბამ და რამდენი გადაიხადა თითოეულში. საგამომძიებლო ჯგუფს დაფიქსირებული აქვს ისეთი წერილობითი კომუნიკაცია სმირბას მიერ პანტალონის (საცვალი) ყიდვა. პარიზში ყოფნისას სმირბა და კონტრასი შეთანხმდნენ, რომ დარჩენილ 120 ათასს სმირბა ხელზე, ერთიანად, მიიღებდა. ეს ფული სმირბამ ბათუმში მართლაც მიიღო მის მიერ ნდობით აღჭურვილი პირისგან. აქვე პროკურატურა იტყობინება, რომ სმირბა დაკითხვებზე არ ცხადდებოდა. ვერც პარლამენტის მცდელობით მოხერხდა მისი გამოცხადება პროკურატურაში.

პროკურატურის ინფორმაციის ბოლო ნაწილში ნათქვამია, რომ სმირბას ბრალად ედება სამსახურებრივი მდგომარეობის ბოროტად გამოყენება, კორუფცია. სისხლის სამართლის კოდექსის მე-8 პრიმა მუხლის თანახმად, მისი ქმედება განიხილება, როგორც მძიმე დანაშაული და 96-ე პრიმა მუხლის თანახმად ითვალისწინებს თავისუფლების აღკვეთის 10-დან 15 წლამდე მოძიებულ მასალების საფუძველზე პროკურატურა კატეგორიულად ითხოვს თანხმობას პარლამენტისგან, რომ სმირბას მოხსნას სახელმწიფო ტიტული იმუნიტეტი და იგი მიეცეს პასუხისმგებლობა.

მაგრამ ეს კიდევ არაფერია... დემუტატობა ირაკლი ჩუბინიშვილმა ჯამლეთ ბაბილშვილს გადასცა ახალი დოკუმენტი, რომელიც თურმე ადასტურებს, რომ სმირბამ ინფორმაციის კომპანიისგან 250 ათასი დოლარი მიიღო. მოგვიანებით „კვირის პალიკრა“ ირაკლი ჩუბინიშვილს გაესაუბრა. დემუტატობა ჩვენთან საუბარში გაავრცელა ექსკლუზიური ინფორმაცია, რომელმაც „აღორძინებაში“ (მის ფინანსურ მენეჯტერში) შესაძლოა, სკანდალი გამოიწვიოს. ამაზეც, ცოტა მოგვიანებით...

ქვემოთაა ასლან სმირბას ფრაქცია „აღორძინების“ ლიდერი: — გენერალურმა პროკურატურამ ამ განხილვაზე პოლიტიკური დავითა შეასრულა. სმირბა შეთხვევაში იგი ტენდენციური იყო. რაც სახეზე გვაქვს კონკრეტული წინააღმდეგობა კოეკრეტილი პირივების მიმართ, სხვები კი გვარები თანაც არ სახელდება, ჩნდება დიდი ეჭვი იმისა, რომ სმირბა იდეებზეა. მინდა გავახიანო სმირბას განცხადება: მან თქვა, რომ იდეებზეა, რადგან აფხაზია. სმირბა სანაოსნო საქმეში არის დიდი ისტორიიდან ამოგლეჯილი პატარა ფრაგმენტი. ეს მმართველი პარტიის ინტერესში შედის.

სმირბას აფხაზობას თავი დავანებოთ; რატომ უნდა შეიძინოს „მოქალაქეობის“ სმირბას ჯაფრი? — იმიტომ, რომ სმირბა „აღორძინების“ წევრია. „მოქალაქეობის“ უნდა, აწვევოს საზოგადოებას, აი, როგორი ხალხი ჰყავს ასლან აბაშიძეს თავის გუნდში — ქურდები, ბაცენები და თაღლითები.

რატომ არ გამოცხადდა სმირბა პროკურატურაში. ამით რომ ერთ ბრალდებას მანაც მოიხსნიდა? — არც გამოცხადდება. შესაძლებელია, შეიყვანონ კამერაში, მერე კი სმირბას სახელით ყველაფერი იქნის. თანაც, არ არის გამორიცხული, სმირბა დაკითხვის მერე დააპატიმრონ კიდევ ისე, რომ არც განითილდნენ.

ერთმა თქვენმა კოლეგამ იკითხა, სანაოსნო რესპუბლიკური ქონება თუ ავტონომიური. თქვენ როგორ ფიქრობთ? — რა თქმა უნდა, რესპუბლიკურია. — თუ ასეა, რატომ არ აძლევთ რესპუბლიკურ პროკურატურას მასალებს? — იმიტომ, რომ პოლიტიკურ შეკვეთას ახორციელებენ.

გამოდის, რომ ძიება ჩინში მოექცევა? — არა, რატომ? ჩვენ შევთავაზებთ პარლამენტს, შეიქმნას ამ საკითხთან დაკავშირებული საგამომძიებო კომისია. კომისიაში შევლენ როგორც ჩვენი ბლოკის წევრები, ისე მმართველი პარტიისაც. კომისიის თავმჯდომარედ იყვნენ. აუცილებელია — სმირბას საქმე ერთ მთლიანობას გამოეყოფოს, ვფიქრობ, ნაადრევია. ხოლო, თუ ჩემი კოლეგები „აღორძინებიდან“ ამბობენ, რომ საქმეს პოლიტიკური სარწმუნო უდევს, ეს იმიტომ ხდება, რომ სმირბა პოლიტიკური ორგანოს წევრია.

პროკურატურა ამბობს, რომ მოგვართათ თხოვნით, სმირბა დაგეგოლივინათ და მიეცა ჩვენმა, მაგრამ დაკითხვა არ შედგა. „აღორძინება“ კი აცხადებს, რომ სმირბამ ჩვენმა მისცა. როგორია რეალობა? — სანაოსნოს საქმეში მხოლოდ სმირბა არ არის დამნაშავე. აქ ფიგურირებს უმარავი სხვა ხალხი, რომლებიც გამოძიების მიერ მხილებულნი უნდა იყვნენ. აუცილებელია — სმირბას საქმე ერთ მთლიანობას გამოეყოფოს, ვფიქრობ, ნაადრევია. ხოლო, თუ ჩემი კოლეგები „აღორძინებიდან“ ამბობენ, რომ საქმეს პოლიტიკური სარწმუნო უდევს, ეს იმიტომ ხდება, რომ სმირბა პოლიტიკური ორგანოს წევრია.

როგორად გილიბაზილი, საპროკედურო საკითხთა კომიტეტის თავმჯდომარე: — სანაოსნოს საქმეში მხოლოდ სმირბა არ არის დამნაშავე. აქ ფიგურირებს უმარავი სხვა ხალხი, რომლებიც გამოძიების მიერ მხილებულნი უნდა იყვნენ. აუცილებელია — სმირბას საქმე ერთ მთლიანობას გამოეყოფოს, ვფიქრობ, ნაადრევია. ხოლო, თუ ჩემი კოლეგები „აღორძინებიდან“ ამბობენ, რომ საქმეს პოლიტიკური სარწმუნო უდევს, ეს იმიტომ ხდება, რომ სმირბა პოლიტიკური ორგანოს წევრია.

როგორად გილიბაზილი, საპროკედურო საკითხთა კომიტეტის თავმჯდომარე: — სანაოსნოს საქმეში მხოლოდ სმირბა არ არის დამნაშავე. აქ ფიგურირებს უმარავი სხვა ხალხი, რომლებიც გამოძიების მიერ მხილებულნი უნდა იყვნენ. აუცილებელია — სმირბას საქმე ერთ მთლიანობას გამოეყოფოს, ვფიქრობ, ნაადრევია. ხოლო, თუ ჩემი კოლეგები „აღორძინებიდან“ ამბობენ, რომ საქმეს პოლიტიკური სარწმუნო უდევს, ეს იმიტომ ხდება, რომ სმირბა პოლიტიკური ორგანოს წევრია.

რა 250 ათასზე საუბარი. — როგორც ჩემთვის ცნობილი გახდა, ასლან აბაშიძემ გამოგატანათ წერილი, რომელშიც იგი პარლამენტისგან სადემუტატო უფლებამოსილების შეჩერებას ითხოვს. რატომ? — იმიტომ, რომ ბატონ ასლანს მოზერდა ის გაუთავებელი ლანძღვანიება, რომელიც მის მიმართ გაისმის. თანაც, არსებობს სადემუტატო მანდატის შეუთავსებლობა უზენაესი საბჭოს თავმჯდომარეობასთან.

როგორც გავიგე წერილი არც ხელმოწერილი ყოფილა, არც დათარიღებული. — განცხადება დათარიღებულიცა და ხელმოწერილიც. მისი ოფიციალური მხარე სრულყოფილია, იმიტომ პარლამენტის საპროკედურო კომიტეტი ვალდებულია, განიხილოს კიდევ.

ირაკლი ჩუბინიშვილი, ფრაქცია სმკ: — ბატონო ირაკლი, რომელი კომპანიისგან მიიღო სმირბამ ზემოსხნებული თანხა? — დოკუმენტში ნათქვამია, რომ „ანგლო ჯორჯიაში“ ასლან სმირბას და შარაბიძეს (აჭარის კონტროლის პალატის მაშინდელი ხელმძღვანელი) ინგლისელებმა 250 ათასი დოლარი გადასცეს. თანხის მიღება დადასტურებულია ამ ორი კაცის ხელმოწერით. საბუთში ნათქვამია, რომ ამის შემდეგ ინგლისურმა მხარემ მოიხსნა პასუხისმგებლობა თანხის შემდგომ ბედზე.

ეს თანხა რსოვის უნდა დახარჯულიყო? — ამის შესახებ საბუთში არაფერია ნათქვამი. ეს კი მეტად საინტერესო მომენტია.

დოკუმენტები გინ მოგანოდათ და რამდენად სანდოა? — წყაროს ვერ დავისახელებთ, მაგრამ ის აბსოლუტურად სანდოა.

რატომ გადასცა თქვენ და არა პროკურატურას? — ალბათ იმიტომ, რომ ხელი მიმინდებოდა. ამას არსებითი მნიშვნელობა არც აქვს. მე არ დავაყოფნი და პროკურატურას გადავუცვი. ისე კი, როგორც ვაჭყობ, ამ ფაქტის არსებობა უცნობია თვით აჭარის ხელმძღვანელს. დოკუმენტის არსებობას სმირბას საერთოდ უარყოფს — სხვებისგან ვიცი. ეს უარყოფა კი ნიშნავს იმას, რომ ამ ფულის მიღებაც არ უნდა სცოდნოდა არავის, გარდა სმირბასი.

თანხის მიღებას მოწმები არ ჰყოლია? — როგორც ვიცი, იქ იყო კოლოდია აფინი (ეს უკანასკნელი ძალზე გახმარებული გვარია სანაოსნოს სკანდალში. ქ.) იყვნენ აგრეთვე უცხოელები.

თქვენ ენდობთ პროკურატურის ობიექტურობას? — არ მაქვს საფუძველი, ეჭვი შევიტანო.

მიუხედავად იმისა, რომ თქვენმა თანაგუნდელებმა სისტემას გაჩინოვებდნენ უწოდეს? — ზოგადად, პრობლემები, ცხადია, არის, მაგრამ ამ კონკრეტულ საქმესთან მიმართებაში მე პრეტენზიები არ მაქვს.

როგორად გილიბაზილი, საპროკედურო საკითხთა კომიტეტის თავმჯდომარე: — სანაოსნოს საქმეში მხოლოდ სმირბა არ არის დამნაშავე. აქ ფიგურირებს უმარავი სხვა ხალხი, რომლებიც გამოძიების მიერ მხილებულნი უნდა იყვნენ. აუცილებელია — სმირბას საქმე ერთ მთლიანობას გამოეყოფოს, ვფიქრობ, ნაადრევია. ხოლო, თუ ჩემი კოლეგები „აღორძინებიდან“ ამბობენ, რომ საქმეს პოლიტიკური სარწმუნო უდევს, ეს იმიტომ ხდება, რომ სმირბა პოლიტიკური ორგანოს წევრია.

პროკურატურა ამბობს, რომ მოგვართათ თხოვნით, სმირბა დაგეგოლივინათ და მიეცა ჩვენმა, მაგრამ დაკითხვა არ შედგა. „აღორძინება“ კი აცხადებს, რომ სმირბამ ჩვენმა მისცა. როგორია რეალობა? — სანაოსნოს საქმეში მხოლოდ სმირბა არ არის დამნაშავე. აქ ფიგურირებს უმარავი სხვა ხალხი, რომლებიც გამოძიების მიერ მხილებულნი უნდა იყვნენ. აუცილებელია — სმირბას საქმე ერთ მთლიანობას გამოეყოფოს, ვფიქრობ, ნაადრევია. ხოლო, თუ ჩემი კოლეგები „აღორძინებიდან“ ამბობენ, რომ საქმეს პოლიტიკური სარწმუნო უდევს, ეს იმიტომ ხდება, რომ სმირბა პოლიტიკური ორგანოს წევრია.

როგორად გილიბაზილი, საპროკედურო საკითხთა კომიტეტის თავმჯდომარე: — სანაოსნოს საქმეში მხოლოდ სმირბა არ არის დამნაშავე. აქ ფიგურირებს უმარავი სხვა ხალხი, რომლებიც გამოძიების მიერ მხილებულნი უნდა იყვნენ. აუცილებელია — სმირბას საქმე ერთ მთლიანობას გამოეყოფოს, ვფიქრობ, ნაადრევია. ხოლო, თუ ჩემი კოლეგები „აღორძინებიდან“ ამბობენ, რომ საქმეს პოლიტიკური სარწმუნო უდევს, ეს იმიტომ ხდება, რომ სმირბა პოლიტიკური ორგანოს წევრია.

როგორად გილიბაზილი, საპროკედურო საკითხთა კომიტეტის თავმჯდომარე: — სანაოსნოს საქმეში მხოლოდ სმირბა არ არის დამნაშავე. აქ ფიგურირებს უმარავი სხვა ხალხი, რომლებიც გამოძიების მიერ მხილებულნი უნდა იყვნენ. აუცილებელია — სმირბას საქმე ერთ მთლიანობას გამოეყოფოს, ვფიქრობ, ნაადრევია. ხოლო, თუ ჩემი კოლეგები „აღორძინებიდან“ ამბობენ, რომ საქმეს პოლიტიკური სარწმუნო უდევს, ეს იმიტომ ხდება, რომ სმირბა პოლიტიკური ორგანოს წევრია.

როგორად გილიბაზილი, საპროკედურო საკითხთა კომიტეტის თავმჯდომარე: — სანაოსნოს საქმეში მხოლოდ სმირბა არ არის დამნაშავე. აქ ფიგურირებს უმარავი სხვა ხალხი, რომლებიც გამოძიების მიერ მხილებულნი უნდა იყვნენ. აუცილებელია — სმირბას საქმე ერთ მთლიანობას გამოეყოფოს, ვფიქრობ, ნაადრევია. ხოლო, თუ ჩემი კოლეგები „აღორძინებიდან“ ამბობენ, რომ საქმეს პოლიტიკური სარწმუნო უდევს, ეს იმიტომ ხდება, რომ სმირბა პოლიტიკური ორგანოს წევრია.

როგორად გილიბაზილი, საპროკედურო საკითხთა კომიტეტის თავმჯდომარე: — სანაოსნოს საქმეში მხოლოდ სმირბა არ არის დამნაშავე. აქ ფიგურირებს უმარავი სხვა ხალხი, რომლებიც გამოძიების მიერ მხილებულნი უნდა იყვნენ. აუცილებელია — სმირბას საქმე ერთ მთლიანობას გამოეყოფოს, ვფიქრობ, ნაადრევია. ხოლო, თუ ჩემი კოლეგები „აღორძინებიდან“ ამბობენ, რომ საქმეს პოლიტიკური სარწმუნო უდევს, ეს იმიტომ ხდება, რომ სმირბა პოლიტიკური ორგანოს წევრია.

როგორად გილიბაზილი, საპროკედურო საკითხთა კომიტეტის თავმჯდომარე: — სანაოსნოს საქმეში მხოლოდ სმირბა არ არის დამნაშავე. აქ ფიგურირებს უმარავი სხვა ხალხი, რომლებიც გამოძიების მიერ მხილებულნი უნდა იყვნენ. აუცილებელია — სმირბას საქმე ერთ მთლიანობას გამოეყოფოს, ვფიქრობ, ნაადრევია. ხოლო, თუ ჩემი კოლეგები „აღორძინებიდან“ ამბობენ, რომ საქმეს პოლიტიკური სარწმუნო უდევს, ეს იმიტომ ხდება, რომ სმირბა პოლიტიკური ორგანოს წევრია.

როგორად გილიბაზილი, საპროკედურო საკითხთა კომიტეტის თავმჯდომარე: — სანაოსნოს საქმეში მხოლოდ სმირბა არ არის დამნაშავე. აქ ფიგურირებს უმარავი სხვა ხალხი, რომლებიც გამოძიების მიერ მხილებულნი უნდა იყვნენ. აუცილებელია — სმირბას საქმე ერთ მთლიანობას გამოეყოფოს, ვფიქრობ, ნაადრევია. ხოლო, თუ ჩემი კოლეგები „აღორძინებიდან“ ამბობენ, რომ საქმეს პოლიტიკური სარწმუნო უდევს, ეს იმიტომ ხდება, რომ სმირბა პოლიტიკური ორგანოს წევრია.

ჩენილი 50 ათასი დოლარის თაობაზე ჩვენმა აღარ მიუცია.

ასლან აბაშიძის წერილს თუ გაცნობთ? — რა თქმა უნდა, მაგრამ წერილი სრულად არ არის წარმოდგენილი, მას აკლია თარიღი და ხელმოწერა. ეს კი ბადებს ეჭვს, ნამდვილად აბაშიძისაა თუ არა იგი. დამატებითი კითხვები აჭარაში უკვე გავაგზავნეთ.

სმირბასა და აბაშიძის საკითხი ერთად განიხილება? — არა. ეს სრულად სხვადასხვა საქმეა. ვფიქრობ, სმირბას საკითხი დაასრულებს განხილვას. ის, რაც პროკურატურამ თქვა, სრულიად საკმარისია იმისთვის, რომ სმირბა დამნაშავედ მიგინიშნოს. პროკურატურის ჩამონათვაზე ბევრს ელიმება, მაგრამ მის მიერ ნაყიდ ნივთებში დიდი ფულია გადახდილი: ორ ქამარში — 921, ხოლო ორ პენუარში — 1485 დოლარი და ა.შ.

ჯამლით გაბილაზილი გენერალური პროკურორი: — „აღორძინებაში“ პოლიტიკურ შემკვლავად დაგასახლათ. — არაფერია პოლიტიკა ამ საქმეს არ სჭირდება. საქმე გვაქვს თანხის დიდი რაოდენობით დატაცებასა და გაფლანგვასთან.

რატომ გამოეყო მთლიან საქმეს კონკრეტულად სმირბა? — აქ ერთი მომენტია: სმირბა სანაოსნოს საქმეში არის ყველაზე ცენტრალური ფიგურა. მის წინააღმდეგ ზედპირზე იღო მთელი რიგი მტკიცებულებებისა. ამ ეტაპზე მისი დამნაშავეობა უფრო ადვილი გამოსაძიებელი იყო. ძიებას, ბუნებრივია, ვაგრძელებთ. სიტულებლად დასახელდება სხვა გარემოც.

ჩუბინიშვილმა ახალი დოკუმენტები გადმოგცათ. ამის თაობაზე იცოდით რაიმე? — გვერდზე ინფორმაცია. იქ 250 ათას დოლარზე საუბარი, მაგრამ ჩვენ გავიგებთ მეტზე ვედავებით სმირბას: მას მილიონზე მეტი დოლარი აქვს გაფლანგული სანაოსნოდან.

აგი ენებთ ამბობენ, პროკურატურა სმირბას წინააღმდეგ იმიტომ გააქტიურდა, გაჩინებულ პარლამენტს თავი რომ მოუქონოს... — ასეთი შეფასება უხერხულია. სანაოსნოს საქმეს არავითარი კავშირი არა აქვს ჩვენსა და პარლამენტის ურთიერთობასთან.

P.S. სმირბასთვის იმუნიტეტის მოხსნას პარლამენტში ბიურო ამ კვირაში განიხილავს. მთავარი გმირი კი ისევ და ისევ არ ამირებს ჩვენების მიცემას. როგორც მისი კოლეგები ამბობენ, სმირბა იმედოვნებს, რომ თბილისელი სამართალდამცველები ბათუმში ძალს ვერ გამოიყენებენ; დედაქალაქში კი ის არ ჩავა...

მოეფინება ნათელი პარიზული პენუარებისა და პანტალონების ბედს იმუნიტეტის მოხსნაზე? ამაზე დღეს ერთგვაროვანი პასუხი არ მოიპოვება. ბოროტი ხმები კი ამბობენ, ძიების ბოლომდე მიყვანა ხელს არ აძლევს ზოგერთ მალაქონოსანს ცენტრშიაც (მათ შორის, მმართველი პარტიიდანაც) რამდენიმე თვის წინ „კვირის პალიტრამ“ სანაოსნოს სკანდალის ერთ კონკრეტულ საკითხზე მიხვდა ჩაატარა. ჩვენ მაშინ გამოვარკვეთ, რომ ორი გემის გაყიდვაზე ორი მალაქონოსანი და კომპეტენტური პირივინები (დღეს ისინი ამ თანამდებობაზე აღარ არიან) თანხმობა ჰქონდა მიცემული. თუ ამ ფაქტს გავიხსენებთ, გამორიცხული არ არის, ზემოსხნებული 250 ათასი დოლარი მხოლოდ სმირბას გეზშივე კი არ მოკალათდა არამედ, გემი თბილისისკენაც აიღო.

მკითხველისთვის არანაკლებ საინტერესო იქნებოდა ასლან სმირბას კომენტარებიც, რისთვისაც გაზეთის დაბეჭდვამდე ერთი საათით ადრე ჩვენ რამდენჯერმე დაუკავშირდით კიდევ: პირველად გვითხრა — ქუთაისში ვარ, თბილისში მოვდივარ, ჟინიას შეხვედები და შემდეგ თქვენც მოგვცემთ დანერგვით ინფორმაციასო. მეორედ — სმირბამ მოუცლელობა მოიმიზეზა; მესამედ — შეგვირდა, რამდენიმე წუთში ი თვად დაგირკვევთო! მეოთხედ კი ჩვენგან გაბერებული, ყვარყვარეს დაესქსა — არ ვარ ბატონო მე ის კაცი (სმირბა), არაო...

უწავურია, მაგრამ ბატონმა ასლანმა თავის მართლება არ ისურვა... ქეთი ბერეკაშვილი

„აი-თი-ეს“-ი — განსაკუთრებული იმედი? — ახლა, რაც შეეხება ერთ მნიშვნელოვან საკითხს, რომელიც საბაჟო რეფორმის ეხება და რომელიც უნდა განხორციელდებინა „აი-თი-ეს“-ს. თუ საკითხს განვიხილავთ მხოლოდ ტვირთების ინსპექტირების კუთხით, მაშინ შეიძლება ვთქვათ, რა ქნას მეტი „აი-თი-ეს“-მა, გააკეთა თავისი საქმე — ინსპექტირება მოახდინა და რა მისი ბრალია, თუ საბაჟოზე მაინც ხდება ტვირთების კონტროლის ნაკლებობა (ანუ დღეს-ისა და საბაჟო გადასახადის გადაუხდელობა); მაგრამ ხელშეკრულების მიხედვით „აი-თი-ეს“-ს ეკისრებოდა, რომ 1999 წლის სექტემბრიდან დაეწყო საბაჟო რეფორმა, რაც გულისხმობს კონტროლის წინააღმდეგ ბრძოლას, საბაჟო ტერიტორიის კონტროლს, მართვის საკითხების დაყენებას, საინფორმაციო მონაცემების სისტემის შექმნას, მონივრულ ტექნოლოგიური სახეობის დანერგვას და კომპიუტერისა და ა.შ. აგრეთვე უნდა შექმნილიყო საინფორმაციო კოორდინაციის ინსტიტუტი, რათა ადგილი აღარ ჰქონოდა ერთიმეორეზე გადაბრალებას — საბაჟოს სხვა მონაცემები აქვს, ინსპექტირებით მიღებული მონაცემები კი სხვაგვარ. ეს კომპლექსური ღონისძიებები შექმნიდა მძლავრ სისტემას, რის შედეგადაც კონტროლის შემოსვლის შესაძლებლობა მინიმუმამდე იქნებოდა დაყვანილი, რაც კარგა განხორციელდა. დღეს, საბაჟო „აი-თი-ეს“-ისკენ იმერს ხელს, „აი-თი-ეს“-ი კი პირიქით — საბაჟოსკენ.

„აი-თი-ეს“-ი — განსაკუთრებული იმედი?

ახლა, რაც შეეხება ერთ მნიშვნელოვან საკითხს, რომელიც საბაჟო რეფორმის ეხება და რომელიც უნდა განხორციელდებინა „აი-თი-ეს“-ს. თუ საკითხს განვიხილავთ მხოლოდ ტვირთების ინსპექტირების კუთხით, მაშინ შეიძლება ვთქვათ, რა ქნას მეტი „აი-თი-ეს“-მა, გააკეთა თავისი საქმე — ინსპექტირება მოახდინა და რა მისი ბრალია, თუ საბაჟოზე მაინც ხდება ტვირთების კონტროლის ნაკლებობა (ანუ დღეს-ისა და საბაჟო გადასახადის გადაუხდელობა); მაგრამ ხელშეკრულების მიხედვით „აი-თი-ეს“-ს ეკისრებოდა, რომ 1999 წლის სექტემბრიდან დაეწყო საბაჟო რეფორმა, რაც გულისხმობს კონტროლის წინააღმდეგ ბრძოლას, საბაჟო ტერიტორიის კონტროლს, მართვის საკითხების დაყენებას, საინფორმაციო მონაცემების სისტემის შექმნას, მონივრულ ტექნოლოგიური სახეობის დანერგვას და კომპიუტერისა და ა.შ. აგრეთვე უნდა შექმნილიყო საინფორმაციო კოორდინაციის ინსტიტუტი, რათა ადგილი აღარ ჰქონოდა ერთიმეორეზე გადაბრალებას — საბაჟოს სხვა მონაცემები აქვს, ინსპექტირებით მიღებული მონაცემები კი სხვაგვარ. ეს კომპლექსური ღონისძიებები შექმნიდა მძლავრ სისტემას, რის შედეგადაც კონტროლის შემოსვლის შესაძლებლობა მინიმუმამდე იქნებოდა დაყვანილი, რაც კარგა განხორციელდა. დღეს, საბაჟო „აი-თი-ეს“-ისკენ იმერს ხელს, „აი-თი-ეს“-ი კი პირიქით — საბაჟოსკენ.

სანაოსნოს საქმეს არავითარი კავშირი არა აქვს ჩვენსა და პარლამენტის ურთიერთობასთან.

P.S. სმირბასთვის იმუნიტეტის მოხსნას პარლამენტში ბიურო ამ კვირაში განიხილავს. მთავარი გმირი კი ისევ და ისევ არ ამირებს ჩვენების მიცემას. როგორც მისი კოლეგები ამბობენ, სმირბა იმედოვნებს, რომ თბილისელი სამართალდამცველები ბათუმში ძალს ვერ გამოიყენებენ; დედაქალაქში კი ის არ ჩავა...

ცოტა შორიდან მინდა დავინ-ყო ეს ცრემლიანი ამბავი. არსებობს ტკივილი, რომლის დავინყება არ შეიძლება და მას აფხ-აზეთი ჰქვია.

ყველას გახსოვთ 1993 წლის მოლოდინით აღსავსე სექტემბერი. მთელი საქართველო სოხუმისკენ იმ-ზირებოდა. იქიდან ხომ ცოცხლად დარჩენილებს, დაჭრილებს, უკვე დაღუპულებსაც კი ელოდნენ.

22 სექტემბერს თბილისის აერო-დრომიდან ტუ-104 აფრინდა და გეზი სოხუმისკენ აიღო. თვითმფრინავში „უშიშროების“ თანამშრომლები, „მხედრონელები“ და სხვა მგზავრები ისხდნენ. ყველანი რომად იყვნენ დარწმუნებულინი, რომ აფხაზური მხარე არ დაარღვევდა „სამშვიდო-ბო მოლაპარაკებას“, ანუ ცეცხლს არ გაუხსნიდნენ მშვიდობიანი მოსახლე-ობის გადასაცემად ჩაფრენილ თვით-

ბატონმა მერიმ და ბატონმა ჯონიმ ითავეს.

მერი დევიძე — (ცრემლით ევსება თვალი, მაგრამ მაინც მესაუბრება): „ნატო რომ დავმარხეთ, მალხაზის ტანსაცმელიც თან ჩავაყოლებ... და ცოლ-ქმრის სურათი სიმბოლურად ერ-თად გავაკეთეთ საფლავის ქვაზე... პა-ტარა მერიკო ერთხელ, ძილში ატირ-და, დედიკო მინდაო. ძილს დავაშ-ვიდე, მერე მკითხა: როგორ კაბას იც-ვამდა დედიკო უფრო ხშირადო. ვუთხ-არი. აი, მაგ კაბით დამესიზმრა, რა ლამაზი დედა მყოლიაო და ისევ ატირ-და. რამდენი ასეთი მწარე ღივი და ღამე მახსოვს, ვინ მოთვლის?“

ჯონ დო დევიძე: „მალხაზი საქართველოს დახვეწის სახელმწიფო დეპარტამენტის თანამშრომელი იყო, ზემდეგის ჩინი ჰქონდა... იმ უბედურ დღეს, თვითმფრინავში რომ ჯდებო-და, თურმე ბიჭებს უთქვამთ: სამი შვი-ლის მამა ხარ (პატარა მერიკო მამინ 1 წლის და ერთი თვის იყო), დარჩი, ნუ ნამოხვალ... არ დარ-ჩა, ვერ მიატოვა მეგობრე-ბი... მალხაზზე საუბარი ძალიან მიჭირს. იგივე შვილი იყო, ჩემი მარჯვე-ნა ხელი. გაგრიდან როცა ჩამოვიდა, ფეხში იყო დაჭრილი, ფეხის თითები ამპუტირებული ჰქონდა, ისედაც შეცვლილი მეჩვენ-და. როდესაც სოხუმში წას-ვლა გადაწყვიტა, გავი-ფიქრე, მოდი, ვთხოვ, რომ არ წავიდეს-მეთქი, მაგრამ გადავიფიქრე, რადგან კარ-გად ვიცნობდი მის ხასი-ათს. ცოცხალი რომ დარ-

გრძნობის გამოხატვით და გურ-მანობითაც კი. მერიკო თითბერ-იქმ სამი თვე დაჰყო პალერმოში. ცოლ-ქმარმა პირობა მისცა ზავ-ეს, რომ მალე ჩამოვიდოდნენ საქართველოში და მოინახულებ-დნენ მათთვის უკვე ძალზე ახლო-ბელ პატარა ქართველს. ჩამოსვ-ლამდე კი ისინი ჩვეულებისამებრ კვირაში ერთხელ ურეკავდნენ მერიკოს და ისიც, იტალიურს იოლად დაუფლებული, გაკვირვ-ებული ბებია-ბაბუის წინაშე, ათას რამზე ელაპარაკებოდა შორეულ ქვეყანაში შექმნილ დედობილ-მა-მობილს.

როსელინები მართლაც ჩამო-ედნენ და მე მონზე გავხედიე იმ სასწაულებრივი დამოკიდებულე-ბისა, რომელიც მათ გააჩნიათ პატ-არა გოგონას მიმართ. ათასიანი ნუგბარისა და უამრავი სათამაშოს ფონზე თვალში საცემი იყო როსე-ლინების უსაზღვრო სიყვარული მერიკოსადმი. ეს ვლინდებოდა ყო-ველ სიტყვაში, მიმიკაში და მხრა-მობრავით კი. მათ გასაცნობად დევიძეების ახლობლები ბლომად შეკრებილიყვნენ, ისინი თითქოს უცხო ხალხთან კი არა, ბავშვობის მეგობრებთან სტუმრობდნენ. მათ შორის მეც ახლობლად მიმიჩნიეს. ვერ მოვიტინე და ეს ფორაქა, გულმან და ხმაურიანი იტა-ლიელები საუბარში გამოვიწვიე (თარჯიმანიც იქ იყო).

— ასე როგორ შეგაყვარათ პა-ტარა მერიკო თავი, რომ ამხელა გზა გამოიარეთ მის სანახავად?

— ოოო... მერიკო უფრო მე-ტის ღირსია. საერთოდ, ჩვენ ძალიან გვიყვარს ბავშვები, ხშირ-ად დავხმარებდით ჩვენთანსაც, რომლებსაც უჭირთ ან დედ-მამა არ ჰყავთ, მაგრამ თქვენ წარ-მოიდგინეთ, ისე არც ერთ ბავშვს არ გამოუხატავს მადლიერების გრძნობა, როგორც ამ პატარა ქართველმა მოახერხა. მერიკო საო-ცარი ბავშვია, ძალიან მგრძობი-არე და ემოციური. სიყვარული თუ აგრძობობინე, ასეთივე დიდი სი-ყვარულით გიპასუხებს. ჩვენ ასეთი შემთხვევა ჯერ არ გვქონია და ამ-იტომაც შეგვიყვარდა ერთმანეთი!

— ხმაშალა და იტალიელები სათვის დამახასიათებელი უეს-ტიკულაციით მიყვება როზა-ნა.

— სამი თვის განმავლო-ბაში სად არ გვყავდა, მუხუშუმბსა თუ ზოოპარკში, ატრაქციონებსა თუ დასას-ვენებელ-გასართობ პარკებში, ყველგან ერთად დავდიოდით და ის სამი თვე ბედნიერე-ბის თვეები იყო, — სიტყვას აგრძელებს ჯონი.

მოგვიანებით, მერიკოს დეიდა — ირინე დევიძე მიყვებოდა: „მათი ჩამოსვლის დღეს მერიკო დილიდანვე ადგილს ვერ პოულობდა, ნერვიო-ლობდა, წამდაუნუნ საათს გვეკითხ-ებოდა. თვითმფრინავი ღამის 12 საათზე ჩამოფრინდა. როდესაც ტრაზე ხალხი დაეშვა, მერიკო თვალზე იქცა. მართალია, როსე-ლინებს არ ვიცნობდი, მაგრამ როგორც კი გამოჩნდნენ, ინტუიცი-ით მივხვდი, რომ ისინი იყვნენ მერიკოს იტალიელი დედობილ-მა-მობილი. როზანამ მოჰკრა თუ არა თვალი მერიკოს, ორ დიდ ხელ-ჩანთა ხელი გაუშვა და ხმაშალა დაიძახა: „მეო ბამბინო“ (ჩემი ბავშ-ვი), მერიკოც მისკენ გაქაჩა. იცოთ, რა შეხვედრა ჰქონდათ, იქ მყოფი ახლობელიც და უცხოც; ყველანი ვტიროდით“.

როსელინებს ერთკვირიანი შვე-ბულია აუღიათ და ისე წამოსუ-ლან. „გვიჭირს მერიკოსთან გან-შორება, მაგრამ სამსახურს ვერ გავაცდენთ, ცოტა ხანში ისევ ჩამ-ოვალთ, ან თავად მერიკო გვეწვევაო“, — მითხრეს გამოშ-ვიდობებისას.

სომ გაგიგონიათ, ობლის კვერი დიდხანს რომ ცხვება, მა-გრამ, დღეობის წყალობით, მაინც გამოცხვება ხოლმე. ამ შემთხვევა-შიც ასეა. როსელინებს სურთ, როცა მერიკო წამოიზრდება (თუნ-დაც თავის უფროს დებთან ერ-თად), ჩავიდეს იქ, პალერმოში, სწავლა-განათლების ხარჯებს თავ-და გავიღებოთ, — ამბობენ.

ასეა, დედამინის ზურგზე სიკე-თის მადლი ტრიალებს, სიყვარულს საზღვრები არ გააჩნია და დიდი ძალა აქვს...

1993 წლის 2 ივნისი. ტამიში.

აფხაზებს მხარს უჭერდნენ ჩეჩ-ნების სავლელ მეთაურები, ბაგრაში-ანის ბატალიონი, სისასტიკით ცნო-ბილი კაზაკები და უამრავი კერძო, კარგად შეიარაღებული დაქირავე-ბული მებრძოლი. რუსებმა ალბათ ისევ აფხაზების თხოვნით, კიდევ 350 კაცისანი სპეცრაზმი გადმოსხეს. აფხ-აზები ტამიშის ბრძოლას გან-საკუთრებულ მნიშვნელობას ანიჭებ-დნენ.

ბრძოლა მოულოდნელად არ დაწ-ყებულა, მაგრამ აფხაზების უპირატე-სობა აშკარა იყო. მოზიციებს არც ერთი მხარე არ თმობდა. თითქმის ყოველ ნახევარ თუ ერთ საათში ცვ-ლიდნენ წინა, ცეცხლის ხაზზე გასულ ქართველ მებრძოლებს. ერთმანეთს ენაცვლებოდნენ თიანეთის, ასურე-თის, გორის, „ქაქუცა ჩოლოყაშვი-ლის“ ბატალიონები და დივიზიები. დაჭრილი მებრძოლები უფრო და უფრო ჭირდა. მონინალმდევე კარ-გად იცოდა, რომ ქართველები დაჭრილსა და დაღუპულს ცეცხლის ხაზზე არ სტოვებდნენ. ამით ხშირ-ად სარგებლობდა სნაიპერი და მაშ-ველის გამოჩენის ადგილს საფრდე-ბოდა. სამწუხაროდ, არაერთი ვაჟა-ცი შესწირვია მის ტყვეს, რადგან ან უნდა გარისკო და დასახმარებლად წახვდებოდა, ან გაჭირვებაში მიატოვო მომე. თუმცა ასე არ ხდება, ომის დაუნერული კანონია — დახმარო, რაც სინდისითაა ნაკარნახევი. ამ სასაკლავო თვითმხილველები ამ-ბობენ, რომ ტამიშის ბრძოლაში თავი გამოიჩინა „მხედრონმა“.

ერთხანს თურმე ისმოდა რუსე-ბის ლანძღვა, — კუდა ნას ზანგალი ახსავციო, მაგრამ მერე გაჭირვებით აღუდგენიათ პოზიციები და პირდა-პირი შეტევა უცდიათ. მონინალმ-დეგეებს შორის დაშორება თანდა-თან მცირდებოდა, ცეცხლის ხაზი 80-100-მით დაახლოვდა. ამ დროს რუსე-ბის შეტევას „ქაქუცა ჩოლოყაშვილის“ მეომრები იგერიებდნენ. თუმცა იმ ქაოსში რას გაიგებდი, ვინ ვისი დი-ვიზიიდან იყო. სპეცრაზმი, ბაგრაში-ანი და ჩვენნი რკალისებურად, სხ-ვადასხვა მხრიდან უტყვენდნენ. უკან დახვევა გარდაუვალი იყო. ასეთ შემთხვევაში მეთაური თავად გადის დასახმარებლად ან კიდევ მოხალისე მსურველები, მეთაურის ბრძანების გარეშე, გარბიან დაჭრილების გა-მოსაყვანად. ჩვენდა საამაყო, „ჩოლოყაშვილის“ ბატალიონში სამ-ი აღმოჩნდნენ, რომლებმაც მონი-ნალმდეგის დარტყმა თავის თავზე აიღეს.

ცნობისთვის: მეომარი მტერს ახლო მანძილიდან უხსნის ცეცხლს და ყურადღების მისაქცევად თითქოს აჩვენებს დაკავებულ პოზიციასაც, მერე იცვლის ადგილს და ასე აგრ-ძელებს მანამ, სანამ დაჭრილებს არ უშველის. ამ პროცესს არცთუ პატ-არა გამოხედაობა სჭირდება, რადგან ხშირად ცეცხლის საკუთარ თავზე ამღები ან კვდება, ან კიდევ იჭრება; ყოველ შემთხვევაში, ხშირად ასე ხდება, რადგან მათ მოსასპობად მონინალმდევე სნაიპერს იყენებს. თანაც, როგორც აღვნიშნე, დაჭრილების ტერიტორიაც მიზანში ჰყავთ ამოღებული, რათა კიდევ ვინმე იმსხვერპლონ.

იმ სამთავან, რომლებმაც დარ-ტყმა აიღეს, ერთ-ერთი მერაბ მა-რუიშვილი გახლდათ. იგი ნალმის ნამსხვრევით ჯერ მუცლის არეში დაიჭრა, მაგრამ ბრძოლით გართულ-მა ტკივილი ვერ იგრძნო. პოზიციის გამოცვლისას მერაბმა შემთხვევით ნალმ დაადგა ფეხი. დარტყმის ძალამ ჰაერში აისროლა და გონება დაკარ-გა... დაჭრილების უმრავლესობა უკვე

„სიკვდილა“ სოხლად დარჩენას ნანობს

გამოყვანილი ჰყავდათ. ბევრი გადა-რჩა, ზოგიერთს ვერ მიუსწრეს — სანგრებშივე დაეტყვებინათ სიცოცხ-ლე.

სამივე მამველი მძიმედ დაიჭრა. ერთი მათგანი პოსტიტალში გარდა-იცვალა. მერაბ მამუიშვილის გადა-რჩენის იმედი, თავში მძიმე ჭრილო-ბის გამო, არავის ჰქონდა. გადარჩა. ამიტომაც შეერა სამაჩაბლოს ბრძოლებში შერქმეული მეტსახელი „სიკვდილა“.

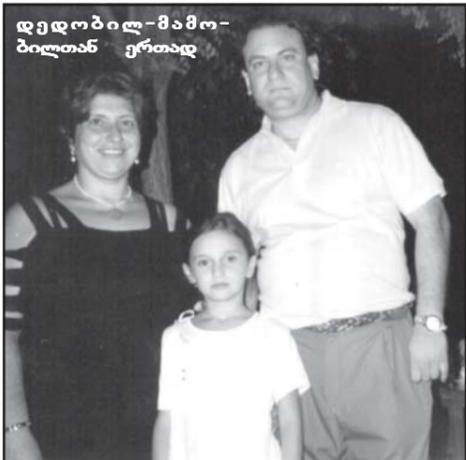
„სიკვდილა“ ცოცხალია, მაგრამ წუხს, რომ გადარჩა, რადგან დაინ-ვალადებული აღარაინ მოინდომა. ცოლის მშობლებმა და მეუღლემ ხე-იბრის რჩენას, მისი სახლიდან გა-მოსვლა არჩიეს. პატარა გოგონას კი, ვინ იცის, რით გამოუტყნეს გონე-ბა, ალბათ, ამიტომაც შვილმა ვერ იცნო, — ვინ ხარ, ბიძია, და რატომ მეუფრებო, უთქვამს. უყურადღებოდ დარჩენილა ყველასგან, ვისი დახ-მარებისა და თანაგრძობის იმედ-იც ჰქონია. სჯობდა, მოვეჭვდარიყავ-იო, მითხრა. მაგრამ ერთი წუთით არ დაუფიქვია, რომ ქვეყანას მარცხ-ენა ხელ-ფეხი შესწირა (ატროფირე-ბული აქვს), რომ მუცელში ახლაც აწუხებს ნალმის ნამსხვრევი, არც იმას ნანობს, რომ ნაირევე ფეხზე განგრე-ნა უფითარდება, რომელმაც შეიძლება წამებით მოკლას. უსახლკაროდ დარ-ჩენილი ხან ცირკის გორაზე იძინებს, ხანაც კუს ტბაზე ტანსაცმლის გასარეცხად ასულს სამწუხაროდ და-იქვე, მინაზე მიწვება ხოლმე. ხშირ-ად აწინსახტან ან სინთან კეთილი ადამიანების ნაწყალობევი გროშე-ბით ირჩენს თავს. ვერაფერს იტყვი.

უბედურო საქართველო, ერთი ვა-ჟაკის შენახვის თავი არ გაქვს თუ სურვილიც დავკარგეთ? მერაბის ხაზზე არ სტოვებდნენ. ამით ხშირ-ად სარგებლობდა სნაიპერი და მაშ-ველის გამოჩენის ადგილს საფრდე-ბოდა. სამწუხაროდ, არაერთი ვაჟა-ცი შესწირვია მის ტყვეს, რადგან ან უნდა გარისკო და დასახმარებლად წახვდებოდა, ან გაჭირვებაში მიატოვო მომე. თუმცა ასე არ ხდება, ომის დაუნერული კანონია — დახმარო, რაც სინდისითაა ნაკარნახევი. ამ სასაკლავო თვითმხილველები ამ-ბობენ, რომ ტამიშის ბრძოლაში თავი გამოიჩინა „მხედრონმა“.

ერთხანს თურმე ისმოდა რუსე-ბის ლანძღვა, — კუდა ნას ზანგალი ახსავციო, მაგრამ მერე გაჭირვებით აღუდგენიათ პოზიციები და პირდა-პირი შეტევა უცდიათ. მონინალმ-დეგეებს შორის დაშორება თანდა-თან მცირდებოდა, ცეცხლის ხაზი 80-100-მით დაახლოვდა. ამ დროს რუსე-ბის შეტევას „ქაქუცა ჩოლოყაშვილის“ მეომრები იგერიებდნენ. თუმცა იმ ქაოსში რას გაიგებდი, ვინ ვისი დი-ვიზიიდან იყო. სპეცრაზმი, ბაგრაში-ანი და ჩვენნი რკალისებურად, სხ-ვადასხვა მხრიდან უტყვენდნენ. უკან დახვევა გარდაუვალი იყო. ასეთ შემთხვევაში მეთაური თავად გადის დასახმარებლად ან კიდევ მოხალისე მსურველები, მეთაურის ბრძანების გარეშე, გარბიან დაჭრილების გა-მოსაყვანად. ჩვენდა საამაყო, „ჩოლოყაშვილის“ ბატალიონში სამ-ი აღმოჩნდნენ, რომლებმაც მონი-ნალმდეგის დარტყმა თავის თავზე აიღეს.

ცნობისთვის: მეომარი მტერს ახლო მანძილიდან უხსნის ცეცხლს და ყურადღების მისაქცევად თითქოს აჩვენებს დაკავებულ პოზიციასაც, მერე იცვლის ადგილს და ასე აგრ-ძელებს მანამ, სანამ დაჭრილებს არ უშველის. ამ პროცესს არცთუ პატ-არა გამოხედაობა სჭირდება, რადგან ხშირად ცეცხლის საკუთარ თავზე ამღები ან კვდება, ან კიდევ იჭრება; ყოველ შემთხვევაში, ხშირად ასე ხდება, რადგან მათ მოსასპობად მონინალმდევე სნაიპერს იყენებს. თანაც, როგორც აღვნიშნე, დაჭრილების ტერიტორიაც მიზანში ჰყავთ ამოღებული, რათა კიდევ ვინმე იმსხვერპლონ.

იმ სამთავან, რომლებმაც დარ-ტყმა აიღეს, ერთ-ერთი მერაბ მა-რუიშვილი გახლდათ. იგი ნალმის ნამსხვრევით ჯერ მუცლის არეში დაიჭრა, მაგრამ ბრძოლით გართულ-მა ტკივილი ვერ იგრძნო. პოზიციის გამოცვლისას მერაბმა შემთხვევით ნალმ დაადგა ფეხი. დარტყმის ძალამ ჰაერში აისროლა და გონება დაკარ-გა... დაჭრილების უმრავლესობა უკვე

დედობილ-მამო-ბილთან ერთად

აქვს ერთი არ გამოუხატავს პატივსაცემი გრძნობა ისე, როგორც ამ პატარა ქართველმა მოახერხა

მფრინავებს. ვაი, რომ ცდებოდნენ. ზღვის დონიდან 80 მ-ის სიმაღლეზე სოხუმს მიახლოებულ თვითმფრინავს „მოლაპარაკების უხეშად დამრღვევებ-მა“ ცეცხლი გაუხსნეს. თვითმფრინ-ავმა წონასწორობა დაკარგა. მფრი-ნავმა როგორღაც მოახერხა ალმოდე-ბული თვითმფრინავის დასმა ასფრენ ბილიკზე, მაგრამ იქიდან გადმოსვ-ლა ვეღარავინ შეძლო. ბაბუშერას აეროდრომზე ოთხმოცდაათზე მეტი ქართველის სიცოცხლე ჩაიფრფლა. მათ ვერც სხვისი შველა შეძლეს და ვერც საკუთარი თავისა. არადა, ქართველთა საშველად სოხუმს მი-მავალი ბიჭები სულ სხვაგვარ დასას-რულზე ფიქრობდნენ. ეს „დასასრული“ მთლად სიხ-არულიანი და გამარჯვე-ბის ტოლფასი თუ არა, იმედისმომცემი და სხ-ვათათვის ნუგეშისმცემელი უნდა ყოფილიყო. ამ თვითმფრინავში სხვებთან ერთად ერთი ჩვეუ-ლებრივი ქართველი ბიჭი — მალხაზ თითბერიძეც იყდა, რომელიც შინ მეუღლე, სამი პატარა გოგ-ონა და სხვა ახლობლები ელოდნენ... ელოდნენ ში-შნარევი, მაგრამ მაინც იმედიათ გულით, რადგან თავად მალხაზი იყო ხორცშესხმული იმედი, სიკეთე, სიყვარული და ხალისი.

დღევანდელ ყოფაში ერთ ადამი-ანს უჭირს თავის რჩენა და წარ-მოიდგინეთ, სამი ობლის გამოკვება და ჩაცმა-დახურვა რაოდენ რთული უნდა იყოს. ბავშვებს მზრუნველო-ბას არ აკლე-ბენ დეიდები, მამის მამიდე-ბი და სხვა ახ-ლობლები, მა-გრამ ყოვე-ლივე ეს დღევანდელ

მალხაზი

დემეტრე თავდადებულს (საზოგადოე-ბას, რომლის თავმჯდომარე გვარდი-ის მაიორი, ვახტანგ გორგასლის ხარისხის ორდენის კავალერი ჯემალ არქანიცა გახლავთ.

შარშან ზაფხულს, კვლავ დემეტრე თავდადებულის საზოგადოების ძე-ისხმევით აფხაზეთში დაღუპულ მე-ომართა შვილები დასასვენებლად წაიყ-ვანეს იტალიის ქალაქ პალერმოში.

ეს ბედნიერება თითბერიძეების სამეულიდან ყველაზე უმცროსს — მერი-კოს ხვდა წილად. იტალიაში ჩასული ქართველი ბავშვები ოჯახებში გადაწა-ნილეს და მერიკო ექიმების — როზანა და ჯონ როსელინების ოჯახში მოხვდა.

ქართულ გენში ხომ განსაკუთრე-ბულად ზის სიყვარულის წილ ათმაგი სიყვარული, სიკეთის წილ — ათმაგი სიკეთე და მადლიერების გრძნობა. ჰოდა, როცა ჩვენს მერიკოს ცოლ-ქმარ-მა მშობლიური სითბო აჩვენა, ისიც ისე მიეკვდლა, თითქოს ბარიერი არ არსებობდა — არც ენის, არც უცხო ტომის ზნე-ჩვეულებებისა და მსოფ-ლმხედველობის მიმართ. თუმცა ამ-ბობენ, იტალიელები საოცრად ჰგ-ვანანო ქართველებს ტემპერამენტით,

ჩენილიყო, არასოდეს მამატივებდა ამას...“

დღევანდელ ყოფაში ერთ ადამი-ანს უჭირს თავის რჩენა და წარ-მოიდგინეთ, სამი ობლის გამოკვება და ჩაცმა-დახურვა რაოდენ რთული უნდა იყოს. ბავშვებს მზრუნველო-ბას არ აკლე-ბენ დეიდები, მამის მამიდე-ბი და სხვა ახ-ლობლები, მა-გრამ ყოვე-ლივე ეს დღევანდელ

ნატო

გაუსაძლის ყოფა-ში მაინც მიზე-რია. დევიძეების ოჯახი გან-საკუთრებულ ი მადლიერებით ის-სეინებს ბატონ ავთანდილ იოსე-ლიანს (საქართვე-ლოს დახვეწის სახელმწიფო დე-პარტამენტი და თავმჯდომარე) და

დემეტრე თავდადებულს (საზოგადოე-ბას, რომლის თავმჯდომარე გვარდი-ის მაიორი, ვახტანგ გორგასლის ხარისხის ორდენის კავალერი ჯემალ არქანიცა გახლავთ.

შარშან ზაფხულს, კვლავ დემეტრე თავდადებულის საზოგადოების ძე-ისხმევით აფხაზეთში დაღუპულ მე-ომართა შვილები დასასვენებლად წაიყ-ვანეს იტალიის ქალაქ პალერმოში.

ეს ბედნიერება თითბერიძეების სამეულიდან ყველაზე უმცროსს — მერი-კოს ხვდა წილად. იტალიაში ჩასული ქართველი ბავშვები ოჯახებში გადაწა-ნილეს და მერიკო ექიმების — როზანა და ჯონ როსელინების ოჯახში მოხვდა.

ქართულ გენში ხომ განსაკუთრე-ბულად ზის სიყვარულის წილ ათმაგი სიყვარული, სიკეთის წილ — ათმაგი სიკეთე და მადლიერების გრძნობა. ჰოდა, როცა ჩვენს მერიკოს ცოლ-ქმარ-მა მშობლიური სითბო აჩვენა, ისიც ისე მიეკვდლა, თითქოს ბარიერი არ არსებობდა — არც ენის, არც უცხო ტომის ზნე-ჩვეულებებისა და მსოფ-ლმხედველობის მიმართ. თუმცა ამ-ბობენ, იტალიელები საოცრად ჰგ-ვანანო ქართველებს ტემპერამენტით,

მარინა ბაბუნაშვილი

ჩეჩენი „ტიტანიკი“ ΦСБ-ს ჯურღმულაში „რაიშირა“

რუსეთში პრეზიდენტის არჩევნები მოახლოვდა და მმართველ პარტიას ახალ-ახალი პატარა გამარჯვებები დასჭირდა.

მისმა სპეცსამსახურებმა არ დააყოვნეს და პრეზიდენტის მოვალეობის შემსრულებელ პუტინს გააკოჩილი „ძღვენი“ ფეხქვეშ გაუგორეს.

ის, რომ „ტიტანიკად“ წოდებული სალმან რადუევი სწორედ რუსეთის უშიშროების ფედერალური სამსახურის სპეცდანიშნულების რაზმმა „ალფაში“ „მიპკვარა“ პუტინს, შემთხვევითი სულაც არ არის. ნუ დაგვაკვიწყდება, რომ პუტინი მთელი თავისი შეგნებული ცხოვრება სწორედ ამ სპეცსამსახურებში მოღვაწეობდა და მისი ყოფილი კოლეგების წარმატება ნინასწარ იყო განაგარიშებული.

ჩვენს მკითხველს ესმოდა, რომ ცოტა ხნის წინ „კვირის პალიტრა“ არცთუ ორპროცენტად აცხადებდა — ჩეჩენთში გადასროლილი არიან როგორც ΦСБ-ს, ისე ГРУ-ს სპეცდანიშნულების სადაზვერუო ჯგუფები და მათ ცნობილი ჩეჩენი სპეცდანიშნულების სრული განადგურება ან მოტაცება ევალებათ.

რადუევის მოტაცებით პუტინის ΦСБ-მ გენერალიტეტის ГРУ-ს „გადაუჯოკრა“, რაც კიდევ ერთხელ არის იმის მაჩვენებელი, რომ მალე „სრულფასოვან“ პრეზიდენტად არჩეული პუტინი თავის ადგილზე „მოსვას“ თავდაცვის სამინისტროს და მის გენერალიტეტს.

მანამდე კი დაუბრუნდეთ სალმან რადუევის მოტაცების პერიპეტებს. ჩეჩენთის პირველი პრეზიდენტი, დუდაევის სიძეს „ტიტანიკი“ მას შემდეგ შეარქვა, რაც სნაიპერის მსდომარე ტყვიან ხახვიარი თავის ქალა ნაყადა და მის მაგივრად ტიტანის ფურცლები დაუყენეს. მას ასევე ცალი თვალი და პლასტმასის ცხვირი დარჩა „ძღვენი“.

ასე საოცრად გადარჩენილ რადუევს 12 მარტს რუსმა „ულფელმა“ ნოვოგორიზნენსკის დასახლებაში სტაცეს ხელი. მისი დატყვევების წერილმანებზე ათასი ჭორი დადის.

— რადუევი თავის ფინანსისტთან და დაცვის

ორ ნევრთან ერთად იარაღის პარტიის საყიდლად იყო მისული და მაშინ აიყვანეს რუსებმაო.

— ვილაცას დიდი თანხა გამოუგზავნია და მის მისაღებად რადუევი შეხვედრის ადგილზე თავად მისულა, რადგან

ხარბი სავლე მეთაური ფულში არაგის ენდობოდაო.

— მოსყიდული ჩეჩენები პირით რუსები შეპირებინა სალმან რადუევს, ჩეჩენთს გაგარიდებო და მასაც „უჭამია“.

ამ ვარიანტიდან ყველაზე რეალური მაინც ბოლო ჩანს, რადგან ტელეეკრანებზე ნაჩვენებია რადუევად ნოდუბული კაცი ძნელად თუ ჰგავს შავსათალიან, ნევროშეხულ „ტიტანიკს“. ეს კი იმაზე მიუთითებს, რომ სალმან რადუევმა საგანგებოდ შეიცვალა გარეგნობა, რათა ჩეჩენთს გარიდებოდა. მას ამის რეალური მიზეზიც ჰქონდა, რადგან მისი „ანჰობილი“ თავი ახალ ოპერაციას მოითხოვდა, რომლის ჩატარება დღევანდელ ჩეჩენთში წარმოუდგენელი იყო.

ჩეჩენთის ყველაზე ნარმატიული მაინც ის უნდა იყოს, რომ პერვომაისკის ტრაგედიის „გმირმა“ აღიარა, — 1998 წლის 9 თებერვალს საქართვე-

ლოს პრეზიდენტზე განხორციელებული ტერორისტული აქტის იდეაც ჩემი და მევე მოვაზამდლო. ამ საკითხის საბოლოოდ დასაზუსტებლად მოსკოვში საქართველოს გენერალურმა პროკურატურამ მიაღწია თავისი გამოძიებები, რომ-

ლებიც ადგილზე, მოსკოვში, ΦСБ-ს ციხეში დაკითხავენ რადუევს. არ არის გამორიცხული, მისი დაკითხვის საფუძველზე რამდენიმე ცნობილი ქართველი ოპოზიციონერის მიმართ სისხლის სამართლის საქმეც კი აღიჭრას.

მანამდე კი, რუსეთის სპეცსამსახურები აგოტებულ ნადირობას მასხადოვზე, ბასეუსა და ხატაბზე შესაძლოა, 26 მარტამდე, რუსეთში პრეზიდენტის არჩევნებამდე ΦСБ-მ პუტინს ზემოხსენებული ცნობილი ჩეჩენების თავებიც „ჩაუგოროს“ კალთაში, რითაც ამ უკანასკნელის საპრეზიდენტო კანდიდატურას საუკეთესო ქულებს ჩაუნერვინებდა და რეიტინგს აუმაღლებდა.

PS. რუსულ პრესაში გაჩნდა ახალი ინფორმაცია „ლევორტოვოს“ ტრუსაზე. ცნობილი გახდა, რომ შედიოქობმა, რომლებმაც რადუევს რენტგენის სურათი გადაუღეს, თავის ქალაში ვერ უპოვეს ტიტანის ფირფიტები. ექიმები ამტკიცებენ, რომ თავის ქალის სურათის საფუძველზე დაბეჯითებით შეიძლება ითქვას, რომ ამ პატიმრისთვის არასოდეს გაუკეთებიათ ნეიროქირურგიული ოპერაცია. შესაძლოა ეს ასეა, მაგრამ პასუხს კითხვაზე — მას ვინ არის „ლევორტოვოს“ პატიმარი, ვერ ვეძებოვით. თუ ის მაინც „დღევანდელი“ მეთაური — სალმან რადუევია, საზოგადოებისთვის ნაჩვენებ ტანმორჩილ მამაკაცს სულაც არ შეეძლება მისი ნეიროქირურგული ტერორისტის. ერთიც არის, მოსკოვში რომ „სხვა“ რადუევი ჩაეყვანათ, ნამდვილი აუცილებლად იმოვიდა საზღვარგარეთელი ურნალიტებისთვის საკუთარი თავის დემონსტრირების გზას. თუ, რა თქმა უნდა, მან დატყვევების ისტორია იმისთვის არ გამოიყენა, რომ ხელსაყრელ დრომდე მიმალულიყო. (რედ.)

სამხედრო ალიდოსკოპი

თურქებმა შიპილება «შავი ზვიბენი» აირჩიონ

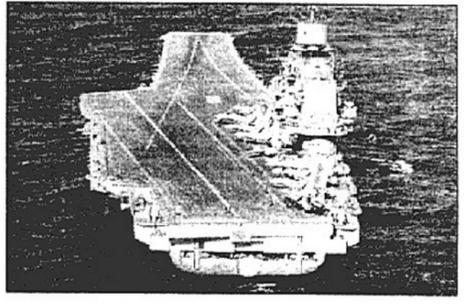
ანჰარა. ის ფაქტი, რომ თურქეთის არმიას NATO-ს შემადგენლობაში ძლიერებით აშშ-ის შემდეგ მეორე ადგილი უკავია, ყველასთვის ცნობილია. „ცივი ომის“ დროს დასავლეთმა ძალებმა თურქეთის შეიარაღებული ძალები, რომლის ძირითადი სამიზნეც საქართველოსა და სომხეთის ტერიტორიებზე განლაგებული საბჭოთა ჯარები წარმოადგენდა. „ცივი ომის“ დამთავრების მიუხედავად, ანჰარას არ შეუწყვეტია თავისი არმიის გაძლიერება. სულ ახლახან მათ შეიარაღებული ძალების საბრძოლო ტექნიკის მოდერნიზებისა და განახლების დიდი ტენდერი გამოაცხადეს, რომელიც ტანკების, შვეულმფრენებისა და სხვა ტექნიკის შექმნას ითვალისწინებს.

თურქებს სულ 145 საბრძოლო შვეულმფრენის შეძენა აქვთ განზრახული. ამ არცთუ სახუმარო გარიგებისთვის ერთმანეთთან სამკუროსასიცოცხლო ბრძოლა გააჩაღეს ამერიკულმა AH-64 „აპაჩებმა“, AH-1 „კოხრებმა“, იტალიურმა „აუგუსტამ“, დასავლეთურმა „ვეროკოპტერმა“ და რუსულმა Ka-50-მა — „შავმა ზვიბენმა“.

რამდენიმე დღის წინ ცნობილი გახდა, რომ ტენდერის პირველი ეტაპი რუსულმა შვეულმფრენმა უკვე გადალახა, ხოლო უცნობილესი საავიაციო კომპანიები — ამერიკული „მაკდონელ-დუგლას-ბოინგი“ და დასავლეთურული „ვეროკოპტერი“ საერთოდ გამოიშორნენ შეჯიბრებულს. „კამოკის“ ფირმის საბრძოლო შვეულმფრენი Ka-50-2 ცნობილი Ka-50-ის თანამედროვე მოდიფიკაციაა და ამ უკანასკნელისგან ძირითადად გამოირჩევა თანამედროვე რადიოელექტრონული მოწყობილობებით, რაც მას ღამით საბრძოლო ამოცანის შესრულების საშუალებასაც აძლევს (დღეს რუსებს ჩეჩენთში მხოლოდ ორიოდე, ღამის ხედვით აღჭურვილი Ми-24 თუ უკავთ, ძიტიომაც ჩეჩენი მებრძოლები გადაჯგუფებებს ძირითადად ღამით ახორციელებენ და არ ეწინააღმდეგებიან ავიაციას).

როგორც სამხედრო ექსპერტები აღნიშნავენ რუსული შვეულმფრენის ძირითადი კონკურენტად ცენტრში შეიძლება მოდერნიზებული ამერიკული AH-1W „სუპერკოხრა“ აღმოჩნდეს. თუმცა არ დაგვაინფიცებს, რომ „კოხრას“ ტრიუმფი ჯერ კიდევ ვეიტანამის ომის დროს შედგა და ძალზე საეჭვოა, რომ მან შედარებით თანამედროვე „შავ ზვიბენს“ ღირსეული შეტოვება გაუჩინოს; ხოლო თუ იმ გარემოებასაც გავითვალისწინებთ, რომ რუსებმა თავის შვეულმფრენზე ებრაული ფირმის IAI-ს ელექტრონიკა დააყენეს, Ka-50-2-ის ტენდერში გამარჯვების შანსი ძალზე იზრდება.

მოსკოვი ხელთაუვა ზღვაში ბრუნდება

რუსეთის სამხედრო-საზღვაო ფლოტის მეთაურებმა მიიღო გადაწყვეტილება ან. შუიგოვთან შეთანხმებული ზღვაში „გაღმოსართლის“ ჩრდილოეთის ფლოტის მძლავრი საზღვაო შენაერთი. ხომალდების დამრტყმელ შენაერთში გაერთიანებული იქნება ორი დიდი ნაუკლეფმა ნაესანააღმდეგო ხომალდი, სხვა სამხედრო გემები და ორი-სამი ატომური ნაუკლეფმა ნავი. ამ არცთუ სახუმარო საზღვაო ძალებს სათავეში ჩაუდგება ერთადერთი რუსული ავიამობილი „საბჭოთა კავშირის ფლოტის ადმირალი კუნცევი“. სხვათა შორის, ამ მრისხანე ხომალდს ადრე „თბილისი“ ერქვა და შავ ზღვაში დატყვევდა, მაგრამ სუვერენიტეტგამოცხადებულ საქართველოზე გაბრაზებულმა მოსკოვმა იგი სასწრაფოდ „გადანათლა“.

შენატაგონი ძალზე შეაშფოთა რუსი მეზღვაურების ამ გადაწყვეტილებამ, რადგან უკვე მეთორწელია დასავლეთი ხმელთაშუა ზღვაში თავს სრულ ბატონ-პატრონად თვლის. მოსკოვის დაბრუნება ერთგვარი საპასუხო ნაბიჯია NATO-ს აღმოსავლეთით გაფართოების ნინაღმდეგ არც ის უნდა დაგვაინფიცებს, რომ NATO-ს სამხედრო ხომალდების ვიზიტების მოხშირებამ შავ ზღვაში და კერძოდ, უკრაინისა და საქართველოს საზღვირებთან, ძალზე გააღიზიანა რუსეთის ხელმძღვანელობა და ისიც „ეკლის“ დაბრუნებას აპირებს.

ღელს ჯარისკაცები გატნიან, სვალ...

მე თქვენი გაზეთის, კერძოდ კი თქვენი გვერდის მკითხველი და გულშემბატკივარი ვარ და მიკვირს, რომ აქამდე არ გაგიშუქებიათ კოსოვოში ჩეჩენ ოცუელის მუშაობა. ჩემი აზრით, ეს ის ოცუელია, რომელიც „გაუადვილებს“ საქართველოს „ნატოს კარებზე დაკაკუნებას“. აქედან გამომდინარე, ისევე ჩემი აზრით, ეს ბიჭები, თავიანთი შრომით, ჩვენი ქვეყნის თავდაცვის საქმეში ერთ პატარა ფურცელს წერენ. გთხოვთ, თუ შესაძლებლობა გექნებათ, მოგვიხსოვროთ მათი საქმიანობის შესახებ. რამდენი კაცია ოცუელში, ოფიცრები ჩეჩენ სამხედრო ავადმყოფ-ამთავრებულები არიან თუ ძველი „რუსული სკოლის“ წარმომადგენლები. წინასწარ გიხდით მადლობას. მ. ასათიანი

ეს წერილი რედაქციაში ერთი კვირის წინ მოვიდა და, ბუნებრივია, მისმა ავტორმა არ იცოდა ამ შემთხვევითი ფაქტი, რაც თავდაცვის სამინისტროს კოჯრის სასწავლო ცენტრში მოხდა. კოსოვოში მოქმედი ქართული სამხედრო ოცუელი ხომ სწორედ ამ ცენტრში დისლოცირებულ სამხედრო ნაწილს ეკუთვნის.

სტატიის ავტორს კარგად ესმის, თუ რატომ უკვირს ჩვენი გაზეთის მკითხველს ის გარემოება, რომ გვერდში, „სამხედრო თემაზე“, დღემდე არ დანერვილა რაიმე კოსოვოში მოქმედი ქართული ოცუელზე, რაც ობიექტური მიზეზებით იყო განპირობებული.

ჯერ ერთი, „კვირის პალიტრას“ დიდი იმედი ჰქონდა, რომ ადგილზე, კოსოვოში, ქ. მამიშიში მოინახულებდა ქართულ „ცისფერჩაფხუტიანებს“ და ჩვენს მკითხველს უფრო ამომწურავ და რეალურ სურათს დაუხატავდა. სამწუხაროდ, კოსოვოში გამგზავრება ვერ მოხერხდა.

თუმცა, იყო მეორე და ბევრად უფრო სერიოზული მიზეზი, რომ განმეც კოჯრის სასწავლო ცენტრზე წერას თავს ვარიდებდით. საქმე ის გახლავთ, რომ მცირე ინტენსივობის კონფლიქტებში მონაწილეობისთვის მოსამზადებელი კოჯრის სასწავლო ცენტრით დიდად ამაყოფიდა თავდაცვის სამინისტროს ხელმძღვანელობა და მას ბევრი (ზოგი მლიქვნელობით, ზოგიც გულწრფელად) უღიღეს რეკლამას უწევდა.

არადა „კვირის პალიტრას“ გააჩნდა ინფორმაცია, რომ „სამეფოში ყველაფერი რიგზე არ იყო“, მაგრამ კრიტიკული წერილის დანერვა ჯერ ჩამოყალიბების სტადიაში მყოფ უნიკალურ ნაწილზე არ იქნებოდა გამართებული. ჯერ ერთი, მონაწილეებულ ახალგაზრდებს გონებას გაუფუჭებდა და მეორეც — ეს იყო პირველი ქართული სამხედრო ნაწილი, რომელიც მთლიანად NATO-ს სტანდარტებით ცალიბდებოდა. ამიტომაც ჯერ ლოდინი სჯობდა, რათა დროს და გარემოებას ყველაფერი თავის ადგილზე დაეკავებინა.

პირველი საგანგაშო სიგნალი ჯერ კიდევ ნოემბერ-ნახევრის წინ გაისმა, როდესაც 1998 წლის 9 სექტემბერს კოჯრის სასწავლო ცენტრის მებრძოლები თბილისის ზღვაზე ტყვედ იქნა დატყვევდნენ. მოცურავე მებრძოლებს შორის მოულოდნელად პატარა კატარლით შეიჭრა ვილაც და მსუბუქი და გადაურა ცენტრის სამხედრო მისამსახურს გულა გურულს. დაღუპული მეომ-

რის გვამი ზღვაში ახლობლებს მხოლოდ ოცი დღის შემდეგ „დაუბრუნა“. დამნაშავე უკვე სასჯელს იხდის, მაგრამ შეუძლებელია არ აღინიშნოს ის ფაქტიც, რომ საწავლების ჩატარების ხელმძღვანელებმა მთლიანად არ დაიცვეს უსაფრთხოების წესები და არ „შემოფარგლეს“ ცურვის რაიონი.

მეორედ ტრაგედიას არაფერი უკლდა. ერთი წლის წინ, თელავის აეროდრომზე, ისევე კოჯრის სასწავლო ცენტრის მებრძოლების ჯგუფი შვეულმფრენიდან საჩვენებელ დესანტირებას ახორციელებდა. შვეულმფრენიდან გამომსტარმა ხელკომანდოსმა სასიგნალო რაკეტები და სავაშლო მელყუმბარები ისროკლეს, რის გამოც გამხმარ ბალახს ეცხელი ნაეივდა. თითქოს საგანგებოდ, ცეცხლის კრამ ელვისებურად (მას ამაში ძლიერი ქარი ეხმარებოდა) მანქანების სადგომისკენ იწყო გადანაცვლება და უკვე ავტომობილების რეზინის საბურავებს მოეღო. ნამიქ და ორი-სამი სატიერთო მანქანა ცაში „ავარდებოდა“, რადგან მათი სანავიის ავზები ბენზინით იყო სავსე. საბედნიეროდ, ადგილობრივმა ჯარისკაცებმა რისი ვაი-ვაგლაბით ჩააქრეს ცეცხლი. უცხოელი სამხედრო ატამეები და ფორნალისტები გაოგნებულნი შეხურებდნენ ყოველივე ამას. ბოლოს, ისევე გენერალური შტაბის უფროსმა „იბარჯვა“ და აუდიტორიის ომხიანად მოახსენა, — ესეც სწავლების სევენარში შედის!

ეს ფაქტები უსაფრთხოების წესების დარღვევაზე მიუთითებს.

დაუბრუნდეთ კოსოვოში მყოფ 34 კაციან სამხედრო ოცუელს. შარშან, 15 სექტემბერს, 31 დეკემბერს და 2000 წლის 27 იანვარს ქართულმა „ცისფერჩაფხუტიანებმა“ სპეციალური ოპერაციები ჩატარეს და უკანონო იარაღი ამოიღეს. იმ რაიონში სტუმრად მყოფმა თურქეთის პრეზიდენტმა დემირალმა თურქ „ცისფერჩაფხუ-

ტანებს“ შეახსენა, რომ მათ ბატალიონში „გურჯების“ ოცუელიც შედის და არაფერი აწყენინოთო“.

ძნელი სათქმელია, დაავიწყდათ თუ არა თავისი პრეზიდენტის შეგონება, მაგრამ თავდაცვის სამინისტროდან გამოიკონა ინფორმაციამ, რომ ამას წინათ თბილისში დაბრუნებული ქართული ოცუელის ნაწილი თურქებმა ბადრაგით გამოიცილეს, თურქე ქართული ოცუელისთვის მშობლიურ თავდაცვის სამინისტროს არანალებ ორი თვის ხელფასი არ გადაუხდია (არადა მათ აქამდე 600-800 აშშ დოლარამდე ხელფასი ეძლეოდათ, აგრეთვე თურქებიც უხდიდნენ დანაშაფს, დღეში დაახლოებით 5 დოლარს), ამის გამო ზოგიერთ ქართველ „ცისფერჩაფხუტიანს“ პროტესტის ნიშნად უარი განუცხადებია სამხედრო გადასახზე. თურქი სამხედროები კი მხოლოდ მკაცრ დისციპლინას ცნობენ, რის შედეგადაც მათ ბადრაგით აიყვანეს „ურჩი გურჯები“.

ამ არცთუ სასიამოვნო ფაქტს დაემატა მეორე საგანგაშო სიტუაცია — 12 მარტს 66-მა ჯარისკაცმა და სერჟანტმა კოჯრის სასწავლო ცენტრი მიიტოვა. მათ შორის ყარაულიც იყო, რაც იმას ნიშნავს, რომ ამას სისხლის სამართლის საქმის „სუნი უღის“.

ამჯერად კოჯრელი რეინჯერების პროტესტის მიზეზი მძიმე საყოფაცხოვრებო პირობები გახდა — უვარგისი საჭმელი და პური, ორი უწყლოდ გატარებული კვირა, სამინიელი სიცივეები და სხვა.

არადა პირდაპირ გასაოცარია — კოჯრის სასწავლო ცენტრი ყოველთვის ელიტურად ითვლებოდა და თუ მათ ასე უჭირთ, მაშინ წარმოიდგინეთ, რა ხდება თბილისიდან დაშორებულ თავდაცვის სამინისტროს ნაწილებში!

იმასაც ამბობენ, რომ კოჯრის სასწავლო ცენტრის პროდუქტებით დამატებით უზრუნველყოფა თბილისის მერისასაც ჰქონდა ნაკისრი. გარდა ამისა, ვერ ვიტყვით, რომ ამ სასწავლო ცენტრში ელექტროენერგია არ იყო, მაგრამ გაფუჭებული ელექტროქურების შეკეთების ნაცვლად ამ ნაწილის სამხედრო მოსამსახურეები ასწლოვანი ხეების შემში თებობდნენ.

რა თქმა უნდა, ყველა გაქცეულ ჯარისკაცსა თუ სერჟანტს ადრე თუ გვიან ნაწილში დააბრუნებენ, მაგრამ ეს სახიფათო პრეცედენტი ხომ დარჩება? ხელ უფრო მეტად გაჭირვებულ მდგომარეობაში მყოფმა სხვა სამხედრო ნაწილმა იგივე რომ გაიმეოროს?

„კვირის პალიტრას“ არაერთხელ გაუმახვილებია ყურადღება იმ საშიშროებაზე, რასაც მშვიდი და სახელმწიფოსგან მიგდებული (ამ სიტყვის სრული მნიშვნელობით!) სამხედროები წარმოადგენენ. ამ მომენტისთვის ეს საშიშროება კრიტიკულ ზღვარს მიუახლოვდა — „პირველ მერცხლად“ კოჯრის ინიციეტივით გამოდგება.

ყოველივე ამის შემდეგ კი ნამდვილად გაუგებარი ხდება სამხედრო აღლუმისთვის მზადება. ასეთი აღლუმის ჩატარება არერთ მილიონ ღირს მოითხოვს (სანავი ჯავშანმანქანებისა და ავიაციისთვის, ახალი ფორმები და სხვ.). ნუთუ არ სჯობდა, ეს თანხები უხელფასოდ დარჩენილ სამხედრო მოსამსახურეებს მოხმარებოდა? ალბათ სჯობდა.

გვერდი მოამზადა ირაკლი ალადაშვილმა

საზარელმა მკვლელობამ არა მხოლოდ საკურორტო ქალაქი ჰაისტიინგსი, არამედ მთელი ბრიტანეთი შექარა. ლამაზი და მოღიზიანი გოგონას ფოტოსურათები გაზეთების პირველ გვერდებსა და სატელევიზიო ეკრანებზე პირველად 1997 წლის 17 თებერვალს გამოჩნდა — ზუსტად ერთი დღის შემდეგ, რაც ნაპოვნი იყო სისხლის გუბეში მცურავი მისი დასახირობებული გვამი.

იმ დღეს სკოლის მასწავლებლის, სიონ ჯენქინსის ხუთი ქალიშვილიდან მხოლოდ ორი იყო სახლში — 13 წლის ბილი-ჯო და 12 წლის ანი. პირველი საკუთარი სახლის უკან დებდნენ პატარა ეზოში გასასვლელ კარს და ბავადა, მეორე სამზარეულოს ალაგებდა. დანარჩენები სიონის მეუღლეს ნეევიანა სასეირონდ-შუაღისას ბილი-ჯოს საღებავი შემოაკლდა და მამას სთხოვა, ფული მოემცი, მალაზიაში წავალო. სიონ ჯენქინსმა უფროს ქალიშვილს უბასუხა, დარჩენილი საღებავით გააგრძელე ლეგვა, მალაზიაში კი მე და ანი გავისეირნებთო. ასეც მოიქცნენ. მამა-შვილი მანქანაში ჩაჯდა, მაგრამ სწორედ ამ დროს სიონს მეზობელმა დაუძახა თავისი სახლის ფანჯრიდან. მამაკაცებმა ცოტა ხანს ილაპარაკეს, მაგრამ ერთმანეთის ხმა ცუდად ესმოდათ — ჯენქინსების სახლიდან მუსიკის გამაყრუებელი ხმა გამოდიოდა და მეზობლების საუბარს ახშობდა. მაგნიტოფონის გამოსართავად სიონი სახლში შებრუნდა, დასალოებით ნახევარ წუთში ისევ გარეთ გამოვიდა და მეზობელს ბოდიში მოუხადა, მე და ანის მალაზიაში მიგვექარებო. ნავიდნენ, თუმცა რამდენიმე წუთში უკანვე დაბრუნდნენ, ფული შინ დანარჩენდათ. ანიმ სახლში შეიბრინა და უცებ მისი განწირული კვილის ხმა გაისმა.

დაფეთებული სიონი მანქანიდან გადმოხტა, სახლში შეიჭრა და უკანა ეზოში გასასვლელ კართან საშინელი სურათი იხილა: თავგახტული ბილი-ჯო ძირს იწვა და არ იძვროდა. მის გვერდით სისხლში ამოსვრილი რკინის ნაჭერი ეგდო, ოჯახში ჩაქურის მაგივრობას რომ წვედა ხოლმე. სიონმა ისტერიკაში ჩავარდნილი ანი ხელში აიტაცა, სამზარეულოში შეიყვანა და ცოტა დაამშვიდა, ამის შემდეგ სასწრაფო დახმარების ნომერი აკრიბა და

მორიგე ექიმს აუღელვებლად აცნობა, ბავშვი თავგატეხილია და დამებნარეთო. რამდენიმე წუთის შემდეგ ჯენქინსების სახლთან სასწრაფო დახმარების მანქანამ დაამუხრუჭა. ექიმები პირველ დამოხილ გოგონას მისცვიდნენ და პირველი დახმარების აღმოჩენას შეუდგნენ, მაგრამ მალევე მიხვდნენ, რომ ყოველივე ეს ამაო იყო. ბილი-ჯოს თავის მარცხენა ნაწილი მთლიანად ჩამსხვრეული ჰქონდა.

მოვიდნენ პოლიციელებიც და დანაშაულის კვალის ძებნაში ირგვლივ ყველაფერი გაჩრდილეს, მაგრამ სისხლიანი რკინის ნაჭრის გარდა სხვაფერ ვერაფერი იპოვეს. მომდევნო დღეებში, როდესაც გულმოკლული ოჯახი ბილი-ჯოს ემშვიდობებოდა, დეტე-

ბილი-ჯო

სიონ ჯენქინსი

ქტივებმა არაერთი საინტერესო ინფორმაცია მოიპოვეს: მამაკობლად მდებარე პარკში ტრაგედიის დღეს საექმო გარეწონობის მამაკაცი უნახავთ; რამდენიმე დაკითხვულმა განაცხადა, ჯენქინსების კარმიდამოს უკან მდებარე მიტოვებული სახლიდან ადამიანთა ხმები გვესმოდაო; თავად სიონ ჯენქინსის თქმით, ერთი კვირის წინ საკუთარ ეზოში მას უცნობი კაცი შეუნიშნავს, რომელიც სახლის პატრონის დანახვისთანავე

მიმოაღწია. იყო სხვა საექმო გარემოებებიც: სიონის ოჯახში ვიღაც საკმაოდ ხშირად რეკავდა ტელეფონით, მაგრამ შემდეგ ხმას აღარ იღებდა და ყურმილს კიდებდა. ბილი-ჯოს თანაკლასელთა მტკიცებით, უკანასკნელ ხანს გოგონა ძალიან განეუფრეული იყო. ასე ამბობდა, ვიღაც კაცი მითვალთვალბსო...

დრო გადიოდა, მაგრამ მკვლელობის იარაღის გარდა პოლიციამ მნიშვნელოვან ვერაფერს მიაგნო. გაზეთებიც დაცხრნენ, დანაშაული გაუსხნელ მკვლელობათა სიაში შეიტანეს და უცებ — სენსაცია. გოგონას გარდაცვალებიდან სამი კვირის თავზე დააპატიმრეს მისი მამა, სიონ ჯენქინსი! ამ ფაქტმა სკოლის მასწავლებლის კოლეგებსა და მეზობლებს შორის დიდი უკმაყოფილება გამოიწვია —

სიონის ისინი იცნობდნენ, როგორც უაღრესად ნესიერსა და წყნარ ადამიანს, მაგრამ სამართლდამცავებს სრულიად განსხვავებული მოსაზრებანი აღმოაჩნდათ. მათ დაადგინეს, რომ გარეგნული სიმშვიდის მიღმა ეს კაცი ხშირად მალავდა თავის ფეთქებად ხასიათს. დაადგინეს ისიც, რომ სკოლაში მუშაობის დანწყების მიზნით მან იქ ორი ყალიბ დიპლომი წარადგინა. გარდა ამისა, ყოველი დავითხვისას სიონი განსხვავებულ ჩვენებას იძლეოდა იმ სახედისწერო დღის შესახებ. პოლიციას ეჭვი უძლიერდებოდა.

სასამართლო პროცესი 1998 წლის 3 ივნისს დაიწყო და მას მთელი ქვეყანა ადევნებდა თავაყურს. განსაკუთრებულ დრამატიზმს ყოველივე ის გარემოება ანიჭებდა, რომ პროკურორს არ გააჩნდა არც დანაშაულის მამხილებელი მოწმეები და არც პირდაპირი მტკიცებულებანი. ერთადერთ სერიოზულ მტკიცებულებას, რომლის ირგვლივაც იყო მთელი ბრალდება აგებული, წარმოადგენდა სისხლის 300-მდე პატარა წვეთი, სიონ ჯენქინსის ფეხსაცმელსა და შარვილზე რომ აღმოაჩინეს.

ეს წვეთები იმდენად მცირე ზომისა იყო, რომ შეუიარაღებელი თვალით საერთოდ არ ჩანდა. ისინი გოგონას გარდაცვალებიდან 16 დღის შემდეგ იპოვეს და თან დაადგინეს, რომ ეს სწორედ ბილი-ჯოს სისხლი იყო. ესპერტთა აზრით, მიკროსკოპული ზომის ასეთი წვეთ-

სანაგლავი საყვარელი ბავშვისათვის...

ეს ისტორია 1982 წელს პარვარდის უნივერსიტეტში დაიწყო. 22 წლის სტუდენტმა რიჩარდ ლაიონმა თვალი დადგა მასზე 4 წლით უფროს კოლეგას, ნენსი დილარდს და მალე ხელიც სთხოვა. მიუხედავად იმისა, რომ სოციალური მდგომარეობით ისინი ერთმანეთისგან განსხვავდებოდნენ — რიჩარდი ლარიბი ოჯახის შვილი იყო, ნენსის მამა კი ტებსელი მილიონერი გახლდათ — ქალიშვილი უშადადთანხმდა სიმპათიური ყმათილის წინადადებას. ორი თვის შემდეგ დაქორწინდნენ, მალე უნივერსიტეტის დიპლომებიც მიიღეს და საცხოვრებლად ქალაქ დალასში, ნენსის მშობლების მდიდრულ სახლში გადავიდნენ.

ტებსელმა მილიონერმა ერთადერთ სიძეს მამინევი გამოუქვანა შესაფერისი სამსახური და მსხვილი სამშენებლო ფირმის ხელმძღვანელის პოსტი ჩააბარა. რიჩარდი უზომოდ ბედნიერი იყო. როგორც იქნა, ახდა მისი ოცნება და მიიღო სიმდიდრე, მალა საზოგადოებაში ყოფნაც, პატივისცემაც და კიდევ ბევრი სხვა რამ, რასაც რამდენიმე წლის წინ ვერც კი წარმოიდგენდა. ბედნიერი იყო ნენსიც. მას ხომ მსოფლიოში ყველაზე ლამაზი და ვაჟკაცი ქმარი ჰყავდა...

1986 წელს შეეძინათ ქალიშვილი და მთელი ოჯახი მეცხრე ცაზე აღმოჩნდა, მაგრამ იდილია მოულოდნელად დაირღვა. სამშენებლო ბიზნესში უძლიერესი კრიზისი დაიწყო და რიჩარდ ლაიონის ფირმა სრულიად გაკოტრდა. საქმე უკეთესად არც რიჩარდის სიმამრს წაუვიდა — ერთ დროს ბრწყინვალედ აწყობილი ბიზნესი, რომელმაც არაერთი მილიონი მოუტანა, ახლა ხუხულასავით ენგრეოდა თავზე. 1988 წელს ნენსის მეორე შვილი ეყოლა, მაგრამ ამ აბაბავს სიხარული არავისთვის მოუტანია. ბავშვს კიდურებისა და თავის ქალის სერიოზული დეფექტი აღმოაჩნდა. ერთი სატიყვით, ოჯახის საქმეები ყოველმხრივ აირია და ძალიან მალე ამ უსიამოვნებებს კიდევ ერთი დაემატა. რიჩარდმა მიატოვა ნენსი და ახალგაზრდა ფოტომოდელთან ერთად სადღაც გადაიხვეწა.

ნენსი დილარდი შოკირებული იყო, მაგრამ მინც იმედოვნებდა, რომ ადრე თუ გვიან საყვარელი მუღლე გონს მოეგებოდა და შინ დაბრუნდებოდა. თვენ თვენ მისდევდა, მაგრამ რიჩარდი არსად ჩანდა. ერთ მშვენიერ დღეს კი ის მართლაც დაბრუნდა, მაგრამ ნენსის სიხარული ნაადრევად გამოიწვია. რიჩარდი მხოლოდ ერთი დღე დარჩა საკუთარ ოჯახთან და მერე ისევ გაჩრდილდა. გავიდა კიდევ ერთი კვირა და ის ისევ დაბრუნდა... ერთი დღით. ნენსი და მისი გაღარბებული მშობლები საგონებელში ჩაეკვიცნენ — მათთვის გაუგებარი იყო ამ ერთდღიანი ვიზიტების აზრი. დილარდები, რა თქმა უნდა, ვერც კი წარმოიდგენდნენ, რა ჯოჯოხეთური გაგმა ჰქონდა ჩაფიქრებულ ერთ დროს მათ საყვარელ რიჩარდს. ამ უკანასკნელს ცოლის მოკვლა გადაეწყვიტა, რათა შემდგომ უზარმაზარი სადაზღვეო თანხა, 1,5 მლნ დოლარი ჩაეჯობა (კონტრაქტის მიხედვით, ცოლის სიკვდილის შემთხვევაში, ეს თანხა მთლიანად ქმარს გადაეცემოდა).

ოჯახში პირველად დაბრუნებისას რიჩარდ-

მა მეუღლეს ბროლის ბოთლით ძვირფასი ღვინო მიართვა. ნენსის ყოველთვის უყვარდა ასეთი ღვინოები. სტუდენტობისას ზოგჯერ პატარა ჭიქაში ჩამოასხამდა ხოლმე და ძილის წინ წრუპავდა — ამის შემდეგ უფრო კარგად მეძინებოდა, ამბობდა. რიჩარდს იმედო ჰქონდა, რომ ამჯერადაც ასე მოხდებოდა და მის მიერ ღვინოში გარეული ნახშირმჟავას სხნარი ქალს საიქიოში გაისტუმრებდა. ნენსიმ მართლაც გასინჯა ღვინო, მაგრამ ორი ყლუპის შემდეგ სასმელში სიმწარე იგრძნო, ჭიქა მაგიდაზე დადგა და დასაძინებლად გაემართა. რამდენიმე წუთის შემდეგ მას მუცლის ძლიერი ტკივილი დაეწყო, მთელი დამე თვალი არ მოუხუჭავს, დილით კი თავი უკეთ იგრძნო.

რიჩარდ ლაიონმა სულ ცოფები ყარა, როდესაც ცოლის გადაარჩენის იმედი შეიტყო. გადწყვიტა, კიდევ ეცადა ბედი და ორი კვირის შემდეგ ისევ ესტუმრა ნენსის. ამჯერად მუღლე მან კინოთეატრში დაჰპატიჟა. ფილმი რომ დაიწყო, ქმარი ბუფეტში ჩავიდა და ორი ჭიქით კოკა-კოლა ამოიტანა. ნენსიმ მოსვა გამაგრებული სასმელი, მაგრამ საშინელი გემო იგრძნო და სითხე მამინევი გადმოაფურთხა. ასე გადაურჩა ის მეორედ მონაშვლას, თუმცა რიჩარდისგან მკაცრი საყვედური მიიღო („ცუდი მანერების“ ფირმო...)

ამ შემთხვევების შემდეგ ნენსიმ თავი შეუძლოდ იგრძნო. მეტსმებდა გახდა, მალე ილღებოდა და ძალიან ხშირად მუცლის არეში ტკივილებს უწიოდა — როგორც ჩანს, ორჯერ მიღებულმა მომაკვდინებელმა შხამმა ახალგაზრდა ქალის ორგანიზმში თავისი კვალი დატოვა. ეს ყოველივე რომ შეიტყო, რიჩარდს ახალი იდეა დაუბადა — გადაწყვიტა „ეზრუნა“ ცოლის ჯანმრთელობაზე და მისთვის ნამლები გაეგზავნა. აბები წინასწარ მონაშვლა და ამანათით გაუგზავნა, თანაც წერილით ატყობინებდა, ძალიან კარგი ნამალა და ნახავ, რა სწრაფად გამოგაჯანმრთელებსო. ამანათის მიღებისთანავე ნენსიმ ორი აბი გადაყლაპა...

მთელი დღე მუცლისა და თავის საშინელი ტკივილი აწუხებდა, გული ერეოდა და მხოლოდ საღამოს იგრძნო შეება. ეს მართლაც საოცრება იყო, ქალი კვლავ გადარჩა!

ცოცხალი მუღლის შემხედვარე რიჩარდ ლაიონი კარგა ხანს თვალს არ უყურებდა, მერე გონს მოეგო და ახალი იერიში წამოიწყო — აფთიაქში იყიდა თავისი სანამალავი და ნენსი ქალაქგარეთ სასეირნოდ დაჰპატიჟა. ტყეში სადილობისას რიჩარდმა საქმელში თავისი სანამალავი გაურია და როდესაც მისმა მეუღლემ ეს საქმელი მიიჩინა, ქმარმა დაიჩემა, დავიღალე და მოდი, სახლში დავბრუნდეთო. დაბრუნდნენ, მალე კი ნენსის მორიგი შეტევა დაეწყო. ასტიკვდა მუცელი, დაემართა პირღებინება... და ისევ გადაარჩა!

გადის კიდევ ერთი კვირა და რიჩარდი კვლავ, უკვე მესუთედ ასმეც ცოლს სანამალავს. უკვე წინაზე გაცილებით დიდ დოზას, მაგრამ ამჯერადაც ამაოდ! ნენსის ორგანიზმი იტანს შხამს, თუმცა ყოველ ჯერზე ქალს სულ უფრო უჭირს სანამალავთან ბრძოლა. ის გამოიფიტა,

ფეხზე ძლივსა იდგა, სუნთქვა გაუხშირდა... მორიგი დარტყმის განხორციელების წინ რიჩარდმა კვლავ თავის საყვარელს მიაშურა და მასთან ხუთი დღე დაჰყო. შემდეგ ცოლს დაურეკა და მოიკითხა. საბრალო ნენსი კვლავ მძიმე მდგომარეობაში იყო. „ექიმები ვერ ხვდებიან, რა მჭირს. ეჭვი რაღაც უცნობ ინფექციაზე აქვთ და „ზოვირაქსი“ დამინიშნეს“ — აუწყა ავადმყოფმა მეუღლეს და ამ უკანასკნელსაც იმნამსვე ახალი იდეა გაუჩნდა: „გააგრძელე „ზოვირაქსის“ მიღება. მე ვიცი, რომ ამ ანტიბიოტიკს შენზე გაცილებით მძიმე ავადმყოფები დაუყენებია ფეხზე“. თავისთვის კი გაფიქრა, ამ „ზოვირაქსში“ იმდენ შხამს გაუზრევე, სპილოების მთელ ჯოგს ეყოფათ...

ისევ იყიდა თავისი სანამალავი, ამჯერად უფრო წინდა და ხარისხიანი და ანტიბიოტიკში გაურია. შემდეგ ცოლს ეახლა, მონამლული „ზოვირაქსი“ საკუთარი ხელით დააღლეოდა და უშალ საყვარლის ბინაში დაბრუნდა. რიჩარდი დარწმუნებული იყო, რომ ასეთ ძლიერ შხამს ნენსის ისედაც დაუძლურებელი ორგანიზმი ვეღარ აიტანდა. მეორე დღეს დარეკა ლაიონების სახლში და სიდდერ-სიმამრის ტირილის ნაცვლად ყურმილში ცოცხალი ნენსის სუსტი ხმა გაიგონა... რიჩარდი იმდენად იყო თავზარდაცემული, რომ ხმის ამოღებაც ვერ მოახერხა. ის დღე მან ფიქრში გაატარა, მერე თავისი სანამალავით მოკლადის რამდენიმე კანფეტი გამოტანა და ცოლს წაუღო.

ნენსის მშობლები შინ არ იყვნენ, ბავშვებს ეძინათ. რიჩარდი სულ რამდენიმე წუთი ესაუბრა ღონემხიდილ მუღლეს, თან შხამიანი კანფეტებიც აჭამა და წასასვლელად მოემზადა. ის იყო, ბინიდან უნდა გამოსულიყო, რომ ცოლის საშინელი კვიცილი შემოეჭრა. ნენსის უძლიერესი შეტევა დაეწყო. რიჩარდს ძალიან სურდა თავი დაეღწია სიკვდილის სცენის ხილვიდან, მაგრამ უკვე გვიანი იყო — ქალის არაადამიანური ყვირილის ხმა ალბათ უკვე მეზობლებსაც მისწვდა და ამ დროს ქმარს რომ ბინა დაეტეხებინა, ექვს, რა თქმა უნდა, მასზე მიიტანდნენ.

ნენსის ტკივილი უძლიერდებოდა, განწირული შველას ითხოვდა, რიჩარდი კი მის სა-

ეტი წარმოიქმნება არა ჩვეულებრივი შეფეხისგან, არამედ სითხის მტვრისგან. აღნიშნულ შემთხვევაში სითხის მტვრი გაჩნდა მამის, როდესაც მკვლელობა ბილი-ჯოს ვერცხის ჩასაცხო თავში და მერე სისხლის გუბეს რაღაც მძიმე საგანი (მაგალითად, ფეხსაცმელი) დაარტყა. ექსპერიმენტებით დადასტურდა, რომ რაც უფრო ძლიერად დაჰკრავს სისხლის გუბეს, მით უფრო წვრილი წვეთებისგან შემდგარი მტვრი წარმოიქმნება. კრიმინალისტმა აზრით, ის ადამიანი, რომელიც ამ მტვრის არეში მოხდა, იყო გოგონას მკვლეელი, რადგან დარტყმების მიყენების მომენტში იგი მსხვერპლის გვერდით უნდა მდგარიყო.

ჯენქინსის საწინააღმდეგოდ მეტყველებდა ის ფაქტიც, რომ სასწრაფოს გამოძახებისას მისი ხმა მშვიდი იქნა. მორიგე ექიმმა, რომელმაც სიონის შეტყობინება ტელეფონით მიიღო, პროცესზე აღნიშნა, რომ ჯენქინსისთვის უთქვამს, სასწრაფოს მოსვლამდე გოგონა გვერდზე დაანვიწეთ და თავი გადაუწიეთ, რათა ენა არ ჩაყლაპოსო. ჯენქინსი შეჰპირებია, სწორედ ასე მოვიქცევით, მაგრამ ბილი-ჯოს გადასარჩენად არაფერიც არ უღონია. რატომ? ამაზე სიონი პასუხობდა, რომ შოკში იყო და არ იცოდა, რას სჩადიოდა.

ბრალდების მხარე ამტკიცებდა, რომ გოგონა მოკლა მამამისმა, როდესაც ეს უკანასკნელი წყობიდან გამოვიდა ხმაშალაი მუსიკისა და სხვა რაიმე მიზეზის გამო. არაო, ამბობდა ან სხვა რაიმე მიზეზის გამო. ანაო, ამბობდა დაცვა, წყობიდან გამოსულ ადამიანს შეეძლო ერთხელ ან ორჯერ დაერტყა, ბილი-ჯოს კი მინიმუმ ათი უძლიერესი დარტყმა მიაყენეს. გარდა ამისა, ადვოკატების განცხადებით, მუსიკის ხმის ჩასანევეად სახლში შესულ სიონ ჯენქინსს არ ჰქონდა იმდენი დრო, რომ შვილი ასე სადისტურად მოეკლა...

ნაფიცო მსაჯულები 16 საათი მსჯელობდნენ, რა ვერდიქტი გამოეტანათ ჯენქინსისთვის. შემდეგ დარბაზში შებრუნდნენ და სკოლის მასწავლებელი საკუთარი შვილის მკვლელობაში დამნაშავედ ცნეს. გავიდა ნახევარი საათი და ბრალდებულს სასჯელის ზომაც შეუფარდეს — სამუდამო პატიმრობა, მაგრამ ეს ისტორია ამით არ დასრულებულა. ათათასობით ბრიტანელი თვლის, რომ სიონ ჯენქინსი საკმარისი მხილებებისა და საფუძვლის გარეშე გაასამართლეს. საქმის ხელახალი განხილვა ამა წლის ზაფხულისთვისაა ნაპარაუდები.

წოლთან ჩამომჯდარიყო და ცოლისა და გამოღვიძებული ბავშვების დასანახად ტელეფონის აპარატზე ვითომდაც სასწრაფო დახმარების ნომერს კრებდა. მალე ქალმა გრძობა დაკარგა. ქმარი მხოლოდ ახლა დაუკავშირდა საავადმყოფოს...

ექიმები ამაოდ ცდილობდნენ ნენსისთვის ტკივილებისა და ლებინების შეჩერებას. ავადმყოფის მდგომარეობა კრიტიკული იყო. წნევა მინიმუმამდე დაეცა. საღამოს მწყობრიდან გამოვიდა ორივე ფილტვი. მომაკვდავ სხეულს რამდენიმე აპარატი მიუერთეს — იქნებ, ხელოვნური სისტემებით გადაარჩინათ ახალგაზრდა ქალი, მაგრამ ნენსის მობრუნება უკვე შეუძლებელი იყო. რიჩარდმა მიზანს მიანია.

ნენსის დაკარგვას უამრავი ადამიანი ესწრებოდა. ყველაზე მგლოვიარედ განსვენებულის მუღლე გამოიყურებოდა. დამწვრებული რიჩარდს წამდაუნუნ მისდოდა გული და ძირს ეცემოდა, შუალედებში კი ცრემლად ოსტატურებოდა... კუბო ორბოში ჩაუშვეს და ზემოდან მინის დაყარს შეუდგნენ. ამ დროს რიჩარდ ლაიონს სამი დეტექტივი მიუახლოვდა: „კანონის თანახმად, თქვენ დაპატიმრებული ბრძანდებით!“

შემდეგ იყო სენსაციური სასამართლო პროცესი, სადაც ნაფიცო მსაჯულები მეტად თანაურგრობდნენ ექვმიტანილ მამაკაცს, პროკურორი ცოლის მოკვლას რომ აბრალებდა. რიჩარდი იმდენად ოსტატურად ასახიერებდა უზომოდ დამწვრებული და სრულიად უდანაშაულო მუღლის როლს, რომ ვერდიქტის გამოტანის წინა დღეს დალასის მთელი მოსახლეობა დარწმუნდა განსასჯელის სიმართლემ. რამდენიმე დღით ადრე, რიჩარდმა განაცხადა, უკანასკნელ პერიოდში ცოლს ფსიქიკურ ამოკლებას ვატყობდი და ეჭვიც არ მეპარება, რომ ნენსიმ თავად მონაშვლა თავიო. ამის დასასაბუთებლად ექვმიტანილმა წარმოადგინა თითქოსდა მისი მეუღლის მიერ დაწერილი ბარათი, სადაც ნენსი თვითმკვლელობის თაობაზე საუბრობდა. ამან უდიდესი შთაბეჭდილება მოახდინა იქ დამსწრე საზოგადოებაზე...

მოვიდა პროცესის ბოლო დღეც და მასწარჩელე მხარემ თავისი მთავარი კოზილი წარმოადგინა. ბრალდების მოწმედ გამოვიდა სახელგანთქმული კრიმინალისტი, რომელიც კალიფორნიის ამოცნობის დიდოსტატად ითვლებოდა. მან პროცესის მონაწილეთა აუწყა, რომ რიჩარდ ლაიონის მიერ წარმოდგენილი ბარათი ძალიან ჰგავს ნენსი დილარდის ხელნაწერს, თუმცა შესრულებულია თავად რიჩარდ ლაიონის მიერო!

ნაფიცო მსაჯულებმა სულ რამდენიმე წუთითათობირეს, რაც უბრეკვედნო შემთხვევა იყო მსგავსი საქმეების განხილვისას და ვერდიქტს უსწრაფესად გამოიტანეს — „დამნაშავე!“ მოსამართლემ საკუთარი მუღლის მკვლელს სამუდამო პატიმრობა მიუხალო.

უკვე ციხეში ყოფნისას, რიჩარდმა კიდევ ერთი ამბავი შეიტყო: სიკვდილამდე რამდენიმე კვირის ადრე ნენსის სადაზღვეო პოლისიდან ქმრის გვარი ამოუღია და მის ნაცვლად თავისი შვილები ჩაუწერია...

მიხეილ ჩერქეზია

ცხოვრებისეული კურიოზები

საქიქრას

მთელი დღე რეცხა ავტომანქანა „ზოლის“ კარბურატორის ნაწილები ენგელო ვახტანგაძემ, 10 ლიტრა ბენზინი მინც მიახარჯა მათ დაპრილებას.

— ბოშო, ბენზინი მინც გადაეცემა სადმე, ჭუჭყიანია, — მიუთითა რძალს იქვე მდგარ ბენზინან ედროზე და თვითონ ხელის დაბანას შეუდგა. მოსაზრებულმა რძალმა, არც აცია არც აცხელა და, იქვე, ტუალეტში ჩაუშვა უწინდელი „ნატური“ ბენზინი. მორჩა ენგელო ხელ-პირის დაბანას და სწრაფად გასწავა ტუალეტისკენ. რა იცის, რა ელოდებოდა.

სიგარეტის მოწვევა უყვარდა ენგელოს ტუალეტში, ჰოდა, ახლაც მოუვიდა

ნამუშევარმა და დაღლილმა, ნამწვი კი ქვემოთ, ნახვრეტში ჩაუშვა. აფეთქების ტალღამ შარვალზე ცეცხლოვანი ენგელო ტუალეტშიდან 5 მეტრში ისროლა. გადარჩა, მაგრამ ექვსი თვე ბაღშივე ვერ ჯდებოდა, არაფერ „ზოლზე“

ჯანო ონიანი, ქუთაისი

— თუ ნებს მომცემს!..

სოფელი შუქრეთი ქალაქ ჭიათურასთან ახლომდებარე, მჭიდროდ დასახლებული სოფელია. ენ. კომუნის ეპოქაში სანიტარული სადგურის სამედიცინო პერსონალი ხშირად აკითხავდა მოსახლეობას და სანიტარული ნორმების დაცვას მოითხოვდა. ასე აღმოჩნდნენ ჩვენი მეზობლის, ნიკალა „პასკას“ (ნეფარიძის) ოჯახში (ჩვენს სოფელში ყველას თავისი მეტსახელი აქვს) და მკაცრად მოსთხოვეს სახლზე მიდგმული საპირფარეო 50 მეტრით მოეშორებინა სახლიდან. ორი კვირის ვადა მისცეს.

ორი კვირის შემდეგ შემონებზე მისულ ექიმებს საპირფარეო კვლავ ძველ ადგილზე დახვდათ. გაცეცხლებულ ექიმებს ნიკალა „პასკა“ გულმოდგინედ უხსნიდა: — გადავზომე, ბატონო, 50 მეტრი და პირდაპირ ვარდენას შუშაბანდში მოუწია საპირფარეოს დადგამა. მიბრძანდით და თუ ნებსა მომცემს, მაშინვე შევასრულებ თქვენს ბრძანებას!..

ნიკალას და ვარდენას მეზობლები

„ლაჟისო“

გურიაში იმ წელიწადს სიმინდის მოსავალს კარგი პირი უჩანდა. ჩემმა მეზობელმა იაშა ხურციძემ მესამედ გაათხნა თავისი კუთვნილი ყანა და შემოდგომას იმედით უყურებდა. კაცი ბჭობდა... ერთ ღამეს საშინელი ქარი ამოვიარდა... დახვდა იაშამ ყანას და სახლისკენ გულშემოყრილი გამობრუნდა, გზაში მეზობელი შეხვდა და ჰკითხა: — რაფერაა, იაშა, ჩვენი ყანების საქმე? — რაფა იქნება, ქე რო ვარში სალდათს დოუძახებენ „ლაჟისო“, ისეა მთელი ყანა წამოსოლილი!

თენგიზ თალაკვაძე, ოზურგეთი

„კუპკურიმს“ თაგბადასავალი

შეიკრიბნენ ეზოში ზასტავის (უბანია ქუთაისში) კოლორიტები და სათვზაოდ გადწყვიტეს წასვლა, აქ იყვნენ: ციციკორე, ბაჩო, კასოი, ანტონიონი, სნაიპერა და სიმი (კობა შიშინაშვილი). შემუშავდა გეგმა: ციციკორე ინათხოვრებდა მეზობლის ცხენს, კასოი — „დეივოს“ და დენით ქვეყნის თევზს ამოყრიდნენ. თან ხელის ფარნები წაიღეს, ერთი ფარანი მეც მთხოვეს, სამაგიეროდ, ახალ თევზს შემპირდნენ. მოსალამოვდა თუ არა, „დეივოკი“ დაადგეს ცხენს უნაგირზე, მავთულები კი „ხანის“ წყალში ჩაყარეს, ამოჰკრეს თუ არა „დეივოს“, დაფრთხა „კუკურიმ“ (ცხენს ერქვა) და გაეარდა ტყეში, მისდევნა ფეხდაფეხ ცხენს ფარნებით, მაგრამ რას დაეწყოდნენ. თან ჩამოხრელებულია და ვიღაც კაცი მიუყვება ფეხით საცალფეხო ბილიკს. დაბნეულმა ბიჭებმა ჰკითხეს: — ბიძია, ცხენი ხომ არ შემოგვხვდა წინ? — ცხენი არა, მაგრამ ჩამქრალი მოტოციკლეტი გარბოდა გზაზე, კინაღამ კედელზე მიმასრისა, — მიუგო კაცმა. ასე დასრულდა მათი თევზაობის ამბავი.

ნანა ხომერიკი, ქუთაისი

...ქუთეისში აგზავნიან

ქუთაისში ერთმა იუმორის მოყვარულმა ინსპექტორმა თათბირის ბოლოს ერთ ახალბედს მიმართა:

— შალიკია, შენ პირველად გადინარ ხაზზე და სერიოზულ ობიექტზე გაგზავნი, ავტოსადგურზე. აბა, შენ იცი, არ შემარცხვინო, დეიბახსოვრე ტაქსის ნომერი 55-55. რამეფრად გამოეჩინე მძღოლი და იმდენი ანეკდოტი იცის, გაგხეთქავს სიცილით. მართლაც, მოედანზე, სადაც წრიული მოძრაობა იყო, გამოჩნდა ის ტაქსი და ოდნავ შეეხო თეთრ ხაზს. ინსპექტორმა გააჩერა.

— რაია, უფროსო? — იკითხა მძღოლმა. — რაია და წესრიგი დაარღვიე, ხაზი გადაკვეთე!

— რა მოხდა მერე, პეტერე შეეხე, ეტკინა თუ?

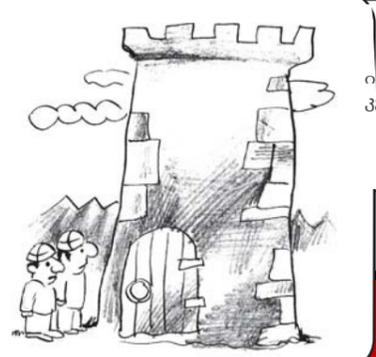
— ეტკინა თუ ეწყინა, მოძრაობის წესი დაარღვიე, წარმ-

ომიდგინე საბუთები, ტალონი უნდა გაგიხვრიტო! — ფული გამომართვი, ტალონს რეიზა მიხვრიტავ? — ფულს არ ვიღებ, მაგრამ თუ კაი ანეკდოტს მეტყვი, გააბატივ! — ანეკდოტს კი გეტყვი, მარა, რომ გენყინოს? — რეიზა უნდა მენყინოს, ანეკდოტი ანეკდოტი! — ჩვენთან წესრიგის დარღვევაზე ან ფულს გართმევენ, ანდა ტალონს გიგიხვრიტავენ, ეთიოპიაში კი სულ სხვა წესია! — რა წესია? — დანტიერესდა ინსპექტორი. — იქანა, შეაგროვებენ 10-15 დამნაშავეს და ინსპექციის მოედანზე ჩაამწკრივებენ დედიშობილა. მეორე კარებიდან მწკრივის გაგლით გამოუშვებენ გადასარეე შიშველ ნაშას და ვისაც გოულიზიანდება, ასოს აჭრიან! — რას ამბობ, ბიჭო, ყველას რომ გოულიზიანდეს? — ყველას მოაჭრიან! — კი მარა, რად უნდათ ამდენი...? — ქუთეისში აგზავნიან ავტონისპექტორებად.

უაგტორო

მეიხველის საყვარელი ანეკდოტი

სვანმა რამდენიმე ცალი ვიდეოკასეტა იყიდა. კოშკში ჩაიკეტა და უყურებს. ორი კვირის შემდეგ მეზობლებმა მიუკაკუნეს: — გამოდი გარეთ, ომი დაიწყო. — O, my God — უპასუხა სვანმა.

მიხოს მოსკოვში მიფრინავს. ძლივს შეათარა თვითმფრინავში უზარმაზარი ჩემოდანი. სტუარდესას დახმარებით, როგორც იქნა, შეტენა თაროზე. — თქვენ რა, ყოველთვის ასეთი ტვირთით დადიხართ? — ამოიხვნეშა სტუარდესამ. — მეტი ვერე აღარ იქნება — ოფლი მოინმინდა მიხომ. — იქიდან მე ჩაეჭვებები ჩემოდანში და მიტომ იყიდოს ბილეთი

ზურა ზედგინძე, ხაშური

დილადრიან ქუჩაში ზარის ხმა ისმის... გოგონამ ფანჯარა გააღო და უცნობ კაცს დაუძახა: — ნავთი ხარ, ბიძია? — ნავთი მამაშენია, მე ნავთი ვარ!

კ.ლ.

მთამსვლელები უშაზე ავიდნენ, ხედავენ BMW-ში სვანები სხედან. ბაკორეზულმა მთამსვლელებმა ჰკითხეს: — აქ როგორ მოხვდით? სვანებმა უპასუხეს: — მანქანის ხელოსანმა „უშხასთან“ მოდიით და ველოდებით.

ოთარი, თბილისი

— ჩემს საბრალო ქმარს სიცოცხლეში ბედი არა სწყალობდა, მხოლოდ სიკვდილის შემდეგ გაუმართლა... — ეს როგორ? — საფლავს რომ უთხრიდნენ, ნავთობმა ამოხეთქა.

ჯილდა გორდაძე

ინდიელს მიწაზე თავი დაუდგია, გამოიარა მეორე ინდიელმა: — რას შერებო, „ამომავალი მზეო?“ — მიწას ვუსმენ, დიდო ბელადო! — რას გეუბნება მერე მიწა? — ეტლი მოდის. ოთხი ცხენია შებმული, ზანგი მეეტლე ჰყავს და ხუთი მგზაფრი — სამი ქალი, ორი ოფიცერი. — კი მაგრამ, ამდენი საიდან იცი, „ამომავალი მზეო?“ — წელან გადამიარა თავზე! — ამოიოხრა „ამომავალი მზეო“.

თ. ვ. ბუკასო

ბატონო მკითხველო, რედაქცია კვლავ ელის თქვენგან კურიოზებსა და ანეკდოტებს. გამოგვიგზავნეთ „კვირის პალიტრის“ საფოსტო ყუთების საშუალებით. ყუთების მისამართი ისილეთ ბოლო გვერდზე

„კვირის პალიზრის“ წინა ნომერში ჩვენს მკითხველს ვუამბებთ ცნობილი ჟურნალისტის, პოლდინგის, ასოვიშვილი სვეტიცხოვს „თავისუფალი, დამოუკიდებელი მასშტაბის მანგატის არტიომ ბოროვიკისა და დიდი ბიზნესმენის ზია ბაბაევის ტრაგიკულად დაღუპვის ამბავი. ჯვერჯერობით, არავინ იცის, რა მოხდა სინამდვილეში. ვფიქრობთ, მკითხველს აინტერესებს ამ ორი ნიჭიერი ახალგაზრდა კაცის ცხოვრებასა და სიკვდილთან დაკავშირებული დეტალები.

„კომსომოლსკაია პრავდა“ ესაუბრება ა. ბოროვიკის მამას, ცნობილ ჟურნალისტს **პინტის პოროვიკს**.

— **შენს აფერიანოვიჩი, როგორ ფიქრობ, თუ ეს შემთხვევითობა არ იყო, ვისი მოკვლა სურდათ, არტიომის თუ მისი თანამგზავნი?**

— რა თქმა უნდა, არტიომის. ეჭვიც არ მეპარება ამბავში, თუმცა იმასაც ვამჩნევ, რომ სურთ ბაბაევიც გადავიდეს ყურადღებას.

— **ალბათ, ღმერთი გაძლევთ იმის ძალას, რომ ამ უბედურებას გაუფლეთ.**

— საღა მამაქვს ძალა... თუცა მამაქვს. გვერდით მიდგანან ჩემი ქალიშვილი და მისი ვაჟი, 23 წლის ვანია, არტიომის პატარები. ამ ტრაგედიამ დაადასტურა, რომ ამ ქვეყანაზე ბევრია კარგი ადამიანი, ტელეფონი წუთით არ ჩერდება, აუარება დეპეშა მოდის... არტიომი თავისუფალი პრესისათვის იბრძოდა. მე უნდა განვაგრძო მისი საქმე.

— **დაღუპვის წინა დღეს მოასწრო თქვენთან მოსვლა, დედას გამოემშვიდობა?**

— მთელი დღე ველოდი, მაგრამ სამსახურში იყო, გვიან ღამით დაგვირგვა — გაზეთის ნომერს ვამზადებ, ვერ ვასწრებ მოსვლას...

— **ველარასოდეს გავიგებთ, ვისზე ფიქრობდა სიცოცხლის ბოლო საათებში...**

— წასვლის წინ თანამშრომლისთვის ფული და ბარათი დაუტოვებია — დედაჩემს და ჩემს სიდერს ყვავილები უყიდეთო. ძალიან უყვარდა თავისი ცოლის, ვერონიკას დედა. როცა მძღოლმა ყვავილები მოგვითხა, უკვე ვიცოდი, რომ არტიომი აღარ იყო. ვერონიკა პარიზიდან ჩამოფრინდა.

ვის უშლიდა ხელს არტიომ ბოროვიკი?

კორესპონდენტის კითხვებს პასუხობს „ვერსის“ შეფ-რედაქტორი **რუსტამ არიფოვი**.

— **რუსტამ, როგორ გგონია, ვის უშლიდა ხელს ბოროვიკი?**

— გაზეთების „ვერსის“, „სოვერშენი სვეტიცხოვს“ თითოეული ნომერი, არტიომის ყოველი ტელეგრაფიცა აფეთქების ტოლფასი იყო. მტერი ბევრს ჰყავდა. სხვანიარად არც შეიძლება ყოფილიყო, რადგან ბრძოლა ხელისუფლების უმაღლესი ემელონების კორუფციასთან საკმაოდ სახიფათოა. დიას... გვეჭეროდნენ კიდევ: კონკრეტულად არავის დავასახელებ, მაგრამ მათთვის, ვინც კითხულობს „ვერსის“, „სოვერშენი სვეტიცხოვს“, ეს გვარები ცნობილია. გვეჭეროდნენ ისინი, ვისაც ოლიგარქებს ვეძიებთ და ისინიც, ვისაც კრემლის გარემოცვა ჰყავდა.

— **სომ ვერ გაიხსენებდით, რომელი პუბლიკაციის დაბეჭდვის შემდეგ დაგე შეჭერდნენ?**

— ეს იყო პუბლიკაციები კრემლის კორუმპირებულობაზე, ნავთობის, ალუმინის და ა.შ. ომზე. ყველა მასალას თუ ჩამოვთვლი, გამოიკვეთება ადამიანთა კორუფციული გარემო, რომელსაც ძალიან უშლიდა ხელს ჩვენი გაზეთები და გადაცემები.

— **არტიომი აღარ არის რა დავარჩათ სარედაქციო პორტფელში?**

— ანონსებს არ ვაკეთებთ, დაბეჭდვაში ხელს შეგვიშლიან. ერთხელ ასეთი შემთხვევა მოხდა. გვი-

დოდა პირველებს გვეამბნა, „ჩვენი დროის გმირზე“ — რომან აბრამოვიჩზე. საიდუმლოდ ვერ შევიხანებთ და განვითარებულნი ვართ დღით ადრე ქსეროქსირებული მასალა პრეზიდენტის ადმინისტრაციის მაშინველი უფროსის ვ. იუშაშვილის მაგიდაზე აღმოჩნდა. მან არტიომს დაურეკა — ამ მასალას ნუ გაუშვებო.

მინდა დაგარწმუნოთ, რომ გაგაგრძელებთ ბიზნეს-ომებთან დაკავშირებულ ჩვენს ხასხს. არტიომთან ერთად დამუშავებული გვაქვს თემები, რომლებსაც არ მივატოვებთ.

— **თქვენს პოლდინგში, თქვენს გარემოცვაში, ტელეპროგრამაში რაიმე შეიცვლება?**

— რა თქმა უნდა, ცალკე ადგილებზეც არტიომის მემკვიდრე — ვერონიკა ხილჩევსკაია (იგი ყველაფერთან ერთად მემკვიდრეცაა ეს

არტიომ ბოროვიკი

ვერონიკა ხილჩევსკაია

დაღუპული იაკ-40-ის საიდუმლო

სომ ვერძო სანარმოა), ვერც პოლდინგის გენერალური დირექტორი ნ. არუთინოვი და ვერც მე, შეფ-რედაქტორი, ვერ შევცვლით არტიომს, მაგრამ ბევრნი ვართ და ვიცით, რა უნდა გაგავკეთოთ. როგორც მოდის არტიომმა განაგრძო იულიან სემიონოვის საქმე, ჩვენც ასევე გაგაგრძელებთ მის გზას.

— **რაზე წერდა „ვერსია“?**

„ბერეზოვსკი ცინეში უნდა იყიდეს. მთავარი ოლიგარქი სკანინი მოხდება, თუ პრეზიდენტი არ ჩაერა საქმეში“. 1999წ. 20-26 აპრილი.

„სასახლის კარის საქმე N1“. კრემლის უმაღლეს მოხელეთა შევიცარიული ანგარიშები. 1999წ. 1-7 ივლისი.

„ფინანსური ბანკი“. სად გაქრა მსოფლიო სავალუტო ფონდის 5 მილიარდი? 1999წ. 22-28 ივნისი.

„უბტილი ობოლი“. ლაპარაკია აბრამოვიჩზე. 1999წ. 10-16 აგვისტო.

„ამაზი“. ძიებამ დადასტურა, რომ BANK OF NEW YORK-თან დაკავშირებით სკანდალი ჩართულია სწორედ ალექსანდრ მამუტი, ელცინის ოჯახის ფინანსების მთავარი განმკარგავი. 1999წ. 3-11 ოქტომბერი.

„უშიშროების ფედერალური სამსახურის ანტიონა“. თუ პრეზიდენტი გახდება პუტინი, რუსეთს სივსასახურები უხელმძღვანელებენ? 2000 წლის 1-7 თებერვალი.

ვის სურდა მია ბაბაევის მომორება?

ზია ბაბაევი ჩვენთვის პრეზიდენტობის პრეტენზია ჰქონდა. ის აშკარად უშლიდა ხელს კონკურენტებს — მათ, ვინც დიდი ფული დახარჯავდა ხელისუფლების სათავეში მოსასვლელად. ყველა მათგანს, მოსკოვი ასე თუ ისე, მხარს უჭერს, ოღონდ კანდიდატები ერთმანეთში ვერ რიგდებიან. კრემლს ეს ხელს აძლევს, რადგან თვით ეს „მორჩილი“ ჩვენები რომ ერთმანეთში მორიგდნენ, არავინ იცის, მათგან რას უნდა ელოდებოდნენ. მტრობის გასაძლიერებლად გაავრცელეს ხმა ბაბაევის შესაძლო პრეზიდენტობაზე? თუ ბაბაევიც უნდა უნდა პრეზიდენტობა, ეს არც კრემლს აძლევდა ხელს, რადგან მათ, ვინც ზიას ბაბაევიდან იცნობდა, იციან — არაფრით არ დასთანხმ-

დებოდა ჩვენთვის მართვას სხვისი კარნახით, ისევე, როგორც თავის ბიზნესში ცხვირს არავის აყოფინებდა (ამიტომაც ადენი ფულის პატრონს დიდი მოხელეობისთვის არ მიუღწევია).

მასმედისგან მხარდაჭერის მისაღებად ზია ბაბაევი „ალიანის“ ვიცე-პრეზიდენტად ჟურნალ „ნეფტი კაპიტალის“ მთავარ რედაქტორს ე. დრუზენკოს უხმო, შეიძინა პოლდინგ „სოვერშენი სვეტიცხოვს“ აქციები, რითაც ალბათ გადაიმტერა ის მაგნატები, რომლებიც საშუაროზე გამოყვავდა არტიომ ბოროვიკს. თუმცა ბაბაევიც არც უამისოდ აკლდა მტრები.

მართალია, პრესაში გაჩნდა ინფორმაციები, რომ ჩვენები ცდილობდნენ ბაბაევისთვის „ვიკადაის“ გასაგრძელებელი ფული დაეტყუათ, მაგრამ კატასტროფაში ჩვენების კვალის ძიება ახსურდება — ახლა მათ ამისთვის არ სცხვლათ.

ბოროვიკის საქმე მეუღლეს კაბაბეცა

პოლდინგში „სოვერშენი სვეტიცხოვს“ გაიმართა დირექტორთა რიგგარეშე საბჭოს სხდომა. განიხილეს მხოლოდ ერთი საკითხი — ვინ ჩაუდგება სათავეში დაღუპული არტიომ ბოროვიკის საინფორმაციო ბიზნესს. „კომერსანტის“ ვარაუდით, ბოროვიკის საქმის განმგრძობი მისი ქვრივი ვერონიკა ხილჩევსკაია უნდა გამხდარიყო და ასეც მოხდა. ხილჩევსკაიას სულიერ სიმტკიცესა და მამაცობაზე თავად არტიომიც ლაპარაკობდა, როცა ისწავებდა, როგორ ეჭირა თურმე თავი 5 წლის ვერონიკას, როცა ნიუ-იორკში დაცხრილეს მათი ბინა (ხილჩევსკაიას მამა დიპლომატი იყო).

შესაძლოა, სწორედ ამ ამბავს გულისხმობდა ვლადიმერ ლისტევის ქვრივი ალბინა ლისტევა, როცა ხილჩევსკაიაზე თქვა, — მაგარი ქალია, ყველაფერი გამოუვა. თანაც არტიომი ხომ მართო არ მუშაობდა, კარგი გუნდი ჰყავდა. ვერონიკას არაფერი გაუჭირდება იმიტომაც, რომ ისიც იმავე საქმეს აკეთებდა, რასაც არტიომი და ყველაფერი იცისო. 5 წლის წინ, ვლადის სიკვდილის შემდეგ, ალბინა მსგავს მდგომარეობაში აღმოჩნდა. ВИД-ის აქციების ნაწილის მემკვიდრე კომპანიაში თავიდან მხატვრად დაიწყო მუშაობა, მერე კი არტ-დირექტორად. ალბინა პროფესიით რესტავრატორია და ქმრის ბიზნესში, როგორც მხატვარი, ისე მონაწილეობდა. 1998 წელს ალბინა ტელევიზიიდან წავიდა და მხოლოდ აქციათა მფლობელად დარჩა. „ВИД-ი“ ჩვენს სამზარეულოში იქნებოდა და ჩემთვის უცხო არ იყო, მერე კი მომზერდა და ნავედი, — ამბობს ლისტევის ქვრივი. ახლა იგი ВИД-ის გენერალური პროდიუსერია — ანდრეი რაზბაისის ცოლია და კვლავაც ალბინას სამზარეულოში იხილება სამსახურებრივი სიახლეები.

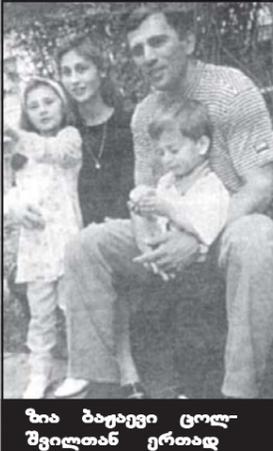
რაც შეეხება ვერონიკა ხილჩევსკაიას, ალბინასაგან განსხვავებით, იგი მუდღის საქმეს ალბათ მალე არ დაანებებს თავს. თუნდაც იმიტომ, რომ გამოცდილი ტელეჟურნალისტი და ბოროვიკის პოლდინგში უკანასკნელ დრომდე ჟურნალ „ლიცას“ კომერციულ დირექტორად მუშაობდა. ცხადია, ვერონიკამ ქმრის საქმეების შესახებ მართლ საშუალოდ დრომდე არ იცის. იგი აქტიურად მონაწილეობდა არტიომ ბოროვიკის ყველა მოლაპარაკებაში. 9 წლის წინ ის, შეიძლება ითქვას, შეუვარდა ქმრისა და აესტრალიელ მედა-მანგატ რუბენ მერსის და ჩამოაღია „სოვერშენი სვეტიცხოვს“ აქციების 51%-ის მანგატისთვის მიყიდვის გარიგება. მაშინ ვერონიკა, რა თქმა უნდა, არ ფიქრობდა, რომ 9 წლის შემდეგ თავი შეიძინებდა საბაზოცილო პოლდინგის მფლობელი თავად გახდებოდა.

რუსული პრესის მიხედვით

საზღვრებს რამდენიმე ათასი დოლარი გადაუხადეს. საქართველოს ოფიციალური ხელმძღვანელობა ამაზე თვალს ხუჭავს. მის ზოგიერთ ნაბიჯში იკითხება, ანტირუსული განწყობა. თბილისი ცდილობს, მიაღწიოს რუსეთის სამხედრო წარმომადგენლის შემცირებას თავის ტერიტორიაზე. „პრინციპული“ მოსახრებით არ მონაწილეობს საქართველო დსთ-ის საერთო შესაძინადადგოთ თავდაცვის სისტემის შექმნაში. შესაძლოა, ამ გარემოებამ გამოიწვია ჩრდილო კავკასიის სამხრეთის ფლანგზე საჰაერო კონტროლის დონის შესუსტება. შედეგად გაავრცელდა რეალური ფაქტები კავკასიონის მთავარი ქედებიან ბოევიკებისთვის საბრძოლო ტყენიკისა და იარაღის მიწოდებისა. მხოლოდ მარტში იქნა აღმოჩენილი საზღვრის დაღესტნის მონაკვეთზე სავალე აეროდრომი მსუბუქქრავიანი თვითმფრინავით.

ბოევიკები თოვლის დნობას ელოდებიან. სამხედროთა პროცესით, საქართველოს ჩრდილოეთში ბილიკებითა და უღელტეხილებით შესაძლოა შეიქრას 10-15 ათასი ჩეჩენი. ამასთან, მთელი ქართული არმია 30 ათასზე ცოტა მეტს ითვლის. ქართული ნაწილები მთელ საქართველოში გაფანტული და საეჭვოა ისინი „ჩაიშოვლებს“ გაუქმლადნენ. უკვე ახლა ამდენი რაიონს „პატარა ჩეჩენებს“ უწოდებენ. ამგვარად, საქართველოს ტერიტორიაზე დე ფაქტო აღმოცენდა კიდევ ერთი „ავტონომია“ და არის დიდი ალბათობა, რომ ზაფხულისთვის იგი გააფართოებს თავის საზღვრებს.

ზია ბაბაევი ცოლ-შვილთან ერთად

ზია ბაბაევი ცოლ-შვილთან ერთად

რას წერენ ჩვენს

ჩეჩნუხი ბუმხანგი თბილისისთვის

კავკასიონის მთავარ ქედზე უღელტეხილის გახსნამდე ერთ თვეზე ნაკლები დრო დარჩა. გამოირიცხული არ არის, რომ მათს-იენისში მთიან ჩეჩნეთში გაბნეული ბანდეროზირებული საქართველოს მიაშურებენ.

რაც საგარეო საქმეთა სამინისტროს ამასწინადელი ნოტის (რომელიც მოითხოვდა საქართველოში ჩეჩნეთის წარმომადგენლობის დახურვას) კომენტარებისას საქართველოს საგარეო საქმეთა სამინისტროს დეპარტამენტის საზოგადოებრიობასთან კავშირის დირექტორმა ავთანდილ ნაფეცარიძემ განაცხადა, რომ ამგვარი წარმომადგენლობა საქართველოში ოფიციალური დონეზე არ არის რეგისტრირებული და ამდენად „შეუძლებელია დაიხუროს ის, რაც არ არსებობს“. ამასთან, ქართველმა დიპლომატმა აღნიშნა, რომ საქართველოს ხელისუფლება არ გაატარებს რაიმე რეპრესიულ ქმედებას იმ ჩეჩენი წარმომადგენლების მიმართ, რომლებიც არ იმყოფებიან საერთაშორისო ძიებაში და არ დაურღვევებია საქართველოს კანონმდებლობა.

მაგრამ არაოფიციალურ დონეზე ქართული მხარე უკვე აღიარებს ჩეჩენ ლტოლვილებთან დაკავშირებული სერიოზული პრობლემების არსებობას. ამაზე მეტყველებს მისი გარემოება, რომ გააქტიურდა ქართულ წარმომადგენელთა მოლაპარაკებები თურქეთში და თავად საქართველოში ჩეჩენ ავტორიტეტულ პირებთან. თბილისური წყაროები ამტკიცებენ, რომ ერთ-ერთ ბოლო შესვდარაზე ქართულმა მხარემ ჩეჩენი წარმომადგენლის თანდასწრებით თურქეთის პროვინციის არდახანის გუბერნატორის შესთავაზა ბოევიკების გასატარე-

ბელი დერეფნის შექმნა თურქეთში. პასუხი ორჭოფული იყო და იგი უაპელირდებოდა პანკისის ხეობაში მუშაობის ტვირთების — ნამლებებისა და პროდუქტების შეუფერხებელი ტრანსპორტირების გაგრძელებას. მუშაობის ტვირთი დერეფნის შენარჩუნებაზე ქართული მხარე თანახმაა. იგი აგრეთვე დათანხმდა, რომ პანკისის ხეობის კიდევ ერთ სოფელში — ჯოხოლოში გაიხსნას თურქეთის ნახევარმთავროსა და საერთაშორისო ორგანიზაცია „უქიმები“ საზღვრებს გარეშე“-ს წარმომადგენლობა. ესპერტიზა არ გამოირიცხავს ამ ორგანიზაციების უკან უცხოური სპეცსამსახურების დგომის შესაძლებლობას.

ამბეჭდის რ-ში ქართული ხელისუფლებამ მდგომარეობას სრულად ვერ აკონტროლებს. საქმე იქამდეც მივიდა, რომ სოფ. დუისში ამას წინაშე ბოევიკებმა ადგილობრივი ადმინისტრაციის შერობა დაიკავეს. მოგვიანებით, საქართველოში მყოფმა ჩეჩენთა ერთმა ლიდერმა ხიზრი აღდამოვა ამაში რუსეთის სპეცსამსახურები დაადანაშაულა. ამას წინაშე ქართველმა მესაზღვრებმა აზერბაიჯანიდან მომავალი იარაღით სავსე ავტოფურგონი დააკავეს. რა გარანტიაა, რომ სხვა ამგვარმა ტვირთმა არ გაიარა საქართველოზე? ქართული არმია დემორალიზებულია. სამხედროებს ნახევარი წელია არ მიუღიათ ფულადი ანაზღაურება, ადგილი აქვს მასობრივ დემორტირობას. ასე მაგ, 12 მარტს კოჯრის სასწავლო ცენტრიდან წაჯარისკაცი გაიქცა. ასევე, ოპერატიული მონაცემებით, ჩეჩნეთის დეპუტატმა, ვინმე აბაევიმ და მისმა მეგობრებმა საქართველოში ჩასვლისთვის დაღესტნის საზღვრის მონაკვეთზე ქართველ მე-

დებოდა ჩვენთვის მართვას სხვისი კარნახით, ისევე, როგორც თავის ბიზნესში ცხვირს არავის აყოფინებდა (ამიტომაც ადენი ფულის პატრონს დიდი მოხელეობისთვის არ მიუღწევია).

რას ვამბავთ, ახალ?

როდესაც ზრდასრული ადამიანი ინთლებდა, უნდა თქვას თუ არა მან წინდაწინ აღსარება?

კარგია, თუ იტყვის აღსარებას, განსაკუთრებით დიდ მომავდინებულ ცოდვებს თუ მოინანიებს.

შეიძლება თუ არა ტაძარში მოვისწინოთ ლოთობის შედეგად დასწავლებებით გარდაცვლილი ადამიანი?

შეიძლება, თუკი ის მართლმადიდებელი იყო და გარდაიცვალა არა უშუალოდ სიმთვრალის მიზეზით.

არსებობს ზოგიერთი ისეთი ცოდვა (განსაკუთრებით სორციელი), რომელთა გამხელა აღსარებაზე გვეუბრებიან, მით უფრო, თუ მანდელისას უხდება ამის თქმა ახალგაზრდა მღვდლის წინაშე. როგორ უნდა მოვიქცეთ ასეთ შემთხვევაში?

უნდა მივმართოთ სხვა მღვდელმსახურს და აუცილებლად მოვიწინოთ ეს ცოდვები.

ამბობენ, რომ წმ. იოანე ნათლისმცემლის თავის კეთილს დღეს არ შეიძლება ისეთი საკვების მიღება, რაც ფორთოთ თავს მოგვაგონებს: ვაშლი, საზამთრო და მისა.

ეს არის ცრურწმენა. არ შეიძლება მხოლოდ სასწილო საკვების მიღება, თეგზისაც კი.

არსებობს საფლავზე სანთლის ანთების ჩვეულება. მართებულია თუ არა ასეთი საქციელი?

საფლავზე სანთლის ანთება მიზანშეწონილია იმ შემთხვევაში, თუ სანთელი ინთება ხატის წინ და არა გარდაცვლილის ძეგლისა თუ ფოტოსურათის წინ.

თუ უცნობი ადამიანი გავწვდის ტაძარში სვეისკვრის, უნდა გამოვართვათ, თუ უარი უნდა ვუთხროთ?

უცნობ ადამიანს თავზაზანად უნდა ვუთხროთ უარი სვეისკვრისა თუ კოლონი, რადგან ზოგჯერ ისეთი ადამიანების სულის სასოხად მოაქვთ (თვითმკვლელებისათვის, ურწმუნოთათვის), ვისზე ლოცვაც კი დიდი ცოდვაა.

აუცილებელია თუ არა ზოარების შემდეგ სითხის მიღება?

ზიარების შემდეგ სითხე აუცილებელია მისაყოლებლად, მაგრამ ბერები გვასწავლიან, რომ სულიერ ავადმყოფებს (ემბავეულთ) უჯობთ დროის მცირე შეყოვნება, რათა მტერი მათ შიგნით სინამდისაგან ამოიშინოს, სითხეში არ დაშალოს თავი და არ იგროსოს შევება.

ლიტურგიის დროს სად უნდა ვიდგეთ: ტაძრის სტოვაში თუ შიგნით ტაძარში? აქვს თუ არა ამას მნიშვნელობა?

გარკვეულწილად აქვს მნიშვნელობა, თუ სად ვდგავართ. თუ ტაძრის ბოლოში ვდგავართ, იქ მიხსვლენ-ნამსვლელები და მესანთლის დახლთან წარმართული საუბრები მოქმედებენ ჩვენზე და ლოცვის დროს ყურადღება გვეფანტება. წინ დგომისას ყოველივე ამისგან დაზღვეული ვართ. მაგრამ მთავარი მაინც ის არის, რა გრძნობით ვდგავართ: საკუთარი უღირსობისა და ცოდვინობის გრძნობით, თუ ფრისეველურად უქმი ცნობისმოყვარეობით.

როგორ უნდა მოვეუბრაო ხატს, რომელიც წყის აგების დროს თავით ედო მიცვალბულს?

ეს ხატი უნდა შევიხანხოთ ოჯახში; კუბოში ამ ხატს არ ატანენ. ამის თაობაზე წერს წმ. თეოფილე დაყუდებული.

არსებობს ხალხური ჩვეულება, რომ „ორმოცამდე“ გარდაცვლილის არც ერთი წივის გატემა არ შეიძლება. მართალია თუ არა ეს?

ეს არის ხალხის რწმენა — ემბაკით შთაგონებული. პირიქით, რაც შეიძლება მეტი სიკეთე უნდა ჩაიდინოთ გარდაცვლილის სახელზე. უნდა შესწიროთ მოწარმებებს, ეკლესიას — ნითელი დენო (ზიარებისთვის), ფქვილი (სეფისკვერისთვის), ცვილი (სანთლისთვის); უნდა დაარიგოთ გარდაცვლილის ნივთები, შეიძინოთ წმინდა ნივთები (და დაურიგოთ მორწმუნეებს), სწორედ ორმოცამდე და არა ორმოცის შემდეგ. როდის უნდა ვიშუამდგომლოთ განსასჯელისთვის — სასამართლოდ თუ სასამართლოს შემდეგ? ასეა აქაც: სული გადის საზღვრებს, ეწყობა სასამართლო და უნდა ვუქომაგოთ მას: ვილოცოთ და ვაკეთოთ მონყალების საქმენი, ადამიანები კი ამას არა სწადიან.

როდის არ სრულდება მუსლმოდრეკა ეკლესიაში?

მუსლმოდრეკა არ სრულდება ეკლესიაში კვირაობით, სულიწმინდის ლოცვის მონყევის დროს და დღესასწაულებზე, ხოლო ვგვართამაღლებასა და ჯვრისთაყვანისცემის კვირას სრულდება მხოლოდ მაშინ, როდესაც ეგალობება ჯვრის თაყვანისცემის საგალობელი. კვირაობით და დღესასწაულებზე მუსლმოდრეკა შეიძლება მხოლოდ დიდ სწმინდეთა (წმინდა ძღვენის, წმინდა ნაწილების, სასწაულმოქმედი ხატის) წინაშე.

თქვენთვის საინტერესო კითხვები მოგვაწოდეთ „კვირის პალიზრის“ ყუთების საშუალებით. მათი ვახლავების შესახებ იხ. გვ. 28

თქვენს შეკითხვებს პასუხობენ მართლმადიდებელი მამები

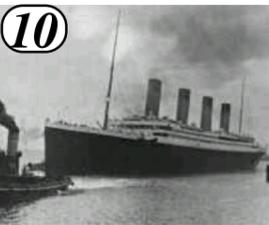
თარაზულად:

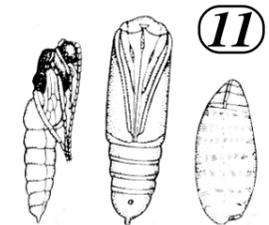
(სახელი)

რუსეთის პროკრიზისულ გამოკვლევათა ინსტიტუტის ქართველი დირექტორი

„ტიტანიკის“ დაღუპვის მიზეზი

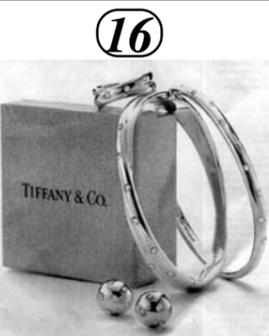
მწერი განვითარების იმ პერიოდში, როდესაც მატლის მდგომარეობიდან სრულ სიმწიფეში გადადის

ისეთი ცხოვრება, როცა არაფერი გადარდებს და არაფერზე ზრუნავ

ცალკეული მოძრაობა

ცნობილი საიუველირო ფირმა

სამკაული

ბორბლებზე გადაცმული ფართო უწყვეტი ჯაჭვი

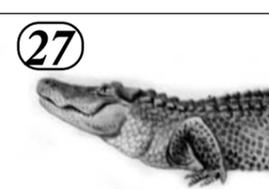
(კლიტი)

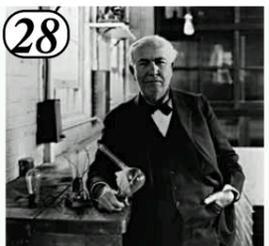
მდინარეში წყლის დონის მომატება

25

27

28
თომას ედისონის გამოგონება

31
ცნობილი მსახიობი, რომლის სახელიც პავაურ ენაზე ნიშნავს „ცივ პაერს მთაში“

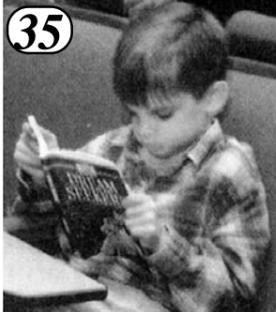

33
წებოთი გაჭლენთილი შეღებილი

ბამბის ქსოვილი, რომელსაც იყენებენ ნიგნის კაზმვისას

34
გერმანელი ზოოლოგი, რომლის ნოტიანი ნაშრომია „ცხოველთა სამყარო“ ხელი შეუწყო ბუნებისმეტყველებისადმი ინტერესის გაღვივებას

35
უმალესი სასწავლებლის მოსწავლე (სურ. 6 წლის ჯასტინ ჩემპენი)

36
მოძრაობათა და შესტების შეთანხმებულიობა, პარმონიულიობა

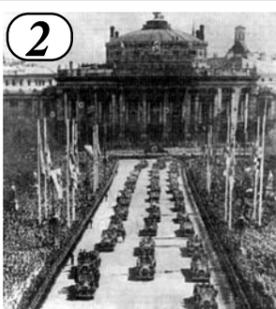

(გვარი)

შვეულად:

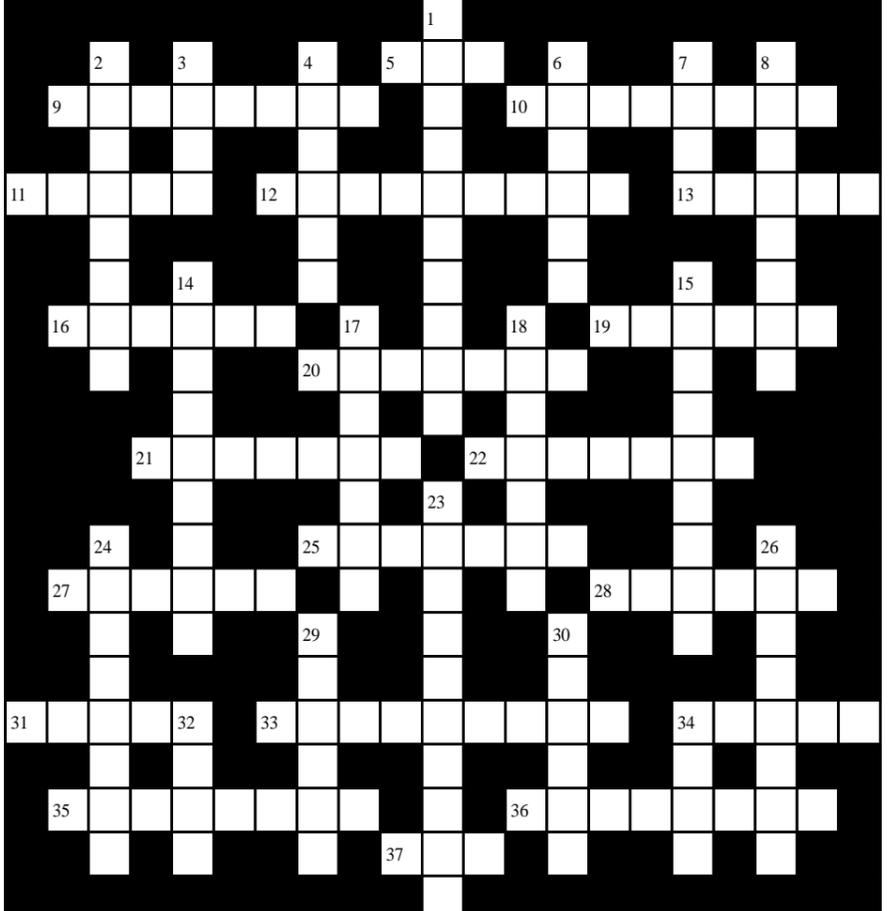
1
97 წლის განთქმული კინორეჟისორი, ერთადერთი ცოცხლად დარჩენილი თვალსაჩინო ნარმო-მადგენელი პიტლერისდროინდელი კულტურისა

2
უცხო ქვეყნის ტერიტორიის დროებითი დაკავება სამხედრო ძალების მიერ (სურ. ფაშისტთა უესვლა ვენაში)

3
სააპორტიზაციო დგარი და ბორბლები

4
აგრეგატული მდგომარეობა, რომელიც იმყოფება მზე

6
სალმრთო ნიგნების კრებული

7
საწუნნი კანფეტების პლასტმასის კონტინერები, შემკული მულტიფილმების გმირების გამოსახულებებით

8
აგრესიის ჩამდენი

14
იტალიაში გავრცელებული საკრავი

15
სპორტის სახეობა

17
ამერიკელი ინჟინერი, რომელმაც შექმნა პირველი თანამედროვე ტიპის საძინებელი ვაგონი

18
ცხენზე მჯდომი, ცხენოსანი

23
სტუმრის დამხვედრი

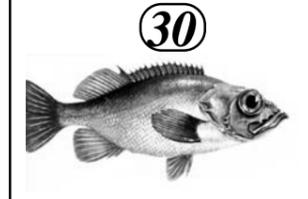
24
ფრინველის პირის წინ წაგრძელებული რქოვანი ნაწილი

26
დეგას ნახატის სახელწოდება

29
მცენარის ნორჩი ტოტი

30
რქოვანი ფირფიტები სხეულზე

32
თურქ-მონღოლთა ფეოდალური სახელმწიფოების მმართველის ადგილსამყოფელი (სურ. ჩინგის-ხანი)

34
დიდი ტევადობის მუხის კასრი

კოსპორდი შეადგინა რამაზ ალანიამ

„პირის პალიტრა“ №11 კოსპორდის პასუხები: თარაზულად: 4. მელბურნი; 6. პოფლინგი; 9. ტომპავენი; 10. ეჭვი; 11. იაქე; 16. გნომი; 17. კონვერტი; 18. მენიუ; 19. ფემინიზმი; 20. მონოგამია; 24. დაცვა; 25. სტოციზმი; 26. ტრაპი; 27. ქალა; 31. ლოდი; 32. ხმელთაშუა; 33. ირეალობა; 34. ოქსფორდი. შვეულად: 1. ანტონ; 2. ალ-კუბაიფერი; 3. ბოჭკო; 4. მანკენი; 5. ბალი; 7. იოდი; 8. ინფექცია; 12. მხარმეფავა; 13. პორიზოტი; 14. ორგანიზმი; 15. დეციმეტრი; 21. ციტრინაფელი; 22. საჩუქარი; 23. სპანიელი; 28. ანძა; 29. ამბა; 30. ქურქი; 31. „ლიდო“.

2000 წელს ვადა დაუდგა 600 მლნ ლარის საგარეო ვალის გასტუმრების დანახვას. მაგრამ საქართველო რუსეთის, თურქეთისა და ბევრი სხვა ქვეყნის ვალს ვერ გადაიხდის. საპროცენტო და, ნაწილობრივ, ძირითადი ვალის გადასახდელად 2000 წლის ბიუჯეტში ჩადებულია მხოლოდ 172 მლნ ლარი. არადა, მიმდინარე წელს საქართველოს მართო თურქეთისთვის 216 მლნ. ლარი უნდა გადაეხადა. ჩემთვის კონფიდენციალური წყაროდან ცნობილი გახდა, რომ ამას წინათ ფინანსთა მინისტრმა წერილობით მიმართა რუსეთის ფინანსთა მინისტროს: „საქართველო ვერ გადაუხდის რუსეთის ვალს 179 მლნ დოლარს, რომლის გასტუმრებაც წელს უნდა დაწყებულიყო...“ წერილშია რუსეთის გალიზიანება და შემოვლობა გამოიწვია. მეტიც, მოსკოვი ერთგვარ შოკში ჩააგდო იმ ფაქტმა, რომ პარლამენტის საბიუჯეტო ოფისმა სოლიდური დასკვნის საფუძველზე წამოიწია ყოფილი საბჭოთა კავშირის ქონებიდან საქართველოსთვის კუთვნილი ნილის დაბრუნების საკითხი. ამასთან, საბიუჯეტო ოფისის დასკვნა გადაეცა საქართველოში საერთაშორისო სავალუტო ფონდის მისიას, რომელმაც, იგი თავის მხრივ, ვაშინგტონში, ფონდის მთავარ ოფისში გადაგზავნა.

...შუუტლებელია გულგრილად გაეცნო ამ დასკვნას — როგორც რუსეთის მორიგი მუხანათობის ფაქტებს, ისე საქართველოს ხელისუფლების უპასუხისმგებლობას და დოკუმენტებს. საქმე შემდეგია:

1993 წლის 14 სექტემბერს მოსკოვში ხელი მოაწერეს შეთანხმებას „საქართველოსა და რუსეთის შორის ყოფილი საბჭოთა კავშირის აქტივებისა და საგარეო სახელმწიფო ვალების სამართალმემკვიდრეობის საკითხების რეგულირების შესახებ“ (ც.წ. „ნულოვანი ვარიანტი“). საქართველოს მხრიდან ხელშეკრულებას ხელი მოაწერა მამინდელმა პრემიერმა ოთარ ფაცაცია. შეთანხმების ტექსტის პროექტის პარაფირება 1993 წლის 19 მარტს მოხდა, სექტემბერში კი ხელი მოეწერა... საგულისხმოა, რომ უკრაინამ არათუ არ მოახდინა ანალოგიური შეთანხმების რატიფიცირება, არამედ ყველა ქვეყანას დაუგზავნა ოფიციალური ნოტა, სადაც კატეგორიულად მოითხოვა, არ გადაუფორმონ რუსეთს საბჭოთა კავშირის აქტივები. ეს კი იმას ნიშნავს, რომ რუსეთი ვერ დაებატონება საზღვარგარეთის ქვეყნებში არსებულ ყოფილ საბჭოთა კავშირის უზარმაზარ ქონებას. უკრაინა პრეტენზიას 36 ქვეყნის ტერიტორიაზე განლაგებულ ობიექტებზე აცხადებს.

...1995 წლის 30 ნოემბერს რუსეთმა საქართველოს საგარეო საქმეთა მინისტრის ნოტიო აცხარა, რომ რუსეთის მხარე 1993 წლის 14 სექტემბრის ხელშეკრულების ძალაში შესვლისთვის საჭირო შინაგარეო საბიუჯეტო პროცედურები დაასრულა და რომ ხელშეკრულება ძალაში შევიდოდა საქართველოს მხრიდან საბასუხო ნოტის მიღებისთანავე მაგრამ, მოვლენები „საინტერესოდ“ განვითარდა: მიუხედავად იმისა, რომ საქართველოში რუსეთის საელჩო დღემდე გამოდევნილი ითხოვს პასუხს ამ საკითხზე, ქართული მხარე არც ერთ ნოტაზე არ პასუხობს მოსკოვს. რატომ? ვუთხარებთ პარლამენტის საბიუჯეტო ოფისის ხელმძღვანელს **რომან ბოცინიძეს**:

— საგარეო საქმეთა მინისტრო რუსეთისთვის პასუხის გაცემაზე დღემდე თავს ალბათ იმიტომ ეკავებს, რომ საქართველოს მიერ ამ შეთანხმების რატიფიცირების შემთხვევაში, ყოფილი საბჭოთა კავშირის საზღვარგარეთ არსებული ათეულ მილიარდობით დოლარის ღირებულების ქონება იურიდიულად რუსეთის ხელში გადადის...

რუსებმა ელემენტარულად მოატყვევეს საქართველოს დელეგაცია, ხოლო შეთანხმების დოკუმენტი ქართველებმა დაკარგეს კიდევ(!). ჩემგან კონფიდენციალურ საუბარში რამდენიმე ჩინოვნიკმა ბრძანა, რომ დოკუმენტი — მთა პარეს(!). რასთან გვაქვს საქმე?

— საქართველოს საგარეო საქმეთა მინისტრის არ მოეპოვება ამ დოკუმენტის პარაფირებული ტექსტი. როგორც ირკვევა, ხელმოწერილი დოკუმენტი პარაფირებული ტექსტისაგან განსხვავდება, კერძოდ, პარაფირებული ტექსტიდან ქართულ მხარესთან შეუთანხმებლად ორი მუხლია ამოღებული(!) არადა, ეს ორი მუხლი ითვალისწინება საქართველოს იურიდიული პირებისთვის (ქარხნები, ფაბრიკები და ა.შ.) საბჭოთა კავშირის „წინაპრობანაში“ არსებული მათი კუთვნილი 52 მლნ დოლარის კომპენსირებას(!!!). საერთაშორისო სამართლის პრინციპების თანახმად, წინასწარი შეტყობინების გარეშე პარაფირებული ტექსტის ცალმხრივად შეცვლა დაუშვებელია. მოკლედ, საქართველოს დელეგაციამ მოსკოვში შეცვლილ დოკუმენტს მოაწერა ხელი(!) საუბედროდ, როგორც ჩანს, საქართველოს პრემიერ-მინისტრს ხელმოწერის საზეიმო ცერემონიაზე საშუალება არ ჰქონდა ტექსტის სიზუსტე შეემოწმებინა, მაგრამ ეს ფაქტი სრულიადაც არ ამართლებს იმ დაუდევრობას, რაც საქართველოს დელეგაციამ გამოიჩინა. პარაფირებული ტექსტის ნაცვლად სხვა, განსხვავებული ტექსტის ხელმოსაწერად შეთავაზება — შეცდომაში შეყვანის მიზნით განხორციელებულ ქმედებად უნდა ჩაითვალოს! ეს კი, საერთაშორისო სახელმწიფოებში სამართლის შესახებ ვენის კონვენციის 49-ე მუხლის თანახმად, მისი ბათილად ცნობის აშკარა საფუძველია! დიხს, პარაფირებული ტექსტი დაკარგული ჩანს და მისი მოძიება ვერც საქართველოს საგარეო საქმეთა მინისტროს და გადავადებისა. რუსეთი ამჟამად ამ საკითხებზე ანარქიზებს და გადავადებისა. რუსეთი ამჟამად ამ საკითხებზე ანარქიზებს და გადავადებისა.

ციელებულ ქმედებად უნდა ჩაითვალოს! ეს კი, საერთაშორისო სახელმწიფოებში სამართლის შესახებ ვენის კონვენციის 49-ე მუხლის თანახმად, მისი ბათილად ცნობის აშკარა საფუძველია! დიხს, პარაფირებული ტექსტი დაკარგული ჩანს და მისი მოძიება ვერც საქართველოს საგარეო საქმეთა მინისტროს და ვერც სახელმწიფო კანცელარიაში ვერ ხერხდება. მისი „გაქრობა“ ქართული მხარის კიდევ ერთი დაუდევრობის დასტურია, რუსე-

ბი კი, ხელშეკრულების პარაფირებული ტექსტის გადმოცემისაგან „თავს იკავებენ...“

— გასოფილ დელეგაციას გავაყენოთ, ყოფილი საბჭოთა კავშირის რა რაოდენობის ვალზეა საუბარი, რამდენი მოდის ამ ვალთან რუსეთზე, რამდენი საქართველოზე. აქვე უზიანი იქნება შეფასება რუსეთის ურთიერთობებს „ლონდონის კლუბთან“ და „პარიზის კლუბთან“, ჩვენთვის სასარგებლო დასკვნების გამოტანის თვალსაზრისით.

— საბჭოთა კავშირის ვალი 81 მლრდ დოლარის ოდენობით განისაზღვრა. აქედან რუსეთის წილი 61,34%-ია, საქართველოს კი — 1,62%. დანარჩენი ყოფილი საბჭოთა რესპუბლიკებზე ნაწილდება. ამ მიხედვით, საქართველოს ვალი 1991 წლის 1 იანვრისთვის 1,3 მლრდ დოლარს შეადგენდა, რაც მამინდელი განაგრძობით 833 მლნ მანეთს უტოლდება... მაგრამ, იმავდროულად, საქართველოს განვითარებადი ქვეყნიდან ერგებოდა 719,28 მლნ, ხოლო ყოფილი სოციალისტური ქვეყნიდან 775,98 მლნ მანეთი. აღსანიშნავია, რომ საქართველოს ეკუთვნოდა აგრეთვე 2,4 ტონა ძვირფასი ლითონი! რა თქმა უნდა, „ნულოვანი ვარიანტი“ წყალობით ჩვენ კაპიტიც არ მიგვიღია... დასამზივებლად ისეა დაგვრჩა, რომ შეთანხმება არ არის რატიფიცირებული პარლამენტის და რჩება შანსი, რომ საქართველომ მიიღოს თავისი კუთვნილი ქონება. საქმე შემდეგია: მოვლენებით, „ლონდონის კლუბი“ ის ორგანიზაციაა, რომელშიც არაფორმალურადაა გაერთიანებული დასავლეთის წამყვანი კომერციული ბანკები, რომლებიც აკრედიტებენ მსოფლიოს სხვადასხვა ქვეყანას. „ლონდონის კლუბის“ წინაშე რუსეთის, როგორც საბჭოთა კავშირის ვალების სამართალმემკვიდრის დავალიანება 32 მლრდ დოლარია. 2000 წლის თებერვალში „ლონდონის კლუბის“ ბანკების მიერ მოხდა ამ ვალის ძირითადი თანხის (22,2 მლრდ დოლარის) 36,5%-ის და საპროცენტო გადასახადების (6,8 მლრდ დოლარის) 33%-ის ჩამონერა, ხოლო ვადა-გადაცილებული საპროცენტო თანხები (2,8 მლრდ დოლარი) არ შემცირებულა. დარჩენილი ვალის დაფარვის ვადად განისაზღვრა 30 წელიწადი, 7 წლიანი შეღავათიანი პერიოდით. ამასთან, საპროცენტო განაკვეთი საბაზროზე დაბალია! ერთი სიტყვით, თუ რუსეთს 36,5% ჩამოეკლდა, როგორც ვთქვით, ამ საგარეო ვალებში საქართველოს წილი არის 1,62%, ანუ 347,5 მლნ დოლარი და თუ ჩვენზე გაერცხვლა ეს ხელშეკრულება, ამ თანხის გადახდა მოგვიწევს 30 წლის განმავლობაში... თუ ჩვენ ამ ვალს გადახდას ვიკისრებთ, სამაგიეროდ მივიღებთ ყოფილი სსრკ-ის ქონებიდან ჩვენს კუთვნილ უზარმაზარ სიმდიდრეს!

რაც შეეხება „პარიზის კლუბს“, ანუ კრედიტორი სახელმწიფოების არაფორმალურ გაერთიანებას, რომელიც აკრედიტებს საბჭოთა კავშირს და სხვა ქვეყნებს, ამ კლუბის წინაშე რუსეთის დავალიანება არის 42 მლრდ დოლარი. აქედან 16 მლრდ რუსეთს მართებს გერმანიისა, „პარიზის

კლუბის“ წევრი ქვეყნები კი, „ლონდონის კლუბის“ აგან“ განსხვავებით, ჯერჯერობით, წინააღმდეგნი არიან რუსეთისთვის ვალების ნაწილობრივ ჩამონერისა და გადავადებისა. რუსეთი ამჟამად ამ საკითხებზე ანარქიზებს მოლაპარაკებას „პარიზის კლუბთან“. ყოველივე ეს იმიტომ მოგახსენებთ, რომ ამ სიტუაციით უნდა ისარგებლოს საქართველომ და ამოქმედდეს ყველა ბერკეტი, მით უმეტეს, რომ თუ რუსეთს 32 მლრდ-დან 10 მლნ აბატია „ლონ-

საქართველოს კუთვნილი უზარმაზარი სიმდიდრე — დასაგონებელია!!!

დონის კლუბმა“, ხოლო „პარიზის კლუბთანაც“ მიმდინარეობს მოლაპარაკება იმავე მიზნით, ჩვენ არ უნდა დავრჩეთ ამ თამაშის მიღმა. საუბედროდ, ძალიან სუსტად მუშაობენ საქართველოს წარმომადგენლები საერთაშორისო ორგანიზაციებში, უცხოეთის ქვეყნების მთავრობებში, რათა რუსეთთან სალაპარაკოდ გამოიყენონ ისინი. აქვე აღვნიშნავ, რომ რუსეთის, როგორც საბჭოთა კავშირის სამართალმემკვიდრის მიმართ, უცხოეთის ბერკეტები აქვს ვალი, რასაც რუსეთი მალავს; არადა ვალდებულია, ეს ინფორმაცია მისცეს ყოფილ საბჭოთა რესპუბლიკებს. რუსული წყაროებით, უცხოეთის ქვეყნებს რუსეთისა მართებთ 50-დან 100 მლრდ დოლარამდე. ეს ქვეყნებია: ინდოეთი, ერაყი, ნიკარაგუა, კუბა, აფრიკის სახელმწიფოები, ყოფილი ვარშავის ხელშეკრულების მონაწილე ქვეყნები...

— ბუნებრივია, საქართველოსაც ეკუთვნის ამ თანხებიდან თავისი წილი. საგულისხმოა, რომ ინდოეთი უკვე უხდის რუსეთს ვალს, ძირითადად, ნატურით — ჩიხას და სხვა სასოფლო-სამეურნეო პროდუქტის სახით, უკვე ერთ მლრდ დოლარზე მეტი დაუბრუნა...

— რა თქმა უნდა. მაგალითად, ნიგერიდან მისაღები 100 მლნ დოლარის ვალი რუსეთმა 15 მლნ-ად გაყიდა. არადა, ამ ვალს აქტიურად ყიდულობენ დასავლეთის წამყვანი კომერციული ბანკები, რომლებსაც საკუთარი მიზნები აქვთ ამა თუ იმ ქვეყანაში. რუსეთი კი „დღევანდელ კვერცხს ამჯობინებს ხვალისდელ ქათამს“, ანუ ურჩევნია 15 მლნ მიიღოს დღეს, ვიდრე 100 მლნ 30 წლის შემდეგ. თანაც, რუსეთმა ისე გაყიდა ეს ვალები, რომ არც კი შეეცდნენ უკრაინას, მოლდოვასა და საქართველოს. ეს ეხება იმ სესხებს, რაც საბჭოთა კავშირმა გასცა, შესაბამისად, ჩვენც შეგვიძლია გამოვიყენოთ ეს ფაქტორი და მივადინოთ იმის დაფიქსირება, რომ ზემოთ აღნიშნულ ქვეყნებს საქართველოს წინაშე აქვთ დავალიანება! იმავე რუსეთმა ნიკარაგუას აბატია ვალები, ანუ გამოდის, რომ რუსეთმა საქართველოსთვის კანონიერად კუთვნილი თანხების ნაწილი ისე განკარგა, თითქოს მისი საკუთრება ყოფილიყო. ამიტომ, ჩვენ შეგვიძლია რუსეთის სერიოზული პრეტენზიები წაუყუწოთ და რუსეთისადმი საქართველოს დღევანდელი დავალიანების რაოდენობა შევამციროთ იმ ნაწილში, რომელიც რუსეთმა ჩვენი კუთვნილი თანხების სახით სხვა ქვეყნებს ჩამოაწერა თვითნებურად, მაგრამ არც ეს არის მთავარი. მთავარი ყოფილი საბჭოთა კავშირის უზარმაზარი ქონება — უცხოეთში არსებული მიწის ნაკვეთები, შენობები, საეღწეოები, ოქროსა და ალმასის ფონდები, საიდნაც საქართველოს თავისი წილი ეკუთვნის. ამასთან, დიდი წილი გვეკუთვნის უცხოეთში არსებული ყოფილი საბჭოთა ბანკებიდან, რომლებიც რუსებმა მიიყიდეს და განიღვეს. და ბოლოს: საქართველოდან გაიზიდა უზარმაზარი სამხედრო ქონება, რომელიც ვენის კონვენციის საფუძველზე აქ უნდა დარჩენილიყო! მოკლედ, საქართველოსთვის კუთვნილი მთელი ამ სიმდიდრისა და თანხების ჯამი დიდად მეტია იმაზე, რაც

საქართველოს საგარეო ვალად აწევს დღეს. ამიტომ, თუ ამ პროცესს წამოვიწყებთ და მასში აუცილებლად ჩავერთავთ „პარიზის კლუბს“ და ყველაფერს მაგიაზე დავედებთ, რუსეთს იქით დავედებთ საქართველოს მიმართ გაცილებით დიდი ვალი, ვიდრე დღეს ჩვენ ვეთხოვს და გვარჩობს! გათვალისწინეთ, რომ რუსეთი „პარიზის კლუბის“ წევრია, როგორც კრედიტორი სახელმწიფო და ჩვენ შეგვიძლია მეგობარი ქვეყნები ავაოქმედოთ რუსეთზე ზენოლისათვის!

— ყველაზე უხეში განაგრძობით, რა რაოდენობის თანხით შეიძლება გამოიხატოს საქართველოსათვის კუთვნილი ეს სიმდიდრე და ამ კუთვნილი რომელი ვალების გასტუმრებას, გენბავთ, გაქვითვას შეეძლებოდა? რა უზარმაზარ ტიპა გვაქვს ამ შროვა უზარმაზარ ტურქმენეთის ვალთან დაგვემორჩილო?

— შეიძლება ლაპარაკი თურქმენეთის ვალზეც, რომელიც დაგვედო საქართველოს ხელისუფლებების უხეში შეცდომების გამო. ხელშეკრულების თანახმად, თურქმენეთი უნდა შემოგვეტანა ვაზი და სამაგიეროდ მიგვეწოდებინა ჩვენი პროდუქცია, ანუ საქმე ეხებოდა ბარტერს. მაგრამ ბარტერის ნაცვლად 400 მლნ დოლარი დაგვრჩა თურქმენეთის ვალი, როგორც უცხოური სესხი და პლუს, რესტრუქტურის შემდეგ 4%-ს ვუბდი ყოველწლიურად. დღეს კი, საბჭოთა ვალების, ქონების საკითხების დარეგულირების შემთხვევაში, თურქმენეთის ვალის საკითხის გადაწყვეტაცა შესაძლებელია. იმავე თურქმენეთს, უზბეკებს და სხვებს აქვთ დავალიანება რუსეთის წინაშე, ამიტომ, ჩვენ შეგვიძლია იმავე თურქმენეთის წინაშე დავალიანება გავცეთოთ თურქმენეთ-რუსეთის შორის არსებული ვალების კონტექსტში. სამისოდ საჭირო იქნება რუსებზე ზეწოლა... ერთხელ დაგვავიანეთ, როცა „ლონდონის კლუბთან“ მოლაპარაკებას ეწევა რუსეთი და არ დაგვავიანეთ საკითხი, რათა რუსეთისთვის არ ჩამოაწერონ ვალები, სანამ საქართველოსთან არ გააჩვენებენ ამ პრობლემას. ახლა „პარიზის კლუბში“ დადგა ეს საკითხი და დროა ვიმოქმედოთ.

— ზემოთქმული და საქართველოს ხელისუფლების გააქტიურება უდევოდ მძლავ პოლიტიკურ ბერკეტებსაც აძლევს ქართულ მხარეს რუსეთთან ურთიერთობებში, გენბავთ, აფხაზეთთან მიმართებაში ახლა მთავარია, როგორ გამოვიყენოთ ამ ბერკეტები.

— საქართველო იძულებული გახდება ეს საკითხი დაეყენოს, რადგან ძალიან მალე საგარეო ვალები ისე მოგვიტყვს ყელში და მოგვხარჩობს, რომ სხვა გზა აღარ დავგრჩება! ტერიტორიული მთლიანობის აღდგენასთან დაკავშირებითაც შეგვიძლია რუსეთთან „ვაჭრობის“ საგნად ვაქციოთ ჩვენი კანონიერი მოთხოვნები: დღეს, რუსული სტრუქტურები აფხაზეთში ყიდულობენ სანაჭირო მშენებელ, ტურბაზებს, სანარმოებს და საქართველომ ხმაშია უნდა განაცხადოს, რომ აფხაზეთში რუსების მიერ ნაყიდი ქონება არის აბსოლუტურად უკანონო და იგი გაუქმდება...

ამიტომ, მივიღო ამ ისტორიიდან გამომდინარე, მიზანშეწონილია საქართველოს მიერ შემდეგი პოზიციის დაკავება: პარლამენტმა ე.წ. „ნულოვანი ვარიანტის“ რატიფიცირებისაგან თავი უნდა შეიკავოს. წინააღმდეგ შემთხვევაში, საქართველო თავის კუთვნილ დიდძალ ქონებას დაუთმობს რუსეთს. რუსეთის სამხედრო ბაზების შეიარაღების გადმოცემის საკითხებში აღნიშნული ფაქტორი შეიძლება „პოლიტიკური ვაჭრობის“ შინაგნადად ინიშნულ შემთხვევაში, ანუ პროცესში უკრაინის მკვეთრად უარყოფითი პოზიცია რუსეთის თვითნებობასთან მიმართებაში, ქართულ მხარეს მნიშვნელოვან სამსახურს გაუწევს.

აღნიშნულ საკითხებზე ორმხრივი მოლაპარაკება უნდა განახლდეს. მისი შედეგი, როგორც პროგრამა მინიმუმი, უნდა გახდეს რუსეთისადმი საქართველოს 179 მლნ დოლარის ვალის ჩამონერა. ეს ვალი არ არის რატიფიცირებული საქართველოს პარლამენტის მიერ, რაც მოლაპარაკებაში უპირატესობას გვანიჭებს! პროგრამა მაქსიმუმი კი, უნდა იყოს საქართველოსათვის კუთვნილი უცხოური აქტივების გადმოფორმება და განიღვნილი სამხედრო ქონების კომპენსაცია!

— გამაღობთ საუბრისათვის ზურაბ მჭედლიშვილი

საქართველოს ეროვნულმა ბანკმა
18 მარტიდან დაადგინა ლარის მიმართ
უცხოური ვალუტის შემდეგი კურსი:

აშშ დოლარი	1,975
გერმანული მარკა	0,979
ინგლ. გირვანქა სტერლინგი	3,111
ერსო	1,916
რუსული რუბლი	0,069
თურქული ლირა	0,034

(10.000)

სის სააქრო
ქარ-შანჯარა, აპაქი, ანტიკარული ბანკი, ლაპარაკი (ქარხნი)
ლიტონის სააქრო
 შარა-პალატი ლიტონის ქარხნის „პაპოვსკა“ ქარხნის შარა-პალატი ლიტონის ქარხნის ანტიკარული ბანკი, ლაპარაკი (ქარხნი) სარეზინო-ლაპარაკი ბანკი.
მის: შარა-პალატი 100; ქარხნის 25
მ: 25-12-72; 22-60-03; 077-41-07-75

გთამაგავს და უბრუნებს რეპრობრანს ავტობუსს
რუსთაველის 22
☎ 99-86-09; 38-37-89

NGA
სის სააქრო
ქარ-შანჯარა, აპაქი, ანტიკარული ბანკი, ლაპარაკი (ქარხნი)
ლიტონის სააქრო
 შარა-პალატი ლიტონის ქარხნის „პაპოვსკა“ ქარხნის შარა-პალატი ლიტონის ქარხნის ანტიკარული ბანკი, ლაპარაკი (ქარხნი) სარეზინო-ლაპარაკი ბანკი.
მის: პაპოვსკა 04
მ: 29-39-01, 077-41-07-75

პაპოვსკა იაჟა!
გალავანდო აპაქის ან 50-მდე გემოები; ტიპილი — 1 სთ — 8 ლარი, ტიპილი — 1 სთ — 70 ლარი
 გვეყავს მუშა-სპეციალისტები რობოტების და სპეციალური გადამამუშავების
პ/მ GA-53 უზარმაზარი.
☎ 69-11-01
 ან შევავაგებთ თქვენი გულგონი პეიჯერზე 900(11) 9990 (პეიჯერზე დარეკვა უფასო).
 დაგეგმვით 10 წუთში

შირეპის რეპრობრანსი
სწრაფად. იაჟად
თავისუფლების მოვანი 7.
საქართველოს შინაგანი, VI სართ.
ოთ. 639
☎ 99-02-80; 899-53-91-91

ბავშვობა

პაპაჩემი (მამის მხრიდან) პეტერბურგში დაიბადა, მზარეულად მუშაობდა. ეტყობა, გემრიელ საჭმელს ამზადებდა, რაკი პირველი მსოფლიო ომის შემდეგ გორკოში მიიწვიეს, ულანოვების ოჯახში. ლენინის სიკვდილის შემდეგ სტალინის აგარაკზე გადაიყვანეს, თითქმის სიცოცხლის ბოლომდე იქ მუშაობდა. მამაჩემიც სანქტ-პეტერბურგში დაიბადა 1911 წელს. როცა პირველი მსოფლიო ომი დაიწყო, პიტერში ცხოვრება გაჭირდა და მთელი ოჯახი ბებიაჩემის სამშობლოში, ტვერის ოლქში, სოფელ პომინოვოში გადავიდა საცხოვრებლად. ჩემმა მშობლებმა იქ გაიციეს ერთმანეთი და 17 წლისანი შეუღლდნენ.

1932 წელს პიტერში დაბრუნდნენ. დედამ მუშაობა დაიწყო ქარხანაში, მამა ჯარში წაიყვანეს, ფლოტში მსახურობდა. როცა დაბრუნდა, ერთი წლის ინტერვალით ორი ვაჟი შეეძინათ. ერთი რამდენიმე თვისა გარდაიცვალა. სამამულო ომში მამა მოხალისედ წავიდა, დედა პეტერბურგში დარჩა. დედამ მამაზე, ლენინ-გრაფის ბლოკადის დროს ბავშვთა სახლებში დააარსეს, ცდილობდნენ მათთვის სიცოცხლე შეენარჩუნებინათ. სწორედ იქ გახდა ჩემი მეორე მამა ავად დიდებულის და ისიც გარდაიცვალა. ომის მერე მამამ ვაგონშიშენებელ ქარხანაში დაიწყო მუშაობა, ერთი ოთახი მისცეს კომუნალურ ბინაში ბასკოვის შესახვევში, ქალაქის ცენტრში.

ოქტომბერში ვარ დაბადებული, ამიტომ სკოლაში როცა წავედი, თითქმის 8 წლისა ვიყავი. საოჯახო არქივში შემოინახა ფოტო — ნაცრისფერი სასკოლო ფორმა მაცვია, ხელში მიჭირავს ქოთნის ყვავილი, რატომღაც არა თაიგული, არამედ ქოთანი. სკოლაში დიდი სიხარულით არ წავსულვარ, ეზოში თამაში მერჩია. პირველიდან მერვე კლასის ჩათვლით 193-ე სკოლაში ვსწავლობდი, ჩემი სახლიდან 7 წუთის სავალზე იყო. პირველ გაკვეთილზე ყოველთვის მაგვიანდებოდა, იმიტომ, რომ დილით წესიერად ჩაცმას ვერ ვასწრებდი. ზამთარში უჭურთუკოდ გავბობდი ხოლმე სკოლაში. 9-10 წლის ვიყავი, გამიტაცა სპორტმა. როგორც კი მივხვდი, რომ სკოლა და ეზოში პირველობისთვის მარტო ყოყლოჩინობა არ მეყოფოდა, კრივის შესწავლა დავიწყე, მაგრამ მალევე დავანებე თავი, ცხვირი გამიტყეს და მივხვდი, რომ ამ საშინელ ტკივილს მეორედ ვეღარ გაუძლებდი. მერე სამბომ გამიტაცა, ამას მოჰყვა ძიუდო.

ჯერ კიდევ სკოლის დამთავრებამდე გამიჩნდა

დაბევრვაში მუშაობის სურვილი, თუმცა ეს ისევე მიუწვდომელი იყო, როგორც მარსზე გაფრენა

იმის გასაგებად, თუ როგორ შეიძლება გახდეს მხვერავი, სუკის მისაღებად მივედი. წარმოიდგინეთ, ვიღაც კაცმა ყურადღებით მომისმინა და მითხრა, — საკუთარი სურვილით მოსულს არ ვეძებოდა, გარდა ამისა, აქ მოსახვედრად ან ჯარი უნდა გქონდეს მოვლილი ან რომელიმე ინსტიტუტი დამთავრებულიყო. რომელი ინსტიტუტი სჯობს-მეთქი, შევეკითხე. იურიდიული, — მიპასუხა. იმ წუთიდან მტკიცედ გადავწყვიტე, რომ ლენინგრადის უნივერსიტეტის იურიდიულ ფაკულტეტს დავამთავრებდი და ვეღარაფერი შემაჩერებდა.

უნივერსიტეტი სწავლისას სპორტულ სექციაში ისევ დავდიოდი, მაგრამ მეტ დროს სწავლას ვანდომებდი, სპორტს კი მეორე რიგის საქმედ ვთვლიდი. ვარჯიშს მაინც განვაგრძობდი, საკავშირო შეჯიბრებებშიც კი ვმონაწილეობდი. 1976 წელს ქალაქის ჩემპიონი გახვდი.

ერთხელ დედას სასადილოში ხურდის ნაცვლად ლაგარიის ბილეთი მისცეს და

„ბაპოროკეც“ მოიგო

მამის მესამე კურსზე ვსწავლობდი. ღარიბულად ვცხოვრობდით. პირველი პალტო სამშენებლო რაზმში მუშაობის შემდეგ ვიყიდე. თვის ბოლოს ფული ყოველთვის გვაკლდებოდა ხოლმე და ამისთანა პირობებში ჩემთვის მანქანის ჩუქება, შეიძლება ითქვას, რომ უაზრობა იყო. ჩემებს შეეძლო მანქანა გაეყიდათ, ფული აეღოთ, მაგრამ მტკიცედ გადაწყვიტეს, რომ ანაქანას მაჩუქებდნენ. ძალიან ბედნიერი ვიყავი. სულ საჭესთან ვიჯექი, დავაგრილებდი მანქანას, მაგრამ სულ იმის მემჩინოდა, არ დავაპტირო-მეთქი. მისი შესაკეთებელი ფული არა გვექონდა.

შიში ტკივილივითაა

კრიტიკულ სიტუაციაში სიმშვიდე არ მტკივს. როცა სადაზვერვო სკოლაში ვსწავლობდი, ერთ დახასიათებში ჩამიწერეს — საფრთხის გრძობა შესუსტებული აქვსო, ეს კი ძალიან უარყოფითი თვისება ითვლება. კრიტიკულ მდგომარეობაში სჯობს ცოტა მეტად იყო შემართული, რომ ჯეროვანი რეაგირების უნარი გქონდეს, ეს ძალიან მნიშვნელოვანია. შიში ტკივილივითაა, თუ რამე ატყვივდა, იმის ნიშანია, რომ ორგანიზმში რაღაც ხდება.

ძალიან გამიჭირდა, მაგრამ არაფერს ვნახობ

უნივერსიტეტის წლებში ბევრი გატაცება მქონდა, მაგრამ სერიოზული არაფერი, თუ არ ჩავთვლით ერთ ამბავს. ეს ცოლის შერთვამდე

ქვეყანა ირჩევს პრაზიდიანს... საზოგადოებრივი პოპინთა

ამ დღეებში გამოვიდა წიგნი „პირველი პირისგან“, რომელშიც ვლადიმერ პუტინი კურნალისტებს მოუთხრობს თავის ცხოვრებაზე. (თუმცა ამ ნაბიჯს მუსკად არჩვენების წინ, მას „აკრძალულ თამაშად“ უთვლიან) გთავაზობთ ამონარიდს ამ წიგნიდან

ოთხი წლით ადრე მოხდა. განცხადება შეტანილი გვექონდა, ბეჭდები, საქორწინო კაბა — ნაყიდი, დღე — დათქმული. მაგრამ მივხვდი, რომ არ მიყვარდა და სჯობდა, მისთვის ახლავ მეთქვა — ვიდრე მთელი ცხოვრება ორივე განვალტოვებოდა. ძალიან მიმეძინა, მაგრამ მაინც სიმართლის თქმა ვამჯობინე და არც მინანია.

უნივერსიტეტში სწავლის პერიოდში სულ ველოდი, რომ გამიხსენებდა ის ადამიანი, რომელიც სუკის მისაღებად ვნახე, თავად კი თავს არ ვახსენებდი. მას სჯობდა, რომ მითხრა, — საკუთარი სურვილით მო-

სულს არ ვეძებოდა. 4 წელი გავიდა. გადავწყვიტე — ალბათ სუკის გზა ჩემთვის სამუდამოდ დაიკეტა-მეთქი. მაგრამ მოულოდნელად ერთ-ერთ კაცმა შეხვედრას მოხოვა, არ უთქვამს, ვინ იყო. მაგრამ რატომღაც ყველაფერს მივხვდი. უნივერსიტეტის ვესტიბიულში უნდა შეხვედროდი. მივედი, 10-15 წუთი ვიცადე. ვიფიქრე, ალბათ ვიღაც გამემასხრა-მეთქი. ის იყო, უნდა ნამოვსულიყავი, რომ აქო-შინებულნი მოვიდა. ბოდიშო, — მითხრა და ეს ძალიან მომეწონა. ორგანოში მუშაობა შემომთავაზა. მისთვის არ მითქვამს, რომ სკოლიდან ამაზე ვოცნებობდი. იმიტომ არ ვუთხარი, რომ მას სჯობდა მისაღებად ნათქვამი — საკუთარი ინიციატივით მოსულს არ ვეძებოდა.

ორგანოში სამუშაოდ მიმავალმა რეპრესიებზე

თითქმის არაფერი ვიცოდი

როცა ორგანოში მუშაობას დავთანხმდი, რეპრესიებზე არ მიფიქრია. ჩემი წარმოდგენა

სუკზე, მზვერავებზე რომანტიკულ მოთხრობებს ვყრდნობოდა. გადაუჭარბებლად შეიძლება ითქვას, რომ საბჭოთა ადამიანის პატრიოტული აღზრდის ნამდვილი პროდუქტი ვიყავი. ისე რომ, ორგანოში სამუშაოდ რომანტიკულად განწყობილი მივედი. საინტერესო ის არის, რომ ვესტიბიულში შეხვედრის შემდეგ ის კაცი გაუჩინარდა, მაგრამ როცა კურსდამთავრებულთა განაწილებაზე მიდგა საქმე, კომისიაზე ლიად ითქვა — ვ. პუტინი სუკის ორგანოში მიდის სამუშაოდ.

ინსტრუქცია არის ყველაზე მთავარი კანონი

ორგანოებში სამუშაოდ უნივერსიტეტი-დამთავრებული მივედი, გარკვეული მომზადება გავილი მქონდა. იქ ძირითადად საბუნ-სიოდ გამზადებული მოხუცები დამხვდნენ. ერთხელ რაღაც ღონისძიებას ამუშავებდნენ, მეც შემოვიყვანეს ჯგუფში. დეტალები აღარ მახსოვს, მაგრამ ერთმა უთხრა მეორეს — ასე და ასე გავაკეთოთ. მე ვუთხარი — ასე არ შეიძლება, ეს კანონსაწინააღმდეგო მოქმედებაა-მეთქი. რომელი კანონის? გაუკვირდათ. მე დაუფასებელი — ამის და ამის-მეთქი. ჩვენ გავცეს ინსტრუქცია, კანონი კი ნაკლებად გავინტერესებსო — მიპასუხეს. ეს ყოველგვარი ირონიის გარეშე მითხრეს, უბრალოდ, ასე იყვნენ აღზრდილები, ასე მუშაობდნენ, მე კი ასე არ შემიქნო. არა მარტო მე, არამედ ჩვენს ყველა თანატოლს. 70-იანი წლების დასასრულს სამართალმცავი ორგანოები თავს იმის ნებას არ აძლევდნენ, რასაც 90-იანი წლების დამდეგს. ეს რეალურად შეუძლებელი იყო. შენიღბულად მოქმედებდნენ, რომ არავის არაფერი გაეცო.

მაგალითად, ერთხელ დიდიხანაში გადამწყვიტეს ღონისძიების მოწყობა და საზოგადოებრიობის ყურადღების მიქცევა, მოიწვიეს დიპლომატიის, ჟურნალისტიკის, რა უნდა ელონა სუკს?

მათი გაყრა არ შეიძლებოდა, ამიტომაც, ისარგებლეს იმით, რომ ეს ყველაფერი პეტრე პირველის დაბადების დღეს ემთხვეოდა და თავად სუველები გაემართნენ ძეგლისკენ, გვირგვინები მიიტანეს. დიპლომატიის წარმომადგენლებმა, ჟურნალისტებმა მიხედვით მოხედეს და როცა საინტერესო ვერაფერი ნახეს, დაიშლნენ. ამ ღონისძიებაში მონაწილეობა არ მიმიღია, უბრალოდ, სასადილოში ყვებოდნენ თანამშრომლები, ასე იყო... მინდა გითხრა, რომ სამართალმცავი ორგანოები ხშირად არასწორად და უხეშად იქცეოდნენ, ეს ტოტალიტარული სახელმწიფოს გამოვლინება იყო...

მივხვდი, რომ საბჭოთა კავშირი ავად იყო

გდრ ჩემთვის ერთგვარ აღმოჩნდა იქცა. როცა მგზავნიდნენ, მეგონა, რომ ევროპის შუაგულში მივდიოდი. შინაინ წლების დამლევს იყო, მაგრამ სახელმწიფო უშიშროების სამინისტროს თანამშრომლებთან ურთიერ-

თობამ დამარწმუნა, რომ გდრ იყო საბჭოთა კავშირის ტიპის ტოტალიტარული ქვეყანა. ტრადიციული იყო ისიც, რომ ბევრს სჯეროდა კომუნისტური იდეალებისა. ჩემთვის ვფიქრობდი ხოლმე, საბჭოთა კავშირში რომ რაიმე ცვლილებები დაიწყო, აქ როგორ განვითარდებოდა მოვლენები-მეთქი. მერე კი დაიწყო, მაგრამ რა დაიწყო. ჩვენს შენობას ხალხი მოაგდა. დალენეს და ნაცარტუტად აქციეს იქაურობა, რისი უფლებაც, რა თქმა უნდა, არ ჰქონდათ, ჩვენს დასაცავად არავინ განმრუდდა. მზად ვიყავით თავად დაგვეცვა თავი ჩვენს უწყებასა და გდრ-ს შორის არსებული შეთანხმების საფუძველზე და ასეც მოვიქცეთ. დაცვაც გამოვიყენეთ, ცოტა ხნით ბრბო შევანერეთ, მაგრამ მერე ისევ გადმოვიდნენ შტებზე. შევეცადე მათ დაეწყარებას, მკითხეს — ვინა ხართ, გერმანულად რატომ ვაგარესიულდნენ. დავრეკე, სიტუაცია აუვსხენი. მითხრეს, მოსკოვი დუშს, ბრძანების გარეშე მოქმედების უფლება არ გვაქვსო. მერე მაინც მოგვხმარდნენ — ხალხი გაფანტეს. ამ ფრანკად — მოსკოვი დუშს, — მაფიქრებინა, რომ ქვეყანა აღარ არსებობდა. ნათელი გახდა — საბჭოთა კავშირი ავად იყო. ეს იყო სასიკვდილო ავადმყოფობა — ხელისუფლების დამბლა. ბერლინის კედლის დასაცვა განვიცადე, თუმცა ვგრძობდი, რომ აუცილებლად დადგებოდა ეს დრო, რადგან ხელისუფლება, რომელიც კედელს და წყალგამყვებს ეყრდნობა, მუდმივად ვერ იარსებებს. მინდოდა, რომ სანაცვლოდ რაიმე სხვა შექმნილიყო, მაგრამ სხვა — არავის შემოუთავაზებია. ძალიან სანყენია. უბრალოდ დაუყარეთ ყველაფერი და წაშლეთ. მოგვიანებით კისინჯერს შეხვდი პიტერში. გამომკითხა რას ვაკეთებდი, სად ვმუშაობდი ადრე და როცა გაიგო, რომ დაზვერვაში, მითხრა — ყველა წესიერი კაცი დაზვერვიდან იწყებდა, მათ შორის — მეცო. მერე კი ძალიან საინტერესო და ჩემთვის მოულოდნელი რამ დაურთო... „ახლა მაკრიტიკებენ. იმ პოზიციისთვის, რომელიც მამინ სსრკ-ის მიმართ მქონდა. მე მიმაჩნდა, რომ საბჭოთა კავშირს აღმოსავლეთი ევროპა ასე სწრაფად არ უნდა დაეტოვებინა. ძალიან სწრაფად ვცვლით ბალანსს მსოფლიოში და ამან შესაძლოა არასასურველი შედეგი გამოიღოს. მართალი რომ გითხრა, ახლაც არ მესმის რატომ გააკეთა ეს გორბაჩოვმა“.

მასაც ვუთხარი და ახლაც ვამბობ: კისინჯერი მართალი იყო, ბევრ რამეს ავიცდებდი თავიდან, ასე თავიქმედებდნენ რომ არ გამოეცუთულიყავით.

ერთი... მაგათი!

ანატოლი სობჩაკის საყვარელი სტუდენტი (როგორც ახლა წერენ) არასოდეს ვყოფილვარ.

სულ ერთი თუ ორი სემესტრი გვიციოხხავდა. მასთან ამხანაგმა დამაკავშირა, მითხრა თანამშენ-ნეს ექვბსო. მე ვუთხარი — უნივერსიტეტში მარტო რექტორის თანამშენ ხომ არ ვარ, სუკის ოფიცერი ვარ და ეს ალბათ სობჩაკმა არ იცის-მეთქი. ანატოლი ალექსანდროვიჩმა მართლაც არაფერი იცოდა, როცა ვუთხარი, ჩაფიქრდა ერთი... მაგათი... მიპასუხა და სამსახურში მიმიღო. დადგა ჩემთვის მეტად დელიკატური მომენტი — უფროსებისთვის უნდა მომეხსენე-

ბინა, რომ სამუშაოს შეცვლას ვაპირებდი და სუკიდანაც მოვდიოდი. როცა მოვახსენე, მითხრეს — კე ბატონო, სამუშაო შეიცვალე, მაგრამ სუკში შეგიძლია კვლავაც ითანამშრომლო. მათ არანაირი პირობები არ წამოუყენებიათ, სამართალმცავი კი აღარ მჭირდებოდა მისვლა, არც ოპერატიული მიზნებისათვის ჩემი გამოყენება უფიქრიათ. ვფიქრობ, რომ ეს მოდა — ეს უკვე უაზრო იყო.

სხვათა შორის, გდრ-დან დაბრუნების შემდეგ აშკარად ვგრძობდი, რომ რუსეთში რაღაც ხდებოდა, მაგრამ მხოლოდ 1991 წლის პუტინის დროს დაიმსხვრა ჩემი ყველა იდეა, რომელიც სუკში მისვლისას მქონდა. ამის გადატანა ფანტასტიკურად ძნელი იყო, ჩემი ცხოვრების დიდმა ნაწილმა ორგანოებში გაიარა, მაგრამ არჩევანი გაკეთებული იყო.

ლუდმილა. პუტინის ვეშელე

მე კალინინგრადელი ვარ. სტიუარდესად ვმუშაობდი შინაგან საზღვრზე. კალინინგრადში საერთაშორისო ხაზები არ იყო, დახურული ქალაქი გახლდათ. ლენინგრადში მეგობართან ერთად სამი დღით ჩავფრინდი, ისიც სტიუარდესაა. მისმა ნაცნობმა ლენსოვეტის თეატრში არკადი რაიკინის კონცერტზე მიგვიწვია. მეგობარიც მოიყვანა — ვოლოდია.

მე, ჩემი მეგობარი და მისი ნაცნობი ნევის პროსპექტზე, თეატრალურ სალაროებთან შეხვედით ვოლოდიას, გარეგნულად არაფრით გამოირჩეოდა. ღარიბულად ეცვა. ანტრეპრეტ ბუფეტში გავიქნე, ბევრი ვიცინეთ. კონცერტის შემდეგ შევთანხმდით, რომ მეორე დღეს თეატრში წავიდოდით. მე და ჩემი მეგობარი მივხვდით — ვოლოდიას ყველა თეატრში შეეძლო ბილეთის შოვნა.

მეორე დღეს ლენინგრადის მიუზიკლ-ში მივედი, მესამე დღეს, ისევ ლენსოვეტში. მოკლედ სამ დღეში 3 თეატრი მოვიარეთ. მესამე დღეს, სპექტაკლის შემდეგ მეტროს ვესტიბიულში დავემშვიდობეთ ერთმანეთს. მისი მეგობარი სახლად დარჩა, როცა დაინახა, — ვოლოდია თავის ტელეფონის ნომერს მანერინებდა. იმიტომ გაუკვირდა, რომ იცოდა — ვოლოდია იმეგობრებოდა ვინმეს რაიმეს საკუთარ თავზე — ტელეფონის მიცემზე ხომ ლაპარაკიც უნდებოდა იყო.

ვოლოდია მამინვე შეგიყვარდაო?

— მითხრა კრიმინალურ სამძებროში. მოგვიანებით ვაგვიერ, რომ სუკში მუშაობდა, საგარეო დაზვერვაში. სხვათა შორის, მამინ ერთმანეთისაგან ვერც ვანსხვავებდი სუკს და სამძებროს... ახლა ვიცი, რა არ არის.

ლენინგრადი პირველი ნახევარი შემიყვარდა. ალბათ იმიტომ, რომ იქ არაჩვეულებრივი სამი დღე გავატარე.

ვოლოდია მამინვე შეგიყვარდაო?

— არა, თავიდან ისე ვურეკავდი ხოლმე, მერე კი ძალიან შემიყვარდა. ხშირად მოვეფრინავდი მასთან. ეტყობა, ვოლოდიას რაღაც ანდამატი ჰქონდა. 3-4 თვის შემდეგ მტკიცედ ვიცოდი, რომ სწორედ ის კაცი იყო, ვინც მჭირდებოდა.

თქვენ არა თქვით, შეუწინაველი იყო?

— ეტყობა, ის შინაგანი ძალა ვიგრძენი, რომელიც ახლა ყველას იზიდავს.

გათხოვება გინდოდათ?

— გათხოვება? ვოლოდიას ცოლობა მინდოდა.

— თქვენ კარგა ხანს სვედებოდათ ერთმანეთს, სამი თუ ოთხი წელი, არა? ცოლობა როდის გათხოვდათ? — ერთხელ მასთან შინ ვისხედით. მოულოდნელად მითხრა — უკვე კარგად მიცნობ. ცოტა მუდო ვარ, ზოგჯერ შემოიღია ადამიანს ვანყენინო კიდევ, ერთი სიტყვით, ვერ ვიტყვი, რომ „კარგი“ საქმრო ვარ, შენც ალბათ ამ სამი წლის განმავლობაში გაერკვირე საკუთარ გრძნობებში. მოკლედ რომ გითხრა, მიყვარხარ და მინდა ამა და ამ რიცხვში ცოლად შეგიერთო. დავთანხმდი, თუმცა ჩვენი საუბარი თავიდან ისე წარიმართა, მეგონა მშორდებოდა. ქორწილი სანაპიროზე, პატარა რესტორანში გვექნოდა. ჩემთვის გათხოვება უაღრესად სერიოზული ნაბიჯი იყო, მისთვისაც. საქორწინო ფოტოზეც კი ჩანს, რამდენად სერიოზულები ვართ ორივე.

ასავლეთში თუ ჩვენი ჩასატარებელი მომავალი საპრეზიდენტო არჩევნების წინ პრეზიდენტის საინფორმაციო საშუალებები ავრცელებს ათასგვარ ცნობას იმის თაობაზე, თუ რომელ ქვეყანაში რა შერეულდები არსებობს პრეზიდენტობის კანდიდატის ფიზიკური თუ ფსიქიკური მახასიათებლების მიმართ.

ამ მხრივ განსაკუთრებული მონაწილეობით ამერიკის მომავალი პოლიტიკური ლიდერის მიმართ წყვეტულ მოთხოვნებს აცნობენ ამომრჩევლებს. ქარაგმებით აუწყებენ მას იმ მიზეზებს, რომლებიც ბარიერს უქმნიან პროკონსერვატივებისთვის. მათ შორისაა ჭარბი წონა, არასაკმარისი სიმამლე თუ წვერულადიანი პირისახე, მაგრამ არსებობს გადახვევა ერთხელ დადგენილი წესებიდან.

ამერიკის მეთექვსმეტე პრეზიდენტი, აბრაამ ლინკოლნი, სულ ოთხი წლის მანძილზე ატარებდა წერს, მაგრამ დღეს ცოტა ვინმეს თუ შეუძლია გონებაში მისი სურათის წარმოდგენა გაპარსული პირისახით. ხოლო მიზეზს, რამაც გადაწყვეტილი ასეთი ნაბიჯის გადადგმა, პრეზიდენტის ყოველთვის დიდი სიამოვნებით იხსენებდა.

როგორ მოახერხებდა წარმატებას აბრაამ ლინკოლნი

ნიუ-იორკის შტატში მცხოვრები პატარა გოგონას, გრის ბედელის მამამ, გახურებული წინასწარჩვენი საპრეზიდენტო კამპანიის პერიოდში, ბარობიდან ჩამოიხტა ლინკოლნის ფოტოგრაფიული პორტრეტი, რაც ახალი ხილი იყო იმ დროისათვის. გოგონას მიუღო გული-სურვილი მიიპყრო სურათმა. მაგრამ რაც მეტად ათავიერებდა, უფრო და უფრო წაყვებოდა გული ერთ რამეზე — მამისის რჩეულ პოლიტიკურ ლიდერს ოდნავ ჩაცვნილი ლოკებში ჰქონდა.

და აი, ერთხელ, შეინიღებულზე, მან-მანად კვლავ ამ სურათს, ნავთქურის შუქით განათებულს, ჰკიდა თავით და როდესაც აღისაგან წარმოქმნილმა ჩრდილებმა გახსნა პირისახე ამოავსა, გოგონას უყვარდა გაუხანძრებელი — წვერი და ბავშვბარდები: არ, რა დაამწვევებს სურათზე გამოსახულ კაცს! მაგრამ ვინმე ხომ უნდა უთხრას მას ამის შესახებ? გრისის ბებერი არ უფიქროს, კალამი აიღო და შეუდგა წერას:

„თესტფილი, შატოკუას ოლეი, ნიუ-იორკის შტატი, 1860 წლის 15 ოქტომბერი, ლირსპატივცემულ ეიბლინკოლს. ძვირფასო სურ!“

მე პატარა, თერთმეტი წლის გოგონა ვარ, მაგრამ ძალიან მინდა, თქვენ გახდეთ ამერიკის შერეული შტატების პრეზიდენტი. ამიტომ იმედი მაქვს, არ ჩამოთვლით კანდიდატად, რომ გნებოთ ისეთ დიდ ადამიანს, როგორც თქვენ ბრძანდებით. მე მაყვას ოთხი მძა, რომელთაგან, დანამდვილებით ვიცი, რომელს აქვს გადაწყვეტილი, თქვენ მოგვცეთ ხმა, ხოლო თუ წერს მოუშვებთ, ვუცდებით, დავითანხმო დანარჩენებში, ვუცდებით, დავითანხმო დანარჩენებშიც, იგივე გააკეთონ. წვეროსანი გაცილებით უკეთესი შესახედავი იქნებით, რადგან ძალიან გამხდარი პირისახე გეყვით. ყველა ქალბატონს მოსწონს წვერები და ისინი შეეხებებიან თავიანთ ქმრებს, თქვენ მოგცენ ხმა და გახდებით პრეზიდენტი!

გრის ბედელი

იმ დროისთვის ლინკოლნის შტაბში ბინაში ყოველდღე ორმოცდაათზე მეტი წერილი მოდიოდა და ლინკოლნის ორი ახალგაზრდა მდივანი — ჯონ ნიკოლი და ჯონ ჰეი, მათგან მხოლოდ ძალიან ახლობელია და უმნიშვნელოვანეს პიროვნებათა წერილებს გადასცემდნენ ლინკოლს. როდესაც პატარა გრისის წერილი მივიდა, მან აზრთა სხვადასხვაობა გამოიწვია ორ თანამშრომელს შორის. თუკი ჰეი თავიდან მხიარული ონინაზობით შეხედა წერილს, ესაოდა უკვე პატარა ბავშვებიც კი იძლევიან რჩევებს პრეზიდენტობის მიღწევისათვის, მოგვიანებით ორიგინალურად ქვეყნა გოგონას იმედი, რადგან ბავშვის ბავშვობით სწორად ლაღადებს ქუმარიტება. მაგრამ ნიკოლი არ ეთანხმებოდა. მათ კამათს შემოესწრო სახელმწიფო მოხელე, ბატონი გერდონი, რომელმაც შეახსენა ახალგაზრდა კოლეგას, — ნუ დაგავიწყდებათ, ლინკოლნი ძალიან უყვარს ბავშვები. ყველას ახატავს დავისა და მეგობარს“ ეძახისო... მაგრამ ნიკოლი ისევ შეუბრალებელი იყო — რა დროს იმ ბავშვებზე ლაპარაკია, საპასუხო წერილი გვაქვს საჩქაროდ პენსილვანიის გუბერნატორისთვის მისაწერილი...

— მერედა, რა სახაროა სიჩქარე? — გაისმა უფრად ხმა მეორე ოთახიდან და კარები თვით ლინკოლნმა შემაღლო, — პენსილვანიის გუბერნატორი საკმაოდ ხანდაზმულია იმისათვის, რათა მომთმინო იყოს.

ლინკოლნის შემოცდვის შედეგად ის მოჰყვა, რომ მცირეოდენი ხნის შემდეგ გრის ბედელმა მიიღო საპასუხო წერილი: „პირადად, სრინგფილი, ილინოის-

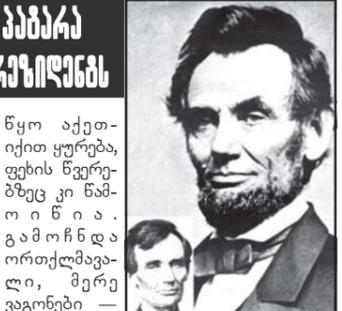
სი, 1860 წ. 19 ოქტომბერი. მის გრის ბედელს. უესტფილი, ნიუ-იორკის შტატი. ჩემო ძვირფასო პატარა ქალბატონო!

მივიღე 16 ოქტომბრით დათარიღებული თქვენი ძალიან საყვარელი წერილი. უნდა გაცნობოთ, რომ მაყვას სამი ვაჟი: ერთი ჩვიდმეტის, მეორე — ცხრის და მესამე — შვიდი წლისა ისინი და მათი დედა — აი, მთელი ჩვენი ოჯახი. რაც შეეხება წერს, რომელიც მე აქამდე არასოდეს მიტარებია... ხომ არ ფიქრობთ, რომ ადამიანებმა შეიძლება ეს ქარაფ-შუტულ პენენიკობად ჩამითვალონ, მაინცდააიხვებ ახლა რომ მოუფუძა?

თქვენი გულწრფელი კეთილმისურველი

„...ხმა დაირსა, რომ საგანგებო მატარებელი, რომლითაც „თეთრი სახლი“ ახალჩეული პრეზიდენტი ლინკოლნი მიემგზავრებოდა, 16 თებერვალს უნდა გაჩერებულყო უესტფილიდან ახლოს. იქ ჩასულმა ბედელის ოჯახმა რკინიგზის სადგურშივე შეინა უზარმაზარი ტრანსპარანტი: „ვამა პრეზიდენტს!“ შენობის ქონგურზე ამერიკის დროშა ფრიალებდა.

გაისმა შეძახილები მოდის, მოდის! და გრისმა ცნობისმოყვარეობით დაი-

წყო აქეთ-იქით ყურება, ფეხის წვერბეჭეც კი წამოიწია. გამოჩნდა ორთქლმავალი, მერე ვაგონები — პირველი, მეორე... მატარებელი ჩამოდა და უამრავი ხალხით გარშემორტყმულ შავცილინდრიან კაცს ყველამ ერთხმად მოსთხოვა მათ წინაშე სიტყვით გამოსვლა. შავცილინდრიანმა დინჯად მიმართა შვერბილი: „ჩვენი ქვეყნის დროშის ქვეშ მდგომმა, მსურს დაგისვია მხოლოდ ერთი კითხვა: შეგიძლიათ თუ არა თქვენც ისევე დადგეთ ჩემს გვერდით, როგორც მე ვდგავარ ახლა ამ დროშასთან?“ ხელები, ქუდეები და მანდილები ერთად აიტყორცნა ჰაერში — დაგიდგებით, ეიბ!

გრისის ყრუანტეხი დაუარა. გოგონა მიხვდა, რომ სწორედ ის კაცი იყო მის წინაშე, ვისაც აქამდე მხოლოდ წერილობით იცნობდა და აი, უყვრად ამ კაცმა თქვა:

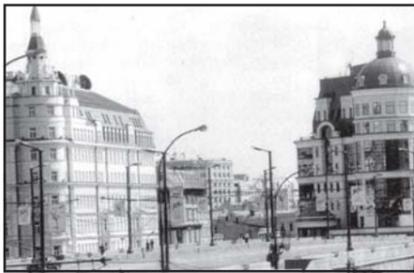
— თქვენს მხარეში ცხოვრობს ერთი ჩემი პატარა კორესპონდენტი — პატარა ქალბატონი, რომელმაც რჩევა მოცა, რა გზით შემძლო ჩემი გარეგნობის გაუმჯობესება თუ აქ არის იგი აწყამად, მის ნახვას ვისურვებდი. მისი სახელია გრის ბედელი.

მამამ ხელი ჩაჰკიდა გრისის და მამა-შვილი მატარებლისკენ დაიძრა. მათ წინაშე ხალხი შუაზე იპობოდა, ყველანი რაღაცას ჩურჩულდნენ და თითქმის იმეგრდნენ მისკენ. ლინკოლნმა ხელში აიყვანა პატარა და მთელ საზოგადოებას აქცნო, თუ როგორ მიიღო ამ პატარა გოგონასაგან მისთვის მეტად სასარგებლო რჩევა, მერე ლინკოლნმა ორივე ლოყა დაუკოცნა გოგონას. გრისის მხოლოდ მეტისმეტი აღტაცებისაგან როდი აუვიდა ლოყაზე ალბური — ლინკოლნის ახალამოსულმა წვერმა დაუსუსხა.

— ხედავ, გრისი, მე შენი კარნახით მოვეუფიწე წვერი, — ჩასჩურჩულა ყურში ლინკოლნმა.

გრისის ლამის ენა ჩაუვარდა მღელვარებისაგან. იგი შეცქეროდა მაღალ, გამხდარ, ერთდროულად უბრალოსა და დიდ ადამიანს, რომლის სერიოზული სახე მუქ ბავშვბარდებს დაუვარა. ლინკოლნმა ჩამოსვა ბავშვი, რომელმაც მოზრდილი ადამიანის სიდარბისით ჩამოათავა მატარებლის საფეხურები და საკუთარი ღირსების სრული შეგნებით დაუბრუნდა სისარული სხეულებს. მამამ მერე მატარებელი დაიძრა და პატარა გრისის საშუალოდ დაუტოვა სამი ჯავახურული სიტყვა: „ჩემო პატარა მეგობარო...“ სრინგფილდში, ილინოისის შტატში, დღესაც დგას აბრაამ ლინკოლნის სახლი, მაღალი მესართი გარშემოვლებული ჩვეულებრივი, თეთრი, ორსართულიანი შენობა. როგორც ამბობენ, სახლი ზუსტად ისე გამოიყურება, როგორც მამის, როდესაც ექვსიწლიანი ცხოვრობდა, ოთახის მორთულება, ავეჯი, სამკაულები — ყველაფერი განსაკუთრებული სიყვარულითა და მზრუნველობით არის გარემოცული. ერთ-ერთი ოთახის კედელზე გაკრულია ქალაქის ფურცელი, რომელზეც ბავშვური, გაუხანძრავი ხელით ნაწერი ასებია გამოყვანილი, სადაც წერია: „ძვირფასო ეიბ, მე, პატარა თერთმეტი წლის გოგონა ვარ.“

მასალა მოამზადა ნუგზარ ბეზარაშვილმა

სახელმწიფოს მეთაურებს, როგორც მეფეებს, ყველაფერი როდი ხელწინდება, ყველაფრის უფლება როდი აქვთ. მათგან დიპლომატიური ეტიკეტის განსწრელ დაცვას მოითხოვენ. მაგალითად, ოფიციალური ვიზიტით ჩამოსული პრეზიდენტები და პრემიერ-მინისტრები, წესისამებრ, კრემლის რეზიდენციის აპარტამენტებში ჩერდებიან. სამუშაო და არაოფიციალური ვიზიტებისას რუსეთის მხარე სტუმრებს მათთვის განკუთვნილ სახელმწიფო სასტუმროებს სთავაზობს. მიუხედავად ამისა, საბოლოო გადაწყვეტილება — სად იცხოვრებენ, თავად სახელმწიფოს მეთაურები იღებენ.

ჩვეულებისამებრ, სასტუმრო ქსელის არჩევანი პირდაპირ კავშირშია მაღალი სტუმრის ეროვნებასთან. უფრო სწორად, თუ ჩამოდის ამერიკელი, ეტიკეტის მიხედვით, იგი იმ ოტელში უნდა გაჩერდეს, რომელსაც ამერიკული ქსელი მართავს, თუ გერმანელი — გერმანული ქსელის ოტელში.

გერმანიის დიდჩინოსნები უპირატე-

აი. მექსის ნომერი

სობას ანიჭებენ ოტელ „ბალნეის“ საპრეზიდენტო აპარტამენტებს; ბილ კლინტონი, მაღლენ ოლბრაითი, ეპუდ ბარაქი, ალბერტ გორი, ნორვეგიისა და არგენტინის პრეზიდენტები მოსკოვში ვიზიტისას სასტუმრო „მარიოტს“ ამჯობინებენ.

„მარიოტის“ საპრეზიდენტო ნომერი მართლაც შთამბეჭდავია. აქ სამი ოთახია. საძინებელს ევრის აბაზანა-ჯაკუზი, კიდევ ერთი აბაზანა ნომრის მეორე ბოლოშია. ნომრის ძირითად ოთახს შეიძლება სასტუმრო ვუწოდოთ. იგი ორ ზონად იყოფა: პირველი — სამუშაო, მეორე კი — დასვენებისა და მოლაპარაკებებისათვის. მეორე ზონა ამერიკული სტილითაა განწყობილი: დივანი, რბილი სავარძლები, დაბალი მაგიდა. ამ ოთახში ჭალები მარმარილოსგანაა გაკეთებული. არის ბუხარი, დასურული ორიარუსიანი კარადა. ზვეთი ტელევიზორი დგას, ქვემოთ მინი-ბარია, სადაც ყველაფერია, დანყებული ელიტური კონიაკებითა და დამთავრებული ყველაფერით. უაღკოპილო სასმელი. მინი-ბარის ასორტიმენტი კლიენტის სურვილისამებრ ფორმირდება.

სასტუმრო ოთახიდან თაღვანი გასასვლელით მოლაპარაკება ოთახში აღმოჩნდება, სადაც ერთი ოვალური მაგიდა დგას, საჭმელითურთ. ავეჯი იტალიაშია გაკეთებული, ნოთელი ხისგან. მესამე ოთახის მაგიდას იყენებენ როგორც

მოვლების, ასევე მოლაპარაკებებისთვისაც. ოთახიდან სამზარეულოში მოხვედრით, სადაც ყველაფერია იმისათვის, რომ თუ სტუმარს სურვილი ექნება, რამე მოუმზადონ ადგილზე. ოტელ „მარიოტის“ საპრეზიდენტო აპარტამენტების საერთო ფართობი 136 კვ.მ-ია, დღე-ღამე 1.500 აშშ დოლარი ღირს.

„ნაციონალიზმი“ ფრანგები ჩერდებიან. ჟაკ შირაკის გარდა, აქ შარლ აზნაურის და მირეი მატეიც ჩერდებიან.

რაც შეეხება რუსეთის ექსპრეზიდენტს, უცხოეთში ვიზიტებისას იგი სახელმწიფო რეზიდენციებს ამჯობინებდა. მაგრამ ისრაელში ბოლო ვიზიტისას მან იერუსალიმის ერთ-ერთი სასტუმროს მთელი სართული დაიკავა. ვლადიმირ პუტინი ჯერ უცხოეთში არ წასულა, ამიტომაც მის გემოვნებაზე ამ მხრივ ვერაფერს ვიტყვით. შეგიძლია მხოლოდ ვივარაუდოთ, რომ მისი ყოველივე მანულისადმი სიყვარულიდან გამომდინარე (რამდენიმე წელი იქ ცხოვრობდა), პრეზიდენტის პოსტზე არჩევის შემთხვევაში, სასტუმროების იმ ქსელს აირჩევს, რაც მისი კაპიტალის შესაბამისი იქნება.

ხა ანუხებთ პრეზიდენტებს?

„გონს მოუსვლელად შეუდგა თავისი მოვალეობის აღსრულებას“, — ჯანმრეყველი დიდჩინოსნებით მდიდარ რუსეთში ეს კალამური კარგა ხანია, ფრთიან გამოთქვამად იქცა. სკლეროზიანი ტრევენე, თირკმლით დაავადებული ანდროპოვი, ასთმით დაავადებული ჩერნეკო, იშვიათი გამოჩაღისი მხოლოდ გორბაჩოვი გახლდათ.

მაგრამ პირველობა ავადმყოფობაში მანაც ახლა უკვე დამსახურებულ პენსიაზე გასულ ბორის ელცინს ეუთვნის. მის მრავალრიცხოვან სატყვიარზე ინფორმაციები დიდი ხანია საარაკოდა ქცეული: ხან გული შეუტყვდა (არაოფიციალური მონაცემებით, მას 5!) ინფარქტი უნდა ჰქონდეს გადატანილი, ხან გრიპი გათანგავდა, ხან პნემონია შეუუთავდა სულს, ხანაც წყლული აუტყვებოდა.

ერთი იმედი ისღაა, რომ პუტინი, ჯერჯერობით მანაც, კენჭითაა. თუმცა ბოროტი ენები ამბობენ, კუჭის წყლული აქვს.

სხვა საქმეა საზღვარგარეთი. კითხვა — „თავს როგორ გრწობთ?“ აქ უტყუტობად მიიჩნევა. თუმცა სახელმწიფოს პირველ პირებს ეს არ ვრცელდება. თუნდაც რონალდ რეიგანთან დაკავშირებულ-

ლი გულისშემძვრელი სამედიცინო ტრილერი გაიხსენოთ. 1994 წელს, როცა აშშ ყოფილმა პრეზიდენტმა თავის მიმართავში თანამოქალაქებს აცნო, ავად ვარო, მთელი მსოფლიო მოვიდა წავარდა. რეიგანის დიაგნოზი მართლაც შემაძრუნებელია — ალცჰაიმერის დაავადება — მესსიერების ნელ-ნელა ჩაფრფველა. მას უკვე აღარ ახსოვს ბევრი თავისი თანაგუნდელი. ვერც თეთრი სახლს ცნობს, სადაც იდესლაც მუშაობდა. დროდადრო დაიგინებთ მიამტვრელებს ხოლმე თავის ერთგულ მუღლეს ნენსის და ცდილობს, გაისწიოს ვინ არის.

მთელი ცხოვრების მანძილზე ებრძოდა საშინელ ტკივილებს ხერხემალი აშშ პრეზიდენტის ჯონ კენედის. მეორე მსოფლიო ომში მიღებული ტრავმის შედეგად ორი უმძიმესი ოპერაცია გადაიტანა. იძულებული იყო, კორსეტით ევლო და ორთოპედოლოგი კონსტანტინი სცმოდა ცენედის ერთი ფეხი მეორეზე ორი სანტიმეტრით მოკლე ჰქონდა, დროდადრო ყავარჯენბ-

საც ხმარობდა. სხვათა შორის, უახლესი გარემოების გარდა, არავინ იცოდა, რომ

კენედი საშინლად იტანჯებოდა. ბიოგრაფების თქმით, კენედის განსაკუთრებული დღის რეჟიმი ჰქონდა საშუალო დღე დღის 7.15 სა-ზე ინიციურად საძინებელი საუზნითა და სასწრაფო ტელეგრაფებისა და გაზეთების გადათვა-ვებით. ფოსტის გაცნობის შემდეგ, პრეზიდენტი ერთ საათს ბავშვებთან ერთობოდა, შემდეგ თეთრი სახლის კაბინეტში მდიდრად, რამდენიმე საათიანი საღამონიფობრივი საქმიანობის შემდეგ საცურაო აუზს მიაშურებდა. კენედის ცხოვრება მოსაბადი ღირსეული მაგალითია, რომლისაც ურიგო არ იქნებოდა ისინიც თუ ისარგებლებდნენ, ვინც უკვე ზის საპრეზიდენტო სავარძელში ან აპირებს მის დაკავებას. სახელმწიფოს მართვა უმადური საქმეა და ჯანმრთელობასაც ენებს.

პირველი ტედა

პოლიტიკოსის ცოლი ეჭვგარეშე უნდა იყოს

სიათამისი გამო. რაისა მაქსიმოვნამ უარი თქვა შინ ჯდომაზე, ქმარს ყველგან დაჰყვებოდა. უფრო მეტიც, მის საქმეებში ერეოდა და რჩევასაც აძლევდა. ამას ქვეყანა ნამდვილად ვერ აიტანდა. დიპლომატიური ვიზიტებზე ქმრის თანსლებით რაისა მაქსიმოვნამ აიძულა, ელიარბინა მსოფლიო საზოგადოებრიობას, რომ გენერალური მდივანი უსქესო არსება კი არა, ნორმალური მამაკაცი იყო, რომელიც ამასთანავე ანგარიშს უწევდა ცოლის შესედელებებს. საბჭოთა კავშირში მიიჩნეოდნენ, რომ გორბაჩოვი ცოლის დამატება იყო. იქნებ თავად გორბაჩოვი უწყობდა ხელს ასეთი შეფასების განმტკიცებას. მაგალითად, რაისა გორბაჩოვა გულახდილად აღიარებდა ფრანგული სუნამოებით თავის გატაცებას. ამას გენერალური მდივანი ხუმრობით ეპასუხებოდა: ცოლი ძვირი მივდედებო. რაისას „ნოთელი დედოფალიც“ შეარქვეს. ოჯახთან დახლოებული პირები იქ ამბობდნენ, მიშა რაისამ შექმნა.

რაისას შემდგომი პირველი ლედი სულ სხვა ქალი აღმოჩნდა და სხვათა შორის, ამტომაც უფრო საყვარელი შექმნა რუსეთისთვის, თავმდალი, მორიდებული, არასოდეს ერეოდა ქმრის საქმეებში. ჩვეულებრივად ქვეყნისა და უწირო ჰქონდა. არც საჯარო გამოსვლები უყვარდა, ტელეკამერებს გაურბოდა.

ლუდმილა პუტინა, ჯერჯერობით, ნაინა ელცინის პოზიციას იცავს. მასზე არაფერია ცნობილი ოფიციალური მონაცემების გარდა: ქმარის სამსახურის ყველა ადგილზე ახლდა.

ამერიკის პირველ ქალბატონებზე ინფორმაცია გაცილებით ხელმისაწვდომი იყო მუდამ. თეთრი სახლის ოფიციალურ საიტზე მთელი განყოფილება ეძღვნება პრეზიდენტების ცოლებს.

ყველაზე ცნობილი ამერიკის პირველი ლედი ჟაკეტინ კენედი-ონასისი გახლდათ. იგი კლასიკური მაგალითი იყო კისრის ცოლისა. მიუხედავად იმისა, რომ ყველაფერი იცოდა თავისი მუღლის

სიათამისი გამო

რაისა მაქსიმოვნამ უარი თქვა შინ ჯდომაზე, ქმარს ყველგან დაჰყვებოდა. უფრო მეტიც, მის საქმეებში ერეოდა და რჩევასაც აძლევდა. ამას ქვეყანა ნამდვილად ვერ აიტანდა. დიპლომატიური ვიზიტებზე ქმრის თანსლებით რაისა მაქსიმოვნამ აიძულა, ელიარბინა მსოფლიო საზოგადოებრიობას, რომ გენერალური მდივანი უსქესო არსება კი არა, ნორმალური მამაკაცი იყო, რომელიც ამასთანავე ანგარიშს უწევდა ცოლის შესედელებებს. საბჭოთა კავშირში მიიჩნეოდნენ, რომ გორბაჩოვი ცოლის დამატება იყო. იქნებ თავად გორბაჩოვი უწყობდა ხელს ასეთი შეფასების განმტკიცებას. მაგალითად, რაისა გორბაჩოვა გულახდილად აღიარებდა ფრანგული სუნამოებით თავის გატაცებას. ამას გენერალური მდივანი ხუმრობით ეპასუხებოდა: ცოლი ძვირი მივდედებო. რაისას „ნოთელი დედოფალიც“ შეარქვეს. ოჯახთან დახლოებული პირები იქ ამბობდნენ, მიშა რაისამ შექმნა.

რაისას შემდგომი პირველი ლედი სულ სხვა ქალი აღმოჩნდა და სხვათა შორის, ამტომაც უფრო საყვარელი შექმნა რუსეთისთვის, თავმდალი, მორიდებული, არასოდეს ერეოდა ქმრის საქმეებში. ჩვეულებრივად ქვეყნისა და უწირო ჰქონდა. არც საჯარო გამოსვლები უყვარდა, ტელეკამერებს გაურბოდა.

ლუდმილა პუტინა, ჯერჯერობით, ნაინა ელცინის პოზიციას იცავს. მასზე არაფერია ცნობილი ოფიციალური მონაცემების გარდა: ქმარის სამსახურის ყველა ადგილზე ახლდა.

ამერიკის პირველ ქალბატონებზე ინფორმაცია გაცილებით ხელმისაწვდომი იყო მუდამ. თეთრი სახლის ოფიციალურ საიტზე მთელი განყოფილება ეძღვნება პრეზიდენტების ცოლებს.

ყველაზე ცნობილი ამერიკის პირველი ლედი ჟაკეტინ კენედი-ონასისი გახლდათ. იგი კლასიკური მაგალითი იყო კისრის ცოლისა. მიუხედავად იმისა, რომ ყველაფერი იცოდა თავისი მუღლის

სიათამისი გამო

რაისა მაქსიმოვნამ უარი თქვა შინ ჯდომაზე, ქმარს ყველგან დაჰყვებოდა. უფრო მეტიც, მის საქმეებში ერეოდა და რჩევასაც აძლევდა. ამას ქვეყანა ნამდვილად ვერ აიტანდა. დიპლომატიური ვიზიტებზე ქმრის თანსლებით რაისა მაქსიმოვნამ აიძულა, ელიარბინა მსოფლიო საზოგადოებრიობას, რომ გენერალური მდივანი უსქესო არსება კი არა, ნორმალური მამაკაცი იყო, რომელიც ამასთანავე ანგარიშს უწევდა ცოლის შესედელებებს. საბჭოთა კავშირში მიიჩნეოდნენ, რომ გორბაჩოვი ცოლის დამატება იყო. იქნებ თავად გორბაჩოვი უწყობდა ხელს ასეთი შეფასების განმტკიცებას. მაგალითად, რაისა გორბაჩოვა გულახდილად აღიარებდა ფრანგული სუნამოებით თავის გატაცებას. ამას გენერალური მდივანი ხუმრობით ეპასუხებოდა: ცოლი ძვირი მივდედებო. რაისას „ნოთელი დედოფალიც“ შეარქვეს. ოჯახთან დახლოებული პირები იქ ამბობდნენ, მიშა რაისამ შექმნა.

რაისას შემდგომი პირველი ლედი სულ სხვა ქალი აღმოჩნდა და სხვათა შორის, ამტომაც უფრო საყვარელი შექმნა რუსეთისთვის, თავმდალი, მორიდებული, არასოდეს ერეოდა ქმრის საქმეებში. ჩვეულებრივად ქვეყნისა და უწირო ჰქონდა. არც საჯარო გამოსვლები უყვარდა, ტელეკამერებს გაურბოდა.

ლუდმილა პუტინა, ჯერჯერობით, ნაინა ელცინის პოზიციას იცავს. მასზე არაფერია ცნობილი ოფიციალური მონაცემების გარდა: ქმარის სამსახურის ყველა ადგილზე ახლდა.

ამერიკის პირველ ქალბატონებზე ინფორმაცია გაცილებით ხელმისაწვდომი იყო მუდამ. თეთრი სახლის ოფიციალურ საიტზე მთელი განყოფილება ეძღვნება პრეზიდენტების ცოლებს.

ყველაზე ცნობილი ამერიკის პირველი ლედი ჟაკეტინ კენედი-ონასისი გახლდათ. იგი კლასიკური მაგალითი იყო კისრის ცოლისა. მიუხედავად იმისა, რომ ყველაფერი იცოდა თავისი მუღლის

მასალები მომზადებულია უფრო „ლიცას“ მიხედვით

თამარის მანდილი

ქვირის სოფლები — მირზაანის და ოზაანის ოფიციალური დიდი დაბა ყოფილა, შემდეგ გაყოფილა. მირზაანს მირზაანის რქმევი.

ამ ორ ისტორიულ სოფელს ბევრი რამ აქვს საამაყო, უპირველესად ის, რომ მირზაანის არის მშობელი დიდი ნიკო ფიროსმანაშვილისა, ხოლო ოზაანელად რაცხენ X საუკუნის ცნობილ ფრესკისმწერალ მიქაელს, რომელსაც მოუხატავს ამავე სოფლის ამაღლების ტაძარი.

სხვა არაფერი ვიცით ამ დიდებულ ხელოვანზე. თუმცა მისი საოცარი, სინათლით სავსე ფრესკები და კუთხეში მკაფიო ხელით გამოყვანილი სახელი „მიქაელ“ ბევრ ფიქრს აუშლის მეოცნებე მამულშივე...

მიქაელს თურმე ტაძრის კედელზე თამარის ფრესკა დაუხატავს. ლეგენდა ამბობს, — თამარის ფრესკას ერთი უცნაურობა სჭირს, ხან გამოჩნდება, ხან დაიკარგება, გასლტება თვალთაგან, ხანგრძლივად გაუჩინარდება. მისი დანახვა ყველას არ ძალუძს. იდუმალი თამარი რომ იხილოთ, სამი რამ უნდა გნამდე: ღმერთი, სიყვარული და სასწაული.

მიქაელის ფრესკებს ბავშვობაშივე მოუხილავს ნიკო ფიროსმანაშვილი. საათობით უჭყრეტდა თურმე ოსტატის ნაყალბეს...

თქმულება გვამცნობს: თამარ მეფე სალამოს პირზე შესულა ამაღლების ტაძარში. მიქაელი ხარაჩოზე მდგარა. ჩაბნელებულ კედელს ანაზღაურდა ნათელი რომ მიჰფენია, შემქრთალა მხატვარი. ელ-დანაცხა ჩამოვარდნილა და მხარი უღრძვია.

თამარი ხომ მკურნალიც იყო, „აქიმ-დედოფალი“. საკუთარი ხელით შეუზღვია მალამო მიქაელისთვის, რიდე მოუხსნია და იმით შეუკრავს მხარი.

ამის შემდეგ დაუხატავს ოსტატს იგავმი-უნვდომელი თამარი.

იმ დღიდან არც მეფე-ქალის სახსოვარი — სალბუნადქცეული რიდე მოუშორებია.

18 იანვარს თამარის მიცვალება იაზრას თურმე დიდოსტატმა. ძაძით შეეოსილა და თავში შველი გაეშურა თურმე ამაღლებიდან თბილისისკენ.

შეღამებისას მირზაანს, მცირე ალავერდის ტაძართან ჩაუჩოქია და სული უფლისთვის მიუხარებია კურთხეულს...

ნესის აგებისას მღვდელს შეუნიშნავს, — მიცვალებულისთვის ფრთხილად მოუხსნია რიდე ზამთრის სუსხიან ქარს და საკურთხეველზე სასოებით დაუსვენებია. დასწვდა თურმე მოძღვარი რიდეს... უცებ ციური ხმა ჩაესმა, — აიღე და შეენიერე და შენიშნულს ხელი უშვია. აფრენილა თამარისეული სინამინდე და გაუჩინარებულა მოკვდავთა თვალთაგან.

მას შემდეგ, საუკუნეში ერთხელ, თამარის აღსრულების დღეს გამოჩნდებოდა ხოლმე მოფრიალე რიდე, დაედევნებოდა ზღვა ხალხი, მიენეოდა რომელიმე, მაგრამ იდუმალი ჩურჩულის გაგონებაზე უკან იხევდა.

შვიდასი წლის შემდეგაც გამოჩენილა რიდე. ერთხანს უფრენია და ღარიბი გლეხის ეზოში მოთამაშე ბიჭუნას დასვენებია მხარზე...

პატარა ნიკო ფიროსმანაშვილს იდუმალი ხმაც გაუგონია, მაგრამ არ შემიძნებია, თავი აუნევიდა და ბედნიერმა ცას შეპოლია თურმე...

მაია ყალბეგაშვილი

ქალღმერთ კალის საშინელი მსახურები

ტუგების სექტა ინდოეთში რამდენიმე საუკუნის მანძილზე არსებობდა. ევროპელებმა მის შესახებ 1810 წელს შეიტყვეს. სექტანტები ერთმანეთს ფანსიგარებს უწოდებენ, რაც „მარყუჟის ადამიანებს“ ნიშნავს. ისინი ეთაყვანებიან ქალღმერთ კალის და მსხვერპლად ადამიანს სწორავენ.

ინდური ლეგენდის მიხედვით, კალი შივას მესამე თვლიდან დაიბადა, უკვე ზრდასრული. მიიჩნევენ, რომ იგი ბოროტ სულს ასახიერებს, ადამიანის სისხლის დანახვით ტკებდა, შეუძლია ადამიანებს ჭირი, ქარიშხლები მოუძლიროს და საერთოდ, ადამიანთა მოღვმის განადგურებას ესწრაფვის.

ბოროტების ქალღმერთს აქვს თავისი ტაძარი, სადაც მსხვერპლად მამლებს და მოზურებს სწორავენ, მაგრამ ქალღმერთის ნამდვილ ქურუმებად — „სიკვდილის შვილები“ მიიჩნევიან, რომლებიც ქალღმერთს სისხლის წყურვილს უკლავენ.

ტუგებს სჯერათ, რომ უხსოვარ დროში კალიმ ადამიანთა მოდგმის განადგურება მოინდომა და გადაწყვეტილების აღსასრულებად ტუგები გაგზავნა, რომელთაც უამრავი ადამიანი იმსხვერპლეს. საქმეში ვიშუ ჩაერია და ტუგების მიერ დაღვრილი სისხლის თითოეული წვეთი ადამიანად აქცია. მაშინ კალიმ ხერხს მიმართა — თიხისგან ადამიანის ფიგურა გამოქონა და მსახურებს აჩვენა, როგორ მოუშოთ უსისხლოდ ადამიანები. სამაგიეროდ, დაპირდა, გვამებს ვერაფერ ნახავს, თავად გადავამალავ საიმედო ადგილასო. კალიმ სიტყვა შეასრულა, მაგრამ ერთ დღეს ერთ-ერთმა ტუგმა მოინდომა, შეეტყო, რას

უშვებოდა ქალღმერთი დახოცილებს. კალიმ ცნობისმოყვარე დასაჯა: ტუგებს აღარ მფარველობდა და თავის ბრძანებებს მხოლოდ საგანგებო ნიშნებით ატყობინებდა. ეს რაც შეეხება ლეგენდას...

ტუგების სექტაში შესასვლელად მსურველი ხანგრძლივად და მკაცრ გამოცდას გადის. ფიცს დებს, რომ საიდუმლოდ შეინახავს ნანახ-ნამოქმედარს და დაულაღვად ამოწყვეტს ადამიანთა მოდგმას.

ტუგებს თავიანთი წმინდანებიც ჰყავთ — ყველაზე ცნობილები არიან ტორა და კუდული. სიკვდილმისჯილი სექტანტები სისხლისმსმელ ქალღმერთს სიამოვნებით ეწირებიან მსხვერპლად.

ტუგების სექტა ევროპაში პირველად ინგლისში აღმოაჩინეს და გადაწყვეტი ზომები მიიღეს მის გასანადგურებლად. სექტის წევრთა მიერ ჩადენილი დანაშაულობანი თავზარს სცემდა თანამედროვეთ. 1825 წელს დააპატიმრეს ტუგი, რომელსაც 600 ადამიანი ჰყავდა მოშობილი, ხოლო ერთ 80 წლის მოხუცს — 999, თანაც განაცხადა: რიცხვი იმიტომ არ დავამრგვალებ, რომ ეს ჩვენს სექტაში უტაქტობად მიიჩნევაო.

მიუხედავად დიდი ბრტყანების ხელისუფლების ძალისხმევისა, სექტა მთლიანად ვერ გაანადგურეს. მან თავი ევროპელებს მე-20 საუკუნის დასაწყისშიც შეახსენა. უეჭველია, ამ სექტას ახლაც ყოველგვარ ევროპაში მიმდევრები.

კალედოსკობა №9

სული ვარჯიშის

1993 წელს, ის იყო გათავისუფლდა ნიუ-იორკის გამოსასწორებელი კოლონიიდან, რომ კლაიდ მაჯეტმა გადაწყვიტა გაექურდა ბრონქსში ორსართულიანი ხორცკომბინატი. კვირა დღით კლიდი ავიდა ხორცკომბინატის სახურავზე და თოკით ჩაეშვა კვამლსადენში. დამანაშვე ვარაუდობდა, რომ შახტის გასასვლელით შეაღწევდა შენობაში, მაგრამ მოტყუვდა: კვამლსადენი თოკზე მოკლე ყოფილა და კლიდი აღმოჩნდა შეზოლილი კედლების ქვის ტომარაში, კვამლსადენი მიერთებული იყო ცენტრალურ საქვაბესთან და რამდენიმე წუთში ქურდი გაიგუდა.

მხოლოდ სამი დღის შემდეგ დაურეკა კლიდის მეგობარმა შენობის მეპატრონეს — შემომწმინდა საკვამლე მილი. სახანძრო რაზმმა მილიდან ამოიღო მუშიადქცეული კლიდი.

1998 წელს ხორცკომბინატი პროფესიონალ მოკრივეთა ცენტრად გადაკეთდა. დღისით სპორტსმენები ვარჯიშობენ. ბოლო ხანებში ცენტრის პატრონს ჯიმ გლენსის ესმის, რომ ლამით დარბაზში ვიღაც ვარჯიშობს, შემომწმინდას კი იქ არავინ ხვდება. დარბაზის მეპატრონემ შეაგროვა ცნობები კლიდის შესახებ, აღმოჩნდა, რომ თავის დროზე, ის წარმატებით გამოდიოდა შეჯიბრებებზე და ორჯერ გახდა კიდევ შტატების ჩემპიონი. მოკრივეები ფიქრობენ, რომ ახლა კლიდის სული ვარჯიშობს.

ნლო №7

მავზოლოყში მარსზე

ყველა მტკიცება, „სფინქსის სახე“, რომელიც ამერიკულმა კოსმოსურმა ხომალდმა „ვიკინგმა“ მარსზე გადაიღო, ბუნების თამაშიაო, მტკნარი სიცრუეა. „სფინქსი“ მარსელთა ცივილიზაციამ დაახლოებით 4000 წლის წინ შექმნა. ეს ფაქტი დადასტურებულია, თუმცა აშშ-ის მთავრობა ამას არ ახმაურებს.

„სფინქსის სახე“ დაახლოებით 1,5კმ-ს მოიცავს. იგი მანამდე გამოკვეთეს, სანამ ძველგვიგობლები პირამიდების აგებას დაიწყებდნენ (ცნობილი ხეობის პირამიდა, რომლის სიმაღლე 145 მ-ია, „სფინქსთან“ შედარებით ერთი ციქცნაა).

„სფინქსის“ ფოტოების საგანგებო დამუშავებამ კიდევ ერთი სენსაციური აღმოჩენის წინაშე დააყენა მკვლევარები — „სფინქსის“ კედლებზე წარწერები დააფიქსირეს. ტექსტის ნაწილი უკვე გამოფრულია. მასში, კერძოდ, ნათქვამია, რომ სფინქსში გამოკვეთილია ძველმარსელების მთავარსარდალი, სახელად ქსოანტესი. გარდა ამისა, ნასას ექსპერტები აღნიშნავენ, რომ სფინქსი არა მარტო სკულპტურა, არამედ მავზოლოყშიცაა, სადაც ქსოანტესისა და მისი მემკვიდრეების ნეშტები განისვენებს.

სფინქსის სახის შესასწავლად 1997 წელს ამერიკამ მარსზე კოსმოსური აპარატი „მეტ-ფაინდერი“ („კვალისმაძიებელი“) გააგზავნა. „მეტფაინდერს“ მავზოლოყში შესასვლელი უნდა მოეხსნა, წარუმატებლობის შემთხვევაში კედელში ნახვრეტი უნდა გამოებურლა, კედლებზე აღბეჭდილი გამოსახულებები თუ წარწერები, მარსელების ნეშტები გადაეღო და დედამიწისთვის მიენოდებინა. „მეტფაინდერის“ ექსპედიციის შედეგები დღემდე გასაიდუმლოებულია.

მას, რა დასკვნა გავაკეთოთ — არის თუ

ვიდრე დედამიწისა (იგი, ძირითადად, ნახშირმჟავას გაზისგან შედგება). მიუხედავად ამისა, დადასტურებულია, რომ არცთუ დიდი ხნის წინ „წითელ პლანეტაზე“ ჰაერიც და წყალიც საკმაო იყო.

ინგლისელი მეცნიერები დ. მაიერსი და დ. პერი ვარაუდობენ, რომ მარსელებმა, რომელთაც მალაღვანიტარებული ცივილიზაცია შექმნეს, გამოიყვანეს მისი დაცემის დრო. გარკვეულმა ჯგუფებმა სცადეს თავი გადაერჩინათ კოსმოსური ხომალდებით და დედამიწაზე გადმოსდნენ. აქ ძველგვიგობლებს პირამიდების აგება ასწავლეს. სფინქსების სტატუები, რომლებიც ეგვიპტის მფარველ სულეს განასახიერებენ, მარსელი ქსოანტესის პატივსაცემად აიგო, თანაც მარსელების უშუალო ხელმძღვანელობით.

სკანდალი №3

შეშრი ქსტრავერტი თუ ინტრავერტი?

ტიპური ექსტრავერტი — გულლია, გარესამყაროზე ორიენტირებული პიროვნებაა, ჰყავს მეგობართა დიდი წრე, იმპულსური, მგრძობიარე, უფარდელი და ოპტიმისტურია. ამჯობინებს მოქმედებას და მოძრაობას. აქვს ტენდენცია, იყოს აგრესიული. გრძობებსა და ემოციებს არ აკონტროლებს, მიმართულია რისკიანი საქციელისაკენ, ყოველთვის ვერ დაეცვრნობით.

ტიპური ინტრავერტი — მშვიდი, მორიდებული, თავშეკავებული ადამიანია. მისიწრავის თვითნაწილზისაკენ და იხსნება მხოლოდ ძალიან ახლო მეგობრებთან. სერიოზულად უფიქრდება გადაწყვეტილებების მიღების პროცესს. მიწესრიგებულია, აკონტროლებს საკუთარ გრძობებს. ძნელა მისი მდგომარეობიდან გამოყვანა. შეიძლება პესიმისტური ტენდენციები, აფასებს ზნეობებს ნორმებს. თუ გსურთ გაიგოთ, რომელ ტიპს მიეკუთვნებით, უპასუხეთ წინამდებარე ტესტის შეკითხვებს:

1. ახალ ნაცნობებთან საუბარი თუ გიყვარო?
 - ა. არა
 - ბ. დიას
 - გ. ვერიდები ახალი ნაცნობების შექმნას
2. ზუმრობა თუ გიყვარო?
 - ა. დიას
 - ბ. არა
 - გ. არ ვიცი არანაირი სასაცილო ამბავი
3. მარტობისას თუ გიყვარო მუსიკალურ ჩანაწერებთან ერთად სიმღერა?
 - ა. არა
 - ბ. დიას
 - გ. ხანდახან
4. მეგობარი გთავაზობთ კარაოკეს მონცობას, თქვენი პასუხია:
 - ა. ეს შესანიშნავი აზრია!
 - ბ. არავითარ შემთხვევაში!
 - გ. ეს რაღა არის?
5. სიმარტოვე გიყვარო?
 - ა. დიას
 - ბ. არა
 - გ. ხანდახან
6. წარმოიდგინეთ, რომ უცხო ქალაქში დაიკარგეთ, როგორია თქვენი რეაქცია?
 - ა. საერთოდ, არ მიყვარს უცხოეთის გზის ჩვენების თხოვნა
 - ბ. ვეკითხები გამვლელებს, ეს ჩემთვის პრობლემას არ წარმოადგენს
 - გ. რუკაში ჩახედვა მიჩვენებია
7. როგორ იცნით?
 - ა. ჩუმად
 - ბ. ხმაშია
 - გ. ძალიან იშვიათად ვიცინი
8. თუ გიყვარო კამკამა ფერის ტანსაცმლის ტარება?
 - ა. დიას
 - ბ. თუკი უგემოვნო არ არის
 - გ. არა
9. თქვენ სტუმრად იმყოფებით, მასპინძელი გთავაზობთ რაიმე იუ-მორისტული შეჯიბრის მონცობას ან კარტის თამაშს.
 - ა. ორივე აზრი მომწონს

- ბ. მხოლოდ კარტი
 - გ. არც ერთი
10. თუ ხედავთ, რომ წვეულებაზე ვიღაცას სახე აქვს დასჯრილი, როგორ ფიქრობთ, ეტყვიო ამის შესახებ?
- ა. დიას
 - ბ. არა
 - გ. შესაძლოა
11. ყურადღების ცენტრში ყოფნა თუ გიყვარო?
- ა. ხანდახან
 - ბ. ჩვეულებრივ ყოველთვის
 - გ. არასოდეს
- თითოეული პასუხისთვის მოცემული მარცხენა მხედვით დაითავსეთ ქულები

	ა	ბ	გ
1.	1	3	2
2.	3	1	0
3.	1	3	—
4.	3	1	2
5.	1	3	2
6.	1	3	2
7.	2	3	1
8.	3	2	1
9.	3	2	1
10.	3	1	2
11.	2	3	1

10-17 ქულამდე: ცხოვრება მშვენიერია! ეცადეთ, ამაზე უფრო ხშირად დაფიქრდეთ, გაიხსენით და გრძობები უფრო თამაშად გამოამყვანეთ. არ ღირს იყოთ არც ზედმეტად მორიდებული და არც პესიმისტურად განწყობილი. ბევრ დროს ნუ დაუთმობთ იმაზე ფიქრს, რას იტყვიან სხვები თქვენ შესახებ.

17-29 ქულა: თქვენ არც აბსოლუტური ინტრავერტი და არც ექსტრავერტი ხართ. გიყვართ მეგობრებთან დროს ტარება, მაგრამ ზოგჯერ ზედმეტად მორიდებული ხართ.

29-33 ქულა: თქვენ ნამდვილი ექსტრავერტი ხართ. გიყვართ სიხალე, შესაძლოა ხანდახან სასურველზე უფრო ხმაურიანად ბრძანდებით, მაგრამ ნუ იღვლებით, ამაში ცუდი არაფერია.

ფირმა «ბარანტი»
აწარმოებს ბრტყელი სახურავების, ღია აივნების, საცურაო აუზების პიდროსაინჟოლაციო საშუალებებს იმპორტული მასალით, საუკეთესო ხარისხით. გარანტია — 10 წელი. ანგარიშსწორება ნებისმიერი ფორმით. საეკონომიკო სერვისები რუსეთის ფარგლებში. მის: ნეკრეტოლის ბაზა, №142, „სამთო ქიმიო“ შენობა, გე-3 საკმ, მოსკოვი 78. საკალონაბიომ გვაქვს იმპორტული ჰიდროსაინჟოლაციო მასალაი ☎ 34-05-52; 63-05-26; 77-43-85-69

მეკორნალოვთი პრონიკულ პროსტატიტს
— ექსპრეს-დიაგნოსტიკა 15-20 წუთში;
— ექსპრეს-თანამედროვე იაზონური ანარატორიო;
— კომპლექსური მკურნალობა დღე-სათვის არსებული ეფექტური თანამედროვე მეთოდებით და ანარატორიო, მათ მორის, პროფ. გუსკოვის მეთოდით, რომელსაც ეფექტურობით ანალოგი არ აქვს.
მეცნიერებთა აკადემიის სპეც. პოლიკლინიკა, კაბ. №20 (სპორტის სასახლის უკან) 10-14 სთ.

ლითონის სააპარო
ზარდა-შალუზი; ლითონის პარი; „ბარ-მომბა“; შალუზი; შანჯარის შპარაჟი პისრ-სი; აპტოზარაჟი; დაბიომონტაჟაჟი აივანს.
ხის სააპარო
პარ-შანჯარა, აპაჟი, ანტიკვარული ბრანდული მობა, ლაჟანდარი (ბარნიზი) მის: მუსიანი, გე-4 გ/4 გე-4 კორა. ☎ 63-67-52; 63-53-05; 877-41-07-75

იყიდათ რაბა!

ამერიკაში უჩვეულო სოციოლოგიური გამოკვლევა ჩაატარეს: ორი წლის მანძილზე 260 ამერიკელი სპეციალურ რეჟულში ინერ-და მალაზიებში ყოველდღიური ვოიაჟის შედეგებს — რა იყიდა, რამდენი დრო მოანდომა საყიდლებს, რამდენი დახარჯა და როდის ცდის დაწყების წინ და შემდგომაც მიდევლებს სამედიცინო გამოკვლევა ჩაუტარდათ. ცდის შედეგებმა ცხადყო, რომ მშვენიერი სქესის წარმომადგენლებს ბავშვობიდანვე აქვთ შესისხლხორცეული საყიდლებზე სიარული. ის, ვინც საყიდლებზე სიარულს კვირაში საშუალოდ 17 და მეტ საათს ანდომებდა და 200 დოლარს ხარჯავდა, უფრო ჯანმრთელი, ენერჯიული და გარეგნულად მომზიბლავი იყო. მათ ნაკლები ნაოჭები, სხივიანი თვალები, სუფთა პირის კანი და ჯანსაღი ფერი ჰქონდათ.

სმეტიკას, ფესაცემელს ყიდულობდნენ, დიდი ოპტიმიზმით უყურებდნენ მომავალს, ვიდრე ისინი, ვინც სამზარეულო ან საერთოდ, საო-ჯახო ნივთებს იძენდნენ.

აქტიური მყიდველები უფრო ახალგაზრ-დულად გამოიყურებიან, ვიდრე თანატოლი პასიური მყიდველები და უფრო თავდაჯერე-ბულებიც არიან.

სოციოლოგები ურჩევენ ქალებს, ხშირად ესტუმრონ მალაზიებს, მაგრამ ამას დიდ დროს ნუ მოანდომებენ. მაგ. თუ ქალბატონი საყ-იდლებს კვირაში 21 საათს ახმარს, მაშინ სჯობს მალაზიაში 7-ჯერ ნავიდეს, 3-3 საათით, ვი-დრე სამჯერ 7-7 საათით.

შვედ და ამერიკელ სოციოლოგებს ერთი აზრი აქვთ: პირადი საყიდლები ქალებზე დადებითად მოქმედებს, სიბერის წინააღმდეგ დროებით იმუნიტიტს უზრუნველბს.

ფენსკე დელა №8

პილარდომ სელი შუქყდ მილისა და მდნიკას ტმანს

თეთრი სახლის სპეცსამსახურის ყოფილი თანამშრომელი ტონი სლოუნი, პილარი კლინტონის სენატორის პოსტზე წინასაარჩევნო კამპანიის დროს ნიუ-იორკის ტელევიზიით გამოვიდა და ამტკი-ცებდა, რომ პილარდომ თავად შეუწყო ხელი ბილისა და მონიკას სასიყვარულო ინტრიგას და შემდგომ სკანდალის გაღვივებასაც.

პილარდომ ეს იმიტომ ჩაიდინა, რომ ჩრდილიდან გამოუსულიყო და ამერიკელების თანაგრძნობა დაემსახურებინა. მან ყველაფერი წინასწარ გათვალა — ემზადებოდა დიდი პოლიტიკისათვის და მალალ რეიტინგს მისთვის სასიცოცხლო მნიშვნელობა ჰქონდა, — განაცხადა ტონი სლოუნმა.

მირ ნოვოსტი №8

ექსი წლის შეფი

საიკარმა გოგონა-სასწაულმა სამი უცხო ენა 6 თვისამ ისწავლა, 1 წლისამ კი მუსიკალური ნაწარმოებების შექმნა დაიწყო, ახლა 6 წლისაა და კომპიუტერულ კომპანიის უძღვება.

როგორც გერმანელი ფსიქოლოგი გერჰარდ ბრუნეი ამ-ბობს, ასეთ ფენომენს თავისი პრაქტიკის მანძილზე პირველად შეხვდა. ბრუნეი საქვეყნოდ ცნობილი მეცნიერია ბავშ-ვების განვითარების შესწავლის სფეროში. მან 5 გერ-მანელ სპეციალისტთან ერთად დაიწყო დაკვირვება გოგ-ონაზე, ჯერ კიდევ მაშინ, როცა იგი 6 თვისა იყო. ვიკის მშობლებს კოლეჯი აქვთ დამთავრებული, მათი ინტელექტუალური განვითარების კოეფიციენტი საშუალოზე მაღალია. მამა სან-ფრანცისკოში ერთ-ერთი ფირმის ბუღალტერია, დედა — დიასახლისი. დედის, რეპეტიტორებისა და ბრუნეის ხელმძღვანელობით ბავშვის განვითარებამ მოლოდინს გადააჭარბა. ახლა ბრუნეი და მისი კოლეგები კომპიუტერული კომპანიის დირექტორთა საბჭოს წევრები არიან, ვიკის კონსულტა-ციას უწევენ, იგი კომპანიის შეფია. დაარსების პირველ წელს კომპანიის მიმოქცევა 100.000 დოლარი შეადგინა. ვიკის ჯერ არც ერთი მცდარი გადაწყვეტილება არ მიუღია...

ვიკის ბუნდოვანი მშობლები ამბობენ, — მიუხედავად დიდი დატვირთვისა, გოგონას მაინც აქვს დრო სათამაშოდ. იგი ჩვეულებრივი ბავშვია, სერიზოზს, ველოსიპედს დააქროლებს და ა.შ. უამრავი ამხანაგი ჰყავს და შესანიშნავად უგებენ ერთმანეთს.

ფენსკე დელა №8

ერთი ნახვით დათრობა!

კოსტარიკელი მარგარიტა დელ კორნოს ერთი ახირებული თვისება მსოფლიოს ყველა მამაკაცს შეშურდებოდა. არცთუ ტყუილბრალდ — საკ-მარისია მარგარიტამ სასმლის ბოთლს შეხედოს, რომ მაშინვე თვრება.

ლოთიაო, ვერავინ იტყვის ქალზე, მაგრამ დღესასწაულებზე ერთ-ორ ჭიქას კი სიამოვნებით გადაჰკრავს. რამდენიმე წლის წინ მარგარიტა ღვიძლმა შეანუხა — ექიმებმა 50 გ სასმელზე მეტი კატეგორიულად აუკრძალეს. აი, მას შემ-დეგ დაიწყო საოცრებები. ერთხელ, სასმელების მალაზიას რომ ჩაუთარა, მარგოს ვიტრინამ მო-სტავა თვალი...

— უცებ ვიგრძენი, რომ გავილევე, — უამ-ბო მოგვიანებით განყოფილებაში მიყვანილმა პოლიციელებს.

სამართალდამცავებმა, რა თქმა უნდა, არ დაუჯერეს. ნასვამობის დამადასტურებელმა ტესტებმა უცნაური ფენომენი დაადასტურა. საკ-მარისია, ქალბატონმა ნატვრით შეხედოს სასმ-ლის ბოთლს, რომ სისხლში ალკოჰოლი უფიქ-

სირდება. ჭურჭელში რჩება წყალი, ზეთები, შესაფ-ერისი და საგემოვნო ნივთიერებები... მოკლედ, მარგარიტა სუფთა სახით იღებს სასმელს.

ახლა ექიმები ამ უცნაურ ქალბატონს იკვლე-ვენ. უბედურება ის არის, რომ ერთი ნახვით და-თრობა მის ჯანმრთელობას ძალიან ვნებს. რა მნიშვნელობა აქვს — გინდ დაუღვავია, გინდ შეუხე-დავს, ღვიძლი მაინც ახსენებს თავს...

სკანდალი №8

გვაჩვენეთ ფეხები!

„ქალბატონო, გვაჩვენეთ თქვენი ფეხები!“ — მაღე ასეთი თხოვნით მიმართავენ იაპონიის საგზაო პოლიციის თანამშრომლები ქალ-მძღოლებს. ამომავალი მზის ქვეყანაში საგზაო წესებში ეს-ეს არის, შემოვა ახალი პუნქტი, რომლის მიხედვითაც მშვენიერი სქესის წარმომადგენლებს კატე-გორიულად ეკრძალებათ საჭეს პლატფორმიანი ფესაცემლით მიუხსდნენ.

ნუ გეგონებათ, იაპონელები ჭკუას, ცოტა არ იყოს, მწყარლად ბრძან-დებიათ. ისინი მხოლოდ და მხოლოდ საკუთარ უსაფრთხოებაზე ფიქრობენ. საქმე ის გახლავთ, რომ სიდიდით მეორე იაპონურ ქალაქ ოსაკაში საგ-ზაო ავარიების უმეტესობა სწორედ პლატფორმიანი ქალბატონებზე მო-დის. ასეთი ფესაცემლით ქალები ყოველთვის ვერ ახერხებენ დროულ დამუხრუჭებას და ავარიაც გარდაუვალა. ასე რომ, გაუმარჯოს და-

ბალქუსლიან ფესაცემელს!

კალედოსკობა №9

თუ მორცხვი ხართ, იყოლიეთ ძაღლი

თუ თქვენ ძალიან მორცხვი ხართ და არ შეგი-ძლიათ დალაპარაკოთ ადამიანს, აუცილებლად უნდა შეიძინოთ ძაღლი, — გვირჩევენ მეცნიერები.

„საზოგადოებაში ქცევის ნორმები ძალიან მკაცრ ჩარჩოებშია მოქცეული, რომელიც ზღუდავს უცნობ ადამიანებს — დაულაპარაკონ ერთმანეთს. ძაღლი კი ხსნის სოციალურ დისკომფორტს და წარმოადგენს საუბრის დაწყების იდეალურ წინა პირობას“ — თვ-ლის უორიკსკის უნივერსიტეტის (დიდი ბრიტანეთი) ფსიქოლოგი ჯუნ მაკ-ნიკოლასი. მეცნიერებ-მა ჩაატარეს მარტივი ექსპერიმენტი: ქალთან, რომელიც 5 დღის განმავლობაში შინიდან ძაღლით გამოდიოდა, გასაუბრება სცადა 65-მა მამაკაცმა, მარტოს კი, მხოლოდ სამი გამოელაპარაკა.

იტოგი №8

შოუბიზნესის შეკავალი პაკსკლავები

თან კარგავს მსოფლიო პოდიუმებზე თავის პოზიციებს. მაგრამ ჰოლივუდის ვარსკვლავები მისკენ მიილტვიან და ისიც საოცარი ტანსაცმ-ლით მოსავს მათ. არამნი 135 მლნ დოლარი აიღო. ცნობილ მდიდართა სიაში მოხვდნენ: ტელე-პროდიუსერი — დევიდ კელი (118 მლნ), მსახიო-ბი ტომ ჰენქსი (71,5 მლნ), ჯამუშური რომანების ავტორი — ტომ ლენსი (66 მლნ), „საშინელებათა მეფე“ — სტივენ კინგი (65 მლნ), მოზარდთა საყ-ვარელი მუსიკალური ჯგუფი — Backstreet Boys (60 მლნ), რეისორი — სტივენ სპილბერგი (60 მლნ), მსახიობი — ბრიუს უილისი (54,5 მლნ).

„ფორბსი“ ვარსკვლავთა რეიტინგს მხოლოდ ჰორორარების რაოდენობით როდი განსაზღვრავს, არამედ მსოფლიო პრესაში მათი სახელების ხში-რი მოხსენიებითაც. მაგალითად, ჯულია რობ-ერთსმა „სულ რაღაც“ 50 მლნ დოლარი მიიღო, მაგრამ ერთდროულად ორ გახმაურებულ ფილმ-ში ითამაშა. ხშირად მოიხსენიებენ ჯორჯ ლუკასს და ოპრა უინფრის, სპილბერგსა და ტომ ჰენქსს, ცნობილ კალათბურთელ მაიკლ ჯორდანს, მომლ-ერალსა და მსახიობს — შერის და რუს ჩოგბურ-თელს — ანა კურნიკოვას.

სეგოდნა №51

გაყინული საიკოპლო

ნაყინს ყველა სხვადასხვანაირად მიირთმევს — ზოგი ფაქზად ლოკავს, ზოგი კბეხს, ზოგი კოვზით ჭამას ამჯობინებს, მაგრამ ყველას ერთი რამ აერთიანებს — უსაზღვრო სიამოვნება, რომელსაც არც ასაკი და არც წელიწადის დრო არ ეზორჩილება. ჩვენ მსუბუქ ტრანსში ვვარდებით და ვზთანთქვთ ტბილ, გრილ, სრიალს მასას. გონება კი ამ დროს თითქოს მიძინებულია. ამიტომაც, იმისდა მიხედვით, თუ როგორ მიგრთმევთ ნაყინს, შეიძლება ჩვენი ხასიათის გამოცნობა.

თუ დაუფიქრებლად ჩააფრინდი კბილებით

პირველი შეხედვით, შეიძლება ისეთი შთა-ბეჭდილება შეექმნას, რომ აგრესიული, მტკიცე ხასიათის ადამიანი ხარ და „კბუნა“ გიყვარს. სინამდვილეში კი, შეუპოვარი ადამიანის ნილ-ბის მიღმა იმალება უსაზღვროდ მერყევი ად-ამიანი. მოკლედ, შენი აგრესიულობა — თავ-დაცვის ფორმაა.

თუ მაცდუნებლად ასრიალებ ენას ნაყინზე

მგრძობიარე და რომანტიკული ხარ, გარე-სამყაროს მოვლენებს, შთაბეჭდილებებს ფრთხ-ილად ეყურები. შენთვის დამახასიათებელია დელიკატურობა, სამაგიეროდ, პრაქტიკულო-ბა გაკლია.

თუ ცდილობ, ნაყინი თითით მიირთვა

ტიპური ექსტრავაგანტური, მხიარული, გულია ადამიანი ხარ. მაგრამ ამასთანავე ყვე-ლანაირად ცდილობ, პუსუსისმგებლობის და ვალდებულებების თავიდან აცილებას, ცდი-ლობ, ცხოვრებისგან ყველაფერი მიიღო ისე, რომ თავს ძალა არ დაატანო და არც სინდისი დაიმძიმო. მოკლედ, „ნაღების“ მოხდა გიყვარს.

პირმოკუმული მიირთმევ

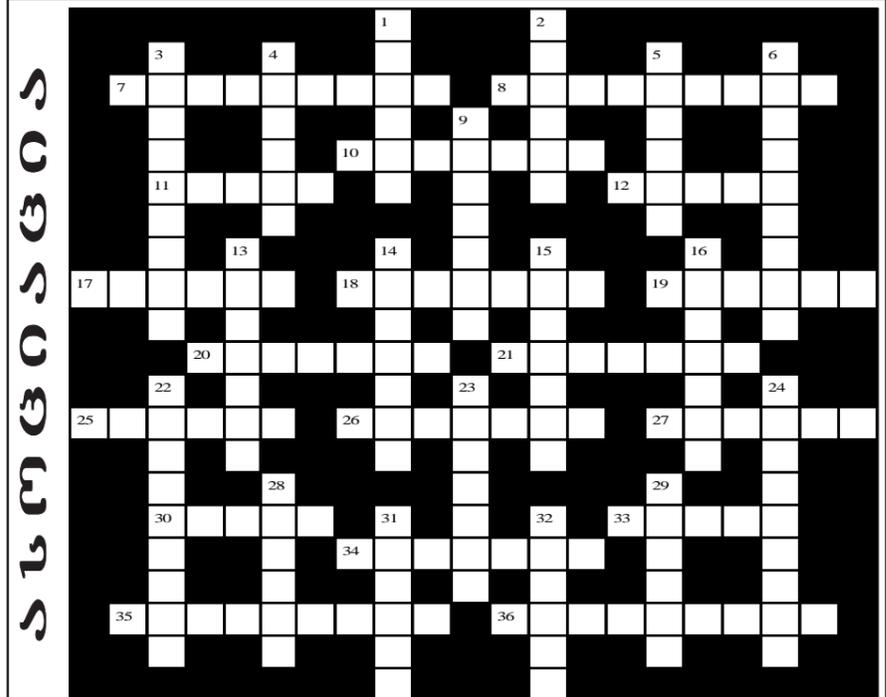
საკმარისად გულჩაობხობილი და მორცხ-ვი ხარ — თუმცა არ ამყლავნებ, თავს მოდუნებ-ის უფლებას არ აძლევ, იმის მაგიერად, რომ გული გაუსხნა ადამიანს, უცდრ, სანამ ის გად-მოდგამს პირველ ნაბიჯს. მაგრამ თუ ვინმემ შეძლო ყინულის გაღლობა და უნდობლობის გადალახვა, მიხვდება, რომ შენ სულიერად მდი-დარი ადამიანი ხარ, რომელსაც გააჩნია ღრმა გრძნობები და მყარი მეგობრობაც შეუძლია.

თუ კოვზით მიირთმევ

სიფრთხილე — შენი ხასიათის მნიშვნელო-ვანი ნაწილია. ენდობი მხოლოდ იმას, ვინც შენი საკმარისად ცბიერი „ტესტების“ და შემოწმებების გადალახვა შეძლო — რასაც სისტემატურად და შენდა უნებურად აწყობ. ჯერ ძირფესვიანად შეისწავლი ადამიანს, სწორი საკუთარი ინტუიციის და გონების სასწორზე მის თვისებებს და მხოლოდ ამის შემდეგ იძლევი „დასტურს“ მასთან ურთიერთობაზე.

თუ ფაქზად ლოკავ

— შეიძლება ითქვას, რომ პროფესიონა-ლი ექსპერტი ხარ ნაყინისა. ასევე ძალიან ცნო-ბისმოყვარეც ბრძანდები. ადამიანებისადმი გულგრილი არ ხარ. მოუთმენლობაში ვერ-ავინ დაგადანაშაულებს, მაგრამ სიყიუტე და სიტყვის გატანა გახასიათებს.

თარაზულად: 7. ტყე, ჯარისკაცი; 8. სეანსი, თეატრი; 10. ლიქორო, ნუში; 11. ფხა, ბალი; 12. ნიახური, ნადუდი; 17. ფარეხი, ძროხა; 18. ნაპოლეონი, გერმანია; 19. ველი, ამერიკა; 20. ლიდერი, ბანდა; 21. გული, სისხლი; 25. „მოამბე“, „კურიერი“; 26. ალუბი, სომხეთი; 27. თაბაშირი, კბილი; 30. ადამიანი, ელვა; 33. ბეშბი, ბოკვერი; 34. მეტალურგი, ლუმელი; 35. მალაზია, ანტიკვარი; 36. კოშკი, აპოლონი.

შვიულად: 1. შლაპა, კუბა; 2. კობრა, გიურზა; 3. ეკლესია, ლოცვა; 4. ტრასა, ტყე; 5. გაზეთი, მოთხრობა; 6. თაბაშირი, ქანდაკება; 7. ეკლესია, საკურთხეველი; 13. სოკრატე, არისტოტელე; 14. თვითმფრინავი, გემი; 15. ბრონქატი, სახსარი; 16. ნანვეარი, პრეფიქსი; 22. საბერძნეთი, მანაგუა; 23. ინტელიგენტი, განათლება; 24. ნახვრეტი, ქვემეხი; 28. სვეტიცხოველი, ტაო; 29. ტანსაცმელი, შევიცარი; 31. ინტერესი, დაჯგუფება; 32. ყორივარდა, ია.

წინა ასოციაციის პასუხები: თარაზულად: 7. ნოემბერი; 8. თაბაშირი; 10. კროლი; 11. გრიგი; 12. ალიგატორი; 15. ამპერი; 18. ხერცხი; 19. ბინოკლი; 20. დილეგი; 21. ლეგატო; 23. გრაფიტი; 26. ბოქსი; 27. პირატი; 31. მონუმენტი; 33. თეთრი; 34. მოგვი; 35. ნიკლაური; 36. ბროწეული. შვიულად: 1. ნოტრდამი; 2. ემალი; 3. კრემლი; 4. კატარი; 5. ეშერა; 6. პროგრესი; 9. იდალგო; 13. პროვინცია; 14. რეპეტიცია; 16. ნაგარა; 17. კლიენტი; 22. ნორვეგია; 24. ფირმა; 25. ლტოლვილი; 28. დონორი; 29. სტვირი; 30. ბროლი; 32. კორეა.

1630 წლის 18 აგვისტოს სხვი-ლოც ციხესიმაგრეში (შიდა ქართ-ლი) მოხდა მკვლელობა.

მოკლულს ვინაობა — ქართლის ვალი (ანუ შაჰის ნაცვალ) სვიმონ-ხანი. ქართული წყაროე-ბი ქართლის მეფედ მოიხსენიებენ. სარწმუნოე-ბით მაჰმადიანი.

მკვლელობის ვინაობა — ზურაბ არაგვის ერისთავი. სარწმუნოებით ქრისტიანი. ქართლის ბაგრატიონთა ახალგაზრდა ნაშვირი მოკლეს ძილში — ნაქიფარი, უიარალო, უმწეო. ამქვეყნიდან წასვლას იმქვეყნად, ალბათ, ვერც კი მიხვდებოდა და ვერც იმას შეიტყობდა, რომ იგი განწირა იმ კაცმა, ვისაც უზომოდ ენდობოდა და მამობილად თვლიდა.

თითქოს ყველაფერი ნათელია. ცხედარიც ადგილზე არის და არც მკვლელობის საძებნელი. მაგრამ პოლიტიკური მკვლელობისას, დღესაც და წარსულში, მყისვე იხადება ხოლმე ეჭვი, რომ ერთი კაცით არ შეიძლება შემოიფარგლოს ბრალდებულთა ოდენობა. თითქმის ყოველთვის წამოიჭრება კითხვები — ვინა დგას მკვლელობის ზურგს უკან? ვინ ჩააგონა დანაშაული? ვინ მოიხ-ვეჭს სარგებლობას ჩადენილი ბოროტმოქმედებ-ის შედეგად?

ამგვარი კითხვები, ძალზე ხშირად, უპასუხ-ოდ რჩება და საიდუმლოების ფარდას ახდა არ უნერია. ეჭვი და თუნდაც საფუძვლიანი ვარაუ-დი ჭეშმარიტების ადგილს ვერ დაიჭერს; იღუ-მალეების ნისლი, ალბათ, ვერასოდეს გაიფანტება. სვიმონ-ხანის მკვლელობასთან დაკავშირე-ბით წლების მანძილზე ტრიალებდა ბრალდება თეიმურაზ პირველის მიმართ. მაგრამ ვერც მა-შინ გაირკვა ვერაფერი და დღესაც არ არის ეჭვიმუთხანად დადგენილი, მიუძღოდა თუ არა ბრალი კახეთის მეფეს — ქართლის მეფის მკე-ლელობაში.

ისევე ეჭვისა და ვარაუდების ტყვეობაში ვიმყოფებით. ლამის ოთხი საუკუნე გასულა მას შემ-დეგ და, რა თქმა უნდა, წარმოდგენილია კატე-გორიული დასკვნის გამოტანა, როდესაც მხოლოდ არაპირდაპირი საშუალებები მოგვეპოვება. მოწმე-თა დაკითხვა და დაპირისპირება, ვაი რომ, გამორ-იცხულია.

ჩვენში, არცთუ იშვიათად, მაგანთა და მაგან-თა უკიდვანო ამბიციების დასახატავად იმონწე-ბენ ხოლმე ფრთოსან გამოთქმას „უჩემოთ ვინ იმღერეთა?“, მაგრამ შესაძლოა ყველასთვის არ იყოს ცნობილი, თუ ვის ეკუთვნის შემოსხენებუ-ლი სიტყვები და სახელგანთხრობი ვისი მისამართით ითქვა პირველად.

არჩილ მეფის პოემაში „გაბაასება თეიმუ-რანისა და რუსთველისა“ ვკითხულობთ: „ასრე სჭირს საქართველოსს დიდებულთ, გინა მცირე-თა, აზვადებებან, იტყვიან „უჩემოთ ვინ იმღერე-თა?“

უკეთესად მართლაც რომ ვერ იტყვი! მეფე-პოეტის სახელი მარტოოდენ ამ აფორიზმითაც შეიძლება დარჩენილიყო ძველ მელექსეთა გატყრე-ლულ წესსაში.

„უჩემოთ ვინ იმღერეთა?“, რასაკვირველია, საყოველთაოდ გავრცელებული ფენომენი გახლავთ. მაგრამ საქართველოში, ტყეობა, უფრო ღონივრად იყო ფესვადგმული, უფრო გამოკვეთილი იერი ჰქონდა. საისტორიო წყაროებში შემონახული მასალა თავლასაინოდ ადასტურებს არჩილ მეფის მშვენიერ აფორიზმს, უკურნებელი „ქართლის ჭირის“ ფორმულად რომ გამოდგება. საუკუნეთა მხარზე ჩრდილივით მოგვადგება, წარმატებით მოუღწევია ჩვენს დრომდე, კიდევ უფრო გალალე-ბულა და, ალბათ, მომავალშიც არ გაგვეყრება.

აღნიშნული სტრიქონები გვხვდება პოემის იმ ეპიზოდში, სადაც თეიმურაზ პირველი მოგვითხრობს ბაზალეთის ომის პრელუდიას ანუ გიორგი სააკაძისა და ზურაბ ერისთავის ქიშპობას. როგორც ცნობილია, ბაზალეთის ომში დამ-არცხებამ დიდ მოურავს სამშობლოდან გადახ-ვეწა არგუნა წილად.

ბურთი და მოედანი ზურაბ ერისთავს დარ-ჩა. იგი გიორგი სააკაძის ხელში იყო გაზრდილი და განვრთნილი. უგვირგვინო მეფობის ჟინიც, ეგბე, დიდი მოურავისაგან გადადო.

ქართლ-კახეთის მეფის სიძე გახდა და კიდევ უფრო გაშალა ფრთები.

„ქართლის ცხოვრება“ ორჯერ აღნიშნავს ხაზ-გასმით არაგვის მრისხანე ერისთავის „განდიდე-ბას“.

პირველად: „ხოლო განდიდნა ზურაბ ერის-თავი და არღარა უდებდა მოურავსა თავსა“.

ამას მოჰყვა ბაზალეთის ომი. მეორედ: „ამა ჟამსა შინა უფრო განდიდნა ზურაბ ერისთავი და არღარა დაუდგა ბატონს თეიმურაზს თავი“.

არაგვის ერისთავი უმჯაყოფილი იყო იმით,

რომ დიდ მოურავთან ერთად გადახვენილი მუხ-რან-ბატონის სამფლობელო თეიმურაზმა თავის ვაჟს მისცა, თუმცა ბაზალეთში გამარჯვების შემ-დეგ თვით ზურაბი ფიქრობდა სამუხრანოს დაპ-ატროვნებას.

ამიტომაც განუდგა თავის სიმამრს. ქართ-ლის ტახტის უზურპატორად მიჩნეული მეფე კახ-ეთისა, დიდებულთა მხარდაჭერით, ქართლიდან განდევნა და კანონიერი უფლებანი აღუდგინა ქართლის ბაგრატიონთა ჩამომავალს — შაჰ-აბა-სის მიერ, ათიოდე წლის წინათ, ქართლის გამგე-ბლად დანიშნულ სვიმონ-ხანს, რომელსაც იმხა-ნად მხოლოდ თბილისი და სომხით-საბარათიანო ეჭირა.

განდიდებულ-აზვავებულ ფეოდალს არაფ-რად ეჭაშნიკებოდა ორთავ ტახტზე ერთი მე-ფის ბატონობა. მისი გულისნადილი ის იყო, რომ თეიმურაზი თავის სამკვიდრებელში და-ტეულიყო, სვიმონს ქართლში ემეფა და მათი

იყო თუ არა მკვლელობა შიკრიტილი

მთავარი მრჩეველი თუ საქმის წარმმართვე-ლი თვითონ ყოფილიყო.

ზურაბის გარჯით ქართლის ტახტზე წამოსკ-უბებული სვიმონი თავის მწყალობელს დიდად ემადლიერებოდა, სიყვარულით „მამას“ ემხდა, სამუხრანოც უბოძა, იყო მისი მორჩილი და მის დაუჯიხავად ერთ ნაბიჯსაც არ დგამდა.

ვახუშტი ბატონიშვილი გვაუწყებს: „ამისი მხილველი უღონო ქმნილი ბატონი თეიმურაზ ნარვიდა წინაშე ყაენისა და უფადარიდამ მოსწერა ზურაბს: შუუგვანებელ არს განწირვად სიძისაგან სიმამრისა. გარნა ვიხილოთ უკანასკნელი შენი, და სვიმონისა“.

ირანის შაჰთან საჩივრულად წასული თეიმუ-რანი ნუთუ აინუნვიც არ ავდებდა იმ გარემოე-ბას, რომ ისპაანში ფრიად კმაყოფილი იქნებოდ-ნენ ზურაბ ერისთავის მიღწევით — ყიზილბაშ-თა დაუჯიხავად ერთ ნაბიჯსაც არ დგამდა.

ნუთუ არც იმას უწევდა ანგარიშს, რომ სე-ფიანთა სამეფო კარზე უდიდესი გავლენით სარგე-ბლობდა მკვიდრი ბიძა სვიმონისა, ირანის ყულარალასი ხოსრო-მირზა (შემდგომში — როს-ტომ, მეფე ქართლისა), ვისი წყალობითაც ავიდა ირანის ტახტზე შაჰ-სეფი, შვილიშვილი შაჰ-აბა-სისა და ამიტომაც, როგორც წერენ, „ერანის საქმე როსტომ მეფეს ეკითხებოდა“.

თეიმურაზს, ალბათ, იმამყული-ხან უნდოდა ეგულებოდა იმედვად. ევროპულთაგან ირანის „მე-ორე მეფედ“ წოდებული ხანი შირაზისა, უთუოდ შეაწვედა სიტყვას ურჩი ფეოდალისაგან დაჩაგრულ ქართველ მეფეს.

ზურაბ ერისთავი, ისევე როგორც გიორგი სააკაძე, ყიზილბაშთა დროშებზე იყო ნამსახ-ური და, ისევე როგორც გიორგი სააკაძეს, ის-პაანში მოლაღატედ თვლიდნენ — განსხვავებით თეიმურაზ პირველისაგან, რომელიც მართალია ათი წელიწადი ეომებოდა ყიზილბაშებს, მაგრამ მათ დროშებზე არ უმსახურია და მოლაღატედ ვერ ჩაითვლებოდა.

ასე რომ, უიმედოდ როდი გამოიყურებოდა თეიმურაზის გამგზავრება ირანს — ქართველ ფეოდალზე საჩივრულად.

ამავე დროს, იტალიური წყაროს ცნობით, ზურაბ ერისთავს იმერეთიდან ესტუმრა ზებედე ეპისკოპოსი და მკაცრად გაკიცხა იმის გამო, რომ მისი გამოისობით დაიწყო არეულობა ქვეყნისა და გაბატონდა მაჰმადიანი მეფე, ვისაც მიბაძვენ ქვეშევრდომები და უღვთო რჯული მთელ ქართლს მოედებოდა.

დასასრულ, ღვთისმსახურს ასე გაუფრთხ-ილებია აზვავებული ფეოდალი: დროზე გამოას-ნორე შეცდომა, თორემ მახვილი ღვთისა შენს თავზე დაუშვებოდა.

ზებედეს სიტყვებმა ზურაბის სული ძალუმად შეანჯღრიაო.

ძნელი სათქმელია, თეიმურაზის მუქარამ გასჭრა თუ ეპისკოპოსის მუქარანარეგმა ქადაგე-ბამ, ისპაანმა თუ ღვთის მახვილმა დააფრთხო უშიშარი და ამჟი ერისთავი.

ვითომ სინდისის ქვენა აღუძრა თეიმურაზის წერილმა? აბა რა სათქმელია, სინდისი სათოფრე არ გაეკარებოდა არაერთი ავჯაციონის ჩამდენ კაცს. სისხლიან საქმეებს რომ თავი დაეანებოთ, ჯერ თავის გამზრდელსა და მფარველ გიორგი სააკა-ძეს განუდგა, მერე თავის სიმამრ თეიმურაზს.

ეგებ ორ ცეცხლს შუა მოქცეული დარეჯანის ხეწნა-მუდარამ აუჩინა გული? ქალს იქით მამა პერალბოდა, აქეთ ქალს ვერ უტყვია ხათრს. ეგებ ყველა ღონე იმხარა, რომ მოერიგებინა მტრად გადავიდებული მოყვარენი?

ასე იყო თუ ისე, ისპაანისაკენ მიმავალი თე-იმურაზი შუა გზიდან უკან მობრუნდა. და ესეც, მსგავსად წასვლისა, ზურაბ ერისთავის მოქმედებით იყო გამოწვეული.

1628 წლის 14 დეკემბერს გორში რომიდან ჩამოვიდნენ თეათინელთა ორდენის მისიონერე-ბი პიეტრო ავიტაბილე და ჯაკომო დი სტეფანო. მომდევნო წლებში მათ შეუერთდნენ არქანჯე-ლო ლამბერტი, ჯუზეპე ჯუდიჩი, კრისტოფორო კასტელი, ჯუსტო პრატო და სხვანი.

ისინი რომის პაპის აგენტები იყვნენ; საქართველოში კათოლიკობა უნდა გაეფრცხლები-

თეიმურაზ | ესაუბრება დე კასტელის

ნათ. ხოლო ქართველები კათოლიკობას თავისი ქვეყნის პოლიტიკურ მომავალს უკავშირებდნენ ანუ შემწეობას ელოდნენ ევროპიდან. დასავლური სამ-ყაროს მხარდაჭერა სწყუროდათ, რათა თავი დაეც-ვათ მაჰმადიანური აღმოსავლეთის ტოტალური შემოტევისაგან, წალეკვით რომ ემუქრებოდა ქართულ მიწას, ქართულ სულსა და ქართულ სი-ტყვას.

1630 წლის 3 აგვისტოს პიეტრო ავიტაბილე, წინამძღვარი თეათინელთა მისიონისა, დროებით გაბრუნდა რომში თავისი კოლეგების ჩამოსაყვა-ნად.

გორიდან რომს გაგზავნილ წერილში (და-თარიღებულია 1630 წლის 18 ნოემბრით) ჯაკომო დი სტეფანო საქართველოში მომხდარ ახალ ამ-ბებებს აუწყებდა პიეტრო ავიტაბილეს, რომელსაც რომში გამგზავრებისას უთქვამს, საქართველოში მალე ცვლილებანი მოხდება და ჯაკომო უთე-ლის თავის წინამძღვარს: თქვენი პირი ამას ნამ-დვილად სულიწმინდა ბრძანებდა, რადგანაც თქვენი ნათქვამი ზემდინეწვით გამართლდაო.

ჯაკომოს სიტყვით, აგვისტოს შუა რიცხვებ-ში სვიმონ-ხანი წასულა სამამილასოროში, რათა იქაური მამულები, რომლებიც ქართლიდან გან-დევნილი თეიმურაზ მეფის მომხრეებს ეჭირათ, გაენაწილებინა თავისიანებისათვის.

ამასაშორებ, ზურაბ-ბეგი, სამი ერთგული აზნ-აურის თანხლებით, მოულოდნელად თავს დაესხა სვიმონ-ხანს, რომელიც სხვილოს ციხესიმაგრეში დიდი ღონის შემდეგ ტყვედ ჩილს მისცემოდა; მძინარეს თავი მოჰკვეთა და ხელში მიიჭრა თავის სიძეს — გიორგი ჩერქეზს, რათა დაუყოვნებლივ მიერთობით ძღვნად თეიმურაზ მეფისათვის.

მერე გაემურა თბილისის მახლობლად მდე-ბარე სოფელ ნავისში, სადაც საგარაკოდ იმყო-ფებოდა სვიმონის ცოლი (შვილიშვილი შაჰ-აბა-სისა), შეიპყრო და ისიც თეიმურაზთან წარგზავ-ნა, ხოლო მთელი თვალ-მარგალიტი და სხვა ქონე-ბა დედოფლისა მიითვისა. თეიმურაზმა დიდი პატივით მიიბარა მინას სვიმონის ცხედარი, დაქვირვებული ქალი კი ისპაანის გზას გაუყენა.

ჯაკომო დი სტეფანო შემდეგ აღნიშნავს, რომ ზურაბმა თეიმურაზს შეუთვალა: შენს წინააღ-მდეგ მოწყობილი ამბოხება მომიტევე... ზებედე ეპისკოპოსის შუამავლობამ დააჩქარა თეიმურაზის შერიგება ზურაბსა და მის მომხრეებთან. ისინი სვეტიცხოვლის ტაძარში შეხვდნენ მეფეს და ხე-ლახლა შეჰფიცეს ერთგულება.

იტალიელი მისიონერის ცნობით, თეიმურაზ მეფემ შაჰ-სეფის ამცნო: სვიმონ-ხანის მკვლელო-ბაში ბრალი არა მაქვსო.

ეტყობა, დაუფრევს, ამას ერთგვარად ადას-ტურებს სეფიანთა სამეფო კარის მემკვიდრის მონათხრობი, სადაც ვკითხულობთ, რომ ზურაბ-მა იოლოდ მოიპოვა ახალგაზრდა და გამოუცდელ-ლი სვიმონ-ხანის ნდობა და მისგან ქვეყნის საქმე-ბი ჩაიბარა. მერე თავის სამფლობელოში წასვლა

შესთავაზა, საჩუქრები უნდა მოგართვათო. რამ-დენიც არ დაუშალს კეთილისმსურველებმა, არ შეისმინა და მცირერიცხოვანი მეომართა თანხ-ლებით გაჰყვა ზურაბს. მან კი უღალატა და თავის სახლში მოწამებრივი სიკვდილით მოკლაო.

მაგრამ განსაკუთრებით საგულისხმოა შემ-დეგი ფრაზა: „ზურაბი თეიმურაზთან ახლო მე-გობრობისა და კავშირის დამყარებას შეუდგა, რათა იგი მოტყუებითა და ეშმაკობით თავის თანამემედ და თანამზრახად გაეხადა“.

მასასადამე, სეფიანთა ხელისუფლება მომხ-დარ მკვლელობაში თეიმურაზს არა სდებდა ბრალს.

არჩილ მეფის პოემაში თვით თეიმურაზი გვარწმუნებს: მოკლა მან ჩემად უგრძობლადო.

„კუი პროდესტ?“ — ეს გამოთქმა ძველრო-მული სამართლიდან მოდის. ვის მოუტანს სარგე-ბლობას, ვისთვის არის ხელსაყრელი? ამგვარი კითხვა ბუნებრივად იხადება, როდესაც დანა-შაულის მიზეზებსა და შედეგებზე მსჯელობენ, როდესაც მიიჩნევენ, რომ დანაშაულის ჩამდენის გარდა შეიძლება არსებობდეს დანაშაულის სულისჩამდგმელი ანუ ჭეშმარიტი დანაშაულები.

ზემოხსენებული ჯაკომო დი სტეფანო წერს, რომ თეიმურაზს დაემორჩილა სვიმონ-ხანის კუთვ-ნილი ორი პროვინცია — სომხითი და საბარა-თიანო.

თეათინელი მისიონერის დასკვნით, თეიმუ-რაზი წინანდელზე ორჯერ ვრცელ მიწა-წყალს დაეუფლა „ხმლის გაუმშველებლად“. უკვე იყო ბატონ-პატრონი როგორც კახეთისა, ასევე მთე-ლი ქართლისა (თბილისის გამოკლებით).

და აღარაფერი დაუდგებოდა წინ იმ მო-საზრებას, რომ სვიმონ-ხანის მკვლელობა ხელ-საყრელი იყო, უპირველეს ყოვლისა, თეიმურაზი-სათვის და სწორედ მას მოუტანა სარგებლობა.

მთავარი ბრალმდებლის როლს თამაშობს როსტომი, ბიძა დალუპული სვიმონისა.

ქართველი ისტორიკოსი ფარაბან გორგიჯან-იძე, როსტომ მეფის გაზრდილი და უერთგულესი ყმა, მისგან დანაშაულებული მოხელე, ასე გად-მოგვეცემს სვიმონ-ხანის მკვლელობის ამბავს:

თეიმურაზმა ერთი ჩერქეზი, სახელად გიორ-გი, შეუწინა ზურაბ ერისთავს, თავისი ასულის მიცემას და თიანეთის ბოძებს დაჰპირდა სვიმონ-ის მკვლელობისათვის. ჰგმეს პატრონეცობა და შეცვალეს ღმერთზე ფიცო.

ეს ცნობა ზოგჯერ დაეჭვებას იწვევს ხოლმე, ვინაიდან თეიმურაზი სვიმონ-ხანის მკვლელობი-სათვის ჯილდოდ თავის ასულს ვერ შეჰპირდე-ბოდა ზურაბს, რომელსაც უკვე ცოლად ჰყავდა და რეჯანი. მაგრამ ეს ლაფსუსი არ გამოდგება აღნიშნული ცნობის გასაქარწყლებლად. საქმე ისაა, რომ იგივე ინფორმაცია (მითითებული ლაფსუს-ის გარეშე) დამონებულია ე.წ. „პარიზის ქრონი-კის“ (ანუ „ცხოვრება საქართველოსა“) ფურ-ცლებზე:

„იმავე წელიწადს იმდენი ისარჯა კახმა ბა-ტონმა თეიმურაზ, თავისი ქალი და სიძე ერისთავი ზურაბ და მისივე ყმა, ჩერქეზი გიორგი, მოლ-ალატე შეუყვანა და მძინარე ბატონი სვიმონ ცხ-ვილოს დააყვანინა“.

ორივე ავტორის თხრობა უნდა ყრდნობოდეს როსტომ მეფის გუჯარს, 1648 წლით რომ არის დათარიღებული.

ივანე ჯავახიშვილი აღძრულ საკითხზე მსჯელობისას ყურადღებას ამახვილებდა იმ გარე-მოებზე, რომ თეიმურაზს როსტომთან შერიგებე-ნას მისთვის კახეთის სამი სოფელი მიუცია „ნა-სისხლად“ და ამით თითქოს თავისი ერთგვარი მონაწილეობა და ბრალი დანაშაულის მოწყობა-ში მდუმლარედ დაუდასტურებია.

ნიკო ბერძენიშვილი უფრო კატეგორიული იყო. იგი წერდა: „თეიმურაზ მეფე იმდენს ეცადა, რომ მამულით გაუმამლარი ერისთავი გადაიბი-რა. სიმამრმა სიძეს სვიმონ-ხანის მოკვლა შეუკვე-თა და ჯილდოდ თიანეთს შეჰპირდა“ („თიანეთი“ მიგვანიშნებს, რომ მკვლელობა ფარისაგან გორგი-ჯანიძის ცნობას ყრდნობა).

მამ, შეკვეთილი ყოფილა მკვლელობა სვიმონ-ხანისა?

არ არის გამორიცხული კიდევ ერთი ვარაუ-დი: ზურაბ ერისთავმა მოკლა სვიმონ-ხანი ყოველ-გვარი შეკვეთის გარეშე, მაგრამ ცხადზე ცხადია ისიც, რომ ეს გააკეთა შემკვეთად შერაცხილი თეიმურაზ მეფის საამებლად, მათ შორის ჩატეხ-ილი ხიდის გასამთლებლად. ასე რომ, თეიმუ-რაზი პასიურ შემკვეთად მაინც უნდა ჩაითვა-ლოს. იგი ყველაფერს იღონებს, რომ ბრალდება წაშალოს, მაგრამ ვერ აღწევს მიზანს. თუმცა სე-ფიანთა სამეფო კარის წინაშე კი ახერხებს თავის გამართლებას... სვიმონ ხანის მკვლელობა — ზურაბ ერისთავის მოკვეთილი თავით.

კალაღლი პოლიბრაფიისთვის ადაილვა მიბანიო ფუხცებში და ხელონებში 71-04-14 სსპაპსსპა უორმაბში 877-43-28-62 A1; A2; A3

საქყენა სანაპიროს 2ა, ბელ.: 98 24 98, 37 64 46

წიგნების ბროშურების გამოცემა დაკაბადონება და ბეჭდვა „კპირის კალიტრის“ ბაიბოს, რომიბაიბოლაბა აპურის ძ. 8 (სპორტის სასახლის უკან). ტ 33-78-07

ისევ მანჩესტერი?

ჩემპიონთა ლიგის მეორე გრუპური ტურნირის დასრულებამდე მხოლოდ ერთი ტურია დარჩენილი, ტური, რომელმაც ბევრ შეიქმნევას უნდა გასცეს პასუხი და უპირველეს ყოვლისა, დარჩენილი ოთხი მეოთხედ-ფინალისტი უნდა გამოავლინოს. ზოგიერთი გუნდისათვის უკანასკნელი შეხვედრებმა აზრი დაკარგა. ზოგის ბედს კი ალბათ მომდევნო ეტაპზე უკვე გასული გუნდები გადაწყვეტენ.

A ჯგუფი

ბარსელონა-პერტა 3:1 პორტუგალია-სპარტა 2:2

ნინა ტურში „ბარსელონა“ ჯგუფიდან გავლა გაინაღდა, „პერტასთან“ მატჩში კი ჯგუფში პირველი ადგილი. „სპარტასთან“ გასამართმა უკანასკნელმა მატჩმა კატალონიელთათვის ყოველგვარი აზრი დაკარგა და ალბათ ლუის ვან გაალი ჩეხეთის დედაქალაქში მეორე შემადგენლობას ათამაშებს. მიუხედავად იმისა, რომ „პერტასთან“ მატჩი სტუმართა იერიშებით დაინიშნა და ამ იერიშებს ბერლინელთა გოლიც კი მოჰყვა, ეჭვი არავის შეჰპარვია, რომ საბოლოო გამარჯვება ესპანელებს დარჩებოდათ. ვან გაალის გუნდმა ყოველგვარი ზედმეტი ნერვიულობისა და დამაბულობის გარეშე გაუტანა გერმანელებს სამი გოლი და ერთი ამდენი საგოლე მომენტიც შექმნა. ესპანელთაგან გოლები ხავეიმ, გაბრიმ და კლიუვერტმა გაიტანეს.

ლუის ვან გაალმა განაცხადა, ასე თუ ვითარებაში არც ესპანეთის ჩემპიონატის მოგება უნდა გაგვიჭირდესო, მეოთხედფინალში სასურველი მეტოქის დასახელებისაგან კი თავი შეიკავა. იურგენ რობერტი კი ბოლო ტურში შინ „პორტუსთან“ გამარჯვების იმედი გამოთქვა და ამით ალბათ გერმანელებზე უფრო ჩეხი გულშემატიკრები გაახარა.

ჯგუფის მეორე მატჩში „პორტუ“ აშკარა ფავორიტად მოიხსენიებოდა და ყველას ეგონა, პორტუგალიელები ბოლო ტურს ფორმალბად აქცევდნენ, მაგრამ „სპარტას“ შეუპოვრობამ შედეგი გამოიღო. ჩეხებმა სასწაულად გამოგლიჯეს მეტოქეს ერთი ქულა და ჯგუფიდან გასვლის შანსი დიტიოვეს. 75-ე წუთამდე „პორტუ“ 2:0-ს იგებდა და გულში გამარჯვებას ზეიმობდა, თუმცა ჯერ ლოკვენცმა შეამცირა სხვაობა, მსაჯის დამატებულ მესამე წუთზე კი ფუკალმა „პორტუ“ საგონებელში ჩააგდო. ბოლო ტური მეორე მეოთხედფინალისტის ვინაობას გაარკვევს. თუ ჩეხებმა შინ „ბარსელონას“ სძლიეს და „პორტუ“ ბერლინში დამარცხდა, შემდეგ ეტაპზე „სპარტა“ ითამაშებს. ყველა სხვა შემთხვევაში კი — „პორტუ“.

ბარსელონა	5	4	1	0	15:4	3
პორტუ	5	2	1	2	7:8	7
სპარტა	5	1	2	2	4:0	5
პერტა	5	0	2	3	3:0	2

მომდევნო მატჩები: 21 მარტი: პერტა-პორტუ, სპარტა-ბარსელონა.

B ჯგუფი

მანჩესტერი-ფიორენტინა 3:1 ბორდო-ვალენსია 1:4

„მანჩესტერ იუნაიტედი“ შარშანდელის მსგავსად ბრწყინვალე ფორმაშია და ისე თუ ითამაშა, როგორც ოთხშაბათს „ფიორენტინასთან“, სულ ადვილი შესაძლებელია კიდევ ერთი წლით „შეინახოს“ ჩემპიონთა თასი მანჩესტერში. ალექს ფერგიუსონის გუნდმა თამაშის ყველა ასპექტში დაჯობა „ფიორენტინას“ და მეოთხედფინალში თამაში გაინაღდა. დასაწყისი ინგლისელებს კარგს არაფერს უქადდა: ბატისტუტამ 26-27 მეტრიდან ტყვიასავით „გაისროლა“ და ანგარიში გახსნა. არანაკლებ ლამაზი გახლდათ ჯერ კოულისა და შემდეგ კინის საპასუხო გოლები. „ფიორენტინას“ გადადგურებას დუაით იორკმა დაუსვა წერტილი და უკვე ათი კაციტ დარჩენილ მეტოქეს მესამეც გაუტანა. იტალიელებს გოლის შემდეგ მომენტიც აღარ შეუქმნიათ. იტალიელთა მწვერულმა ჯოვანი ტრაპატონიმ „იუნაიტედის“ თამაშს „ზღაპრული“ უწოდა და იმედი გამოთქვა — ინგლისელები ვალენსიაშიც ასე ითამაშებენო. ფლორენციელთა ბედი ასლა „მანჩესტერ იუნაიტედის“ ხელშია. „ფიორენტინა“ რომ მეოთხედფინალში გავიდეს, ფერგიუსონის გუნდმა უჭკველად სამი ქულა უნდა მოიპოვოს ვალენსიაში, წინააღმდეგ შემთხვევაში, ჯგუფიდან ლიგის თასის ახლადმდე მფლობელთა ერთად „ვალენსია“ გავა.

გაცილებით მოსაწყენი გახლდათ მეორე მატჩი, მიუხედავად იმისა, რომ „ბორდო“-„ვალენსიას“ შეხვედრაში ხუთი გოლი გავიდა. კიდევ ერთხელ დადასტურდა, რომ ვეროპული ფეხბურთის გრანდებთან ფრანგული კლუბები ჯერ ახლოსაც ვერ მივლენ. დიდი უპირატე-

სობის მიუხედავად, „ვალენსიამ“ მხოლოდ პირველი ტაიმის მიწურულს შეძლო ანგარიშის გახსნა — ჯუკინმა ახლო მანძილდან შანსი არ დაუტოვა ფრანგთა მეკარე რამეს. საქმის ბოლომდე მიყვანა ესპანელებს აღარ გასჭირვებიათ და კიდევ სამი გოლი გაუტანეს უსახურად მოთამაშე „ბორდოს“. ვილტორდის ერთადერთი საპასუხო გოლს არაფერი შეუცვლია. ვალენსიელებს ერთი ქულა აშორებთ მეოთხედფინალამდე. ქულა, რომელიც „მანჩესტერ იუნაიტედთან“ საშინაო შეხვედრაში უნდა მოიპოვონ. არსებობს თეორიული შანსი იმისა, რომ „ვალენსიამ“ ბოლო ტურში ნააგოს და მაინც გააგრძელოს თასისათვის ბრძოლა. ამისათვის „ფიორენტინამ“ შინ ვერ უნდა აჯობოს ყველასაგან დანაგრულ „ბორდოს“.

მანჩესტერი	5	4	0	1	10:4	12
ვალენსია	5	3	0	2	9:5	9
ფიორენტინა	5	2	1	2	4:5	7
ბორდო	5	0	1	4	2:1	1

მომდევნო მატჩები: 21 მარტი: ფიორენტინა-ბორდო, ვალენსია-მანჩესტერი.

C ჯგუფი

ბაიერნი-რუსენბორგი 2:1 დინამო-რეალი 2:2

„რეალის“ ორჯერ განადგურების შემდეგ ბავარიელთა თამაში არცთუ სანაშაობრივი გახლდათ. ჰიტცფელდმა ძირითადი შემადგენლობის რამდენიმე ფეხბურთელი დაასვენა. მიუხედავად ამისა, „ბაიერნი“ მაინც მოიგო, პირველი ადგილიც გაინაღდა და ბოლო ტურის მატჩი კიევის „დინამოსთან“ ფორმალბად აქცია. გერმანელთაგან გოლები შოლმა და პაულუ სერჟომ გაიტანეს, რასაც კარეუმ ერთადერთი გოლიტ უპასუხა.

გაცილებით საინტერესო და დრამატული გახლდათ მადრიდში გამართული შეხვედრა. უკრაინელებმა ტოლი არაფერიც დაუდეს სახელოვან მეტოქეს და ცოტა რომ გამართლებოდათ, ან მათ მეკარე შოკოვსკის ევარგა, ესპანეთიდან სამ ქულასაც ნაშობილდნენ. მატჩი ორმხრივი იერიშებით დაიწყო. „დინამო“ როგორც ყოველთვის კონტრეტეტებზე ააგო თამაში. მეცამეტე წუთზე რაულმა ზუსტად შეასრულა მორიენტის ნაქვევისათვის დანიშნული პენალტი. რამდენიმე წუთში „რეალის“ მცველებმა გიორგი დემეტრაძე მოცილეს —

თუმცა რაულისგან განსხვავებით, რებროვმა პენალტი ვერ გაიტანა. კიეველებმა მინც შეძლეს ანგარიშის გათანაბრება, — პირველი ტაიმის დასრულებამდე სამი წუთით ადრე რაულის გვერდით ტაბლოზე ხაცკევიჩის გვარიც გამოჩნდა. თუმცა მანამდე იმავე რაულს მეორე პენალტიც რომ გაეტანა, „რეალი“ ალბათ საბოლოო გამარჯვებასაც მოიპოვებდა, მაგრამ... მეორე ტაიმის მეცამეტე წუთი უკვე კიეველთათვის აღმოჩნდა ილბიანი. გიორგი დემეტრაძე მარჯვენა ფლანგზე გაიჭრა, ჩაანოდა და იერომ საკუთარ კარში ჩაჭრა ბურთი. დემეტრაძეს, რომელიც კიეველთა თავდასხმის ლიდერად იქცა, მატჩის გმირობა შეეძლო, ამისათვის საშობად მეტრიდან გოლის გატანა იყო საჭირო, მაგრამ ბურთი მცველს მოარტყა. თამაშის დასრულებამდე ოცი წუთით ადრე რობერტო კარლოსმა იმდენად ლიერად დაურტყა შოკოვსკის ჯარიმა, მეკარეს ბურთი მოხვდა და მაინც კარში შეგორდა. საბოლოო ფრე „რეალს“ უფრო დიდ შანსებს უტოვებს მეოთხედფინალში თამაშისა, ვიდრე უკრაინელებს. თუკი „სამეფო კლუბმა“ ბოლო მატჩი ტრენკეშიში მოიგო, მეოთხედფინალისაკენ გზას ვერავინ გადაუღობავს. ყაიმის, ან ნორვეგიელთა გამარჯვების შემთხვევაში, მომდევნო ეტაპზე ვალერი ლობანოვსკის გუნდი ითამაშებს, — რასაკვირველია თუკი შინ „ბაიერნის“ დამარცხება შეძლო.

ბაიერნი	5	4	1	0	13:6	13
რეალი	5	2	1	2	10:12	7
დინამო	5	2	1	2	8:8	7
რუსენბორგი	5	0	1	4	5:10	1

მომდევნო ტური: 22 მარტი დინამო-ბაიერნი, რუსენბორგი-რეალი.

D ჯგუფი

ფეინოორდი-ჩელსი 1:3 ლაციო-მარსელი 5:1

როტერდამში გასამართი შეხვედრა გულშემატიკრებს უფრო საინტერესო ბრძოლას გვიჩვენებდა, თუმცა ამაოდ. „ჩელსი“ ერთი თავით მაღლა იდგა მეტოქეზე და გამარჯვება არ გასჭირვებია. პოლანდიელებმა მთელი შეხვედრის მანძილზე ორიოდე საგოლე მომენტი შექმნეს, მათგან ერთ-ერთი კი გამოიყენეს, მა-

გრამ საკუთარ კარში სამი ბურთი მიიღეს და ახლა იმავე „ჩელსის“ იმედი აქვთ, თუკი „ფეინოორდმა“ სტუმრად სძლია „მარსელს“ და „ჩელსიმ“ ქულა მაინც მოიპოვა „ლაციოსთან“ საშინაო მატჩში, მეოთხედფინალში პოლანდიური კლუბი ითამაშებს. „ფეინოორდის“ კარში გოლები ძოლად, უაიზმა და ფლომ გაიტანეს, ერთადერთი საპასუხო გოლი ბონავენტურა კალუს ანგარიშზეა. გამარჯვებისა და ბრწყინვალე თამაშის მიუხედავად, ჯან ლუკა ვიალიმ განაცხადა, რომ მეტად სკეპტიკურად უყურებს ლიგაში გამარჯვების შანსს და მიანია, რომ „ბარსელონას“, „ბაიერნს“ და „მანჩესტერ იუნაიტედს“ თასის ალბის გაცილებით დიდი შანსი აქვთ. მართლა ასე ფიქრებს ვიალი, თუ რაიმე უსაიზოვნებისაგან წინასწარ იზღვევს თავს, მეოთხედფინალური ეტაპი გვიჩვენებს, სადაც „ჩელსიმ“ უკვე გაინაღდა თამაში და ახლა „ლაციოს“ ბედიც მის ხელთაა.

რომის „ლაციომ“ „ფეინოორდის“ ჯავრი ფრანგულ „მარსელზე“ იყარა და ხუთი გოლითაც „დაასაწყურა“. რომაელებს იმდენად დიდი უპირატესობა ჰქონდათ, რომ მოედომებინათ, ალბათ ერთ ამდენ გოლს კიდევ გაიტანდნენ. რაც შეეხება „მარსელს“, თუკი ფრანგებს წლებიდან ჩემპიონთა ლიგის გათამაშების სამარცხვინოდ დასრულება არ სურთ, ბოლო ტურში შინ „ფეინოორდს“ უნდა მოუხადონ.

ჩელსი	5	3	1	1	7:3	10
ლაციო	5	2	2	1	8:3	8
ფეინოორდი	5	2	1	2	7:7	7
მარსელი	5	1	0	4	2:11	3

მომდევნო ტური: 22 მარტი: ჩელსი-ლაციო, მარსელი-ფეინოორდი.

ჩემპიონთა ლიგის მესამე ტურის მატჩების შესახებ კვლავ გავიზიარა საკუთარი აზრი ბ-ნმა ოთარ ბაბელიამ:

— ბატონო ოთარ, თქვენ ერთი კვირის წინანდელი პროგნოზები სრულად გამართლდა. რას გვეტყობოდათ ბოლოსწინა და მომავალი ტურის თამაშებზე?

A ჯგუფში დავიწყეთ. „ბარსელონამ“ უბრალოდ გააფორმა თავისი უპირატესობა სხვა გუნდებთან შედარებით.

რაც შეეხება „პორტუ-სპარტას“ მატჩს, მისმა შედეგმა საგონებლად დაძაბა მეორე ადგილისთვის ბრძოლა. „პერტა“ არც ისეთი სუსტი გუნდია, რომ ორი ქულით დამთავროს ტურნირი და მისგან უსახურად მოთამაშე „პორტუს“ დამარცხება გასაკვირი არ იქნება. არავის ეგონოს, რომ „ბარსელონას“ ადვილი გასეირნება ექნება პრადში. ჩეხებმა დამატკიცეს, რომ ბოლომდე ბრძოლა შეუძლიათ. გარდა ამისა, „ბარსელონა“, ალბათ, დაიკვირებს ძირითად მოთამაშეებს (ფიგუ და აბელარდო ისედაც დისკვალიფიცირებულნი არიან) და ესპანეთის ჩემპიონატისთვის მოიცილს. ისიც გასათვალისწინებელია, რომ „ბარსელონას“ მაინც „სპარტას“ გასვლა უფრო უნდა აძლევდეს ხელს, ვიდრე „პორტუსი“ და ამიტომ ფსიქოლოგიურადაც გაუნწყობს საბრძოლველად.

B ჯგუფში გულახდილად რომ ვთქვათ, „ვალენსიას“ ამ დონის თამაშს არ ველოდი, მით უმეტეს ლოპესის გარეშე. მე მგონი, მეორე ადგილი მათ განადგებულნი აქვთ, რადგან ჰექტორ კუპერი არ არის ის მწვერულელი, რომელიც ვერ მოახერხებს, რომ თავისი გუნდი ერთი ქულის მოსაპოვებლად წარმატებით ათამაშოს საკუთარ მოედანზე, თუნდაც „მანჩესტერ იუნაიტედთან“. აქ იმას არ გვუღიხნებოდა, რომ აუცილებლად დავციტო ტაქტიკას აირჩევს — უბრალოდ, სატურნირო ინტერეს-დაკარგულ ინგლისელებთან მათ საკუთარ კედლებში არ უნდა გაუჭირდეთ.

„მანჩესტერმა“ კი, კიდევ ერთხელ დაადასტურა. რომ „ერთი კაცის გუნდმა“ — „ფიორენ-

ტინამ“, მხოლოდ ბატისტუტას კარგი თამაშის წყალობით, შეიძლება „რეჯინა“ და „ლენე“ დაამარცხოს, მაგრამ ჩემპიონთა ლიგის დონეზე, გადამწყვეტ თამაშებში, — ეს შეუძლებელი ხდება.

C ჯგუფში ჩვენთვის ყველაზე საინტერესო (დემეტრაძისა და კალაძის გამო) ჯგუფში ძალზე საინტერესო ბრძოლა ვიხილეთ. „ბაიერნი“ — „რუსენბორგის“ თამაშზე დიდხანს ნუ შეგჩერდებით. უბრალოდ აღვნიშნოთ „ბაიერნის“ მიერ კიდევ ერთხელ დადასტურებული უმაღლესი კლასი, ოლივერ კანის ბრწყინვალე თამაში და „რუსენბორგის“ ბრძოლისუნარიანობა. რაც, ალბათ, დიდ პრობლემას შეუქმნის „რეალს“ ნორვეგიაში.

მადრიდულ მატჩს რაც შეეხება: პირველ რიგში საინტერესო აღვნიშნავ დემეტრაძის კარგ თამაშს: ისევე და ისევე გამოუყენებელ ოლივერებს რომ თავი დავავებოთ — მან ორივე გოლმაც და გაფუჭებული პენალტის დანიშვნაშიც უშუალო მონაწილეობა მიიღო. ერთი კვირის წინანდელი ჩვენი საუბარი გავისვენოთ: შაცვიხის მაგვირად, დემეტრაძის დაყენებას მაშინვე ვფიქრობდი და გაამართლა კიდევ გიორგი ლობანოვსკის იმედი.

სამწუხაროა, რომ კიეველთა მომავალი „რუსენბორგი“ — „რეალის“ მატჩის შედეგზე დამოკიდებული (უკრაინელებს რომ „ბაიერნის“ დამარცხება ძალუძოთ, ამაზე წინა კვირის ვისაუბრეთ), მაგრამ ხელჩანსაქვევად მაინც არ არის საქმე: „რეალი“ აშკარა კრიზისის განიცდის, „რუსენბორგი“ კი (ამბიციებსა და ბრძოლისუნარიანობაზე რომ არავინ ვთქვათ), არ არის ფინანსურად ისე წყვეტამართული, რომ თუნდაც იმ თანხისათვის არ იბრძოლოს, რომელსაც ლიგაში ყოველი მოპოვებული ქულა იძლევა.

D ჯგუფში „ჩელსიმ“ ყველა კომპონენტში დაჯაბნა „ფეინოორდის“, რომელსაც აშკარად არ ეყო ოსტატობა და მალევე დაყარა ფარსხალი, მიუხედავად 0:1-ზე ანგარიშის გათანაბრებისა. ვიალის გუნდმა დამსახურებულად მოიპოვა პირველი ადგილი და აქედან გამომდინარე — შემდეგ ეტაპზე შედარებით სუსტ მეტოქესთან მეორე თამაშის საკუთარ მოედანზე ჩატარების უფლება.

„ლაციო“-„მარსელის“ თამაშში ყველაზე უფრო აშკარა იყო ერთ-ერთი გუნდის უპირატესობა და არა მხოლოდ დიდი ანგარიშის გამო. ერიქსონის გუნდმა, როგორც იქნა, აჩვენა რა შეუძლია. ძალზე სამწუხარო იქნება, თუ მათი ეს გამოუფხიზლება გვიანი აღმოჩნდება. თუ სხვა ჯგუფებში მავალითაა — „სპარტას“ ან „დინამოს“ რაღაც იმედი შეიძლება ჰქონდეთ თავიანთი მეტოქეების წაფორმებისა, აქ „ლაციო“ მხოლოდ საკუთარ ძალელებზე დამოკიდებულია, რადგან „ფეინოორდს“ შეიძლება არც გაუჭირდეს ფრანგების დამარცხება და ამ შემთხვევაში „ლაციოს“ ლონდონში ერთი ქულა აღარ ყოფნის. ისე, მაინც მგონია, რომ ვერონი, ბოქშიჩი (რომელმაც ძალიან მოუშაბა ბოლო თამაშებში) და მოედანზე ფანტასტიკურად დიდი სამუშაოს შემსრულებელი ნედვედი მაინც მოახერხებენ „ჩელსის“ დამარცხებას. ამ შემთხვევაში, „ლაციოს“ თასის ალბის ერთ-ერთ ფავორიტად დავასახელებდი.

ბოლოს მინდა ვთქვა, რომ ჩემპიონთა ლიგის წლებიდან ფორმულამ გაამართლა, და მთლიანად გააქარწყლა ის ეჭვები, რომ 32 გუნდით შეჯიბრების დაწყება დააქვეითებდა მის დონეს. პირიქით კი მოხდა: შედარებით სუსტმა გუნდებმა დიდი გამოცდილება შეიძინეს, რაც აუცილებლად წაადგება ვეროპული ფეხბურთის განვითარებას. აღნიშნა კიდევ, ერთ-ერთი ასეთი გუნდის „ბორდოს“ მეკარე ულრის რამე: „ლიგის ხუთი შეხვედრაში მეტი ვისწავლეთ, ვიდრე საფრანგეთის ბოლო ორ ჩემპიონატში“.

„მილანი“, „დორტმუნდი“, „გალიორკა“ — 306 ოქნება შეიძლება!

არსენალი (იხგლისი) — ვერდარი (გიერმანია) 2:0	სელტა (ესპანეთი) — ლანსი (საფრანგეთი) 0:0
გალიორკა (ესპანეთი) — ბალთასარაი (თურქეთი) 1:4	ლიდსი (იხგლისი) — სლავია (ჩეხეთი) 3:0

„მილანისა“ და „დორტმუნდის“ დამარცხების შემდეგ „გალათასარაის“ „გალიორკასთან“ მოგებას ძნელად თუ უწოდებ სენსაციურს, მაგრამ ასეთ ანგარიშს ალბათ არავინ ელოდა. თურქულმა „ლომთა-ლომმა“ მინასთან გაასწორა ამ ცოტა ხნის წინ „მონაკოს“ მძლეველი და თასების თასის შარშანდელი გათამაშების ფინალისტი „გალიორკა“, სტუმრად სამპურთიანი სხვაობით მოუგო და ნახევარფინალში ადგილიც დაიბევა. თურქული ფეხბურთის არსებობის ისტორიაში ეს მეორე შემთხვევა იქაური კლუბი ევროთასების ნახევარფინალს რომ აღწევს, 1989 წელს იგივე „გალათასარაი“ ჩემპიონთა თასის ნახევარფინალში რუმინულ „სტიუაუსთან“ დამარცხდა. აღსანიშნავია, რომ სტუმრები 4:0-ს იგებდნენ და ერთადერთი საპასუხო გოლიც თამაშის მიწურულს გაუშვეს.

ინგლისის „ლიდსი იუნაიტედს“ არ გასჭირვებია ჩეხური „სლავიას“ ძლევა. 3:0-ის მოგების შემდეგ, „ლიდსის“ სასწაული თუ გამოიჩინებს ბრძოლას მეოთხედფინალიდან. ვიგოს „სელტა“ ბევრს კი უტყვია, მაგრამ ფრანგულ „ლანსს“

გოლი ვერ გაუტანა და თუ ნახევარფინალში თამაში სურს, ამის გაცემა სტუმრად მოუწევს. საპასუხო მატჩებიდან ყველაზე საინტერესო ბრძოლას ბრემენში გასამართი მატჩი გვიჩვენებს. მართალია „ვერდარმა“ სტუმრად 0:2 კი წააგო, მაგრამ გერმანულ კლუბს უარესი სიტუაციებისგანაც დაუღწევია თავი. ასე რომ „მეთოფებს“ ბრემენში დიდი ბრძოლა ელით.

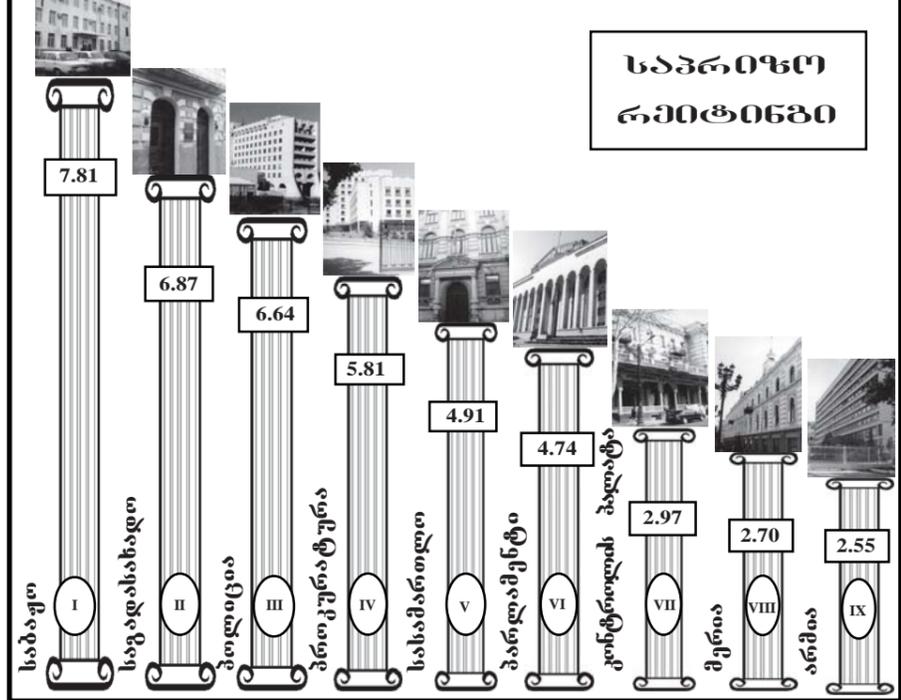
№11 (180) საპროზო გამოკითხვა-რეიტინგის შედეგები

რეიტინგს 651 მკითხველი გამოეხმაურა. შვიდი რესპონდენტის მიერ შეესაბამებოდა ბარათმა კონკურსში მონაწილეობა ვერ მიიღო, რადგან მათ ყველა გრაფა 9 ქულით შევსებული. მათგან რამდენიმე მკითხველს მინიშნებულიც ჰქონდა, რომ ეს შეცდომა არ არის, არამედ შეგნებული შეფასებებია. 2 ბარათი არასწორი იყო. 246-მა ქალმა და 396-მა მამაკაცმა უპასუხა კითხვას: „რომელია ყველაზე კორუმპირებული უწყება?“

მკითხველთა 46-ის აზრით, საქართველოში ყველაზე კორუმპირებული უწყება საბაჟოა. 7,81 საშუალო ქულით „საბაჟო“ პირველ ადგილზეა. რესპონდენტთა მხოლოდ 1-მა შეაფასა იგი მინიმალური — 1 ქულით. შემდეგ ადგილზე „საგადასახადო“, საშუალო ქულაა 6,87. ყველაზე ცოტა მინიმალური ქულა სწორედ მას ხვდა წილად. მხოლოდ 1-მა მკითხველმა (0,16) დაუწერა 1 ქულა. მიუხედავად იმისა, რომ საერთო ქულების რაოდენობით „პოლიცია“ მესამე ადგილზეა, მაქსიმალური ქულების მიხედვით იგი მეორეზე და ნინ უსწრებს „საგადასახადოს“, მკითხველთა 21-მა დაუწერა „პოლიციას“ მაქსიმალური — 9 ქულა. საერთო ქულების რაოდენობით მეექვსეზე და მაქსიმალურ ქულათა მიხედვით კი მესამე ადგილზე „პარლამენტი“, მკითხველთა 16 მიიჩნევს მას ყველაზე კორუმპირებულ უწყებად.

ყველაზე მეტი მინიმალური ქულა „კონტროლის პალატამ“ დაიმსახურა — რესპონდენტთა 32-ის აზრით, აქ ჩამოთვლილ უწყებათა შორის იგი ყველაზე ნაკლებად არის გარეული კორუფციის მიხედვით. მიუხედავად ამისა, სულ ბოლო ადგილზე 2,55 საშუალო ქულით „არმიას“.

კორუმპირებული უწყება

საპროზოს ზუსტად ორი ბარათი-რეიტინგი დაემთხვა. ჩვენი გამარჯვებულები არიან: 37 წლის კასპელი ბიორგი ჩადუნელი და 42 წლის თბილისელი იამზა თორიშვილი.

საპროზო ფონდი — 100 ლარი მათ შორის თანაბრად განაწილდება. გამარჯვებულებს ვულოცავთ და პრიზის მისაღებად ველით რედაქციაში სამშაბათს, 21 მარტს, 17 საათზე.

№12 (181) საპროზო გამოკითხვა-რეიტინგი

„ქვირის პალიტრა“ თავისი მკითხველებისთვის აწვდის გამოკითხვებს სხვადასხვა საინტერესო საკითხზე, რაც საშუალებას მოგვცემს (ჩვენ და თქვენ), გავიგოთ საზოგადოების აზრი ამა თუ იმ მოვლენაზე, ფაქტზე და ა. შ. გარდა ამისა, გამოკითხვა-რეიტინგები საპროზო, საპროზო ფონდით —

100 ლარი

თქვენ მიერ შედგენილი რეიტინგებით დგება ერთი საერთო რეიტინგი, რომელიც გამოქვეყნდება „ქვირის პალიტრის“ მომდევნო ნომერში გამარჯვებულის ვინაობასთან ერთად. პრიზს მიიღებს გამოკითხვის ის მონაწილე, რომლის მიერ შედგენილი (და, რა თქმა უნდა, რედაქციაში გამოგზავნილი) რეიტინგიც დაემთხვევა საშუალოს.

საპროზო გამოკითხვაში შემოთავაზებული თემების თითოეული გრაფისათვის მკითხველთა მიერ დანერგილი ქულები ჯამდება და შემდეგ იყოფა რეიტინგის მონაწილეთა რაოდენობაზე, რაც გვაძლევს ამ გრაფის საშუალო ქულას.

რამდენიმე გამარჯვებულის შემთხვევაში, საპროზო ფონდი მათ შორის განაწილდება, ხოლო თუ არც ერთი მკითხველის რეიტინგი არ დაემთხვა საშუალოს, პრიზს მიიღებს მასთან ყველაზე მიახლოებული ვარიანტის ავტორი.

იმ შემთხვევაში, თუკი მიახლოებული ვარიანტიც არ იქნება, თანხა ემატება შემდეგი რეიტინგის საპროზო ფონდს.

* საპროზო გამოკითხვა-რეიტინგის შედეგების დაგეგმვაზე, უახლესი დაგეგმვით მიმდინარეობს.

№12 (181) საპროზო გამოკითხვა-რეიტინგის ბარათი რაიონებში განთავსებულ „ქვირის პალიტრის“ საფოსტო ყუთებში ჩაადგეთ ოთხშაბათის, 22 მარტის 10 საათამდე, თბილისში — ხუთშაბათის, 16 მარტის 13 საათამდე. © თბილისი, 1997

„ქვირის პალიტრის“ ყუთებში მითითებულ დროზე გვიან მოთავსებული ბარათები კონკურსში არ მონაწილეობს.

მკითხველის შეიტანვის ქულა

მკითხველის რეიტინგს 431 რესპონდენტი შეაფასა. მათ უნდა დაესახელებინათ „ქვირის პალიტრის“ საუკეთესო პოლიტიკოსი რესპონდენტი. მკითხველთა 7-მა განაცხადა, რომ არც ერთი პოლიტიკოსი რესპონდენტი არ მოეწონათ. 6-ს კი გაუჭირდა საუკეთესოს დასახელება.

საუკეთესო პოლიტიკოს რესპონდენტთა პირველი ათეული კი ასე გამოიყურება:

- 1 მიხეილ სააკაშვილი 14,4%
2 მამუკა არეშიძე 8,1%
3 ირაკლი ბათიაშვილი 5,8%
4 აკაკი ყულიჯანიშვილი 5,6%
5 ირინა საირაშვილი-ჭანტურია 4,5%
6 ელუარდ შევარდნაძე 4,2%
7 კახა კაციტაძე 3,9%
8-10 გურამ შარაძე 2,8%
8-10 ჯუმბერ პატიაშვილი 2,8%
8-10 რამაზ კლიმიაშვილი 2,8%

როგორც ხედავთ, ათეულში პოლიტიკოსთა გვერდით ქართველი პოლიტიკოლოგებიც აღმოჩნდნენ.

ფოტოპალიტრა

გთავაზობთ თქვენთვის ნაცნობი პიროვნებების ფოტოებს. გთხოვთ, პასუხები გამოგივსოთ „ქვირის პალიტრის“ საფოსტო ყუთების საშუალებით. ყველაზე ორიგინალური პასუხები გამოქვეყნდება გაზეთის შემდეგ ნომერში.

რას დაარქმევდით?

Blank lines for writing answers to the photo quiz.

თქვენი სახელი, გვარი
ქალაქი (რაიონი)

ანზორ ბალუაშვილი და ჯამლეთ ბაბილაშვილი

მ.ს. — ოთხმოცდაექვსი... უნდა ვაჯობო ყვანას. ის თურმე ას ხინკალს ჭამს.

ბოდო, თბილისი

მსოფლიოს მე-8 საოცრება: მისი აღმატებულება სასამართლო რეფორმის მამა საკუთარი ხელით იჩრის ბურთს პირში.

აი, რას ნიშნავს პროკურატურასთან ჭიდილი...

ლიკა ბერიძე, თბილისი

მ.ს. — (თავისთვის) ძვლიანი ხორცი შემოუპარებიათ. ისევ ტერაქტი?! ეს ნამდვილად გააბიჭურინებელი პროკურორების მონეობილი იქნება.

პაატა ნაზლაიძე, რუსთავი

მ.ს. (ფიქრობს) — ამ რაუნდში რთული ბრძოლა მელის პროკურორებთან, კბილები უკეთ უნდა დავიცვა.

გია „ოქრო“, გორი

მ.ს. — როცა გამახსენდება, საქართველოში რამდენი ადამიანი შიმშილობს, ლუკმა ყელში აღარ გადამდის...

ლოლიტა, თბილისი

ამდენს ნუ ჭამ, ჩემო მიშა, ვერ აიტან, გასკდება!

მ.ს. — ჩამეტევა! ჩამეტევა!.. თუ არა და ჩავტენი!

გაგი რაზმაძე, თბილისი

მ.ს. — ერთი ამ შიფროგრამის შექმნა მოვასწრო და მერე იმარჩიელონ ბათიაშვილის ინტერ-

მიხეილ სააკაშვილი

წინა ნომერში გამოქვეყნებულ „ფოტოპალიტრას“ 164 მკითხველი გამოეხმაურა, მადლობას ვუხდით მათ. ვაქვეყნებთ რამდენიმე ორიგინალურ პასუხს.

ვიუს შემდეგ, თუ ვინ მოიაზრება ბაბუს შემდეგ პრეზიდენტად...

ბადრი, თბილისი

მ.ს. — ო, ენავ ჩემო, მოუღლელო, ბალუაშვილის ხელით ამოგლეჯილო!

ამდენი უცხო ენის სწავლას ერთი მუნჯური მესწავლა... არაფერია, მივე-ბარები კოპერფოდს, პირიდან ცეცხლის გაჩენას მასწავლის!

მეგი, თბილისი

ჭამე, ჭამე, ჩვენო მიშა, ჩვენ ვაკვლებს, არა გვიშავს, მადა რომ გაქვს, გაგვიხარდა ჩვენს დეპუტატს, დასაფიცარს.

ქეთინო ხუციშვილი, თბილისი

მ.ს. — აუჰ, ამას რას ვხედავ, კაცო!

სად გადამიღეს ეს სურათი?!

არა, არა, სასწრაფოდ „ფოტოპალიტრაში“ რეფორმა ჩასატარებელი ინტრიგანი ფოტოგრაფების მიმართ!!!

ზაზა ყოლბაია, წყნეთი

ცრუ პროკურორს, მოსამართლეს გადაყლაპავს სადაც ნახავს და მიშასაც ჩვენს იმედად დაუღია დიდი ხახა, არა გვიშავს, ეს იმედიც თუ არავინ გაგვიბახა.

რუსლან შარია, სოსხმი

მ.ს. — ეჰ, არა კბილები ჩამიტყვია ედემ, არა უშავს, პოლანდიური პროთეზითაც მაგრად ვუკებენ ბაბილაშვილსა და თარგამაძეს.

გიორგი კასპელი

ზოოპარკში მაიმუნი ჭერამს მი-ირთმევდა, ჯერ უკან მოიზომებდა, მერე ყლაპავდა. მომვლელს ჰკითხეს, — ამას რათა შერებო?

— გუშინ ატმის კურკა გაეჭედა და იმიტომ!

აქედან მორალი: ჩემო მიშა, სანამ დიდი „ლუკმის“ გადაყლაპვას და-პირებდე, კარგად აწონ-დაწონე, თორემ შეიძლება მაგრად გაგჭედონ.

მარკეშვიდერი, გურამ რეხვი-აშვილი, თბილისი

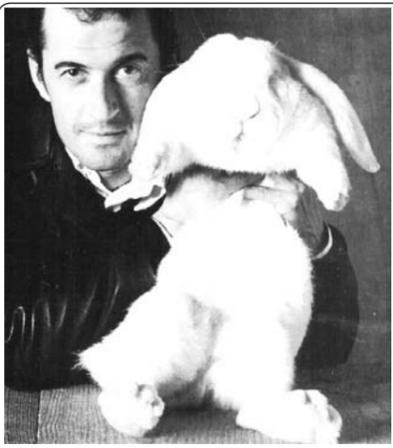
ჟან-პოლ ბელმონდო შეუდგა მუშაობას ფილმზე „სამეფო ცირკი“. პირველსავე დღეს გადასაღებ მოედანზე მსახიობს მიუახლოვდა შიშველი უცნობი მამაკაცი. წარმოიდგინეთ, რაოდენ გაოცებულნი დარჩნენ ბელმონდო და მისი მცველები უცნობის სხეულის დათვალიერების შემდეგ. სტუმარს მთელი ტანი მოსვირინებული ჰქონდა ბელმონდოს მონანილეობით შექმნილი ყველა ფილმის კადრებით.

„ქეშმარიტი სიყვარული წარმოუდგენელია უმსხვერპლოდ“, — იხუმრა მსახიობმა და სამახსოვრო ფოტო გადაიღო „ილუსტრირებულ“ სტუმართან ერთად.

ორი ახალგაზრდა საუბრობს:
— აბა, თუ იცი, რით განსხვავდება ძალი პოლიციელისგან? — იკითხა პირველმა.

— მიდი, აბა, თქვი, — „დაიღრინა“ მესამემ, — რით განსხვავდება! პირველს ენა დაეხა და ამოიღულულა: — არაფრით... — სწორედ ეს არის საქმე, — „ნაიტრაბაბა“ მესამემ.

ეს ჩამრგვალებული კურდღელი ფრანგული ჯიშის გასლავით და სამშობლოში სულ 600-ლა შემორჩა. გულგრილი ვერ დარჩებით მისი ფუმფულა ლიპის მიმართ. თათებსა და ლოყებს სომ ნულარ იკითხავთ... ერთი სიტყვით, დატებით მისი საოცარი ცხვირპირით.

ჯანმრთელობისთვის არახელსაყრელი გეომანტური პერიოდი
22/III 21.00-23.00სთ-მდე;
25/III 16.00-18.00სთ-მდე;

ნამალი „სალხინო“ — ბაბთაან პაბთაი უღოკის საოხაბა

თუ გსურთ განიკურნოთ პროსტატიტის, ცისტიტის, ქალური დაავადების და სხვა შარდსასქესო ორგანოების დაავადებებისაგან, როცა შეიძინევა შენელებული და გახშირებული შარდვა, შარდვის დროს წვა, შარდსადენი ხერხელის ბაგეთა მიწებება, სუნი, გამოინადენი, ტკივილი ნელის, გავის ძვლის, თირკმლების არეში, სათესლე ჯირკვლებში, შარდის წვეთ-წვეთად გამოყოფა, მოშარდვის სურვილის დაუკმაყოფილებლობა, სქესობრივი კავშირის დროს თესლის ნადრევი გამოყოფა, როცა ვითარდება სქესუალური მომლილობა და იმპოტენცია, მიიღეთ ნამალი „სალხინო“ და მოგიხსნით ამ პრობლემებს. „სალხინო“ ანესრიგებს კუჭ-ნაწლავის მოქმედებას და ხსნის ტკივილებს.

„სალხინო“ გამოიყენება ჩირქოვანი და ჩირქმბადი ინფექციების სამკურნალო, ნალვლის ბუშტის (ქოლეცისტიტი), ჰეპატიტი, გასტრიტი, ნეფრიტი, გინგივიტი, სტომატიტი, ბრონქიტი და სხვა პათოლოგიური დაავადებების დროს. „სალხინო“ აქრობს პირის ღრუდან უსიამოვნო სუნს. ნამალი „სალხინო“ კურნავს სარძევე ჯირკვლების დაავადებებს — მასტოპათიას, მასტიტს. თუ გამოიყენებთ მშობიარობის შემდეგ, აცილებთ მასტიტს და გაიუმჯობესებთ ბავშვის კვებას საკუთარი რძით.

ნამალი „სალხინო“ სამკურნალო და პროფილაქტიკური თვისებები აპრობირებულია და მოწონებულია საქართველოს, რუსეთის, აზერბაიჯანის და სხვა ქვეყნების ჯანმრთელობის დაცვის სამინისტროების მიერ და რეგისტრირებულია, მიღებულია აქვეს სახელმწიფო პატენტები და ლიცენზია. იკითხეთ და შეიძინეთ აფთიაქებში.

ჩვენი პისაპატი: დავით აღმაშენებლის 115, აკლინიის ეზოში, ფიკა „სალხინო“

„კვირის პალიტრის“ უფასო განცხადების ძვირით შემოსული განცხადებები გამოქვეყნდება „კვირის პალიტრის“ დამატებაში გაზეთში „სიტყვა და სახე“ (აქ განთავსებული განცხადება „კვირის პალიტრაზე“ არანაკლებ ეფექტიანია). „კვირის პალიტრაში“ კი, ქვეყნდება მხოლოდ უფასო განცხადების ძვირით შემოსული განცხადებები, რომლებიც იყიდება საგაზეთო ჯიხურებში (ფასი 4 ლარი — 20 სიტყვა).

„უფასო განცხადების ქვითარი“ ჩაავდეთ „კვირის პალიტრის“ და „სიტყვა და სახე“ საფოსტო ყუთებში. ყუთები იცლება თბილისში ხუთშაბათობით 13 სთ-დან. მათი განთავსების ადგილები - თბილისში: მეტროპოლიტენის ყველა სადგურის მიმდებარე ტერიტორიაზე; დიდიბის ქუჩის კუთხეში; საბურთალოს ბაზრის შესასვლელთან; ორთაჭალაში - გორგასლის ქუჩაზე (ციხესთან); მოსკოვის გამზირის ბოლოში; ჩოლოყაშვილის (5 დეკემბრის) ქუჩის ბოლოში; დიდუბის ავტოსადგურთან; დიდ დიდიშვილიანე პეტრიწის ქ. 3 - სურსათის მაღაზიის წინ, მე-3 მრ-ნი, მე-15 კორპ. წინ - ავტობუსების გაჩერებასთან; დავით აღმაშენებლისა და თამარ მეფის გამზ. გადაკვეთაზე, ბანკის წინ, ავტობუსის გაჩერებასთან; დავით აღმაშენებლის გამზ. მუსკოქიძის წინ, გაჩერებასთან; ნაძალადევი ქ. „საქართველოსთან“, წერეთლის გამზ. გამოყენის წინ, გაჩერებასთან; დიდუბეში, „სამთა ქაბის“ გაჩერებასთან; დიდიშვილიანე - მეგობრობის გამზ. მილიციასთან, უნივერსიტეტის მიმდებარე გაჩერებასთან; მანქანების ბაზრობის ორივე შესასვლელთან; ვაკეში - კავსადის ქუჩაზე; ჭავჭავაძის 46; რუსთაველის 34; ბაგებში - გაჩერებასთან; გამსახურდის გამზ. - ვფშველას დასაწყისში; ქეთარაძის ქუჩაზე - იზოტოპების ინსტიტუტთან, ბოლი (უნივერსიტეტის) გაჩერებასთან; ნუცუბიძის ქუჩაზე; II მკრ-ის ასახვევთან და „საქართველოს ბანკთან“.

ქალაქებში და რაიონებში: ქუთაისი, რუსთავი, მცხეთა, დუშეთი, ჟინვალის, კასპი, გორი, ქარაღი; ხაშურში; სურამში; ზესტაფონი; თიანეთი, სამტრედიო, აბაშა, ოკუპირებული, ლანჩხუთი, სენაკი, ზუგდიდი, ფოთი, ქობულეთი, გათუში, სპარტაკო, სიღნაღი, ყვარელი, ლაბოძაძე, გურჯაანი, თელავი, წნორი, ახმეტა, - არსებული „სიტყვა და სახე“ საფოსტო ყუთები იცლება ოთხშაბათობით 10 საათიდან.

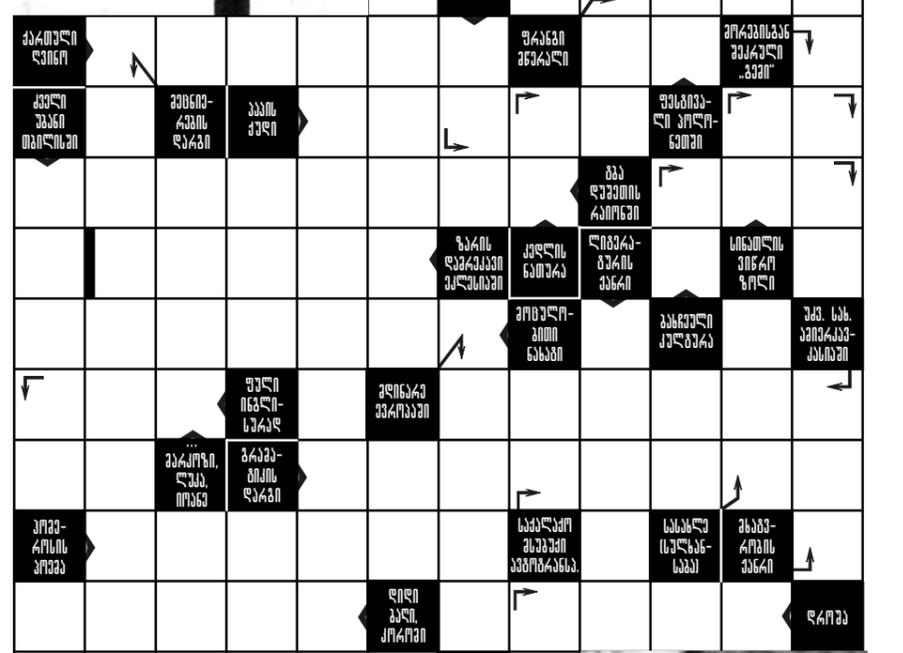
ყურადღება: „კვირის პალიტრის“ (გაზეთის) საფოსტო (საკორესპონდენტო) ყუთიდან საავტორო უფლება დაცულია კანონით. ©

12 უფასო განცხადების ძვირით შემოსული განცხადების ტექსტი

განცხადების ტექსტი

გთხოვთ, ტექსტი გარკვევით დაწეროთ: სიტყვათა მაქსიმალური რაოდენობა — 30 (მასშტაბის და ტელეფონის ნომრის ჩათვლით) გაურკვეველად ნაწერი განცხადება არ გამოქვეყნდება

№12 ქვითარი „კვირის პალიტრის“ ყუთებში ჩაავდეთ 23 მარტის (ხუთშაბათი), 13.00 სთ-მდე.

ყველაფერი ერთად

წყალი პატარასია, როცა დიდს არ სწყურია. თეკლე ლუკია, ვარციხე

ანწლი არ მოგვემს ყურქმენსა, ხელისუფლება პენსიებს.

გელა ბერაძე, ქუთაისი

ასლანს ხვერლით გამოიყვანს და თბილისში ჩამოიყვანს...
...სავარძელი პრეზიდენტის.
ამირან შოთია, წყალტუბო

12 უფასო განცხადების ძვირით შემოსული განცხადების ტექსტი

განცხადების ტექსტი

გთხოვთ, ტექსტი გარკვევით დაწეროთ: სიტყვათა მაქსიმალური რაოდენობა — 30 (მასშტაბის და ტელეფონის ნომრის ჩათვლით) გაურკვეველად ნაწერი განცხადება არ გამოქვეყნდება

№12 ქვითარი „კვირის პალიტრის“ ყუთებში ჩაავდეთ 23 მარტის (ხუთშაბათი), 13.00 სთ-მდე.

ყველაფერი ერთად

წყალი პატარასია, როცა დიდს არ სწყურია. თეკლე ლუკია, ვარციხე

ანწლი არ მოგვემს ყურქმენსა, ხელისუფლება პენსიებს.

გელა ბერაძე, ქუთაისი

ასლანს ხვერლით გამოიყვანს და თბილისში ჩამოიყვანს...
...სავარძელი პრეზიდენტის.
ამირან შოთია, წყალტუბო

გზით დამოკიდებულა და ხელმძღვანელობს თავისუფალი პრესის პრინციპით. რედაქციის აზრი შესაძლოა არ ეთხოვოდეს მასლის ავტორის მოსწრებებს.

რედაქცია პასუხს არ ავებს უცხოური პრესიდან გადმოთარგმნილ მასალებს, ფაქტების ინფორმაციის სისუსტეზე. აგრეთვე, სარედაქციო განცხადებების შინაარსსა და სტრუქტურაზე.

ნიშნით აღნიშნული სტატიები იბეჭდება რედაქციის უფლებით.

რედაქციაში შემოსული მასალები ავტორებს არ უბრუნდებათ.

მთავარი რედაქტორი ლალი ბუნთიაშვილი

მთ. რედაქტორის მოადგილეები:
ნუბარ დუშაბაძე, გიორგი თეგორიაშვილი.
სარედაქციო კომპლექსი

მის: აკურის ქ. №8 (სპორტის სახალისი უკან)
ტელ რედაქცია: 33-39-54
ტელკამა: 98-74-44
palitra@access.sanet.ge
სარედაქციო ნომერი 1518
„კვირის პალიტრა“
გამომდის ორშაბათობით
გაზეთი დაიბეჭდა გამოცემლობა „კოლორი“.